

เสนาศึกษา

เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๑ เดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ISSN 0857-5002

ศาสตราจารย์ ดร. โทติ
(ผู้บัญชาการเสนาเป็นตำแหน่ง)

เผยแพร่โดย

กองบัญชาการเสนา

กองบัญชาการเสนา

พล.อ. หกปีง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
เสด็จฯ ทอดพระเนตรการฝึกทางยุทธวิธีทหารราบระดับหมู่ ของนักเรียนนายร้อย ชั้นปีที่ ๒ รุ่นที่ ๗๒
ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๔ ณ ที่นที่ฝึก พล.ร.๕ จว.ก.จ. ในวันอังคารที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๕ โดยมี
พล.อ. นรงค์พันธ์ จิตต์แก้วแท้ ผบ.ทบ., พล.ท. ปิยพงศ์ กลิ่นพันธุ์ ผบ.รร.จปร. เฝ้าฯ รับเสด็จ

บทบรรณาธิการ

เรียน สมาชิกนิตยสารเสนาศึกษาทุกท่าน

นิตยสารเสนาศึกษาเล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๑ (มกราคม – กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕) ที่สมาชิกกำลังอ่านอยู่นี้จะทำให้สมาชิกได้รับรู้ข่าวสาร พัฒนาการของนักเรียนนายร้อย และโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

ห้วงเดือนมกราคม ถึง มีนาคม ๒๕๖๕ เป็นห้วงการฝึกภาคสนามประจำปีการศึกษา ๒๕๖๔ ของนักเรียนนายร้อยทุกชั้นปี ซึ่งผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นได้ให้ความสำคัญ และติดตามการฝึกภาคสนามของนักเรียนนายร้อยมาโดยตลอด โดยจัดให้มีการตรวจเยี่ยมการฝึกทุกวิชา และทุกชั้นปี เพื่อให้การฝึกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

เนื้อหาภายในเล่ม กองบรรณาธิการ ได้คัดสรรมาเพื่อสมาชิก จะได้รับความรู้เกี่ยวกับโครงการในพระราชดำริ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้าฯ กับ “โควิดโอไมครอน”, สมุนไพรสารพัดประโยชน์ “พลูคาว” และประสบการณ์การไปฝึกทางทหาร หรือไปศึกษาต่อต่างประเทศของนักเรียนนายร้อยและอาจารย์ ซึ่งเรื่องเหล่านี้ล้วนเป็นประโยชน์ต่อสมาชิกและผู้อ่านทั้งสิ้น

สุดท้ายนี้กองบรรณาธิการ ขอขอบคุณทุกคำติชม และข้อเสนอแนะของสมาชิกที่ส่งผ่านช่องทาง “ID Line : Sena.CRMA”

พลตรี

(อำนวยการ แฉ่มพกา)

บรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา

สารบัญ

เสนาศึกษา

เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๑ เดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

“โครงการพัฒนาในพระราชดำริ”

“โครงการพัฒนาในพระราชดำริ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี”	๗
“ทูลกระหม่อมอาจารย์: ๓๐ ปี โครงการเอกสารสำคัญทางประวัติศาสตร์จากต่างประเทศ ในพระราชดำริ” ตอน ๕ การวิจัยเชิงลึกทางประวัติศาสตร์ไทย: สมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ และสงครามเย็น	๑๗
เรื่องจากปก : “นักรบที่ชาญฉลาด” เป้าหมายของการฝึกนักเรียนนายร้อย.....	๒๓
โรงเรียนนายร้อยทหารบก (รร.จปร.) พ.ศ. 2450 ในรายงานของนายทหารอังกฤษ.....	๒๖
ประสบการณ์สายฟ้าอาวายุที่ Lightning Forge 2022.....	๓๔
เปิดโลกความรู้ เทคโนโลยีป้องกันประเทศ : โครงการประยุกต์ใช้แผนที่สถานการณ์ฯ.....	๔๑
แผ่นดินไทยทุกที่มีเรื่องเล่า (ตอน ๕).....	๔๕
ตำนาน สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช.....	๕๔
ไฟรักไฟสงคราม.....	๕๙
รู้จักโควิดโอไมครอน(COVID OMICRON).....	๖๔
พลุดาวฯ สมุนไพรมลิกโลก.....	๗๐
ประสบการณ์ นนร.ไทยในต่างแดน (สาธารณรัฐเกาหลี) ตอนที่ ๔.....	๗๙
“ประสบการณ์ต่างแดน ทุนโครงการ IMET ทุนการศึกษาที่หลาย ๆ คนใฝ่ฝัน จาก DLIELC ถึง Special Forces Qualification Course/Airborne.....	๘๖
ไม่ต่าง.....	๙๓
เป็นมนุษย์ประเภทใด.....	๑๐๕
ใคร อะไร ที่ไหน.....	๑๐๘

ความคิดเห็นของผู้เขียนในหนังสือฉบับนี้ไม่มีส่วนผูกพันกับทางราชการแต่ประการใด

๒

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๑ เดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

พล.อ. ณรงค์พันธ์ จิตต์แก้วแท้ ผบ.ทบ. ตรวจเยี่ยมการฝึกภาคสนามของ นนร.ชั้นปีที่ ๓ รุ่นที่ ๗๑ การฝึกวิชายุทธวิธีทหารม้าระดับหมวด ณ พื้นที่ฝึก พล.ม. ๒ รอ. จว.ส.บ.

กิจกรรม

๑๑ มกราคม ๒๕๖๕

พล.ท. กิตติชัย วงศ์หาญ จก.พธ.ทบ. และคณะ เดินทางมาตรวจเยี่ยมงานด้านการส่งกำลังบำรุง สาย พธ. ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ โดยมี พล.ท. ปิยพงศ์ กลิ่นพันธุ์ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับ

๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

พล.อ. ณรงค์พันธ์ จิตต์แก้วแท้ ผบ.ทบ., พล.ท. ปิยะพงศ์ กลิ่นพันธุ์ ผบ.รร.จปร. และคณะ ทำพิธีเปิด “การฝึกผสม Hanuman Guardian 2022” การกระโดดร่มทางยุทธศาสตร์ (Strategic Airborne Operation) ณ สนามบิน ศูนย์การทหารราบ และตรวจเยี่ยม การฝึกยิงอาวุธประจำกาย ของ นนร.ชั้นปีที่ ๑ รุ่นที่ ๓/๓ ณ สนามฝึกยิงปืนทางยุทธวิธี ทบ., การฝึกหลักสูตรการรบแบบจู่โจม รุ่นที่ ๑๓๐ ของ นนร. ชั้นปีที่ ๔ รุ่นที่ ๓/๐ ณ พื้นที่ฝึกเขาพันท้าว จว. ป.ข.

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๑ เดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

พล.ท. ปิยะพงศ์ กลิ่นพันธุ์ ผบ.รร.จปร. และคณะ ตรวจเยี่ยมการฝึกภาคสนามของ นนร. ชั้นปีที่ ๑ รุ่นที่ ๗๓ การฝึกวิชาการติดต่อสื่อสาร ณ ส.พัน ๒ จว.ป.จ.

กิจกรรม

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

พล.ต. คุณชัย ศรีหอม รอง ผบ.รร.จปร. (๑) และคณะ ตรวจเยี่ยมการฝึกภาคสนามของ นนร.ชั้นปีที่ ๑ รุ่นที่ ๗๓ การฝึกการป้องกันเคมี ชิวะ รังสี นิวเคลียร์ ณ พื้นที่ฝึกอาคารเรียนภูมิประเทศ สวท.รร.จปร.

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

พล.ต. อำนาจ แยมผกา เสธ.รร.จปร. และคณะ ตรวจเยี่ยม การฝึกภาคสนามของ นนร. ชั้นปีที่ ๒ รุ่นที่ ๓๑๒ การฝึก ขับรถยนต์ทหาร ณ ศฝ.ขส.ทบ. จว. ก.จ.

กิจกรรม

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

พ.อ. คำศักดิ์ นิภานันท์ รอง เสธ.รร.จปร. (๒) และคณะตรวจเยี่ยม การฝึกภาคสนามของ นนร. ชั้นปีที่ ๑ รุ่นที่ ๓/๓ การฝึก การปฐมพยาบาลและเวชศาสตร์ทหาร ณ พื้นที่ฝึกอาคารเรียน ภูมิประเทศ สวท.รร.จปร.

๖ **เสนาศึกษา** เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๑ เดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

โครงการพัฒนาในพระราชดำริ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี^๑

โดย พลเอกหญิง ศาสตราจารย์เกียรติคุณ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า
กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

การเรียนการสอนเรื่องการพัฒนาในครั้งนี้ ครูจะเล่าในแง่ประสบการณ์เท่าที่จำได้ เป็นเรื่องที่ผ่านมาในชีวิต ไม่เล่าในลักษณะตำราเรียน หรือเอกสารคำสอน

เคยอธิบายหลายครั้งว่า พัฒนา แปลว่า ทำให้ก้าวหน้า การพัฒนา คือ การทำให้คนหรือพื้นที่เจริญก้าวหน้าขึ้น เรื่องนี้เคยสอนนักเรียนแล้วในวิชาไทยศึกษา เมื่ออยู่ชั้นปีที่ ๒ บางทีเรื่องการพัฒนา ๒ เรื่องนี้ก็ยาก ไม่ทราบว่าจะเริ่มตรงไหนก่อน เพราะว่าบางที่ที่ต้องการให้พื้นที่เจริญก้าวหน้า พัฒนาที่ดินทำเป็นศูนย์การค้า สถานที่ท่องเที่ยว ก็ถือว่าเป็นการพัฒนาเหมือนกัน การพัฒนาที่เขาทำกันแบบง่ายที่สุดคือการไล่คนเก่าที่ขาดความรู้หรือยากจนออกไปจากพื้นที่ตามยถากรรม ซึ่งเป็นวิธีที่ทำกันมาก หรืออีกแบบ ที่ทำให้คนที่อยู่ในพื้นที่นั้นมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เจริญก้าวหน้า มีความสุขขึ้น ซึ่งต้องอาศัยความพยายามอย่างยิ่ง เพราะว่าบางครั้งเขาไม่มีพื้นฐานมา ก็ต้องวางพื้นฐานกันใหม่ ที่สำคัญที่สุดคือเรื่องการศึกษา ต้องให้เขามีความรู้ความสามารถ การศึกษานี้ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะเรื่องหนังสือหรือแบบเรียนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเท่านั้น แต่ต้องให้รู้วิธีการที่จะพัฒนาตนเองให้ดี มีความเป็นอยู่ที่ดี รวมถึงมีคุณธรรมที่ดี

^๑ บทความนี้เรียบเรียงจากบทพระราชนิพนธ์คำสอนและคำบรรยาย “วิชาหัวข้อพิเศษทางประวัติศาสตร์: ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นไทย (Thai Local History)” เรื่อง “โครงการพัฒนาในพระราชดำริ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี” เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๔

มีคำที่มีความหมายเหมือน หรือใกล้เคียงกับการพัฒนา คือ การทำบุญทำกุศล ซึ่งจะว่าเป็นการพัฒนา ก็ไม่ได้ กุศลนี้คือ เรามีเงินแล้วเอามาให้แบ่งปันกับเขาอย่างเดียว ซึ่งเขาอาจจะไม่มี ความสามารถที่จะนำไปพัฒนา ทำพื้นที่ ทำชุมชนให้ก้าวหน้า ขึ้นไปอีก ดังนั้นจึงต้องให้คำแนะนำ หรือเป็นตัวอย่าง เพื่อสร้าง แรงบันดาลใจ หรือถ้าเป็นราชการเรียกว่า การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาสังคม การประชาสงเคราะห์ มีคำว่าความมั่นคงของ มนุษย์ (Human Security) ซึ่งต่างจากความมั่นคงแห่งชาติ ความมั่นคงที่ทหารดูแลคือ ความมั่นคงทางการทหาร จะเป็น เรื่องทางการทหารและการต่างประเทศ แต่ว่าถ้าเป็นเรื่องความ มั่นคงของมนุษย์ เป็นเรื่องเกี่ยวกับสังคมและเศรษฐศาสตร์ เรา มีกระทรวงความมั่นคงของมนุษย์รับผิดชอบ แต่ก่อนนี้เป็น กรมประชาสงเคราะห์ ก็เป็นคนละอย่าง นับว่าเรามีแนวคิด ที่ก้าวหน้ากว้างขวางมาก เพราะเราจะคิดถึงคน หน่วยงานที่เป็น ประชาสงเคราะห์เก่าก็ขยายให้ใหญ่ขึ้น ก็ทำเป็นสังคมสงเคราะห์

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมราษฎรไปทั่วราชอาณาจักร ตอนเริ่มต้น ไม่เคยได้ตามเสด็จเพราะยังเด็กหรือเพิ่งเกิด แต่ก็ได้ยืนที่เล่า พระราชทาน ภายหลังก็ได้สังเกตแนวทางที่ทรงปฏิบัติ เช่น ในบางกรณีที่ราษฎรประสบทุกข์ภัย ในการช่วยเหลือขั้นต้น ก็พระราชทานทรัพย์สินสิ่งของเพื่อความอยู่รอด เช่น อาหาร เสื้อผ้า

ยารักษาโรค ช่วยเหลือให้บุตรหลานได้เล่าเรียน มีวิชาความรู้ที่จะประกอบอาชีพ เลี้ยงตน เลี้ยงครอบครัวต่อไป

สิ่งของต่าง ๆ ที่เตรียมพระราชทาน บางทีพระราชทานไว้ที่หน่วยทหาร หรือ ตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.) เมื่อแจกจ่ายของพระราชทานแล้วก็ถวายรายงานทางวิทยุ หรือเทเลกซ์ ซึ่งเวลาจะส่ง ต้องปรุกระดาษเป็นเส้น ๆ แล้วเก็บไว้ ถ้าจะเอามาส่งซักรั้วก็เอาที่ปรุไว้ ซึ่งเดี๋ยวนี้ก็ไม่มีแล้ว ทรงทราบเรื่องภัยธรรมชาติจากวิทยุสื่อสารหรือแผนที่ทางอากาศ ภาพถ่ายดาวเทียมมอดุณิยมิวิทยา ทรงบันทึกในแผนที่ ที่ต่อเป็นแผ่นใหญ่ถ่ายรูปไว้

ตั้งแต่เด็ก ๆ มา ที่ไปมากที่สุดคือ หัวหิน เพราะตอนเด็ก ๆ ถนนหนทางเปลี่ยวมาก เวลาไปหัวหิน ไปทางรถไฟสะดวกที่สุด สมัยก่อนยังมีโรงแรมรถไฟ รถไฟเป็นสิ่งที่ก้าวหน้าที่สุด จริง ๆ แล้วเริ่มต้นที่ไปก็ยังไม่ค่อยได้ พี่เลี้ยงเล่าให้ฟังว่าเอาใส่เปล ใส่ขึ้นรถไฟไป อายุ ๒ เดือนก็ไปหัวหินแล้ว พอโตขึ้นมากก็นั่งรถไฟก็จำได้ว่า จะไปหัวหินแต่ละครั้งก็ต้อง ห้วยทรายเหนือ ห้วยทรายใต้ บ่อฝ้าย หัวหิน ไปถึงหัวหินแล้วก็เข้าห้องน้ำ ก็ประทับใจมาก เพราะว่าเข้าห้องน้ำแล้วมองในซีกโครก มีซีกโครกด้วยนะ ทันสมัยมาก มองในซีกโครกก็เห็นรางรถไฟเลย อยู่ข้างใต้ คนที่อยู่ข้างทางรถไฟก็ช่างเขาหรืออย่างไร คงจะมีปฏิภูลงไปที่ราง ขบวนไหน ๆ ก็น่าจะเหมือนกันอย่างนั้น ส่วนไม้ข้างใต้ แต่ก่อนนี้เรียกไม้หมอน ตอนหลังไม้หมอนก็ไม่มีแล้ว กลายเป็นซีเมนต์ ไม้หมอนก็เอามาแปรรูป ทำรั้ว ทำอะไรได้หลายอย่าง เวลาพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ประทับอยู่ที่หัวหิน ก็เสด็จฯ เยี่ยมทางเพชรบุรี ราชบุรี แต่ว่าที่เห็นชัดส่วนมากก็เพชรบุรีใกล้ ๆ ชะอำ ทำยาง เมื่อทรงกลับจากเสด็จฯ แล้ว ก็ทรงพระกรุณาฯ เล่าให้ฟังก็อยากไปบ้าง และที่เห็นอีกอย่างคือ บางครั้งจะมีชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง หรือ กะเหรี่ยง ที่จำได้ จำได้แต่ว่าเขาเจาะหู เจาะหูบางทีก็เจาะจนหูขาดเลยก็มี ใส่ตุ้มหูใหญ่มาก ใส่เข้าไปได้อย่างไรไม่ทราบ แล้วก็จำแม่นอีกทีก็คือ เข้าใจว่าเป็นกะเหรี่ยง กะเหรี่ยงมีทั้งกะเหรี่ยงโป ที่อยู่ทางเพชรบุรี วันก่อนไปเยี่ยม

ไม่เคยไปสมัยเด็ก ๆ ก็ไปเจอผู้ใหญ่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านก็บอกว่า สมัยที่พระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ เสด็จฯ เขาก็ยังไม่เกิด ไม่เคยไปเผาฯ แต่ที่ทรงรับสั่งเอาไว้ พ่อแม่ก็เล่ากันต่อ ๆ ว่า ให้อนุรักษ์ต้นไม้ป่าเขา ไม่ให้ตัดไม้ เเท่าที่เห็นน้ำก็ยังคงสะอาด ที่ทรงเคยลงทรง เขาว่าดียังไงก็ยังคงดีอยู่อย่างนั้น ดูยังรักชาติวัฒนธรรมความเป็น อยู่ได้ดี แล้วก็ดูแลคนเจ็บคนป่วย ที่นั่นก็มีสถานีกาชาด เจ้าหน้าที่ทหารในวัง ยังไม่รู้จัก บอกจะไปเยี่ยม สถานีกาชาด เขาไม่รู้จักและเข้าใจว่าเป็นสำนักงานเหล่ากาชาด เหมือนโรงพยาบาล แต่ว่าสมัยหลังนี้ก็มี คนที่มาอาสาสมัครดูแลน้อย เพราะว่าจะมีโรงพยาบาลหัวหิน ซึ่งเป็นโรงพยาบาลที่ค่อนข้างจะทันสมัย เมื่อเปรียบเทียบกับโรงพยาบาลระดับอำเภอของที่อื่น ๆ ทรงพระกรุณาฯ ให้ช่วยเรื่อง เด็กชาวบ้านได้เรียน หนังสือ ใครเจ็บไข้ได้ป่วยก็พระราชทานความช่วยเหลือ จะมีสหกรณ์ที่ตั้ง ๆ มีชื่อเสียง แล้วก็สมัยก่อน จะอยู่ในหนังสือเรียน แม้แต่คนที่ไม่ได้อยู่เพชรบุรีก็ต้องเรียน สมัยนี้อาจจะไม่ค่อยมีแล้ว เขาเรียน หุบกะพง ดอนขุนห้วย ที่ดอนขุนห้วยจะปลูกสับปะรดเป็นส่วนมาก ส่วนที่หุบกะพงก็ทำหลายอย่าง แต่ที่รู้สึก ค่อนข้างจะประทับใจก็คือ มีหน่อไม้ฝรั่ง ตอนนั้นที่อื่นยังไม่มี ที่สหกรณ์ เขาจะมีรูป ตอนหลังนี้เขาก็ ไม่ค่อยเอารูปนี้มาติดแล้ว ตอนนั้นอายุสัก ๘-๙ ขวบ ก็นั่งเกาะอยู่ ดูในรูปเป็นโรงเรียน แต่ที่จริงแล้ว เป็นเสาเหมือนเสาไม้ไผ่ แล้วก็มีย่ามุง หล้าอะไรก็ไม่ทราบ แล้วทรงรับสั่งเรียกเด็กหญิงคนหนึ่ง ยืนตอบคำถามหรืออะไรก็ไม่ทราบ ก็เคยไปถามว่า เด็กคนนี้เป็นอย่างไร ชาวบ้านบอกว่าตอนหลัง เขาเป็นครูและตอนนี่เกษียณแล้ว คงอายุเท่า ๆ กัน

เมื่อได้โดยเสด็จพระราชดำเนินไปหลายสถานที่ ตั้งแต่ไปดูเฉย ๆ จนได้ทำงานถวายเท่าที่ทำได้ บางด้าน เช่น บันทึกสิ่งที่มีพระราชประสงค์ อาทิ ภาพถ่ายดาวเทียมโครงการที่ทรงทำ เรียงภาพถ่าย ทางอากาศจดข้อมูลเกี่ยวกับประชาชนที่ขอพระราชทานพระมหากรุณาธิคุณ บ้านอยู่ที่ไหน คนในครอบครัว แต่ละคนทำอะไร มีปัญหาอะไร เมื่อจดแล้วต้องเขียนเป็นรายงาน เพื่อในวันรุ่งขึ้นข้าราชการ ที่มีหน้าที่ติดตามผลจะได้ใช้เป็นข้อมูลที่จะไปดำเนินการต่อไป เวลาช่วยบันทึกสิ่งที่มีพระราชประสงค์ เช่น เรียงภาพถ่ายทางอากาศ บางทีก็ขอไปขึ้นเครื่องบินแล้วก็ขอลองถ่ายรูปดู ก็ทรงจับได้ว่า รูปนี้มันดูแปลก ๆ เพราะว่ากลัวจะถ่ายไม่ครบ บางทีออกนอกพื้นที่ก็กดค้าง ก็เลยกว้างเกินไป รูปที่มามีติดที่ฝาผนังในวันนี้เป็นภาพถ่ายดาวเทียมหลายปีแล้วราว ๒๐ ปีได้เวลาจะทำงานอะไร อันนี้เป็นภาพถ่าย ดาวเทียมที่รายละเอียดไม่สูงนัก เพื่อจะดูพื้นที่คร่าว ๆ ในภาพกว้าง ไม่แน่ใจว่า นักเรียนเคยเห็นหรือเปล่า เนื่องจากสมัยนี้ แบบนี้เขาเรียกว่าโบราณ อาจจะไม่เห็นแล้วก็ได้ เพราะเคยพานักเรียนนายร้อย ไปทัศนศึกษาที่เกาะเกร็ด ในพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น เขามีเครื่องอัดเทป นักเรียนถามว่ามันคืออะไร สมัยใหม่ เขาไม่มีแบบนี้แล้ว เวลาจดข้อมูลประชาชนขอพระมหากรุณาธิคุณ ถ้าไม่มีเวลาจริง ๆ เร็วที่สุดก็ต้องจด ที่อยู่ที่จะติดต่อได้ที่ไหน แล้วเราก็กลับไปติดต่ออีกที ถ้ามีเวลาก็นั่งถามรายละเอียดทั้งหมด ทุกคนต้อง ช่วยกัน

จำได้ว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ รับสั่งว่า พื้นแผ่นดิน ต้องมีหญ้า ต้องมีต้นไม้ เพราะนอกจากที่ปลูกไว้ให้รักษาหน้าดินแล้ว ดินจะไม่เสียอีกด้วย สมัยนั้นเวลาจะพัฒนาพื้นที่ เขาก็จะตัดไม้หมดเลย ทรงใช้คำว่า “ปกปเปลือก” เหมือนกินผลไม้ กินส้มก็ปลอกทิ้งหมดเลย เมื่อทิ้งไว้ ส้มข้างในก็จะแห้ง จะไม่ดี จะไม่อร่อย ดังนั้น จะกินก็ควรจะค่อย ๆ แกะออก เฉพาะตรงที่ใช้ รับสั่งว่า “ห้ามปกปเปลือก” จำได้ชัดว่าเวลาพัฒนา ทรงห้ามไม่ให้ “ปกปเปลือก” ตอนหลังนี่ก็ ถ้าสังเกตดู พระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ จะทรงใช้แผนที่แล้วก็เสด็จฯ ไปถามชาวบ้านว่า รู้จักตรงนี้ไหม รู้จักหมู่บ้านนี้ไหม แล้วก็ตอนหลังเสด็จฯ ไปไหน ก็จะมีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานราชการต่าง ๆ ตามเสด็จฯ ไป เช่น กรมชลประทาน สมัยก่อนก็จะมี เร่งรัดพัฒนาชนบท มหาตมไทย เกษตร พัฒนาที่ดิน อย่างเช่น ที่รับสั่ง “ไม่ให้ปกปเปลือก” ก็คือพัฒนาที่ดิน หน่วยแถวหัวหิน ชื่อ หนองพลับ เวลาเสด็จฯ ไปไหน ก็ทรงถือแผนที่ไปด้วย เพื่อไปตรวจสอบแผนที่ มีอยู่ที่หนึ่ง เวลานี้เป็นจังหวัดมุกดาหารแต่ก่อนนี้เป็นจังหวัดนครพนม ขึ้นกับอำเภอนาแก ที่บอกว่า ที่นาแก ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ (ผกค.) ดุมาก จริง ๆ แล้ว ที่นาแกไม่ดูแลอะไร แต่ตรงที่ดุมากคือ ตำบลดงหลวง ซึ่งเดี๋ยวนี้ เป็นอำเภอดงหลวง แต่ก่อนตำบลนี้ขึ้นอยู่กับอำเภอนาแก ประชาชนเป็นคนเผ่าเรียกว่าเผ่า “โซ่” ไม่ใช่ “โซ่ง” เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ใกล้ชิดกับ “เขมร” มีกลุ่มใหญ่ ๆ อยู่ ๒ แห่งคือ ที่อำเภอกุสุมาลย์ และที่อำเภอดงหลวง จะนามสกุล “วงกระโซ่” อะไรทำนองนี้ มีวัดอยู่แห่งหนึ่ง รับสั่งถามว่าชื่อวัดอะไร คนที่กราบบังคมทูล บอกวัดชื่อ “วัดเสด็จเจ้าพระขอมพระแม่เจ้าศรีสุดาจันทรสามัคคีธรรม” ก็ทรงชี้ไปที่ทหารแผนที่ ให้เขียนลงไปให้หมด เขาไม่ได้ทำตาม เพราะไม่มีพื้นที่เขียนลงในแผนที่ ก็พยายามไปหาวัดนี้อีกครั้ง เหลือวัดชื่อ “เจ้าพระยาขอม” เฉย ๆ “เสด็จเจ้าพระขอมพระแม่เจ้าศรีสุดาจันทรสามัคคีธรรม” หายไปไหนก็ไม่ทราบ แต่มีที่ไปสัมภาษณ์ชาวบ้านบางคนว่าสมเด็จพระแม่เจ้าศรีสุดาจันทรเป็นใคร เจ้าพระยาขอมเป็นใคร ถามใครก็ไม่มีคนทราบ พระแม่เจ้าศรีสุดาจันทร ก็รู้จักแต่พระแม่ศรีสุดาจันทร ในประวัติศาสตร์อยุธยา ที่เขาว่าสังหารกษัตริย์ ซึ่งเป็นลูกชายตัวเอง ซึ่งก็มีผู้ที่ตีความอีกอย่างว่าไม่ใช่ ท่านไม่ใช่คนเลวร้ายอย่างที่ทุกคนประณาม แต่ว่าเป็นคนที่มาจากคนละราชวงศ์ แล้วก็เหมือนจะล้างแค้นกันในเชิงการเมืองมากกว่า อย่างไรก็ตาม “ศรีสุดาจันทร” เดียวกันหรือเปล่าไม่มีใครรู้ อาจจะไม่ใช่ คนตั้งชื่ออาจเห็นว่าไพเราะดีก็เอามาตั้ง แต่นายทหารแผนที่ ดูแก่ทำหน้าง ๆ อยู่ ไม่น่าเขียนลงไปในแผนที่ แต่ก็ไม่เคยเห็นลงไว้ในแผนที่

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ เพิ่งจะทรงงานด้านเทคโนโลยีการเกษตร และที่สำคัญที่จะต้องทรงทำก็คือ การส่งเสริมสหกรณ์ แล้วก็ที่ทรงทำเส้นทางคมนาคม สะพาน วงเวียน งานศิลปะต่าง ๆ ในหนังสือที่อ้างมานี้ เป็นพระราชานุกิจ เกี่ยวกับพระราชกรณียกิจ ที่เล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่จำเป็นแต่เรื่องปกครองบ้านเมืองอย่างเดียว มีตั้งแต่รัชกาลที่ ๑ จนถึงรัชกาลที่ ๘ มีรวบรวมไว้แล้วเล่มหนึ่งส่วนรัชกาลที่ ๙ เป็นคนเขียนเอง เป็นคนเขียนเอง พอถึงงานพระบรมศพ ทางสำนักกราชเลขาฯ ก็มาเกณฑ์ให้เขียนรัชกาลที่ ๙ รวบรวมข้อมูลจนกระทั่งจวนงานแล้ว จึงได้เขียน ก็รีบเขียน จริง ๆ แล้วก็ข้อมูลไม่น่าจะผิด แต่ก็ได้ไม่ได้รายละเอียดต่าง ๆ น่าจะเขียนเยอะกว่านี้ แต่ก็เยอะที่สุดในรัชกาลต่าง ๆ ได้มอบไว้ให้ที่ห้องสมุดกองวิชาประวัติศาสตร์แล้ว ตั้งแต่หลังงานพระบรมศพใหม่ ๆ ก็มีเรื่องที่เราเขียน แล้วมีเจ้าหน้าที่มาแก้ชื่อของประเทศต่าง ๆ ที่เสด็จพระราชดำเนิน เขาก็แก้หมด เขาบอกไม่ใช่ชื่อนี้ ก็จำได้ว่าชื่อนี้ เนื่องจากประเทศต่าง ๆ เปลี่ยนชื่อ บางประเทศ แม้แต่ “สวาซิแลนด์” เมื่อ ๒ ปีนี้เอง เปลี่ยนชื่อเป็น “เอสวาตินี” ที่เขาห้ามเข้าประเทศตอนนี้ เป็น ๑ ใน ๘ ประเทศ ที่แอฟริกา เขาห้ามเข้าประเทศ อะไรแบบนี้ไม่เคยได้ยิน ก็ไปเปิดอินเทอร์เน็ตดู ก็คือสวาซิแลนด์ ที่นี้ก็มีหลายประเทศที่ตอนเสด็จพระราชดำเนินชื่อหนึ่ง ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นอีกชื่อหนึ่ง ก็พยายามจะเขียนชื่อสมัยเสด็จพระราชดำเนิน ส่วนสารานุกรมไทยฉบับเฉลิมพระเกียรติ ในโอกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปีนี้ ก็เขียนบรรยายเกี่ยวกับงานพระราชกรณียกิจที่ทรงทำ อธิบายรายละเอียดดีมาก รวมทั้งหนังสือธรรมะของพ่อ

นอกจากนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ทรงเน้นเรื่องการออกกำลังกายให้ร่างกายแข็งแรง เราจะทำงานเป็นนักพัฒนาต้องออกกำลังกายให้ร่างกายแข็งแรง ถ้าชาวบ้านเรียกเราอยากให้เราไปดูสวนกาแฟของเขา ซึ่งมีกาแฟเพียงต้นเดียว ก็ต้องปีนเขาขึ้นไปดู เพื่อให้กำลังใจเขาให้ได้ การที่ได้เห็นสิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดความรู้สึกว่า ไม่เคยเห็นคนที่ลำบากหรือยากจนขนาดนี้มาก่อน บางครั้งเขาก็ลำบากมาก แล้วเขาก็เจ็บป่วยมาก ก็ต้องทำให้มีความรู้สึกว่ายากจะทำงานช่วยพวกเขา

การที่ได้เห็นสิ่งเหล่านี้จึงอยากจะทำงานในช่วงที่ไม่ได้เสด็จพระราชดำเนิน และจัดการเรื่องเรียนหนังสือของตนเองให้เสร็จ ที่จริงสมเด็จพระนางเจ้าฯ เคยรับสั่งถามว่าอยากจะทำอะไร ก็กราบบังคมทูลว่า “อยากเดินทางท่องเที่ยวทั่วโลก” เพราะตอนนั้นชอบหนังสือญี่ปุ่นมาก อัครวินอะไรก็ไม่ทราบได้ไปเจอคนในที่ต่าง ๆ มีเหตุด่วนเหตุร้ายอะไรต่าง ๆ ก็ไปแก้ไข พอแก้ไขจนดีแล้ว เขาก็อยากเชิญให้อยู่ดูแลบ้านเมืองเขาต่อไป ก็ไม่อยู่ ก็เดินทางต่อไป ก็อยากเป็นแบบนั้น ตามหนังสือวีวี แต่เรื่องจริงก็คงไม่ได้ แต่ก็เป็นแนวที่อยากช่วยเหลือคนให้อยู่กินดี รับสั่งว่า “น่าจะอยากช่วยเหลือผู้อื่นมากกว่า” แต่ไม่ทราบว่า จะมีแนวคิดอย่างไรที่จะช่วยคนที่ได้พบเห็นให้มีความเป็นอยู่ที่ดีกว่าเดิม รับสั่งว่า “ถ้าเรามีความรัก ความเมตตา ความหวังดีต่อใครก็จะคิดออกว่าจะทำสิ่งดีให้เขาอย่างไร” ซึ่งจริง ๆ แล้วก็คือ วิสัยทัศน์เรายังไม่มีวิสัยทัศน์ ถึงแม้จะหวังดี ก็ยังคิดไม่ออก นี่ก็เป็นแนวพระราชดำริดี ๆ ที่พระราชทานมา

เมื่อเริ่มต้น ครูได้เห็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้ไม่สบายใจ คือ เด็กที่อยู่ในหมู่บ้านมีสุขภาพอนามัยที่ไม่ดี เรื่องสุขภาพอนามัยเป็นสิ่งที่ต้องพัฒนา คนเราถ้าสุขภาพอนามัยดีแล้ว คนทุกวัยจะมีเรี่ยวแรง และมีสมองในการประกอบอาชีพ การศึกษาเล่าเรียน การพัฒนาสุขภาพตามแนวพระราชดำริตั้งที่กล่าวมาแล้วว่าครูได้มีส่วนเขียนบันทึกผู้ป่วย ผู้ที่ต้องเข้าโรงพยาบาลมีตำรวจตระเวนชายแดนพามาที่จุดนัดพบที่หน้าอำเภอ พอดีเพลงฮิตสมัยนั้นคือ นัดพบหน้าอำเภอ สามารถช่วยชีวิตคนได้มาก

ที่ครูตั้งใจทำได้แก่ การถ่ายพยาธิ ไข้ยาที่รักษาพยาธิตัวกลม ตอนนั้นคือ เด็กจะท้องป่องเหมือนที่เห็นในทีวี เร็ว ๆ นี้ ที่แอฟริกาหรือตะวันออกกลาง ที่มีการรบกัน แล้วคนก็อดอยาก แต่ว่าแขนขาลีบ เดินไม่ไหวท้องจะป่องมากไม่รู้ว่ามีอะไรอยู่ในนั้น แต่ว่าที่เห็นคือมีพยาธิตัวกลม หลังจากทำงานสภากาชาดแล้ว และเรียนจบแล้ว ได้เห็นชาวเขมรที่อพยพเข้ามา มีคนบางทีก็หนีออกไปทางตราด เข้ามาอีกที่ทางปราจีนบุรี หนีถูกผลักดันออกจากปราจีนบุรี เข้ามาอีกที่ทางตราด อย่างนี้ ไกล ๆ เป็นกิโล ๆ แต่ที่ซอกสุด ๆ คือ เดินเข้ามาแล้วก็ล้มตายไปต่อหน้าเรา ไม่เคยเห็นขนาดนั้น เวลาเห็นแบบนี้ ก็ต้องพยายามช่วยคนดีที่สุด เวลาเดินไปดู ชาวบ้านก็พูด บอกว่าเดินไปตรงนั้นไม่ได้ เพราะแถว ๆ นั้นคือสระแก้ว คลองน้ำใส เขาบอกว่ามีระเบิด อันตราย อย่าไปเดินสุมสุมหัว แต่ก่อนในกระเป๋าสื่อก็จะมียาคอมแบนทริน (Combantrin) สำหรับถ่ายพยาธิตัวกลม ตัวแบนมียาอีกแบบหนึ่ง จำไม่ได้ แต่เราไปเจอน้อยกว่า แต่ที่เห็นแล้วติดตาจิตใจอีกอย่างคือ ก็ป้อนยานี้ไป เด็กก็ทำหน้าบอกรับไม่รับ นั่งอยู่สักพักก็อาเจียนพรวดออกมาเป็นตุยาว ๆ นี่ก็ไม่ค่อยมีใครเคยเห็น แต่เดี๋ยวนี้ เขาก็ไม่มีขนาดนี้แล้ว

แต่ที่เวลาไปถาม ก็ยังมีพยาธิอยู่บ้าง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) ก็ทำการถ่ายพยาธิ ไปสอนสุขศึกษา การล้างมือ การทำให้ตัวเองสะอาด เป็นต้น ถ้าสุขภาพอนามัยดีแล้ว คนจะมีเรี่ยวแรง มีสมองในการประกอบอาชีพ แต่ตัวพยาธิพวกนี้มันแย่งอาหารกินทำให้เลือดจาง

ยาคอมแบนทรินเป็นยาที่ใช้กันทั่ว ๆ ไป ตอนนั้นอยู่ที่นครราชสีมาไม่มีทีวีดู คนที่มีทีวีดู มีอยู่เพียงพวกห้องครัวห้องเครื่อง เขาต้องเก่งทางด้านวิศวกรรมมากเลย เอากระทะมา ตั้งรับสัญญาณทีวี ก็มีหน่วยเดียวที่ทำกับข้าวไปดูทีวีไปได้ แต่ว่าของเราก็จะดูได้แต่ทีวีมาเลเซีย ก็ไม่ใช่ มาเลเซียกลางดึก เป็นมาเลเซียชายแดนจากรัฐกลันตันในโฆษณา วันนั้นที่พานักเรียนนายร้อยไปทัศนศึกษาที่บรูไน ก็ลองพูดดู พวกนั้นก็หัวเราะใหญ่เลย ทำไมถึงพูดภาษากลันตัน เขาก็จะร้อง “จาจิง!” แปลว่า “พยาธิ” จาจิง ก็มีตัวพวกนี้ออกมา สายหัว แล้วก็ยาคอมแบนทริน “อุบะจาจิง” “อุบะ” แปลว่า “ยา” อุบะจาจิง พอกินเข้าไป ตัวพวกนี้ก็ล้มระเนระนาดออกมา นี่เป็นโฆษณามาเลเซีย เราก็คิดว่าต้องทำโครงการ เกี่ยวกับโภชนาการ

นอกจากนั้น อีกอย่างก็คือ โรคคอกพอก ที่เขาเรียกว่าโรคเอ๋ เราก็ต้องเติมไอโอดีน โดยหยดน้ำ ไอโอดีนลงในน้ำดื่ม สมัยก่อนเขาจะไล่เด็กไปวิ่งเล่นตากแดดให้หิวน้ำ แล้วให้กินน้ำไอโอดีนเพื่อช่วย ป้องกันโรคขาดสารไอโอดีน

การที่จะช่วยสมัยนั้น เป็นการช่วยด้านอาหารและโภชนาการ ซึ่งเป็นวิธีการที่ค่อนข้างได้ผล เพราะหัดดีที่สมัยนั้นมีเงิน เพราะมีความฝันที่จะเรียนต่อสูงที่สุดเท่าที่จะสูงได้ เป็นการพัฒนาตนเอง และหวังว่าจะสร้างประสิทธิภาพให้มีความรู้ที่จะช่วยพัฒนาประเทศชาติได้ดีขึ้น ประสิทธิภาพมาจากการได้รับการศึกษา จึงเก็บหอมรอมริบใช้อย่างประหยัด เพื่อจะได้ไปเรียนต่อ แต่ก็ไม่ได้ไปไหน จึงให้คนอื่น เรียนดีกว่า เมื่อจะทำงาน จึงมีเงินทำ ไม่ต้องไปขอใคร พื้นที่ทำงานคือโรงเรียน โรงเรียนที่รู้จักดี นอกจาก โรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ สังกัดกระทรวงมหาดไทยแล้ว ยังมีโรงเรียนสังกัดตำรวจตระเวนชายแดน

ที่รู้จักเป็นอย่างดี ครูเรียนรู้เรื่องอาหารและโภชนาการมาจากโรงเรียนตั้งแต่ชั้นประถมและมีมัธยม ครูจ่ายเงินค่าเมล็ดพันธุ์ ค่าจอบ เงินที่มีซื้อได้แต่หน้าจอบ ด้ามทางโรงเรียนทำเอง จ่ายเงินค่าอุปกรณ์ทำสวน เลี้ยงสัตว์ เลี้ยงปลา เครื่องครัว เครื่องปรุง เช่น น้ำมัน น้ำปลา ตชด. ขนของให้ เนื้อสัตว์ พอมีบ้างเวลามีเงินพอ สมัยแรกที่ทำงาน นิยมใช้ถั่วเหลือง ใช้โมหินโม่ กรอง ใช้น้ำตาลปรุงรส ไม่ใช่จ่ายพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ทรงเตือนว่าให้ซอมดูก่อนที่จะไปแสดงให้ใครดูหรือสอนใคร เดี่ยวจะทำได้ แล้วจะเสียหน้า ไข่จริง ๆ ด้วย พอไปถึงเรียกประชาชนมาเต็ม ได้ลองดู แล้วก็ทำไม่ได้ ที่เราไม่เป็นถั่วเหลืองมันขึ้นหัวหมดเลย ทำไม่ก็ไม่ทราบ หมუნท่าไหนก็ไม่ถูกทำ ซอมอยู่นาน กว่าจะได้ สวยงาม ตอนหลังพื้นที่มีไฟฟ้า ใช้เครื่องบดไฟฟ้า ซ้อมที่เวียงนครเขมม เครื่องละ ๔,๐๐๐ บาท ภายหลังใช้นมวัว แต่แรกให้นมผงที่คำนวณดูว่าจะใส่ไอโอดีน ธาตุเหล็ก และอื่น ๆ แต่คิดค่าใช้จ่ายไม่คุ้ม ทางราชการให้นม UHT ซึ่งเก็บง่าย แต่กล่องราคาแพง

หลายคนที่ไม่ทราบเรื่องงานที่ทำก็สนใจที่จะช่วยเหลือ เช่น เจ้าของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นท่านหนึ่ง ให้ทั้งเงินและสิ่งของ เจ้าของร้านที่ไปซื้อจอบ ถามด้วยความสงสัยว่าเด็กน้อยคนนี้เอาจอบไปทำอะไร เยอะแยะ เมื่อเล่าเรื่องโครงการ เขาไม่คิดเงิน และยังให้ของต่าง ๆ ที่มีในร้าน ภายหลังเมื่อเขามีอายุมาก จนเลิกค้าขายแล้ว ยังทำการกุศลโดยการพิมพ์หนังสือพระเป็นภาษาจีนแจกสาธุชนทั้งหลาย ยังได้รับแจก ทั้ง ๆ ที่อ่านไม่ออก

อยากจะเล่าว่าการเริ่มงานพัฒนาไม่ใช่ทำง่าย ๆ ความรู้ที่มาจากประถม มัธยม ไม่พอที่จะทำงานได้ จึงไปขอความช่วยเหลือจากมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง อาจารย์ที่นั่นบอกว่าทำอะไรเล่น ๆ แบบนี้ทำไม่เป็นหรอก คงเป็นทำนองที่ว่า ไม่อยากคบเด็กสร้างบ้าน มีอาจารย์ท่านหนึ่งเป็นภรรยาของอาจารย์ที่ทำสื่อการสอน แจกโรงเรียน ตชด. โกรธแทนครู บอกว่าใครทำไม่เป็น ฉันทำเป็น อาจารย์สองสามีภรรยาช่วยจนเสียชีวิตไป ลูกและหลานท่านยังช่วยต่อ

ภายหลังมีอาจารย์อีกท่านชวนให้ไปเรียนโภชนาการที่สถาบันวิจัยโภชนาการ และคณาจารย์ มาช่วยกันวางแผน ว่านักเรียนคนหนึ่งจะต้องกินอะไร วิชชาลัยเกษตรกับกรมส่งเสริมการเกษตร ช่วยวางแผนการปลูกพืช ช่วยสอนโภชนาการ

ยังมีโครงการอื่น ๆ ด้านสุขภาพ เช่น เกลือไอโอดีน ธาตุเหล็ก อาหารที่มีธาตุเหล็ก สุขภาพช่องปาก ป้องกันเหา ป้องกันโรคผิวหนัง ดูแลสุขภาพเด็กตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา เด็กแรกเกิดถึง ๓ ปี เด็กอนุบาล ประถม มัธยม มีครูพยาบาลร่วมมือกับสาธารณสุข และ รพ.สต.

การรักษาความสะอาดของน้ำใช้และน้ำบริโภค ตรวจสอบให้มีสารเคมี ซึ่งส่วนมากจะมาจากสายแร่ และจุลชีพต่าง ๆ เกินกว่าที่เหมาะสม

ครูพยาบาลร่วมกับครูเกษตร ในการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ที่ให้ผลิตภัณฑ์ที่มีประโยชน์แก่ร่างกาย การแก้ไขปัญหาสุขภาพ นอกจากจะช่วยนักเรียน เด็กเล็กแล้ว ต้องคำนึงถึงหญิงตั้งครรภ์ หญิงให้นมบุตร ด้วย เพราะมีการรณรงค์ให้เด็กเล็กกินแต่นมแม่จนถึงอายุ ๖ เดือน ถ้าภาวะโภชนาการของแม่ไม่ดี เด็กจะมีน้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์ และความสูงน้อยกว่าเกณฑ์ได้ หรือกรณีที่แม่บางคนคลอดลูกมา

ก็ย้ายไปทำงานต่างถิ่นไม่ได้เอาลูกไปด้วย ปู่ย่าตายายเลี้ยง ก็ไม่รู้จะไปเอานมแม่ที่ไหนให้ทารกกิน ก็ต้องแล้วแต่สภาพของแต่ละคน ส่วนเรื่องธาตุเหล็ก พยายามจะให้ครูโภชนาการกับครูเกษตรเขาประสานงานกันดูว่าอันไหนต้องการพืชผักหรือว่าสัตว์เลี้ยงนมไข่ เมื่อวานนี้ลองคุยกัน เขาบอกว่าไม่อยากเลี้ยงไก่ไข่เพราะค่าอาหารแพง แต่ตอนนี้มีสูตรอาหารที่เขาทำเองได้ เดี่ยวส่ง ดร. ธเนศ มณีกุล จากมูลนิธิชัยพัฒนา ลงไปดู

โรงเรียนที่อยู่ในเขตทุรกันดารมาก อยู่ไกลจากสถานบริการสุขภาพ จะพัฒนาห้องพยาบาล เป็นสุศาลาพระราชทาน มีคอมพิวเตอร์ที่ติดต่อไปถึงโรงพยาบาลอำเภอ หรือจังหวัด เคยมีเหตุการณ์ที่สามารถเรียกเฮลิคอปเตอร์ส่งผู้ป่วยเข้าโรงพยาบาลได้

ทูลกระหม่อมอาจารย์:

๓๐ ปี โครงการเอกสารสำคัญทางประวัติศาสตร์ จากต่างประเทศในพระราชดำริ

ตอนที่ ๕ การวิจัยเชิงลึกทางประวัติศาสตร์ไทย:

สมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ และสงครามเย็น

พันเอก ดร.สรศักดิ์ งามขจรกุลกิจ

“หวังว่านอกจากอาจารย์และนักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าจะได้รับประโยชน์แล้ว ผู้อื่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่อาจจะไม่ได้มีโอกาสไปศึกษาค้นคว้าในต่างประเทศ จะได้อาศัยค้นคว้าให้ได้ความคิดเบื้องต้น เพื่อให้ได้แรงบันดาลใจให้ไปทำงานให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ข้าพเจ้าดีใจที่มีนักศึกษาสถาบันต่าง ๆ เริ่มมาใช้เอกสารที่เราไปรวบรวมมาตั้งแต่เมื่อ ๒๐ ปีมาแล้ว และจะพยายามรวบรวมมาเพิ่มเติมอีก ในครั้งนี้ได้จัดการประชุมวิชาการเรื่องเอกสารจดหมายเหตุเป็นครั้งแรก นอกจากความร่วมมือร่วมใจในกองวิชาประวัติศาสตร์ ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าแล้ว ยังได้รับความสนับสนุนจากอาจารย์ นักศึกษา และผู้รู้ภายนอกอีกหลายท่านที่ช่วยส่งบทความ และมาร่วมประชุมทั้งเป็นผู้พูด และผู้ฟัง ซึ่งเราหวังว่าจะร่วมคิด ร่วมวิจารณ์เพื่อให้ความรู้วิชาการงอกเงยขึ้นมาอีก”

(พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ๑ “พระราชนิพนธ์คำนำ”
๓๐ ปี แห่งการสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ ๒: ไทยจากเอกสารจดหมายเหตุ
ต่างประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย เยอรมนี ญี่ปุ่น ตุรกี และจีน
๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘)

บทนำ

ตามพระราชนิพนธ์ที่ยกมาข้างต้น ความว่า “หวังว่านอกจากอาจารย์และนักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าจะได้รับประโยชน์แล้ว ผู้อื่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่อาจจะไม่ได้มีโอกาสไปศึกษาค้นคว้าในต่างประเทศ จะได้อาศัยค้นคว้าให้ได้ความคิดเบื้องต้น เพื่อให้ได้แรงบันดาลใจให้ไปทำงานให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น” และ “เราหวังว่า จะร่วมคิด ร่วมวิจารณ์เพื่อให้ความรู้วิชาการงอกเงยขึ้นมาอีก” นำจะกล่าวได้ว่า คือพระราชดำริและพระราชประสงค์ของทูลกระหม่อมอาจารย์ในการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเชิงลึกทางประวัติศาสตร์ไทยจากเอกสารสำคัญทางประวัติศาสตร์ของโครงการหอจดหมายเหตุ กองวิชาประวัติศาสตร์ ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า (กปศ.สกศ.ร.ร.จปร.) ในพระราชดำริฯ และต่อเนื่องมาในโครงการการวิจัยเอกสารสำคัญทางประวัติศาสตร์ไทยสมัยใหม่จากหอจดหมายเหตุต่างประเทศ ในปี ๒๕๖๓-๖๔ ของผู้เขียน โดยได้รับทุนจากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ซึ่งได้ให้ทุนในระยะแรกมีเวลาวิจัยนาน ๑๐ ปีขึ้นไป

เนื้อหาสั้น ๆ ในบทนี้จะได้นำเสนอพระราชดำริ

และพระราชประสงค์ของทูลกระหม่อมอาจารย์กับ ๓๐ ปีโครงการเอกสารสำคัญทางประวัติศาสตร์จากต่างประเทศในพระราชดำริ นับเป็นตอนที่ ๕ และจะเน้นด้านการวิจัยเชิงลึกทางประวัติศาสตร์ไทย โดยเฉพาะสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ และสมัยสงครามเย็นเป็นหลักใหญ่ และ จะขอเริ่มจากเรื่องความหมายและความสำคัญของการวิจัยเชิงลึก เพื่อทำความเข้าใจภาพกว้างก่อน

การวิจัยเชิงลึก: ความหมายและความสำคัญ

อันที่จริงแล้ว ความหมายและความสำคัญของการวิจัยเชิงลึกในที่นี้ ไม่มีอะไรสลบซับซ้อนมากนัก และคงเทียบได้กับพระราชดำริ พระราชประสงค์ของทูลกระหม่อมอาจารย์อย่างสั้น ๆ ที่ยกมา คือ การอ่าน การใช้เอกสารต่างประเทศ “เพื่อให้ได้แรงบันดาลใจให้ไปทำงานให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น” และ “เพื่อให้ความรู้วิชาการงอกเงยขึ้นมาอีก”

พินิจจากแง่มุมมองนี้ การวิจัยเชิงลึกก็คือ การส่งเสริมและสนับสนุนให้นักวิชาการทำงานต่อยอดบนฐานเอกสารต่างประเทศในโครงการหอจดหมายเหตุ กปศ.สกศ.ร.ร.จปร. ในพระราชดำริฯ นั่นเอง ซึ่งอาจเป็นงานที่มีระบบระเบียบวิธีการวิจัยอย่างเต็มรูปแบบ หรือเป็นการเขียนงานสร้างสรรค์

ให้ความรู้ใหม่ๆ ก็ได้
ข้อความสำคัญคือ
งานวิจัย งานเขียนนั้น ๆ
ควรมีข้อเสนอใหม่ ๆ
จากการใช้เอกสารต่าง
ประเทศที่น่ากลับมาไว้
ใน “คลังข้อมูล” ของ
หอจดหมายเหตุ กปศ.
สกต.ร.จปร. ในพระ
ราชดำริฯ คือเป็นการ
สร้างสรรค์ความรู้ใหม่ ๆ

ให้กับองค์ความรู้เดิมของไทยในสมัยสงครามโลกฯ และสมัย
สงครามเย็น ซึ่งเรื่องนี้พระองค์ทรงส่งเสริมและสนับสนุน
มานานแล้ว โดยทรงเริ่มจากอาจารย์ของกองวิชาฯ และต่อมา
ทรงขยายไปสู่อาจารย์ นิสิตนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ
อย่างต่อเนื่อง

ที่จริง ในโครงการการวิจัยเอกสารสำคัญทาง
ประวัติศาสตร์ไทยสมัยใหม่จากหอจดหมายเหตุต่างประเทศ
นั้น ก็มีการกำหนดแผนการบริหารจัดการทำกิจกรรมส่งเสริม
และสนับสนุนการวิจัย เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนนักวิจัย
ในการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างความรู้ใหม่ ๆ จากแหล่งข้อมูล
ที่จัดเก็บกลับมา ซึ่งอาจเป็นงานวิจัยของบุคคลหรือของคณะเป็น
ชุดโครงการวิจัย เช่น ชุดสงครามเกาหลี สงครามโลกครั้งที่ ๒
และสงครามเวียดนาม ฯลฯ หรืออาจเป็นการเขียนงาน
วิชาการ ตำรา สารคดี เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
ประเทศต่าง ๆ ที่คนไทยให้ความสนใจ เช่น อาเซียนกับ
เพื่อนบ้าน มหาอำนาจกับอาเซียน เป็นต้น

ตัวอย่างเมื่อปี ๒๕๖๓ คณะผู้วิจัย/คณาจารย์
ได้กำหนดให้การทํารวบรวมงานวิจัยนั้น ควรต้องใช้เอกสารต่างประเทศ
ดังกล่าว หรือเอกสารเดิมของหอจดหมายเหตุ กปศ.สกต.
ร.จปร. ในพระราชดำริฯ เป็นฐานของการวิจัยเชิงลึกหรือ
การวิจัยที่ให้ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุน
นักวิจัยทั้งรุ่นอาวุโสและรุ่นใหม่ ที่สนใจทำงานวิจัยใหม่ ๆ
บนฐานของเอกสารที่เก็บกลับมาในแต่ละปี

ในปี ๒๕๖๓-๒๕๖๔ ได้ตกลงให้มีการวิจัย ๓ เรื่อง
ด้วยกัน โดยนักวิจัยของคณะผู้ค้นคว้าเอกสารด้านเกาหลีใต้ จีน
และสหรัฐอเมริกาเป็นผู้ดำเนินการ และเมื่อเปิดโครงการนี้
ในปีแรกเมื่อต้นปี ๒๕๖๔ มีงานที่เสร็จสมบูรณ์ตามที่กำหนดไว้
๓ ชิ้นด้วยกัน ได้แก่ เอกสารเกาหลีใต้ จีน และสหรัฐอเมริกา
ซึ่งจะได้กล่าวในรายละเอียดต่อไป โดยจะเริ่มจากการวิจัย
เชิงลึกจากเอกสารสหรัฐอเมริกาสมัยสงครามโลกฯ ก่อน

สมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒: การเขียนงาน สร้างสรรค์ความรู้ใหม่

การเขียนงานสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ที่จะกล่าว
ถึงนี้ เป็นการอาศัยเอกสารลับสมัยสงครามโลกฯ ของ
สหรัฐอเมริกา (NARA) ชื่อ “เรื่องเล่าจากทหารวิชาการอาวุโส:
การค้นคว้าและอ่านเอกสารทางประวัติศาสตร์ เพื่อสร้างคน
สร้างชาติและสร้างทหารอาชีพ” โดยพันเอก ดร.สรศักดิ์
งามขจรกุลกิจ ผู้เขียน พันเอกหญิง ดร.เมธินี เฉลิมวัฒน์
บรรณาธิการ และได้รับการจัดพิมพ์เป็นหนังสือแล้วในช่วง
กลางปี ๒๕๖๔ เพื่อเผยแพร่ในวงกว้างขึ้น

อันที่จริงแล้ว งานนี้ไม่ใช่เป็นงานวิจัยเชิงลึกโดยตรง
หากแต่เป็นการงานเขียนเล่าเรื่องเพื่อแนะนำการไปค้นอ่าน
เอกสารลับของสหรัฐอเมริกา (NARA) พร้อมด้วยข้อคิดข้อ
ตระหนักตามวิธีการทางประวัติศาสตร์ ซึ่งก็อาจเป็นการ
สร้างสรรค์ความรู้ใหม่ ๆ และน่าจะเป็นประโยชน์ทั้งในเชิง
วิชาการและการพัฒนาความคิดอ่านของนักวิจัย อาจารย์
นิสิตนักศึกษาและผู้สนใจทั่วไป จากการอ่านเอกสารชิ้นต้น
ของ NARA โดยเฉพาะชุด RG 226 และ RG 457 ซึ่งเอกสาร
ส่วนมากของ RG สองชุดนี้เป็นเอกสารลับ-ลับสูงสุด ที่มีความ
สำคัญต่อการศึกษาประวัติศาสตร์ไทย

แต่แทนที่จะนำเสนอเรื่องนี้อย่างเป็นทางการ ผู้เขียน
กลับคิดว่าควรใช้การเล่าเรื่องจากประสบการณ์ในการค้น
อ่านเอกสาร น่าจะดีและมีประโยชน์มากกว่า โดยการนำ
เรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องนั้นมาผนวกรวมเข้าด้วยกัน แล้วเล่า
ไปตามเหตุการณ์ พร้อมกันนั้นก็อาจแทรกประเด็นอื่น ๆ
ที่เกี่ยวข้องเข้าไปในแต่ละช่วง เพื่อมิให้ผู้อ่านรู้สึกหนักเกินไป
แต่ก็มีสาระ มีข้อชวนคิด ชวนถกเถียงในตัวด้วย ทำนอง “ลับ
สมอง” ไปพร้อมกัน ตามพระราชดำริฯ หรือตามปรัชญาจีน
โบราณที่ว่า “การศึกษาโดยโอบอ้อม ไร้ประโยชน์ การคิดโดยไม่
ศึกษา เป็นอันตราย”

เพื่อให้การ “ลับสมอง” ไปในตัวตามพระราชดำริฯ
นี้เป็นจริงและมีคุณภาพ จึงมีจุดเด่นเน้นเรื่องเล่าพร้อมด้วย
ข้อสังเกต การตั้งคำถาม การเสนอมุมมองใหม่ ๆ และข้อตระหนัก
จากเอกสารสำคัญที่ค้นพบจาก NARA อย่างรอบด้าน คือ
ผู้เขียนต้องการเน้นหลักคิด วิธีการในการค้นเอกสารนั้น

จึงเขียนเรื่องเล่าให้คิด และคิดวิเคราะห์เป็น บนหลักฐานข้อมูลที่เป็นจริงอย่างหลากหลายและรอบด้านตามพระราชดำริที่ทรงสอนนักเรียนนายร้อยเสมอมา

ดังการทรงสอนความตอนหนึ่งว่า “ข้อผิดพลาดทางประวัติศาสตร์ (Historical Fallacy) ประการหนึ่งคือ การมุ่งค้นคว้าหลักฐานประเภทเดียว มุ่งไปในทางเดียว และละเลยหลักฐานอื่นๆ ที่มีอยู่ จะทำให้ไม่ได้คำอธิบายที่รอบด้านและมีน้ำหนักน่าเชื่อถือ” และอีกตอนหนึ่งคือ “ขอให้ตั้งใจเป็นนักประวัติศาสตร์” ที่ดี คือ รู้จักสังเกต ไต่ถาม จดจำและนำสิ่งที่ศึกษาจดจำมาได้ มาวิเคราะห์หาเหตุผลที่ถูกต้องต่อไป”

เชื่อว่า หากท่านผู้อ่านได้อ่านอย่างเอาใจใส่แล้ว พระราชปรัชญาประวัติศาสตร์และการทรงสอนของพระองค์นี้ ย่อมมีข้อคิด ข้อตระหนักที่ดี ทั้งต่อผู้คนในแวดวงวิชาการและผู้สนใจทั่วไป เพราะหากมีการศึกษาวิจัยทางประวัติศาสตร์บนฐานคิดนี้อย่างซื่อตรงแล้ว ในที่สุดย่อมจะได้ความจริง มีข้อมูลใหม่ที่จะนำไปสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ ๆ ได้อย่างมีพลัง คือมีน้ำหนักและเป็นที่ยอมรับกันได้ ทั้งในแวดวงวิชาการและสังคมทั่วไป

ที่จริง กระบวนการฝึกคิดและคิดวิเคราะห์เป็นนี้ ก็คือการใช้ “วิธีการทางประวัติศาสตร์” อย่างซื่อตรง ซึ่งเป็นหลักคิดวิธีการทำงานของนักประวัติศาสตร์ที่มีมานานแล้ว และวิธีการนี้ไม่เป็นที่สองรองใครในเชิงของการแสวงหาความรู้ การพัฒนาความคิดอ่านของผู้คนให้มีคุณภาพ มีใจกว้าง มีเหตุผล ไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ มีความคิดเป็นของตนเอง จึงเชื่อว่าทุกท่านจะมีสิ่งเหล่านี้หากมี “นักประวัติศาสตร์” ที่ดีในจิตใจ

ด้วยเหตุนี้ จึงควรต้องเข้าใจในเบื้องต้นก่อนว่า ความสำคัญหรือ “แก่น” แท้ของวิชาประวัติศาสตร์นั้น มิใช่อยู่ที่ตัวเนื้อหาและการปลุกฝังความรักชาติเท่านั้น หากแต่ความสำคัญที่อยู่เหนือความสำคัญดังกล่าวกลับเป็นตัววิธีการหรือหลักคิด ซึ่งจะส่งผลให้สองสิ่งแรกนั้นเปลี่ยนแปลงไปตามข้อมูลใหม่ ความรู้ใหม่ อย่างไม่สิ้นสุด

มองจากมุมนี้ แน่แน่นอนว่า ความรู้ใหม่ทางประวัติศาสตร์ย่อมเกิดขึ้นได้เสมอ หากมีการค้นพบข้อมูลใหม่ การตีความใหม่ การมีมุมมองใหม่ และ/หรือแม้แต่การ

สรุปว่าทุกชีวิตได้รับบทเรียนหลากหลาย ทำให้ต้องคิดใหม่ทำใหม่กันทั่วโลก

1. จัดการเรียนการสอนที่ไม่มุ่งสอนแต่ความรู้ แต่สอนให้เรียนรู้อุปนิสัยให้มีทักษะชีวิต ทักษะการทำงาน และทักษะการเป็นผู้นำและผู้ตาม
2. มุ่งเพาะบ่มดี มีจิตอาสา เข้าใจ และเข้าใจวัฒนธรรมไทย พหุวัฒนธรรม และหลักการพัฒนาย่างยั่งยืน
3. บริหารวิชาการและวิชาชีพ ให้แก่ผู้ประสงค์จะเพิ่มพูนความรู้และทักษะ เป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาว ทั้งออนไลน์และระบบห้องเรียน
4. ร่วมมือกัน วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้พื้นฐาน เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อพัฒนาคือปริชาและเทคโนโลยี
5. เป็นที่พึ่งทางวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชน และประชาชนฐานรากอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

เกิดสถานการณ์ทางการเมืองใหม่ก็เช่นกัน

เพื่อความเข้าใจเข้าถึงวิชานี้ในมิติใหม่ จึงได้อาศัยงานของผู้เขียนซึ่งได้วิจัยประวัติศาสตร์ไทยสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ มาอย่างยาวนานเป็นตัวนำร่อง เพื่อชี้ให้เห็นว่า หากมีการพบข้อมูลใหม่จากสหรัฐอเมริกา (NARA) แล้ว ย่อมมีผลต่อการปรับเปลี่ยนเนื้อหาเดิมได้อย่างไร และที่สำคัญก็คือ การอ่านเรื่องเล่านี้อย่างพินิจพิเคราะห์แล้ว นอกจากจะได้พบข้อมูลใหม่ ความรู้ใหม่ ท่านยังจะพบเห็นประโยชน์อีกด้านหนึ่งของวิชาประวัติศาสตร์ นั่นก็คือ การอ่าน การสอน เพื่อสร้างคน สร้างชาติและสร้างทหารอาชีพ ได้อีกด้วย

เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่า เรื่องการใช้วิชาประวัติศาสตร์เพื่อการนี้ มีมานานและเป็นเรื่องปกติ เพราะทุกสังคมทุกยุคสมัยต่างก็ใช้กันตลอดมา หากแต่ควรต้องทำให้ถูกวิธี คือ การสอนหลักคิด วิธีการ นำหน้าตัวเนื้อหาเพื่อเข้าใจเข้าถึงที่มาของคำอธิบายหรือ “วาทกรรม” (Discourse) จากสำนักคิดต่าง ๆ และที่สำคัญอย่างยิ่งก็คือ การเรียนรู้จากวิชานี้ในทุกระดับ มีข้อเสนอแนะว่า นอกจากเน้นด้านหลักคิดวิธีการแล้ว ควรต้องมีเรื่องเล่า มีคำถามใหม่ ๆ มีหลักฐานประกอบเสมอ เพื่อให้ผู้ฟังฝึก “ลับสมอง” คิดวิเคราะห์เป็น มากกว่าการท่องจำตัวเนื้อหาเพียงอย่างเดียว

เรื่องการทำความเข้าใจเข้าถึง และพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ที่ถูกหลักถูกวิธีนี้ จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นต้องมีการส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดขึ้นในวงกว้าง ทั้งกับนักเรียนนายร้อย นิสิตนักศึกษา ผู้สนใจทั่วไป รวมทั้งนายทหารของสถาบันการศึกษาทางทหารอีกด้วย และส่วนหนึ่งสามารถกระทำผ่านการใช้อีกรสตันฉบับหรือฉบับเต็มจากสหรัฐอเมริกา ทั้งในฐานะ “แหล่งข้อมูลดิบ” และ “เครื่องมือ” ของการเรียนการสอนหรือการฝึกฝนในการ “ลับสมอง” คิดวิเคราะห์เป็น มากกว่าการท่องจำตัวเนื้อหาทางประวัติศาสตร์

ตัวอย่างเช่น ผลจากการฝึกฝนในเรื่องที่ว่านี้ คือ ความเป็นทหารอาชีพที่มีความรู้ทางวิชาการเป็นฐานคิดนั้น มีตัวอย่างที่ดีและน่าสนใจจากกรณีของสหรัฐอเมริกา คือ พบว่ากรณีการฝึกฝนทหารอาชีพในเรื่องนี้มีลักษณะเด่นมากในโรงเรียนนายร้อยของรัฐและเอกชน เพราะนอกจาก

ที่ผู้เขียนเคยพบเห็น
ตอนไปเก็บข้อมูลวิจัย
จากโรงเรียนนายร้อย
สหรัฐอเมริกา
ยังพบเห็นได้ว่า วิธี
คิดวิธีการทำงานของ
ทหารอเมริกัน ที่เป็น
ระบบและมีความ
เป็นวิชาการระดับสูง
มีอยู่ในเอกสารของ

สหรัฐอเมริกา (NARA) อีกด้วย

กล่าวโดยย่อก็คือ ทหารอเมริกันมีความเป็นวิชาการ
อย่างมาก หรือทหารอเมริกันเป็นนักอ่าน และความเป็น
นักอ่าน ความเป็นวิชาการของทหารอเมริกันนี้ มีใช่พบเห็น
เพียงเฉพาะที่ West Point เท่านั้น โรงเรียนนายร้อยเอกชน
อีกหลายแห่งที่ผู้เขียนเคยไปเก็บข้อมูลวิจัย เช่น Norwich
University (NU) และ Virginia Military Institute (VMI)
ก็เช่นกัน และยังมียุทธวิธีปรากฏอย่างชัดเจนและสม่ำเสมอ
ในเอกสารของ NARA อีกมาก

ดังนั้น เหตุผลที่นำวิธีการเดียวกันนี้มาใช้กับคนไทย
และนักเรียนทหารไทย ก็เพราะผู้เขียนคิดและต้องการให้สิ่งนี้
เกิดขึ้นกับผู้อื่นในแวดวงต่าง ๆ เช่นกัน และได้ใช้แนวคิดนี้
ในการเรียนการสอนกับลูกศิษย์เสมอมา แม้ว่า ลูกศิษย์ทุกคน
คือ นักเรียนนายร้อย น่าจะมีได้เติบโตขึ้นเพื่อรับภารกิจ
เป็นนักประวัติศาสตร์ นักวิชาการก็ตาม แต่หากได้รับการ
พัฒนาความคิดอ่านที่ดีมีคุณภาพ เป็นผู้ใหญ่แล้ว คือรู้จักคิด
คิดวิเคราะห์เป็น ก็มีใช้เรื่องเสียหายแต่ประการใดในการ
เติบโตขึ้นเป็นทหารอาชีพ

ในความเป็นจริง การฝึกทหารอาชีพทั่วโลก
ในประเทศประชาธิปไตยทั้งหลาย ที่ผู้เขียนเคยไปเก็บข้อมูล
วิจัยเรื่อง “การออกแบบระบบการศึกษาทางทหารของไทย
ใหม่ เพื่อการผลิตทหารอาชีพและการปฏิรูปกองทัพ” เมื่อปี
๒๕๕๕ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส เยอรมนี อิตาลี เกาหลีใต้
และอินโดนีเซีย ก็พบหลักสำคัญคล้าย ๆ กันว่า “ปรัชญา”

และ “หัวใจ” ของการผลิต “ทหารอาชีพ” ในประเทศเหล่านี้
คือการฝึกฝนทั้งความเข้มแข็งทางร่างกายจิตใจและความคิดอ่าน
บนฐานคิดตามหลักวิชาการอย่างเข้มข้นไม่ต่างไปจาก
มหาวิทยาลัยชั้นนำ

การฝึกฝนในด้านความคิดอ่านนี้ จะเห็นได้ว่า
โรงเรียนนายร้อยในบรรดาประเทศประชาธิปไตยทั้งหลาย
นั้น ต่างมีการเน้นภาคการเรียนการสอนทางวิชาการอย่าง
เข้มข้นไม่ต่างไปจากมหาวิทยาลัยชั้นนำ นอกจากความรู้
ในแวดวงวิชาการที่ทันสมัยแล้ว นักเรียนนายร้อยล้วนต่างได้รับ
การฝึกคิดวิเคราะห์เป็นจากการถกเถียงในชั้นเรียน การตั้ง
คำถามใหม่ ๆ และการค้นคว้าด้วยตนเองในการทำการบ้าน
การรายงานหน้าชั้นเรียน และการทำงานวิจัยในวิชาสัมมนา
ต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ย่อมจะช่วยพัฒนาความคิดอ่านของผู้เรียน
ได้เติบโตขึ้นในฐานะบัณฑิตผู้รู้ที่มีคุณภาพและยอมติดไปกับ
ความเป็นทหารอาชีพอีกด้วย

ดังนั้น ถ้าหากนำสิ่งเหล่านี้มาสอน มาปลูกฝังให้
เยาวชน นักเรียนนายร้อยได้ฝึกฝนและเรียนรู้อย่างเข้มข้น
ในหลักสูตรของ รร.จปร. และต่อเนื่องที่สูงขึ้นไปในระบบการ
ศึกษาของสถาบันทางทหารและกองทัพ เช่นเดียวกับทหารอาชีพ
ในสหรัฐอเมริกา ยุโรป และประเทศที่เปลี่ยนผ่านไปสู่
ประชาธิปไตยในลาตินอเมริกาและเอเชียแล้ว ความเป็น
วิชาการหรือ “ทหารวิชาการ” ก็น่าจะบังเกิดในตัวตนในใจ
ของทหารรุ่นใหม่ได้ไม่มากก็น้อย

แต่ความสำเร็จในการสร้างสรรค์จิตวิญญาณของ
“ทหารวิชาการ” ให้เกิดแก่ทหารรุ่นใหม่นั้น คือการเป็นทหาร

อาชีพที่ได้รับการพัฒนาความคิด
อ่านที่ดีมีคุณภาพ เป็นผู้ใหญ่แล้ว
รู้จักคิด คิดวิเคราะห์เป็น แน่นอนว่า
คงมิใช่มาจากทางทหารเพียง
ฝ่ายเดียว คือมีไข่มุกขึ้นอยู่กับเพียง
ผู้นำของกองทัพ ทหารรุ่นใหม่และ
“ทหารวิชาการ” เท่านั้น และคง
มิใช่สร้างเพียงวันเดียวหรือเพียง
ครั้งเดียวก็ใช้การได้เลย

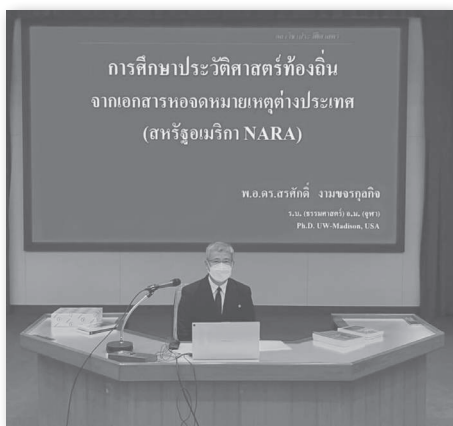
ในทางเป็นจริงแล้ว ประชาชน สังคม วงวิชาการ ในระดับอุดมศึกษาและสูงขึ้น อาทิ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร (วปอ.) และสถาบันพระปกเกล้า ควรต้องเข้ามามีส่วนร่วมช่วยกันส่งเสริมและสนับสนุนในการสืบสานพระราชดำริและพระราชประสงค์ ของทูลกระหม่อมอาจารย์ ที่ทรงริเริ่มและดำเนินการ มาอย่างต่อเนื่องในการรวบรวม จัดเก็บและเผยแพร่เอกสาร สำคัญทางประวัติศาสตร์จากหอจดหมายเหตุต่างประเทศ เพื่อพัฒนา “คลังข้อมูล” นี้ให้มีความกว้างขวางเป็นฐานคิดใหญ่ ในการเรียนรู้ของเยาวชนคนรุ่นใหม่ต่อไป

การรู้จักใช้หลักฐานทางประวัติศาสตร์ เช่น เอกสาร ของสหรัฐอเมริกา เพื่อนำมาเป็นส่วนหนึ่งในการฝึกฝน และพัฒนาความคิดอ่าน นับเป็นสิ่งสำคัญยิ่งและถือเป็นสิ่งที่ เป็นไปได้ และควรต้องมีการดำเนินการต่อไปอย่างจริงจัง ในตอนท้ายของงานเรื่องเล่านี้ ผู้เขียนขอจบด้วยพระราชดำริ และปรัชญาประวัติศาสตร์ของทูลกระหม่อมอาจารย์ ดังความว่า “ประโยชน์อย่างหนึ่งของวิชาประวัติศาสตร์ คือช่วยให้ผู้ศึกษาได้รู้จักใช้ความคิด รู้จักหาเหตุผลจาก ข้อมูลต่าง ๆ ที่มีอยู่ เป็นการลับสมอง และทำให้ได้ ได้รับความรู้ อันเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตและ ปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ในแง่ประวัติศาสตร์ มิได้ขึ้นกับข้อมูลที่รวบรวมไว้เพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นกับ การตีความ ประเมินค่าของข้อมูลในแง่มุมใหม่ ๆ (ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำได้อยู่เสมอ) รวมทั้งยังเป็นการคาดคะเนแนว โนม์ในอนาคตด้วย...”

สมัยสงครามเย็น: การวิจัยเชิงลึกสมัย สงครามเกาหลีจากเกาหลีใต้และจีน

สำหรับงานเขียนการวิจัยเชิงลึกสมัยสงครามเกาหลี จากเกาหลีใต้และจีนในสมัยสงครามเย็น จะได้แนะนำ และสรุปประเด็นสำคัญไว้ในที่นี้ ดังนี้คือ

เรื่องแรก คืองานวิจัยด้านเอกสารเกาหลี (ใต้)

เรื่อง “สงครามเวียดนาม และแผนพัฒนาเศรษฐกิจ: การ เปลี่ยนแปลงทางการทูตไทย-เกาหลีใต้ ภายใต้นโยบาย ต่อต้านคอมมิวนิสต์ ทศวรรษ ๑๙๖๐ โดยคุณเกษราภรณ์ หาญเกล้า และ รศ.ดร.วาสนา วงศ์สุรวัฒน์ บรรณาธิการ

งานวิจัยเรื่องนี้เน้นและให้ภาพในช่วงทศวรรษ ๑๙๖๐ ประเทศไทยและประเทศเกาหลีใต้ดำเนินการ ตามแบบแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของสหรัฐอเมริกา ขณะที่ทั้งสองประเทศใช้รูปแบบการปกครองระบอบ เผด็จการทหาร ประกอบกับสถานการณ์ภายใต้สงคราม เวียดนาม ไทยได้กลายเป็นฐานทัพหลักของสหรัฐอเมริกา ขณะเดียวกันเกาหลีใต้ก็กลายเป็นฐานกองกำลังพลและอาวุธ ที่สำคัญของสหรัฐอเมริกา

เมื่อบริบททางการเมืองและสงครามเวียดนาม เริ่มผ่อนคลายขึ้น ส่งผลให้นโยบายต่อต้านคอมมิวนิสต์ของ องค์กรความร่วมมือ ASPAC ที่เคยเป็นจุดแข็ง กลายเป็น จุดอ่อนขององค์กร ระบบเศรษฐกิจแบบแบ่งกลุ่มชัดเจน แบบโลกทุนนิยมและสังคมนิยม กำลังจะหายไปเมื่อ ประธานาธิบดีนิกสันแห่งสหรัฐอเมริกา เดินทางมาเยือน สาธารณรัฐประชาชนจีนอย่างเป็นทางการในปี ๑๙๗๒ ระบบความสัมพันธ์ทางการทูตของไทยที่มีต่อเกาหลีใต้ เปลี่ยนแปลงไปเช่นกัน เกาหลีใต้ได้กลายเป็นผู้เล่นในระบบนี้ ที่ตกที่นั่งลำบากพอ ๆ กับไต้หวัน เพราะเกาหลีใต้ ไม่สามารถถอนตัวออกจากประเทศที่ต่อต้านคอมมิวนิสต์ได้ จากสถานการณ์คาบสมุทรเกาหลีที่มีการรุกรานอยู่เสมอ

สำหรับไทยเมื่อสถานการณ์ลมพัดหวน ไทยสามารถ ประกาศตัวเป็นกลางและใช้องค์กรความร่วมมือ ASEAN ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะการแสดงจุดยืนบนเวทีทางการเมืองระหว่าง ประเทศต่อมาท้ายที่สุดแม้ว่าความร่วมมือ ASPAC จะสิ้นสุดลง ในปี ๑๙๗๒ พร้อมการถอนกองกำลังทหารของไทยออกจาก เกาหลีใต้และการจบลงของสงครามเวียดนาม อาจกล่าวได้ ว่าไทยเป็นหนึ่งในผู้สนับสนุนเกาหลีใต้เสมอมา แม้ทั้งสอง จะมีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นเรื่อง ปกติของความสัมพันธ์ทางการทูตที่ต้องเห็นผลประโยชน์ ของชาติเป็นสำคัญ เราจึงได้เห็นภาพความสัมพันธ์ระหว่าง

ไทยและเกาหลีใต้ที่ติดต่อกันเรื่อยมาจนกระทั่งเกาหลีใต้เข้าร่วมองค์การความร่วมมืออาเซียน หรือ ASEAN+๓ ในปัจจุบัน สำหรับงานวิจัยเรื่องที่สอง ได้อาศัยเอกสารของจีน คือเรื่อง “ทัศนะของจีนต่อไทยและอาเซียนในยุคสงครามเย็น” โดยอาจารย์ ชัยพร พยาครุฑ และ รศ.ดร.สิทธิพล เครือรัฐติกาล บรรณาธิการ และได้ข้อสรุปที่น่าสนใจว่า จากการศึกษาเอกสารชั้นต้นของจีน อันได้แก่บันทึกผู้นำและหนังสือพิมพ์ กระบอกเสียงของรัฐบาล รวมทั้งเอกสารชั้นรองของ นักวิชาการจีนในด้านแรงจูงใจและท่าทีของจีนที่เข้าไปมีส่วนร่วมในสงครามเย็น ตั้งแต่กรณีพิพาทไต้หวัน ความขัดแย้งในคาบสมุทรเกาหลี สงครามในอินโดจีน และปฏิบัติการในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การศึกษาพบว่า

จีนมองปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างมหาอำนาจ สหรัฐอเมริกา และประเทศพันธมิตรในห้วงสงครามเย็นอย่าง เกรี้ยวกราด โดยชี้ว่าสหรัฐอเมริกาจะไม่ปล่อยให้ประเทศใต้ปกครองสามารถตัดสินใจกำหนดนโยบายต่าง ๆ ที่ขัดแย้งกับผลประโยชน์ของสหรัฐอเมริกา เช่นรัฐไทยที่ต้องดำเนินนโยบายสกัดกั้นและทำสงครามปราบปรามคอมมิวนิสต์ ภายในประเทศและมีปฏิบัติการส่งทหารเข้าไปร่วมรบในประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งจีนมองว่าเป็นการละเมิดอธิปไตย

นอกจากนั้น สหรัฐอเมริกาและพันธมิตรยังได้สร้างเงื่อนไขผูกพันผ่านความร่วมมือในลักษณะต่าง ๆ เช่น องค์การสนธิสัญญาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (SEATO) สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) เป็นต้น จีนมองว่าองค์กรเหล่านี้เป็นเครื่องมือของสหรัฐอเมริกา ในการแผ่ขยายหรือแผ่ขยายอำนาจเพื่อสร้างอิทธิพลและแสวงหาผลประโยชน์ ท่ามกลางกระแสเรียกร้องให้ถอนทหารเพื่อสกัดปราบอิทธิพลของมหาอำนาจให้ออกไปจากภูมิภาค และจีนมองว่าไทยเป็นฐานทัพให้สหรัฐอเมริกา เพื่อใช้ในการรุกรานประเทศเพื่อนบ้านในอุษาคเนย์ และอาเซียนก็เป็นเครื่องมือหนึ่งที่สหรัฐอเมริกาใช้เพื่อผูกมัดประเทศสมาชิก ให้ปฏิบัติตามค่านิยม

บทสรุปและส่งท้าย

งานเขียนงานวิจัยทั้ง ๓ ชิ้นที่กล่าวมา ต่างได้ใช้เอกสารของหอจดหมายเหตุ กปศ.ศร.จปร. ในพระราชดำริฯ และถือเป็นส่วนหนึ่งที่บรรลุตามพระราชดำริและพระราชประสงค์ของทูลกระหม่อมอาจารย์ ที่ทรงส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเชิงลึกทางประวัติศาสตร์ไทย สมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ และสงครามเย็น เพราะเป็นการทำ “เพื่อให้ได้แรงบันดาลใจให้ไปทำงานให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น” และ “เพื่อให้ความรู้วิชาการงอกเงยขึ้นมาอีก”

ในปี ๒๕๖๔-๒๕๖๕ การทำงานวิจัยงานสร้างสรรค์ “เพื่อให้ได้แรงบันดาลใจให้ไปทำงานให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น” และ “เพื่อให้ความรู้วิชาการงอกเงยขึ้นมาอีก” ตามพระราชดำริและพระราชประสงค์ของทูลกระหม่อมอาจารย์นี้ ยังคงมีอย่างต่อเนื่องต่อไปและน่าจะมีจำนวนมากขึ้น เนื่องจากมีอาจารย์จากคณะค้นคว้าวิจัยในหัวข้อเรื่อง “๕๔ ปีการก่อตั้ง “อาเซียน” และปฏิกริยาจากโลกมหาอำนาจและเพื่อนบ้าน: มุมมองจากเอกสารหอจดหมายเหตุต่างประเทศ และ นักวิชาการอาวุโส” ได้แสดงความประสงค์ต้องการทำงาน ต่อเนื่องจากเอกสารที่ได้รับมา เช่น เอกสารสหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส ไต้หวัน เยอรมนี ออสเตรเลีย รัสเซีย เวียดนาม กัมพูชาและอินเดีย เป็นต้น

ในอนาคตอันใกล้ เราคงจะได้พบเห็นความรู้ใหม่ ๆ ทางประวัติศาสตร์ไทย โดยเฉพาะช่วงรอยต่อระหว่างปลาย สมัยสงครามเย็นไปสู่ตอนต้นของสมัยหลังสงครามเย็น ซึ่งยังคงมีนักวิชาการทำงานวิจัยงานเขียนสมัยนี้ออกมามาก และเป็นไปตามพระราชดำริและพระราชประสงค์ของ ทูลกระหม่อมอาจารย์ ดังความตอนหนึ่งว่า

“ข้าพเจ้าคิดว่าถึงระยะนี้ น่าจะได้ไปสำรวจเอกสารอีก เนื่องจากเมื่อหลายปีมาแล้วเอกสารมักก็จะเกี่ยวกับสมัย สงครามโลกครั้งที่ ๒ หรือสมัยสงครามเย็น แต่เอกสาร ที่เปิดในระยะนี้น่าจะเป็นสมัยหลังสงครามเย็นที่น่าสนใจ เช่นเดียวกัน เพราะเป็นเหตุการณ์ที่มีเงื่อนไขต่างจากเหตุการณ์ ในยุคก่อน และมีนักวิชาการอื่นก็มาช่วยเราคัดเลือกเอกสาร จากหอจดหมายเหตุอีกหลายแห่งด้วย”

พระราชนิพนธ์ “คำนิยม” ในหนังสือ จากแฟ้ม เอกสารลับที่สุด : เผย “ข้อมูลใหม่” ทางประวัติศาสตร์ไทย สมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ ของหอจดหมายเหตุแห่งชาติ สหรัฐอเมริกา (NARA) พันเอก ดร.สรศักดิ์ งามขจรกุลกิจ (มูลนิธิสถาบันสร้างสรรค์ปัญญาสาธารณะ สำนักงานการ วิจัยแห่งชาติ, ๒๕๖๔)

เรื่องราวปก :

“นักรบที่ชาญฉลาด” เป้าหมายของการฝึกนักเรียนนายร้อย

พันเอก ศรศักดิ์ เกิดชน:

“นักรบที่ชาญฉลาด” คืออะไร ?

“นักรบที่ชาญฉลาด” คือ “คุณลักษณะอันพึงประสงค์” ซึ่ง ทบ. ต้องการให้นายทหารผู้สำเร็จการศึกษาจาก รร.จปร. มี และกำหนดไว้ครั้งแรกในนโยบายการศึกษาของ ทบ. พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ซึ่งในส่วนของ รร.จปร. ระบุว่า “...ให้การศึกษอบรมแก่นักเรียนนายร้อย เพื่อสำเร็จเป็นนายทหารสัญญาบัตรของ ทบ. ซึ่งมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือ “ความเป็นนักรบที่ชาญฉลาด”

นโยบายการศึกษาของ ทบ. นี้กำหนดให้ รร.จปร. ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาให้เหมาะสมก้าวหน้า ทันสมัย และได้มาตรฐานตามข้อกำหนดของสภาการศึกษาวิชาการทหาร รวมทั้งสอดคล้องกับความต้องการของ ทบ. ตามสถานการณ์และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น รร.จปร. จึงได้ปรับปรุงหลักสูตรซึ่งใช้เวลาฝึกศึกษา ๔ ปี เป็นหลักสูตร ๕ ปี เป็นที่มาของหลักสูตร รร.จปร. ปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๘

นโยบายการศึกษาของ ทบ. พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ยังยึด “คุณลักษณะอันพึงประสงค์” คือ “ความเป็นนักรบที่ชาญฉลาด” นี้^๑

“คุณลักษณะอันพึงประสงค์” มีอะไรบ้าง ?

นโยบายการศึกษาของ ทบ. พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ แจกแจงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ “ความเป็นนักรบที่ชาญฉลาด” ไว้ ๖ ข้อ ดังนี้

๑. เป็นแบบฉบับของนายทหารสัญญาบัตรผู้มีลักษณะผู้นำที่ดี มีวินัย มีความกล้าหาญ เสียสละ รู้แบบธรรมเนียมของกองทัพ มีอุดมการณ์ในการอุทิศตนเพื่อชาติและประชาชน

๒. มีความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐานในวิชาทหารเหล่าต่างๆ ทั้งทางเทคนิคและทางยุทธวิธี สามารถเป็นผู้นำการปฏิบัติการทางทหารในระดับหมวดของหน่วยกำลังรบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเองในวิชาซิปทหาร และช่วยพัฒนากองทัพ ตลอดจนการอุทิศตนเพื่อความเป็นทหารอาชีพอย่างแท้จริง

๔. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจเป็นสุภาพบุรุษ มีคุณธรรม สามารถพัฒนาและดำรงความเข้มแข็งของสมรรถภาพร่างกายและจิตใจ ทั้งในตนเองและเสริมสร้างให้แก่กำลังพลในหน่วยงานของตน รวมทั้งมีจิตสำนึก/สัญชาตญาณในการรบ

๕. มีพื้นฐานความรู้วิทยาการระดับอุดมศึกษาในด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ และอักษรศาสตร์ เพียงพอสำหรับการปฏิบัติงานในฐานะนายทหารสัญญาบัตรหลักของกองทัพบก และมีพื้นฐานเพียงพอในการช่วยพัฒนาท้องถิ่นและประเทศชาติ

๖. มีความสามารถในการฝึกสอนอบรมผู้ใต้บังคับบัญชา

จากคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๖ ข้อข้างต้น พบว่ามีจำนวนถึง ๕ ข้อที่มุ่งให้ นนร. มีความรู้และทักษะทางทหาร และมีความเป็นผู้นำ แสดงถึงการให้ความสำคัญกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ “ความเป็นนักรบที่ชาญฉลาด” ซึ่งต่อมายังคงกำหนดไว้ในนโยบายการศึกษาของ ทบ. พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔

๑. ความเป็นมาของหลักสูตร รร.จปร. พ.ศ. ๒๕๕๘ ทรายละเอียดใน พล.ต. ศรศักดิ์ ชูสวัสดิ์ “นักรบที่ชาญฉลาด : ความเป็นมาของหลักสูตร รร.จปร. พ.ศ. ๒๕๕๘,” เสนาศึกษา, ๘๔, ๔ (กรกฎาคม-สิงหาคม ๒๕๖๒) : ๖๑-๗๓.

การปรับปรุง “หลักสูตร รร.จปร.” เพื่อสร้างนักรบที่ชาญฉลาด

นโยบายการศึกษาของ ทบ. ข้างต้นทำให้ รร.จปร. ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษา ๔ ปี ซึ่งบังคับใช้มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๔ (ปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๕๓ และ พ.ศ. ๒๕๕๔) เป็นหลักสูตร ๕ ปี และได้ประกาศใช้หลักสูตรใหม่ใน พ.ศ. ๒๕๕๘ เรียกว่า “หลักสูตร รร.จปร. (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๘)” หรือ “หลักสูตร รร.จปร. พ.ศ. ๒๕๕๘” วัตถุประสงค์ของหลักสูตรฯ คือ “คุณลักษณะอันพึงประสงค์” ตามนโยบายการศึกษาของ ทบ. ข้างต้นนั่นเอง โดยบังคับใช้ย้อนหลังตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๕ ทำให้ นนร. ชั้นปีที่ ๑-๓ ในปีการศึกษา ๒๕๕๗ ตามหลักสูตร ๔ ปีนั้น เริ่มใช้หลักสูตร ๕ ปี เมื่อขึ้นชั้นปีที่ ๒-๔ ในปีการศึกษา ๒๕๕๘

เนื่องจากการจัดการศึกษาทางวิชาการระดับปริญญาตรีของ รร.จปร. ซึ่งมีหลักสูตรวิชาเฉพาะสาขา เช่น วิศวกรรมเครื่องกลวิศวกรรมไฟฟ้า สังคมศาสตร์ เพื่อการพัฒนา เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และฉบับแก้ไขอยู่แล้ว ดังนั้น การปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาจาก ๔ ปีเป็น ๕ ปีจึงมุ่งตอบสนองนโยบายการศึกษาของ ทบ. ที่ต้องการให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของการเป็น “นักรบที่ชาญฉลาด”

การขยายเวลาศึกษาเพิ่มอีก ๑ ปีทำให้ นนร. มีเวลาฝึกศึกษามากขึ้น การปรับปรุงหลักสูตรครั้งนี้จึงได้เพิ่มจำนวนวิชาและหน่วยกิต ปรับแผนการฝึกศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มวิชาทหารสำหรับ นนร. ชั้นปีที่ ๕ เพื่อให้มีความรู้ทางการทหารเพิ่มขึ้นก่อนที่จะสำเร็จการศึกษาการปรับปรุงหลักสูตรครั้งนี้เพิ่มจำนวนหน่วยกิตรวมของหมวดวิชาทหารและกลุ่มวิชาเสริมสร้างลักษณะผู้นำจากเดิม ๑๖ หน่วยกิตเป็น ๔๘ หน่วยกิต หรือเพิ่มร้อยละ ๒๐๐ เฉพาะหมวดวิชาทหารเพิ่มจาก ๑๐ หน่วยกิตเป็น ๔๕ หน่วยกิต หรือร้อยละ ๓๕๐

นอกจากนั้น ยังกำหนดความมุ่งหมายและแผนการฝึกศึกษาไว้ชัดเจน ดังนี้

๑. วิชาทหาร เป็นวิชาพื้นฐานบังคับ จัดในภาคการศึกษาและการฝึกภาคสนาม ความมุ่งหมายของการฝึกและศึกษาวิชาทหารในแต่ละชั้นปีมีดังนี้

ชั้นปีที่ ๑ ฝึกและศึกษาวิชาทหารเบื้องต้นในระดับบุคคลเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถเป็นบุคคล และหลักพื้นฐานการรบ

ชั้นปีที่ ๒ ฝึกและศึกษาวิชาทหารในระดับหัวหน้าชุดยิง และผู้บังคับหมู่ปืนเล็ก เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการนำหน่วยระดับหัวหน้าชุดยิงและผู้บังคับหมู่ปืนเล็ก

ชั้นปีที่ ๓ ฝึกและศึกษาวิชาทหารในระดับผู้บังคับหมวด เพื่อให้มีความสามารถในการนำหน่วยระดับหมวด และความรู้ที่จำเป็นในการปฏิบัติการทางทหาร

ชั้นปีที่ ๔ ฝึกและศึกษาวิชาทหารในเรื่องที่จำเป็นสำหรับการเป็นผู้นำหน่วย และวิชาการแขนงอื่นๆ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการนำหน่วยทหารขนาดเล็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้นปีที่ ๕ ฝึกและศึกษาวิชาทหารเพิ่มเติมในเรื่องที่จำเป็นอื่นๆ ในการรับราชการ การดูงาน การฝึกปฏิบัติงานตามหน้าที่ และการฝึกเพิ่มเติมพิเศษสำหรับผู้บังคับหน่วย เพื่อให้มีความรู้ในเรื่องที่จำเป็นอื่นๆ ในการรับราชการ

ช่วงแรก และเพิ่มเติมความรู้พื้นฐานของเหล่าที่เลือกรับราชการอย่างกว้างๆ ให้มีความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อเพิ่มเติมจากโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ

๒. การเสริมสร้างลักษณะผู้นำ ความมุ่งหมายในการศึกษาไม่แตกต่างจากหลักสูตร ๔ ปีเดิม คือ การฝึก สอน อบรม และปลูกฝังนิสัย อุปนิสัย วินัย จิตวิทยา และการนำทหาร พลศึกษา วิชาทหารเบื้องต้น ทั้งในระหว่างภาคการศึกษาและภาคการฝึก ซึ่งสอดแทรกอยู่ตลอดเวลาด้วยระเบียบปฏิบัติประจำ ระบบต่างๆ เช่น ระบบนักเรียนใหม่ ระบบอาวุธ ระบบเกียรติศักดิ์ อีกทั้งกิจกรรมเสริมสร้างคุณลักษณะผู้นำ

การฝึกภาคสนาม (Field Training) ปีการศึกษา ๒๕๖๔

หลักสูตรฯ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดไว้ว่า ในภาคการศึกษาและภาคการฝึก นนร. แต่ละชั้นปีต้องฝึกและศึกษาวิชาทหารอะไรบ้าง กล่าวเฉพาะการฝึกภาคสนาม แบ่งเป็น ๕ วิชา ดังนี้

ชั้นปีที่ ๑ การฝึกภาคสนาม ๑ (Field Training ๑) ได้แก่ สุขศาสตร์ทหาร, การป้องกัน เคมีชีวะ รังสี นิวเคลียร์, ทหารช่าง, ทหารสื่อสาร, การใช้อาวุธประจำกาย, ทหารทั่วไปและการฝึกทางยุทธวิธี

ชั้นปีที่ ๒ การฝึกภาคสนาม ๒ (Field Training ๒) ได้แก่ ทหารขนส่ง, การใช้อาวุธประจำหน่วย, การฝึกทางยุทธวิธีทหารราบระดับหมู่, การใช้อาวุธยุทธโธปกรณ์ของเหล่าทหารม้า, ทหารปืนใหญ่สนาม และทหารปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยาน

ชั้นปีที่ ๓ การฝึกภาคสนาม ๓ (Field Training ๓) ได้แก่ การฝึกทางยุทธวิธีทหารราบระดับหมวด, การฝึกทางยุทธวิธีทหารม้าระดับหมวด, การฝึกหลักสูตรส่งทางอากาศ

ชั้นปีที่ ๔ การฝึกภาคสนาม ๔ (Field Training ๔) ได้แก่ การฝึกหลักสูตรการรบแบบจู่โจม

ชั้นปีที่ ๕ การฝึกภาคสนาม ๕ (Field Training ๕) ได้แก่ การฝึกการใช้อาวุธในการต่อสู้ระยะประชิด, การฝึกปฏิบัติงานของหน่วยเฉพาะกิจ, การฝึกหน่วยทหารขนาดเล็ก, การศึกษาดูงานในพื้นที่กองทัพภาค

ระยะเวลาการฝึก กำหนดไว้อย่างน้อย ๘ สัปดาห์ สำหรับ นนร. ชั้นปีที่ ๑-๔ อยู่ระหว่างเดือนมกราคม-มีนาคมของทุกปี ส่วน นนร. ชั้นปีที่ ๕ อยู่ในตารางเรียนในภาคการศึกษาปกติ

สำหรับการฝึกภาคสนามปีการศึกษา ๒๕๖๔ ของ นนร. ชั้นปีที่ ๑-๔ มีพิธีเปิดเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ และเริ่มการฝึกไปแล้วตามตารางการฝึก ซึ่งจัดลำดับการฝึกตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรฯ ดังนี้

ชั้นปีที่ ๑ บุคคลทำการรบและยุทธวิธีขั้นพื้นฐาน (Combat Skills of the Soldier) อาวุธประจำกาย (Infantryman Weapons) ป้อมสนาม, เครื่องกีดขวาง, การพราง และวัตถุระเบิด และการทำลาย (Field Fortifications, Obstacle, Camouflage and Explosives and Demolitions Training) การติดต่อสื่อสารเบื้องต้น (Basic Communications) การป้องกัน เคมี ชีวะ รังสี นิวเคลียร์ (Measurement of CBRN Protection Training) สุขศาสตร์ทหาร (Military Hygiene Training)

ชั้นปีที่ ๒ ยุทธวิธีทหารราบระดับหมู่ (Infantry Squad Tactics) ขับรถยนต์ทหาร (Driving Military Training) อาวุธประจำหน่วย หลักยิงและตรวจการณ์ (Infantry Unit Weapons and Fire Control) การใช้ยุทธโธปกรณ์ของเหล่าทหารม้า (Calvary Material Employment) ปืนใหญ่สนามและปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยาน (Field Artillery and Anti-aircraft Artillery)

ชั้นปีที่ ๓ หลักสูตรส่งทางอากาศ (Airborne Training) ยุทธวิธีทหารม้าระดับหมวด (Calvary Platoon Tactics) ยุทธวิธีทหารราบระดับหมวด (Infantry Platoon Tactics)

ชั้นปีที่ ๔ หลักสูตรการรบแบบจู่โจม (Ranger Course)

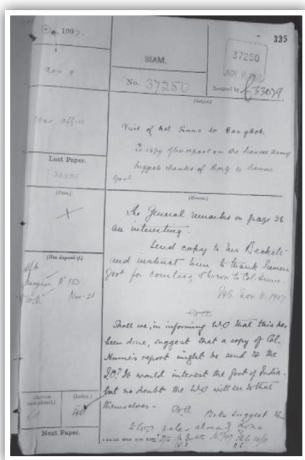
โรงเรียนทหารบก (ร.ร.จปร.) พ.ศ. ๒๔๕๐ ในรายงานของนายทหารอังกฤษ

พล.ต.ศ.ดร. ครุศิกร ชูสวัสดิ์*

เมื่อ ๑๑๕ ปีที่แล้ว ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๐ มีนายทหารอังกฤษชื่อ พันเอก ซี. วี. ฮูม (หรือ “ฮูม” ตามเอกสารเก่า- Colonel Charles Vernon Hume) มาเยือนประเทศไทย หรือ “สยาม” ในเวลานั้น ต่อมาเขาได้ทำรายงานถึงกระทรวงกลาโหมของอังกฤษ (War Office) เรื่อง “Report on the Siamese Army” ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๐๗ มีเนื้อหาเกี่ยวกับกิจการทหารของสยามในด้านต่างๆ แบ่งเป็น ๑๕ หัวข้อ เช่น โครงการจัดหน่วยทหารแบบใหม่ ระบบเกณฑ์ทหาร กำลังรบเวลาสงคราม และเวลาปกติ ระบบบังคับบัญชา การจัดหานายทหาร

ในเดือนพฤศจิกายน ปีเดียวกัน กระทรวงกลาโหมได้ส่งสำเนารายงานดังกล่าวให้กระทรวงต่างประเทศของอังกฤษ สำเนารายงานยังอยู่มาจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากสำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติอังกฤษ (The National Archives, Kew) จัดให้เป็นเอกสารจดหมายเหตุ จึงเก็บและให้บริการค้นคว้าไว้ในหมวด FO หมายเลขเอกสารคือ FO ๓๗๑/๓๓๓ F ๓๗๒๕๐ หน้า ๓๓๕-๓๘๐ แฟ้มเอกสารชื่อ “Visit of Col. Hume to Bangkok” (ปัจจุบันมีสำเนาดิจิทัลอยู่ที่กองวิชาประวัติศาสตร์ ส่วนการศึกษา รร.จปร.)

ในรายงาน “Report on the Siamese Army” มีหัวข้อหนึ่งว่าด้วย “การจัดหานายทหาร” (Supply of Officers) ซึ่งมีส่วนหนึ่งกล่าวถึงกิจการของ Military Cadet School หรือที่สยามเรียกในขณะนั้นว่า “โรงเรียนทหารบก” กิจการที่กล่าวถึง เช่น การฝึกศึกษา อาคารสถานที่ ตลอดจนปัญหาทำให้ผลิตนายทหารได้ไม่พอกับความต้องการ ข้อมูลเหล่านี้ช่วยฉายภาพในอดีตของสถาบันการศึกษาทางทหารแห่งนี้ที่พัฒนาต่อมาเป็นโรงเรียนนายร้อยทหารบก (พ.ศ. ๒๔๕๒)

แฟ้มเรื่อง Visit of Col Hume to Bangkok

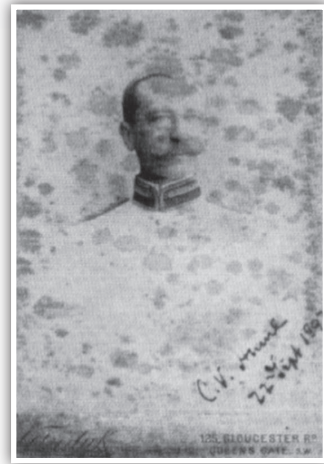
* ที่ปรึกษาทางด้านวิชาการ ส่วนการศึกษา รร.จปร. และอาจารย์พิเศษกองวิชาประวัติศาสตร์ สกศ. รร.จปร.

และโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า (พ.ศ. ๒๔๙๑) ตามลำดับ

เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับการศึกษา พัฒนาการของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และการทหารของไทย จะได้นำรายงานเกี่ยวกับการจัดหานายทหารในส่วนของ Military Cadet School มานำเสนออย่างสรุปในบทความนี้ (ข้อความอธิบายเพิ่มเติมอยู่ในวงเล็บสี่เหลี่ยม [...])

พันเอก ซี. วี. ฮูม คือใคร ?

พันเอก ซี. วี. ฮูม เคยเป็นผู้ช่วยทูตทหาร อังกฤษประจำญี่ปุ่นและเกาหลี (๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๔๖ - ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๕๐) แต่เมื่อ คืบคว้าประวัติการทำงานของฮูม พบว่า ก่อนหน้านี้ ฮูมมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระบรมวงศานุวงศ์และขุนนางสยามมาก่อน เนื่องจาก ระหว่าง พ.ศ. ๒๔๔๐-๒๔๔๒ ขณะฮูมมียศพันตรี เคยเป็น “ผู้พิทักษ์รักษา” (Military Governor) หรือพระอภิบาล และถวายการสอนวิชาทหารแด่ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ สยามมกุฎราชกุมาร (ต่อมาคือ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, รัชกาลที่ ๖ ปีครองราชย์ พ.ศ. ๒๔๕๓-๒๔๖๘) ขณะทรงเตรียมพระองค์เข้า โรงเรียนนายร้อยแซนด์เฮิสต์ (Royal Military College, Sandhurst) ใน พ.ศ. ๒๔๔๐ และ สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าจักรพงษ์ภูวนาถ กรมขุนพิษณุโลกประชานาถ ก่อนที่พระองค์ จะเสด็จไปทรงศึกษาที่โรงเรียนนายทหารมหาดเล็ก รัสเซีย ใน พ.ศ. ๒๔๔๑

พันเอก C. V. Hume ผู้เขียนรายงาน (ที่มาของภาพ ถึงลูกชายเล็ก..., หน้า ๔๕)

เมื่อฮูมมาเยือนไทยนั้น สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สยามมกุฎราชกุมารทรงเป็นผู้สำเร็จราชการรักษาพระนครในระหว่างที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๕ ปีครองราชย์ พ.ศ. ๒๔๑๑-๒๔๕๓) เสด็จฯ ประพาสยุโรป (เมษายน-พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๕๐) ส่วนสมเด็จพระเจ้าฟ้าจักรพงษ์ภูวนาถทรงเป็นผู้บัญชาการโรงเรียนทหารบก (พ.ศ. ๒๔๔๙-๒๔๕๒) ฮูมจึงได้รับการต้อนรับอย่างดี และมีโอกาสได้ดูงานกิจการของกองทัพสยามอย่างใกล้ชิด ซึ่งเป็นที่มาของรายงานเรื่อง “Report on the Siamese Army”

โรงเรียนนายร้อยชั้นปฐมและชั้นมัธยม ในรายงานของนายทหารอังกฤษ

ฮูมรายงานว่า ปัญหาที่ยากที่สุดปัญหาหนึ่งของสยาม คือ การจัดหานายทหารที่มีการศึกษา ให้พอกับความต้องการของกองทัพ แม้จัดหาได้มากแล้ว แต่คงใช้เวลาอีกหลายปีกว่าจะได้จำนวนตามต้องการ สิ่งแรกที่สุดที่พลเอก พระเจ้าลูกยาเธอ กรมหมื่นนครไชยศรีสุรเดช ผู้บัญชาการ

กรมยุทธนาธิการ ทรงประสบก็คือ ผลประโยชน์ เฉพาะตัวของหน่วยทหารเก่า และนายทหารที่ยึดติด กับอภิสิทธิ์ในการเลือกคนเข้าดำรงตำแหน่งที่ว่างลง แต่ปัญหานี้กำลังจะหมดไปพร้อมกับหน่วย ทหารเก่า ปัญหาต่อมาคือ การต้องเผชิญกับการ ดูแคลนกับการเป็นทหาร และปัญหาสุดท้าย การเพิกเฉยของคนสยามต่อการศึกษา

การศึกษาในสยามไม่บังคับ คนส่วนใหญ่ ซึ่งทำเกษตรกรรม ไม่เข้าใจว่า ทำไมมาขอให้ลูกๆ ไปเรียนหนังสือซึ่งพระสอนอยู่ในหมู่บ้าน ผลก็คือ เมื่อตั้งโรงเรียนนายร้อย เมื่อ ๒๒ ก่อน¹ มีพันเอก วอร์เนอร์ [Colonel T. N. Walker] คนบริติช เป็น ผู้บังคับการ คนให้ความสนใจน้อย ทั้งๆ ที่นักเรียน นายร้อยได้เรียน เสื้อผ้า อาหาร จากรัฐบาลฟรี และได้เงินเดือน ๑๒ บาท

กระทั่ง ๑๐ ปีที่แล้ว ก็ยังมีนักเรียนนายร้อย ไม่เกิน ๓๐-๔๐ นาย การฝึกศึกษาแย่มาก จนกระทั่งหน่วยทหารเก่านิยมเลื่อนยศทหาร ภายในหน่วยขึ้นเป็นนายทหารมากกว่า เมื่อ พระราชโอรสและนักเรียนอื่นๆ ที่ได้รับการ ฝึกศึกษาในยุโรปเริ่มกลับมาเมื่อ ๑๐ ปีก่อน จึงมี ความพยายามที่จะปรับปรุงโรงเรียนนายร้อย ซึ่งก็ ประสบความสำเร็จ จนกระทั่งไม่กี่ปีมานี้ สามารถ ลดเงินเดือนจาก ๑๒ บาทเหลือ ๔ บาท และ เลิกไปในที่สุด แต่การจ่ายเงินเพื่อจูงใจนักเรียน ยังมีอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลที่ผลิตคนออกไปเป็น ข้าราชการพลเรือน

ในที่สุด ความสำเร็จของโรงเรียนนายร้อย ได้รับการยืนยัน (assure) เมื่อรัชกาลที่ ๕ ทรงส่ง พระราชโอรสพระองค์หนึ่งเข้าเรียน² โรงเรียน นายร้อยจึงเป็นที่นิยมจนมีการสอบเข้า ผู้สมัคร เข้าเรียนไม่นานมานี้มีประมาณ ๑๐๐ คน ขณะที่รับได้ ๖๐-๗๐ คน

โรงเรียนนายร้อยแต่เดิมเป็นสถาบันเดียว (single institution) นักเรียนนายร้อยที่ผ่าน หลักสูตร ๒ ปี แล้วจะได้เลื่อนไปเรียนชั้นเรียน ระดับสูงต่อ ซึ่งก็จัดสอนอยู่ในโรงเรียนนี้ แต่ชั้นเรียน ระดับสูงนี้ถูกยกเลิกไปเมื่อ ๓ ปีที่แล้ว เมื่อตั้ง โรงเรียนนายร้อยชั้นมัธยม

ในเวลานี้จึงมีโรงเรียนนายร้อย ๒ โรงเรียน โรงเรียนนายร้อยเดิมคือ โรงเรียนนายร้อยชั้นปฐม (Junior Cadet School) และโรงเรียนนายร้อย ใหม่คือ โรงเรียนนายร้อยชั้นมัธยม (Senior Cadet School) ทั้งสองโรงเรียนเคยอยู่ใต้บังคับการของ พันเอก พระยาสุรเดชจรณชิต (อุม อินทรโยธิน)³ แต่ไม่กี่เดือนมานี้ ได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็น ผู้บัญชาการทหารบกมณฑลพายัพ และโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งพันเอก สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้า จักรพงษ์ภูวนาถ กรมขุนพิษณุโลกประชานาถ⁴ เป็นผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อย พระองค์เคย ทรงศึกษาในอังกฤษ แล้วเสด็จฯ ไปทรงศึกษาใน กองทัพรัสเซีย ภายใต้พระราชูปถัมภ์ของ พระเจ้าซาร์ [Nicholas II] พระองค์ทรงเป็น ชายหนุ่มที่มีพลังมาก (very energetic) และ ทุ่มเทพระทัยให้กับงาน

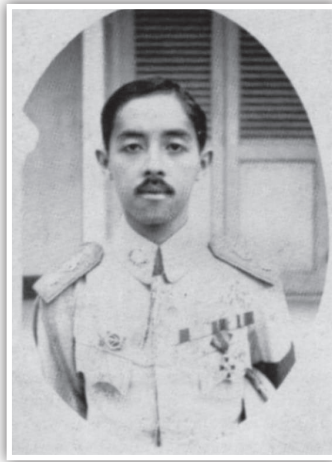
1. ๒๒ ปีที่แล้วตามรายงานนี้ คือ พ.ศ. ๒๔๒๘ แต่ที่จริงปีแรกสถาปนาคือ พ.ศ. ๒๔๓๐

2. น่าจะหมายถึงสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าอภัยวงศ์เดชาวุธ กรมขุนนครราชสีมา ทรงศึกษา พ.ศ. ๒๔๔๒-๒๔๔๔

3. ผู้บังคับการกองโรงเรียนทหารบก (๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๔๖- ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๔๙)

4. ทรงได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นผู้บัญชาการกรมโรงเรียนทหารบกตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๔๙ ขณะมีพระยศพันเอก

**พลตรี สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมหลวงพิษณุโลก
ประชานาถ**
ผู้บัญชาการโรงเรียนทหารบก พ.ศ. ๒๔๔๙-๒๔๕๒
(ที่มาของภาพ ถึงลูกชายเล็ก..., หน้า ๓๙๖)

สภาพการณ์ของโรงเรียนนายร้อยทั้งสอง
โรงเรียนเป็นดังนี้

โรงเรียนนายร้อยชั้นปฐม มีนักเรียนนายร้อย
ประมาณ ๔๐๐ นาย แบ่งเป็น ๓ ชั้น เรียนฟรี
รัฐบาลให้เสื้อผ้าและอาหาร การบริหารโรงเรียน
เป็นแบบทหาร มุ่งให้นักเรียนมีวินัย และจัดเป็น ๒
กองร้อย ๒ ชั้นปีแรก คือ ชั้นปีที่ ๑ และ ๒ จัดเป็น
๑ กองร้อย ชั้นปีที่ ๓ จัดเป็น ๑ กองร้อย เรียนวิชา
สามัญทั่วไป และฝึกหัดทหารเบื้องต้น พลศึกษา
กายกรรม และการส่งสัญญาณ นักเรียนนายร้อย
ที่มีร่างกายสูงใหญ่พอจะได้ฝึกใช้อาวุธปืนด้วย

เนื่องจากยังต้องการให้เด็กผู้ชายเรียน
หนังสือ จึงไม่สามารถจำกัดอายุต่ำสุดของผู้ที่
จะสอบเข้าได้ ที่ทำได้คือ กำหนดอายุสูงสุดของผู้
ที่จะเข้าเรียนได้ในแต่ละชั้นปี นั่นคือ อายุ ๑๖,
๑๗, ๑๘ ปี สำหรับชั้นปี ๑, ๒, ๓ ตามลำดับ
ส่วนจะได้เรียนชั้นปีใดขึ้นกับระดับความรู้ของ
แต่ละคน เนื่องจากไม่กำหนดอายุต่ำสุด จึงเป็นไปได้
ที่จะพบเด็กอายุ ๑๑ และ ๑๒ ปี เรียนอยู่ในชั้นปี

เดียวกันกับเด็กอายุ ๑๗ ปีและ ๑๘ ปี

โรงเรียนนายร้อยชั้นมัธยม มีนักเรียนนายร้อย
ประมาณ ๕๐๐ นาย จำนวน ๔๐๐ นายได้มาจาก
ผู้ที่จบมาจากโรงเรียนนายร้อยชั้นปฐม และ
อีก ๑๐๐ นายได้มาจากโรงเรียนสามัญทั่วไปด้วย
การสอบแข่งขัน นักเรียนนายร้อยจากโรงเรียน
นายร้อยชั้นปฐม ๑๐๐ นายเริ่มเรียนในเดือน
เมษายน แต่ละปีมีนักเรียนนายร้อยจบออกไป
รับราชการในกองทัพ ๖๐ นาย

หลักสูตรโรงเรียนนายร้อยชั้นมัธยม แบ่งเป็น
๓ ชั้น คือ ชั้นปีที่ ๔, ๕ และ ๖ แบ่งเป็น ๒ กองร้อย
ชั้นปีที่ ๕ และชั้นปีที่ ๖ เป็นกองร้อยที่ ๑
ส่วนชั้นปีที่ ๔ เป็นกองร้อยที่ ๒ เป็นหลักสูตร
วิชาทหารทั้งหมด และได้รับการฝึกทำหน้า
ที่ทั้ง ๔ เหล่า

ตารางการฝึกของแต่ละวันมีดังนี้

๐๕.๐๐-๐๗.๓๐ น. กิจกรรมกลางแจ้ง ฝึก
ทหาร กีฬา และอื่นๆ

๐๙.๐๐ น. - ๑๒.๐๐ น. และ ๑๔.๐๐-
๑๗.๐๐ น. เรียนในห้องเรียน

พัก ๑๐ นาทีระหว่างชั่วโมง ตอนเย็น ฝึก
ความพร้อมด้านต่างๆ ได้แก่

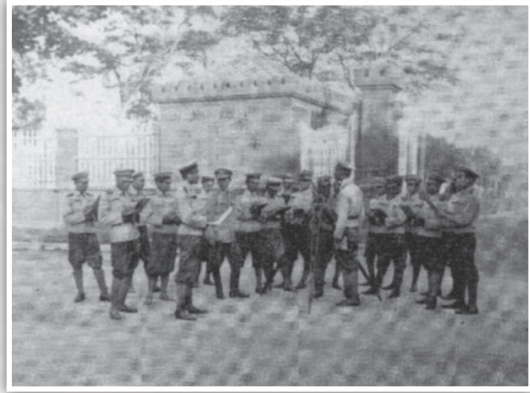
- ซี่ม้า มักจะนำม้ามาให้ฝึกประมาณ
๕๐-๖๐ ตัว เท่าที่จะแบ่งมาได้จากกองพันทหาร
ม้าในกรุงเทพฯ

- ปืนใหญ่ โรงเรียนนายร้อยมี ๑ กองร้อย
ปืนใหญ่ มีปืนใหญ่ภูเขาของกรุปป์ ๔ กระบอก
(krupp mountain guns)

- ข่าง ยังฝึกได้แค่ป้อมสนาม (field fortifi-
cation)

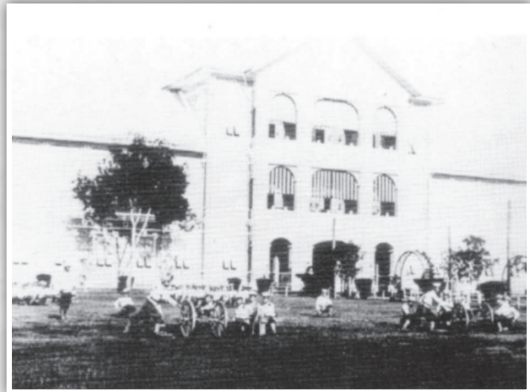
ฝึกทำอาวุธ

ฝึกทำแผนที่

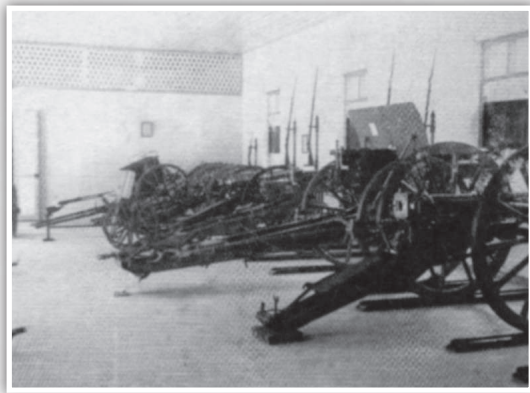
ฝึกขี่ม้า

ฝึกในวิชาปืนใหญ่

ฝึกส่งสัญญาณ

ปืนใหญ่ที่ใช้สอนนักเรียนนายร้อย

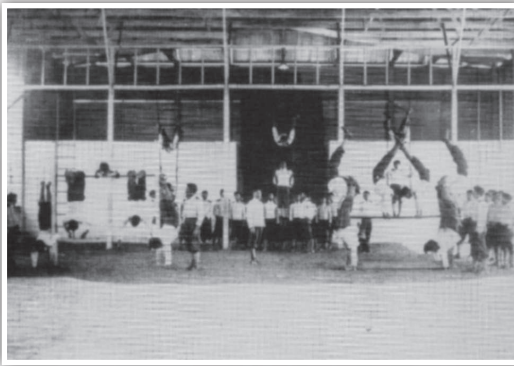

โรงกายกรรมหรือโรงฝึกหัดตัดตน

โรงที่อยู่และห้องเรียนมี 8 หลัง
(ห้องเรียนอยู่ชั้นล่าง)

ฝึกกายกรรม

โรงกายกรรม (gymnasium) จัดได้ดีมาก คนสยามเป็นนักกายกรรม (gymnastics) ที่ดีมาก ในฤดูหนาว นักเรียนนายร้อยออกไปตั้งค่ายฝึกเป็นเวลา ๑ เดือนถึง ๒ สัปดาห์ เพื่อฝึกภาคสนาม และการเคลื่อนไหว พวกเขานัดมาก

ระหว่างอยู่ที่โรงเรียน นักเรียนนายร้อยจะฝึกมากเกี่ยวกับการบรรจุกระสุนปืน (miniature cartridge) ตอนทำฝึกใช้ปืนคาบศิลา (musketry course) ในช่วงเวลาสั้นๆ

การดำเนินงานของโรงเรียนนายร้อยทั้งสองดูไปได้ดี

อาคารเรียนของทั้งสองโรงเรียนมี ๒ ชั้น โรงแนอนอยู่ชั้นบน ห้องเรียนอยู่ชั้นล่าง ทุกอย่างเรียบง่าย และดูเป็นระเบียบ

อาคารโรงเรียนนายร้อยชั้นปฐมมีสภาพเก่าและค่อนข้างทึบ แต่โรงเรียนนายร้อยชั้นมัธยมมีสภาพดี ใหม่ และอากาศถ่ายเท แต่เพราะมีนักเรียนอยู่กันแออัด จึงยังมีการปรับปรุงและก่อสร้างเพิ่มเติม

โรงเลี้ยงของโรงเรียนนายร้อยชั้นมัธยมตั้งอยู่ห่างจากอาคารอื่นๆ และเปิดโล่งรอบด้าน

โรงพยาบาลอยู่ในสภาพดีและได้รับการดูแลอย่างดี คนป่วยมีประมาณร้อยละ ๒ ของนักเรียนนายร้อยทั้งสองโรงเรียน

อาคารพยาบาล โรงเรียนนายร้อยชั้นมัธยม

นักเรียนนายร้อยดูกระตือรือร้นมาก (keen smart) และได้รับการเลี้ยงดูอย่างดี

ขณะที่สูมดูงานที่โรงเรียนนายร้อยชั้นมัธยม เมื่อผู้บังคับการโรงเรียนลั่นระฆัง นักเรียนนายร้อย ออกมารวมแถวเดินได้อย่างเป็นระเบียบ ภายในเวลา ๑๐ นาที

โรงเรียนนายร้อยแต่ละโรงเรียนมีผู้บังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่จำนวนน้อย แต่ก็เพราะขาด นายทหารที่เหมาะสม ทั้งสองโรงเรียนมีอาจารย์ และครูฝึก สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าจักรพงษ์ภูวนาถ ทรงบัญชาการทั้งสองโรงเรียน โดยพระองค์เอง

มีการใช้จ่ายเงินจำนวนมากกับโรงเรียน นายร้อย แต่ในแต่ละปี มีนายทหารสำเร็จออกมา ประมาณ ๖๐ นาย แม้มีนักเรียนนายร้อยรวมทั้ง สองโรงเรียนประมาณ ๙๐๐ นาย ที่เป็นเช่นนั้น มีหลายเหตุผลด้วยกัน

ประการแรก การไม่กำหนดอายุขั้นต่ำ ของนักเรียนที่จะเข้าเรียนของทั้งสองโรงเรียน ทำให้มีนักเรียนนายร้อยอายุ ๑๒ ปี และ ๑๓ ปี

อยู่ทั้งสองโรงเรียน นักเรียนนายร้อยอายุ ๑๔ ปี ที่สามารถสอบไล่ผ่านเกณฑ์เป็นนายทหารได้ แต่อายุทำให้บรรจุเป็นนายทหารไม่ได้ ต้องหา งานอื่นให้ทำ ด้วยความฉลาดหลักแหลมของ นักเรียนนายร้อยโรงเรียน จึงมีการคัดเลือกให้ไป เรียนในยุโรป

ประการต่อมา การทิ้งการเรียนของนักเรียน นายร้อย โรงเรียนนายร้อยชั้นปฐมมีนักเรียน หนีเรียนจำนวนมาก คนสยามไม่ชอบทำงาน และไม่ชอบอยู่ในระเบียบวินัย พ่อแม่ชาวสยามมีท่าที เพิกเฉยต่อการศึกษา จึงไม่ใส่ใจให้ข้อมูลแก่ เจ้าหน้าที่ว่าลูกตนเองกลับไปอยู่บ้านแล้ว การบังคับ ให้เรียนเป็นไปไม่ได้ คนที่ขาดเรียนมีชื่ออยู่ใน ทะเบียนได้นาน ๖ เดือน จึงจะประกาศได้ว่า หนีเรียน ผู้ปกครองจะถูกเรียกเก็บค่าเสื้อผ้า และ อื่นๆ ที่รัฐบาลจ่ายให้นักเรียน ซึ่งนักเรียนอาจจะ นำติดตัวไปด้วย ดังนั้น จึงมีชื่อนักเรียนที่ถูกปลด (non-effectives) จำนวนมากปรากฏในสมุด ทะเบียนของโรงเรียน

ส่วนโรงเรียนนายร้อยชั้นมัธยม นักเรียน นายร้อยมักฉวยโอกาสจากการเรียนฟรี คือ เลิกล้ม ความคิดที่จะเป็นทหาร แล้วไปทำงานอาชีพอื่น หรือไปเป็นตำรวจภูธร (Gendarmerie)⁵ กองทัพไม่มีอำนาจบังคับนักเรียน สมเด็จพระเจ้า ลูกยาเธอเจ้าฟ้าจักรพงษ์ภูวนาถตรัสว่า ผู้บัญชาการกรมยุทธนาธิการทรงสั่งให้พระองค์ ยกวางระเบียบเพื่อแก้ปัญหา และเพื่อให้ กองทัพได้ผลตอบแทนบ้างจากการให้การศึกษาฟรี พระองค์ทรงตั้งพระทัยไว้ดังนี้

๑. นักเรียนนายร้อยที่ออกจากโรงเรียน

5. กรมตำรวจภูธร ตั้งใน พ.ศ. ๒๔๔๐ ต่อมา มีนายทหารชาวเดนมาร์กคือ พลตรี พระยาวาสูเทพ (Gustav Schau) ได้เป็นเจ้ากรม พ.ศ. ๒๔๔๙

นายร้อยชั้นมัธยมหลังจากศึกษา ๑ ปี ต้องทำงานเป็นทหารเกณฑ์ ๑ ปี

๒. นักเรียนนายร้อยที่ออกจากโรงเรียนนายร้อยชั้นมัธยมหลังจากศึกษา ๒ หรือ ๓ ปี ต้องเป็นทหารเกณฑ์ ๒ ปี

๓. ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยชั้นมัธยมแล้ว ต้องเป็นนายทหารอย่างน้อย ๔ ปีครึ่ง จึงจะลาออกจากกองทัพไปประกอบอาชีพอื่นได้

สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าจักรพงษ์ภูวนาถ ทรงหวังว่า หากการศึกษาวิชาสามัญทั่วไปของสยามดีขึ้น จะทำให้พระองค์จัดการศึกษาของโรงเรียนนายร้อยทั้งสองโรงเรียนได้เป็นระบบมากขึ้น และจะทำให้ในแต่ละปีสามารถจัดหานายทหารได้จำนวนมากขึ้นและแน่นอน แต่เสนาบดีกระทรวงธรรมการในปัจจุบัน คือ พระยาวิสุทธสุริยศักดิ์ [ม.ร.ว. เปีย มาลากุล] อดีตทูตสยามประจำกรุงลอนดอน⁶ ค่อนข้างอ่อน จึงไม่ทรงคาดหวังว่า การศึกษาของสยามจะดีขึ้นมาก

ในช่วงเวลานี้ แต่ก็ทรงหวังว่า ในที่สุด จะมีนักเรียนนายร้อย ๔๐๐-๖๐๐ นายในโรงเรียนนายร้อยชั้นปฐม และ ๔๐๐ นายในโรงเรียนนายร้อยชั้นมัธยม

จากสรุปรายงานของพันเอก ซี. วี. ฮูมข้างต้น ซึ่งให้ภาพรวมของโรงเรียนทหารบก คือ โรงเรียนนายร้อยชั้นปฐมและชั้นมัธยมเมื่อ ๑๑๕ ปีที่แล้ว แสดงถึงความพยายามของผู้นำทางทหารรุ่นก่อนที่จะพัฒนาการทหารของสยามให้มีคุณภาพตามแบบตะวันตก โดยเฉพาะการผลิตนายทหารสัญญาบัตรให้ได้คุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการของกองทัพสยาม ในช่วงเวลาที่สยามยังเผชิญหน้ากับภัยคุกคามจากลัทธิล่าอาณานิคมตะวันตก และมีอาณานิคมของชาติมหาอำนาจตะวันตก คือ อังกฤษและฝรั่งเศสอยู่รายรอบ

ที่มาของภาพ

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, พลโทหญิง สมเด็จพระฯ. **ประวัติศาสตร์ไทย: สมัยรัตนโกสินทร์ : การปฏิรูปการปกครอง.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บจม. อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชิ่ง, 2536.

นริศรา จักรพงษ์, ม.ร.ว. และไพศาลย์ เปี่ยมเมตตาวัฒน์. **บรรณาธิการ. ถึงลูกชายเล็ก พระราชหัตถเลขารัชกาลที่ 5 และลายพระหัตถ์สมเด็จพระเจ้าฟ้าจักรพงษ์ภูวนาถ กรมหลวงพิษณุโลกประชานาถ.** กรุงเทพฯ : ริเวอร์บุ๊กส์, 2560.

โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า. **100 ปี วันเสด็จฯ ทรงเปิดโรงเรียนนายร้อยชั้นมัธยม (26 ธันวาคม - 2552).** กรุงเทพฯ : หจก. แมนโคน์ มีเดีย, 2552.

6. ที่จริงแล้ว เสนาบดีกระทรวงธรรมการในเวลานั้น คือ เจ้าพระยาวิฑูวงศ์วุฒิกโร (ม.ร.ว. คลี สุทัศน์) ส่วนพระยาวิสุทธสุริยศักดิ์เป็นปลัดกระทรวงธรรมการ

ประสบการณ์สายฟ้าฮาวยที่ Lightning Forge 2022

โดย ครูช เวียงพิงค์

1. เพราะหัวใจของความพร้อมรบคือการฝึก

สถานการณ์โลกเปลี่ยนแปลงไปตามปัจจัยต่าง ๆ มีเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า มีความร่วมมือในระดับนานาชาติ มีภัยคุกคามในรูปแบบที่หลากหลาย แต่เราไม่อาจปฏิเสธได้ว่าโลกในปัจจุบันยังคงมีความขัดแย้ง และภัยอันตรายที่ประชาชนยังคงต้องการการปกป้องคุ้มครองจากกองทัพและกำลังทหารที่ได้รับการฝึกฝนอย่างมืออาชีพ ดังนั้น ความพร้อมในการปฏิบัติการของทหารจึงยังคงเป็นสิ่งสำคัญที่กองทัพต้องเสริมสร้างอยู่เสมอ

“Train as you fight, fight as you train” อันหมายถึง “ฝึกอย่างที่จะรบ รบอย่างเช่นที่ฝึก” เป็นแนวคิดที่ทหารนำมาปฏิบัติเพื่อสร้างความพร้อมในการรบ ต่อมาเมื่อปฏิบัติการภายใต้ความร่วมมือกับมิตรประเทศทวีความสำคัญขึ้นในสถานการณ์โลกปัจจุบัน เพื่อยกระดับความพร้อมรบให้มีประสิทธิภาพสูงสุด การฝึกร่วมผสมจึงเป็นคำตอบครับ

2. เราจึงมี Exercise Lightning Forge

การฝึกร่วมผสมไทย-สหรัฐอเมริกาในรหัส Lightning Forge ระหว่างกองทัพบกไทยและกองทัพบกสหรัฐฯ เริ่มขึ้นครั้งแรกในปี 2562 ในรหัส Lightning Forge 2019 (LF 2019) และดำเนินต่อเนื่องมาเป็นประจำทุกปีจนถึงปัจจุบันอันเป็นปีที่ผมได้มีโอกาสเข้าร่วมการฝึก ร่วมผสม Lightning Forge 2022 (LF 2022) ในระหว่างวันที่ 5 ถึง 31 ตุลาคม พ.ศ. 2564 ณ พื้นที่ฝึก Schofield Barracks ภายในกองพลทหารราบที่ 25 หรือ 25th Infantry Division หน่วยทหารที่มีชื่อเรียกอย่างอีกชื่อหนึ่งว่า “Tropic Lightning” ตามคุณลักษณะที่เป็นหน่วยทหารเคลื่อนที่เร็ว ดังสายฟ้าและตามภูมิภาคที่ตั้งของหน่วยในเขตตอนบน ณ มลรัฐฮาวาย ประเทศสหรัฐอเมริกา

ภาพจาก Facebook: SMART Soldiers, STRONG Army

3. ก่อนเข้าสู่สนามฝึก

ด้วยวัตถุประสงค์ของการฝึกร่วมผสมที่มุ่งสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศและแลกเปลี่ยนความรู้แนวคิดในทางยุทธวิธีและหลักนิยมระหว่างสองกองทัพ กองทัพบกจึงให้ความสำคัญกับกระบวนการคัดเลือกผู้เข้ารับการฝึกและเตรียมความพร้อมก่อนการฝึกจริงอย่างยิ่ง

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๑ เดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

ในปีี้ กองทัพบกได้จัดกำลังขนาดหนึ่งหมวดปืนเล็กเข้าร่วมการฝึก กำลังพลที่จัดในหมวด คัดเลือกจากตัวแทนนายทหารสัญญาบัตรและกำลังพลนายสิบจากกองพันทหารราบและกองพันทหารม้า ของทุกกองทัพภาค โดยมีกองทัพภาคที่ 3 จังหวัดพิษณุโลกเป็นเจ้าภาพหลัก มีหน้าที่รับผิดชอบการ ฝึกและการเตรียมการ ในทุกด้านก่อนการฝึกจริง

ขั้นตอนที่สำคัญคือช่วงเวลาก่อนการเดินทางที่ตัวแทนแต่ละกองทัพภาคที่ต้องไปฝึกต้องมาเก็บตัว และรับการฝึกเป็นส่วนรวม ณ ค่ายสมเด็จพระเอกาทศรถ จังหวัดพิษณุโลก เพื่อเป็นการปรับสภาพร่างกาย จิตใจ ความรู้และทักษะทางทหารในขั้นพื้นฐานก่อนเดินทางไปฝึกที่สหรัฐอเมริกา โดยได้รับเกียรติ จากชุดครูที่เป็นทหารบกสหรัฐ ฯ SFAB (Security Force Assistance Brigade) มาทำการฝึก และแนะนำความรู้ทักษะทางทหารที่จำเป็นให้ครบ โดยเฉพาะมาช่วยเตรียมความพร้อมทางด้านภาษา อังกฤษที่เป็นศัพท์เฉพาะทางในทางทหาร

การเตรียมความพร้อมก่อนการฝึกโดยชุดครูฝึก SFAB (Security Force Assistance Brigade) จากกองทัพบกสหรัฐอเมริกา ณ ค่ายเอกาทศรถ จังหวัดพิษณุโลก ภาพจาก Ong-Dum BN

ในการฝึกเตรียมความพร้อมจะเป็นความรู้และทักษะทางทหารที่เกี่ยวข้องกับยุทธวิธีทหารราบ เป็นส่วนใหญ่ เช่น รูปขบวนในการเคลื่อนที่ (Movement Formations), การปฏิบัติทางยุทธวิธี (Tactical Operations) ในระดับ ชุดยิง หมู่ หมวด, การลาดตระเวน (Reconnaissance), การปฏิบัติ ฉับพลัน (React to Contact), การซุ่มโจมตีเร่งด่วน (Hasty Ambush), การซุ่มตีประณีต (Delicate Ambush), การต่อต้านการซุ่ม (Counter Ambush), การรบในอาคารสิ่งปลูกสร้าง (Close Quarters Battle), และการยุทธ์เคลื่อนที่ทางอากาศ (Air Assault) ซึ่งความรู้และทักษะเหล่านี้จะต้องนำไปปฏิบัติ เมื่อถึงขั้นตอนการฝึกจริง

4. ท้อมฝึกรบ เมื่อเรียนรู้ ดูแลกัน

หมวดปืนเล็ก Tiger สัญชาติไทยเดินทางถึงที่หมายและเข้าพักยังที่พักที่ทางกองพลทหารราบ ที่ 25 ได้จัดเตรียมไว้ให้ ที่พักของพวกเราถูกเรียกขานว่า Hut หรือ กระโจม มีลักษณะเหมือนกับบ้าน หลังเล็ก ๆ ที่ใช้ดำรงชีพ ให้ร่างกายได้พักผ่อน พันทึ่ร่างกายและจิตใจ แม้จะมีได้มีสิ่งอำนวยความสะดวกหรือใหญ่โตมากมายเช่นโรงแรมภายนอก แต่ที่แห่งนี้กลับมีคุณค่าและความสำคัญต่อ การฝึกในดินแดนไกลโพ้นแห่งนี้เป็นอย่างมาก ใน Hut หนึ่งหลังนี้เป็นที่พักของพวกเราทหารไทย

หนึ่งหมู่ ซึ่งก็จะประกอบไปด้วยรุ่นพี่ รุ่นน้องที่จบการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อย จปร. และกำลังพลนายสิบ ทำให้พวกเราได้รู้จักสนิทสนมกันมากขึ้น ได้ช่วยเหลือพูดคุยปรับทุกข์ต่อกันและกัน ได้วางแผนทบทวน การฝึกต่าง ๆ ที่เราเคยได้รับมาแล้วในขั้นต้นจากประเทศไทย ที่สำคัญที่สุด คือพวกเราได้เห็นถึงระบบ การปกครองที่เรียกว่าการปกครองดูแลกันตามสายการบังคับบัญชา (Chain of Command) ที่มีรุ่นพี่ เป็นผู้บังคับหมู่ดูแลปกครองลูกหมู่หรือรุ่นน้อง หัวหน้าชุดยิ่งได้ดูแลปกครองลูกชุดของตนเองถึงแม้จะ เป็นการปกครองดูแลกันในบ้านหลังเล็ก ๆ แห่งนี้ แต่ก็มีส่วนสำคัญที่จะช่วยให้พวกเราเข้าใจและสามารถ นำการปฏิบัติจากจุดเล็ก ๆ เหล่านี้ไปต่อยอดในการปกครองดูแลกันและกันในภาพรวมของหน่วยหรือ องค์กรที่มีขนาดใหญ่ขึ้นได้ดังคำกล่าวที่ว่า “สังคมทหารไม่ใช่สังคมศักดิ์นาแต่เป็นสังคมของเพื่อนร่วม ชีวิตที่อยู่กันด้วยการให้เกียรติซึ่งกันและกัน”

บรรยากาศการใช้ชีวิตของผู้รับการฝึกบริเวณรอบที่พักที่เรียกว่า Hut ใน Schofield Barracks, 25th Infantry Division ภาพจาก Facebook: SMART Soldiers, STRONG Army

5. กองทัพเดินด้วยท้อง

เพราะกองทัพต้องเดินด้วยท้อง หรือที่ในภาษาอังกฤษพูดว่า “An army marches on its stomach.” พวกเราจึงได้รับการดูแลด้านอาหารเป็นอย่างดีทั้งในห้วงเตรียมการก่อนการฝึก และ ในการฝึกจริง อาหารที่หน่วยฝึกจัดให้ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

อาหารมื้อเช้าและมื้อเย็น เป็นอาหารที่ปรุงสุกอย่างที่เราเรียกกันว่า Hot Chew อาหารในมื้อนี้ จะเน้นอาหารที่ให้พลังงานและสารอาหารที่จำเป็นอย่างครบถ้วน ส่วนเรื่องรสชาติเป็นเรื่องรองลงมา เพราะทหารเรากินเพื่ออยู่ กินเพื่อให้มีพลังงาน สามารถปฏิบัติภารกิจที่สำคัญต่อสังคมส่วนรวม รายการอาหารที่จัดให้ เช่น สเต็ก ข้าวโอ๊ตต้ม มันบด และสลัดผัก เป็นต้น

สิ่งหนึ่งที่ผมประทับใจในการรับประทานอาหาร คือบริเวณทางเข้าที่ต้องต่อแถวรอรับอาหาร จะมีป้ายแสดงข้อความที่น่าสนใจอยู่ด้วย โดยข้อความบนป้ายอาจจะเป็นวลี หรือ วาทะที่มีความหมายชวนคิด ให้ขบคิด เตือนสติ เสมือนเป็นอาหารใจของเหล่านักรบทั้งหลายก่อนจะไปปฏิบัติงานหลังจาก อิ่มท้อง

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๑ เดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

การรับประทานอาหารของผู้รับการฝึก
ภาพจาก Facebook: SMART Soldiers, STRONG Army

ข้อความบริเวณที่รับประทานอาหารเช้า
ภาพโดย ผู้เขียน

อาหารมื้อกลางวัน พวกเราจะได้รับแจกอาหารที่บรรจุในซองพร้อมรับประทานหรือ MRE (Meal Ready to Eat) ภายในซองจะบรรจุอาหารที่หลากหลายแตกต่างกันไป เช่น มักกะโรนี สปาเกตตี และสตูว์ เป็นต้น ต้องยอมรับว่าเป็นเรื่องใหม่และน่าตื่นเต้นสำหรับผมเพราะเป็นครั้งแรกที่ได้สัมผัสรสชาติ MRE ของจริงที่ในกองทัพบกไทยเรายังไม่ได้นำมาแจกจ่ายให้กำลังพลรับประทานเท่าใดนัก ถึงแม้ว่ารสชาติของอาหารบรรจุซองเหล่านี้จะไม่ถึงกับอร่อยถูกปาก แต่ MRE ก็ให้พลังงานและสารอาหารที่ร่างกายสามารถนำไปใช้ได้เช่นกัน ยิ่งไปกว่านั้น การรับประทาน MRE สะดวกเป็นอย่างมากเมื่อต้องนำไปรับประทานในการฝึกภาคสนาม นอกจากนี้ MRE ยังสอนให้ผมเข้าใจคำกล่าวที่ว่า “ทหารพระราชากินเพื่ออยู่” ได้อย่างถ่องแท้ยิ่งขึ้น เราได้รับอาหารเพื่อจะได้มีกำลังในการตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตนให้เต็มความสามารถ สัมกับความรู้สึกที่ประชาชนมีต่อพวกเรา

6. ฝึกเสมือนกับเพื่อนชื่อ MILES

อย่างที่ได้อธิบายไว้แล้วข้างต้น ว่าการฝึกพร้อมผสมนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อกระชับความสัมพันธ์ทางการทหารระหว่างกองทัพบกไทยและกองทัพบกสหรัฐฯ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ แนวคิด ที่เกี่ยวข้องกับปฏิบัติการของทหารราบระหว่างสองประเทศ ในการฝึกจึงเน้นการปฏิบัติทางยุทธวิธีในระดับหมู่-หมวด ปืนเล็กของทหารราบ เช่น การรบในเมือง การเข้ากวาดล้างอาคาร การปฏิบัติฉับพลัน การซุ่มโจมตี การเข้าปะทะและถอนตัวจากการปะทะ

เนื่องจากสภาพอากาศที่ฮาวายไม่ต่างจากประเทศไทยมากนัก เราจึงไม่มีปัญหาในการปรับร่างกายให้คุ้นเคยกับลมฟ้าอากาศ เมื่อออกวิ่งและออกกำลังกายในตอนเช้าสามารถสวมชุดพละ กางเกง ขาสั้นเสื้อยืดได้ตามปกติ และเมื่อฝึกก็สามารถสวมเครื่องแบบสนาม (Field Uniform หรือ Battle Dress Uniform) ของกองทัพบกไทยที่คุ้นเคยประกอบอาวุธและยุทธภัณฑ์ที่ใช้ประกอบการฝึกได้ ชุดอุปกรณ์เครื่องช่วยฝึกของกองทัพสหรัฐฯ ที่พวกเราต้องสวมใส่และติดตั้งตามร่างกายจนเหมือนเพื่อนชื่อในห้วงการประเมินการฝึกนี้มีชื่อว่า MILES (Multiple Integrated Laser Engagement System) หรือเรียกเป็นภาษาไทยว่า ระบบซ้อมรบทางยุทธวิธีเสมือนจริง

กองทัพสหรัฐฯ นำ MILES มาช่วยในการฝึกเพื่อให้เกิดความเสมือนจริงมากที่สุด โดยหลักการทำงานของ MILES คือ ผู้รับการฝึกจะติดตั้งชิ้นส่วนของ MILES ที่ประกอบด้วยเซนเซอร์และเลเซอร์ซึ่งเชื่อมต่อกันเป็นระบบไว้ตามจุดต่าง ๆ ของร่างกายและที่ลำกล้องปืน เมื่อผู้รับการฝึกถูกยิง ชุดอุปกรณ์จะส่งสัญญาณแจ้งให้ผู้รับการฝึกและผู้บังคับบัญชาทราบ กล่าวคือ หากเราสามารถยิงเข้าที่จุดสำคัญอันถึงแก่ชีวิตของข้าศึกได้ อุปกรณ์นี้จะส่งสัญญาณแจ้งเตือนว่าเราสามารถสังหารข้าศึกได้แล้ว ข้าศึกผู้นั้นจะต้องออกจากภารกิจ หรือถ้าเราถูกฝ่ายข้าศึกยิง MILES ของเราก็จะส่งสัญญาณแจ้งเตือนเช่นกัน

อาจกล่าวได้ว่า การฝึกโดยใช้ MILES มีประสิทธิภาพสูงในการสร้างประสบการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์การสู้รบจริง ส่งผลให้ผู้รับการฝึกมีความตั้งใจในการฝึกเพื่อที่จะประเมินความสามารถและข้อผิดพลาดของตนเอง รวมทั้งช่วยเพิ่มความมั่นใจในการปฏิบัติทางยุทธวิธีของผู้รับการฝึกด้วย

ผู้รับการฝึกในชุดเครื่องแบบสนามพร้อมติดตั้งระบบระบบซ้อมรบทางยุทธวิธีเสมือนจริง (MILES: Multiple Integrated Laser Engagement System)
ภาพจาก Facebook: SMART Soldiers, STRONG Army

7. ประโยชน์ที่ได้รับจากการฝึก

ประการแรก ได้รับความรู้และแนวคิดในการปฏิบัติทางยุทธวิธีของทหารราบ ตลอดจนได้รับประสบการณ์ตรงจากการฝึกที่เราสามารถนำมาปรับประยุกต์ใช้กับหน่วยต้นสังกัดที่ทำงานได้

ประการที่สอง ได้เปิดโลกทัศน์ที่แปลกใหม่ ได้เห็นถึงความเป็นทหารอาชีพที่แท้จริงของประเทศที่มีความพร้อมมีศักยภาพทางกองทัพสูงอย่างสหรัฐอเมริกา ที่กำลังพลสนใจและกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองอย่างมากจนเป็นแรงบันดาลใจให้ผมอยากพัฒนาตนเองเช่นกัน

ประการที่สาม ได้พบกับเพื่อนผู้ร่วมการฝึกชาวอเมริกัน ได้ร่วมฝึกและสนิทสนมคุ้นเคยกัน เป็นมิตรภาพที่ดีระหว่างบุคคลที่ช่วยพัฒนาสัมพันธภาพของสองกองทัพให้มั่นคงยิ่งขึ้น สมดังจุดมุ่งหมายแห่งภารกิจ วันที่การฝึกสิ้นสุดลงและเราทุกคนต้องอำลา แยกย้ายกันกลับไปปฏิบัติงานที่ประเทศของตน ก็มีการแลกเปลี่ยนของที่ระลึกกันตามธรรมเนียม ของที่ระลึกอย่างหนึ่งในบรรดาสิ่งของที่เรแลกเปลี่ยนกัน คือ เครื่องหมายธงชาติ (Flag patch) ผมจึงเดินทางกลับมาโดยมีธงชาติอเมริกาประดับอยู่บนกระเป๋าเดินทางใบเก่งของผมพร้อมกับมิตรภาพของเพื่อนชาวอเมริกันประทับอยู่ในใจ

สัมพันธ์ภาพระหว่างทหารจากกองทัพไทยและสหรัฐอเมริกา
ภาพโดย ผู้รับการฝึก

ประการที่สี่ ได้ประสบการณ์ตรงที่มีคุณค่าและหาได้ยาก แบบที่ต้องมาสัมผัส ศึกษา และลงมือปฏิบัติด้วยตนเองเท่านั้นจึงจะได้

ประการสุดท้าย ที่อยากบอกน้อง ๆ นักเรียนนายร้อยที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน คือ การมาร่วมฝึกครั้งนี้ได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษที่ได้ตั้งใจเรียนมาตลอดหลายปี คราวนี้มีโอกาสได้ใช้จริง ทั้งในส่วนของ การฝึก การเดินทาง และการสร้างมิตรภาพระหว่างทาง

ภาษาอังกฤษนั้นมีประโยชน์อย่างมาก เพราะเราต้องใช้ติดต่อสื่อสารกับเพื่อนมิตรประเทศชาติต่าง ๆ ไม่ว่าจะในสถานการณ์การฝึกหรือเวลาพัก ซึ่งถ้าเราสามารถติดต่อสื่อสารได้ แม้ไม่ต้องเข้าใจทั้งหมดหรือมีความชำนาญในขั้นสูง ก็จะช่วยให้เราได้รับความรู้ความเข้าใจ รับประสบการณ์ที่ดีต่าง ๆ มากมายที่เพื่อนมิตรประเทศได้ถ่ายทอดมาให้เรา ที่สำคัญทำให้เราสามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข ในต่างแดน ในส่วนของโรงเรียนนายร้อยเองก็ได้สอนและเสริมสร้างทักษะด้านต่าง ๆ ในการใช้ภาษาได้เป็นอย่างดีในระดับหนึ่งโดยเฉพาะความรู้ในขั้นพื้นฐานซึ่งส่วนนี้มีความสำคัญมาก ๆ ถ้าพื้นฐานทางภาษาเราดีตั้งแต่เริ่ม การต่อยอดในขั้นสูงต่อไปก็จะมีปัญหาอุปสรรคมากนัก ข้อสำคัญทุกคนต้องไม่หยุดพัฒนาตนเอง ไม่ว่าจะศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเองหรือตั้งใจให้เต็มที่เมื่อมีคณาจารย์ถ่ายทอดและฝึกฝนให้อย่าอายและอย่ากลัวที่จะลองพูดคุยลองใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร เพราะความกลัวและความอายจะเป็นประตูปิดโอกาสที่ไม่ให้เราได้ออกไปสู่โลกกว้างอันสดใสและทำให้เรามองต่อโลกภายนอกเราแคบลง ความกล้าที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้องไม่ใช่เรื่องผิด เพียงแค่เรากล้าที่จะลองและพัฒนาตัวเองให้ดีขึ้น เราก็มีสัญญาณแนวโน้มที่ดีแล้วว่าเราก็พร้อมจะเปลี่ยนแปลงสังคมเปลี่ยนแปลงสิ่งรอบตัวให้ดีขึ้นแล้ว

8. ความประทับใจที่อยากแบ่งปัน

ในการฝึกร่วมผสมครั้งนี้ สิ่งที่ผมประทับใจที่สุดก็คือความเป็น “ทหารอาชีพ” ของบรรดาเพื่อนทหารสหรัฐฯ ในทุกตำแหน่งและทุกชั้นยศ คำว่าทหารอาชีพนั้นมีความหมายและคุณค่าต่างจากคำว่า “อาชีพทหาร” เป็นอย่างมาก ตลอดระยะเวลาที่ได้ร่วมการฝึก ความเป็นทหารอาชีพที่ผมสัมผัสได้จากเหล่าทหารสหรัฐฯ คือความรับผิดชอบอย่างสูงสุดต่อหน้าที่และภารกิจที่ได้รับมอบหมาย โดยสังเกตได้จากความรับผิดชอบต่อตนเอง พวกเขาตั้งใจพัฒนาฝึกฝนตนเองให้มีความพร้อมอยู่เสมอโดยที่มีต้อง

ให้ใครมาบังคับ ไม่ว่าจะเป็นการดูแลสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงสมบูรณ์ การดูแลรักษาสุขภาพอนามัย ความสะอาดของร่างกาย และความสง่างามของท่าทาง ซึ่งผมคิดว่า การที่มีความรับผิดชอบต่อตนเองเป็นอย่างดี จะเป็นบันไดต่อยอดให้มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมได้เช่นกัน ซึ่งสังเกตได้จากเมื่อต้องทำการฝึกต่าง ๆ ในภาพรวม ทหารสหรัฐฯ จะตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่เป็นอย่างมาก รวมทั้งกระตือรือร้นที่จะต้องศึกษาหาความรู้ความชำนาญในส่วนที่ตนเองต้องรับผิดชอบ เพื่อให้ตนเองและหน่วยของตนเองมีความรู้ และทักษะที่สามารถนำไปใช้งานได้จริง มีการให้เกียรติซึ่งกันและกันตามสายการบังคับบัญชา และมีความทุ่มเทอย่างจริงจังในการฝึกด้วยสำนึกในหน้าที่อย่างแท้จริง เพื่อให้คุ้มค่ากับเงินภาษีของประชาชนที่ได้มอบให้เป็นเบี้ยเลี้ยงเงินเดือนและสวัสดิการที่ดีอีกมากมายที่พวกเขาต่างได้รับ ด้วยเหตุผลทั้งหมดนี้เอง จึงทำให้ความหมายของ “ทหารอาชีพ” และ “อาชีพทหาร” แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง เกียรติยศ ความภูมิใจและภาพลักษณ์ที่ดี ที่สง่างามของกองทัพจึงเกิดขึ้นได้โดยไร้ข้อกังขา ไม่จำเป็นต้องโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนนิยมชมชอบ เพราะเกียรติยศและความสง่างามนั้นมิได้เกิดมาได้จากบุคคลอื่น หากแต่เป็นผลมาจากการกระทำของบุคคลในหน่วยหรือองค์กรโดยแท้จริง

ในฐานะทหาร ผมจึงตระหนักและมีความตั้งใจอย่างแรงกล้าที่จะหมั่นศึกษาและฝึกฝนเพื่อเพิ่มความชำนาญในวิชาชีพของตนให้มีความพร้อมในการตอบสนองต่อภารกิจต่าง ๆ ที่จะต้องไปใช้ปฏิบัติงานจริงให้มากที่สุดดังเช่นเพื่อนทหารอาชีพที่ผมชื่นชมและนับถือเหล่านั้น

9. สุดท้ายนี้...

การฝึกในครั้งนี้คือโอกาสที่มีคุณค่ามากสำหรับผม นอกจากที่ได้กล่าวมาทุกด้านแล้ว ยังเป็นช่วงเวลาที่ผมได้เรียนรู้การปฏิบัติงานร่วมกับพี่ ๆ น้อง ๆ จากกองทัพในสถานการณ์ที่เรามาเป็นทีมเดียวกัน และท้ายที่สุด พวกเราเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ชาว จปร. ได้กลับมาเจอกัน ร่วมงานกันอีกครั้ง รู้สึกมีความสุข และคิดถึงชีวิตสมัยเป็นนักเรียนนายร้อยด้วย

พอได้กลับมาและนั่งทบทวนประสบการณ์จากการฝึกถึงตรงนี้ ถ้ามีใครถามผมว่าไปฝึกมาดีหรือไม่ ผมคงตอบว่า “มัน LF มากครับ” เพราะสำหรับผมแล้ว ทุกอย่างรวมอยู่ใน 4 บรรทัดนี้

“Learn (to) Fight,
Love (my) Friends,
Loads (of) Fun,
and totally Light (my) Fire”

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๑ เดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เปิดโลกความรู้ เทคโนโลยีป้องกันประเทศ

๑๓๒๒. ดำเนินโครงการประยุกต์ใช้แผนที่สถานการณ์ร่วม
เพื่อจำลองภารกิจการช่วยเหลือทางทหารในสถานการณ์ฉุกเฉิน
บทความจาก สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (สทป.) ได้ดำเนินการวิจัยและพัฒนาโครงการประยุกต์ใช้แผนที่สถานการณ์ร่วมเพื่อจำลองภารกิจการช่วยเหลือทางทหารในสถานการณ์ฉุกเฉิน และเพื่อสนับสนุนภารกิจทางทหารด้านความมั่นคงของกระทรวงกลาโหม (กท.) ที่ต้องปฏิบัติหลายประการ รวมไปถึงภารกิจที่ไม่ใช่ภารกิจด้านการรบ เช่น การส่งกำลังเข้าสนับสนุนการพัฒนาประเทศ การป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติ และการให้ความช่วยเหลือประชาชน โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับการเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติ และภารกิจการตอบสนองขณะประเทศประสบภาวะวิกฤต และขาดสัญญาณการสื่อสาร โดยการจัดทำแผนที่สถานการณ์ร่วมจากข้อมูลภาพถ่ายที่ได้จากอากาศยานไร้คนขับหรือ UAV

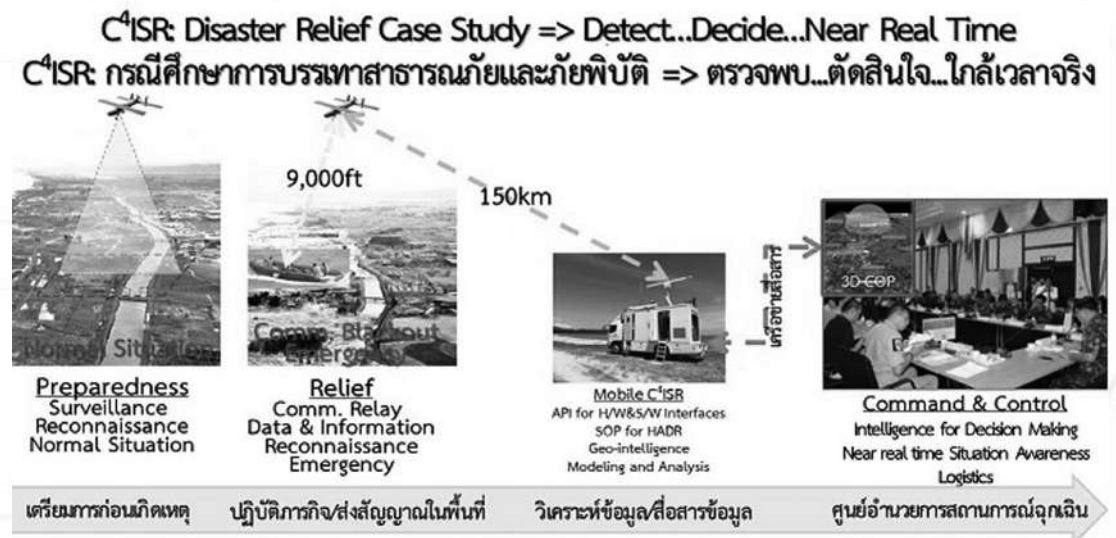
โครงการประยุกต์ใช้แผนที่สถานการณ์ร่วมเพื่อจำลองภารกิจการช่วยเหลือทางทหารในสถานการณ์ฉุกเฉิน จึงดำเนินการสถาปนาระบบสื่อสารขึ้นเอง เพื่อสนับสนุนการเข้าช่วยเหลือของทหารในพื้นที่ฉุกเฉิน และการขยายขีดความสามารถของแผนที่สถานการณ์ช่วยสร้างผลกระทบในเชิงบวกกับหน่วยงานด้านความมั่นคง อีกทั้งในด้านเศรษฐกิจเพื่อเตรียมการรับมือ ตอบสนอง และบรรเทาภัยพิบัติ เช่น อุทกภัย เป็นต้น ส่งผลโดยตรงต่อความสูญเสียทางเศรษฐกิจของประเทศ

เพื่อให้หน่วยงานภายใต้สังกัด กท. ได้นำแผนที่สถานการณ์ร่วมไปประยุกต์ใช้เพื่อจำลองภารกิจการช่วยเหลือทางทหารในสถานการณ์ฉุกเฉิน โดยสร้างความเข้าใจและความตระหนักรู้สถานการณ์ร่วมให้ผู้บังคับบัญชาสั่งการที่ศูนย์ควบคุม และสั่งการในพื้นที่ห่างไกลได้ออกคำสั่งตามหนทางปฏิบัติที่ดีที่สุด รวมถึงการตัดสินใจต่อการปฏิบัติการกิจฉุกเฉินให้ทหารที่ปฏิบัติการในพื้นที่รับคำสั่งไปปฏิบัติได้ทันที ในการนี้ สทป. และหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา กองบัญชาการกองทัพไทย หรือ (นทพ.)

ได้ตกลงร่วมกันจัดทำบันทึกข้อตกลงในการวิจัยและพัฒนา ร่วม เพื่อให้ได้เครื่องมือซึ่งเป็นต้นแบบให้ทหารนำไปใช้ฝึกก่อนการปฏิบัติการฉุกเฉินขณะเกิดเหตุฉุกเฉินจากภัยพิบัติและสาธารณภัย และเมื่อสิ้นสุดโครงการจะส่งมอบให้หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ ๓๑ หรือ นพค.๓๑ ที่มีขอบเขตความรับผิดชอบครอบคลุมพื้นที่ จังหวัดน่าน นำเข้าประจำการทดสอบทดลองเพื่อปฏิบัติการกิจในพื้นที่รับผิดชอบโครงการประยุกต์ใช้แผนที่สถานการณ์ร่วมเพื่อจำลองภารกิจการช่วยเหลือทางทหารในสถานการณ์ฉุกเฉิน เป็นการวิจัยและพัฒนาต่อยอดแผนที่สถานการณ์ร่วมในรูปแบบสามมิติด้วยภาพถ่ายจาก UAV มาถ่ายทอดสัญญาณและแสดงผลการปฏิบัติหน้าที่ของทหารขณะปฏิบัติการกิจในสถานการณ์ฉุกเฉิน จากนั้นจึงใช้เทคโนโลยีการสร้างตัวแบบและการจำลองภาพสถานการณ์ฉุกเฉินในระบบศูนย์อำนวยการสถานการณ์ฉุกเฉิน (C4ISR : Command, Control, Communication, Computer, Intelligence, Surveillance and Reconnaissance) เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาสั่งการที่ศูนย์ควบคุมและสั่งการในพื้นที่ห่างไกลได้ออกคำสั่ง รวมถึงการตัดสินใจต่อการปฏิบัติการฉุกเฉินให้ทหารที่ปฏิบัติการในพื้นที่รับคำสั่งไปปฏิบัติได้ทันที

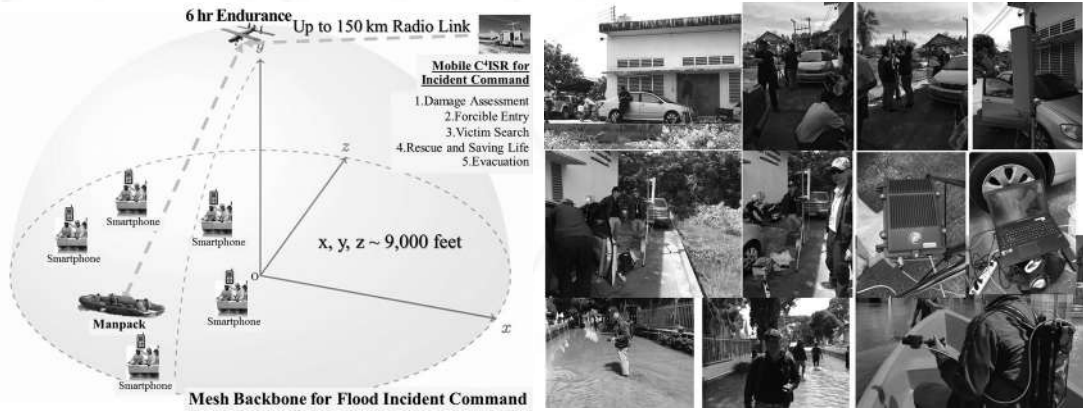
การสื่อสารข้อมูลในการปฏิบัติการช่วยเหลือทางทหารในสถานการณ์ฉุกเฉิน เช่น การเตรียมความพร้อมก่อนเกิดเหตุภัย UAV จะทำหน้าที่บินถ่ายภาพพื้นที่ที่คาดการณ์ว่าจะเกิดเหตุภัยตามหลักการลาดตระเวน พร้อมกรรมวิธีการเฝ้าตรวจ และการสำรวจภาคพื้น เพื่อความถูกต้องของข้อมูลในการจัดเตรียมแผนที่สถานการณ์ ๓ มิติ การเข้าบรรเทาเหตุภัยด้วย UAV ที่ทำหน้าที่ลาดตระเวนเพื่อสื่อสารสัญญาณข้อมูลจากอุปกรณ์สื่อสารสัญญาณแบบพกพา Manpack จากพื้นที่ เข้าสู่ระบบศูนย์ปฏิบัติการเคลื่อนที่ ห่างออกไปได้ถึง ๑๕๐ กิโลเมตร เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ภาพ หรือ วิดีโอ ก่อนส่งข่าวสารที่ได้ผ่านโครงข่ายการสื่อสารปกติ เข้าสู่ศูนย์อำนวยการสถานการณ์ฉุกเฉิน

เสนาศึกษา เล่มที่ ๔๔ ตอนที่ ๑ เดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

การดำเนินการที่สำคัญ

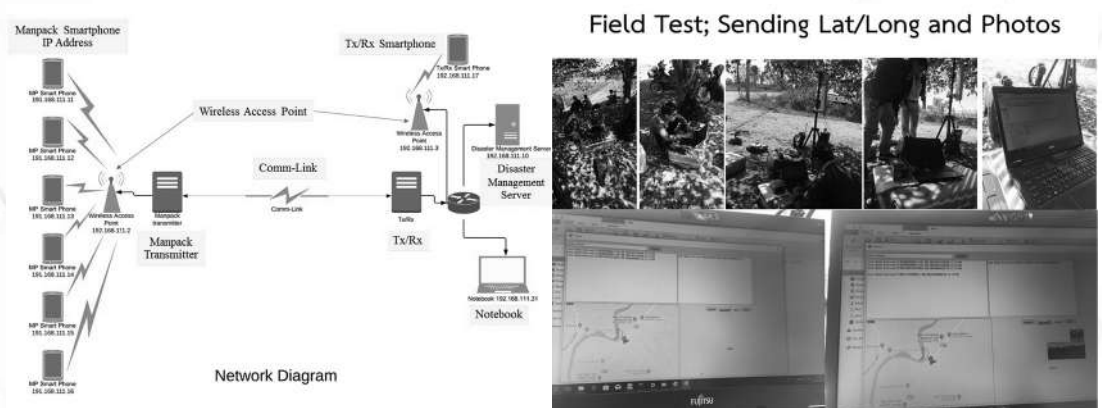
๑. สร้างต้นแบบและองค์ความรู้ระบบโครงข่ายการสื่อสารด้วยระบบสื่อสารในช่วงคลื่น L-band ติดตั้งบน UAV บินทำการ ๖ ชั่วโมง

๒. สร้างต้นแบบและองค์ความรู้ระบบแผนที่สถานการณ์ร่วม ๓ มิติ ด้วยภาพจาก UAV แทนภาพดาวเทียมเพื่อความถูกต้องและทันสมัยกว่า

๓. สร้างต้นแบบและองค์ความรู้ระบบ C4ISR ด้วยองค์ความรู้ด้านข่าวกรอง การเฝ้าตรวจ และการลาดตระเวน (ISR : Intelligence, Surveillance and Reconnaissance) เพื่อหนทางปฏิบัติที่ดีกว่า

ปัจจุบัน สทป. อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยและพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้แผนที่สถานการณ์ร่วมในรูปแบบ ๓ มิติ ด้วยภาพถ่ายจาก UAV เพื่อสนับสนุนภารกิจทางทหาร และภารกิจอื่นของรัฐในประเทศเพื่อการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย การร่วมกับภาครัฐอื่นแก้ไขปัญหาภัยพิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยคลี่คลายปัญหาได้อย่างทันเวลา เนื่องจากระบบสามารถสร้างโครงข่ายการสื่อสารขึ้นเองได้ขณะเกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน การนำต้นแบบโครงการฯ ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและภัยพิบัติปฏิบัติภารกิจช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัยได้ใกล้เคียงเวลาจริง ช่วยลดความสูญเสียทางเศรษฐกิจของประเทศ เน้นภารกิจที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา (นทพ.) หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับภารกิจด้านการบรรเทาสาธารณภัย และภัยพิบัติ โดย สทป. นำเทคโนโลยีป้องกันประเทศที่มีอยู่หลากหลายแขนงมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการป้องกันประเทศ รวมถึงการประยุกต์ใช้ประโยชน์แก่ประเทศในภาพรวม ด้วยการวิจัยและพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้แผนที่สถานการณ์ร่วมในรูปแบบ ๓ มิติ ด้วยภาพถ่ายจาก UAV เพื่อการจำลองเหตุการณ์น้ำท่วมแบบ ๓ มิติ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องมือสนับสนุนภารกิจการช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัยพิบัติและสาธารณภัยของ นพค.๓๑ ในพื้นที่จังหวัดน่าน

สทป. ยังคงต้องวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีป้องกันประเทศที่เป็นโครงการเดิมนี ควบคู่ไปกับการดำเนินการโครงการใหม่ภายใต้พระราชบัญญัติเทคโนโลยีป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๒ ในลักษณะของการบูรณาการและเป็นเทคโนโลยี ๒ ทางที่ใช้งานได้ทั้งทหารและพลเรือน งานในโครงการใดที่สามารถต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้ จะได้รับการพิจารณาดำเนินการ โดยเชื่อมั่นในศักยภาพของคนไทยในด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ที่นอกจากจะทำให้กองทัพไทยพึ่งพาตนเองได้แล้ว ยังเป็นอุตสาหกรรมที่จะสร้างรายได้เพิ่มขึ้นให้แก่ประเทศไทย ในอนาคตอีกด้วย

แผ่นดินไทยทุกทัมมีเรื่องเล่า (ตอน ๕)

ศ.กิติลาเลง

๑. กบฏมังกะสัน

กบฏมังกะสัน คือกลุ่มกบฏมุสลิมในช่วงปลายรัชกาลสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ประมาณ ๓๐๐ คน ตั้งบ้านเรือนอยู่ย่านคลองตะเคียนนอกพระนครศรีอยุธยา ได้สมคบกับเจ้านายพื้นเมืองกลุ่มอื่น ๆ ก่อความวุ่นวายขึ้น แต่ถูกปราบปรามจนต้องลงเรือหนีล่องตามแม่น้ำผ่านไปทางบางกอก เมื่อถูกสกัดกั้นจากกองทหารยุโรปที่รักษาเมือง พวกทหารพื้นเมืองกับพวกแขกมังกะสันเลยผสมโรงกันก่อความวุ่นวายทั่วเมืองธนบุรี ทั้ง ๆ ที่มีอาวุธประจำตัวเพียงอย่างเดียวคือกริช แต่กองทหารยุโรปมีปืนทันสมัย ก็ต้องล้มตายมากกว่าจึงปราบลงได้ ถูกบันทึกไว้หนังสือจดหมายเหตุของฟอร์บิง คำว่า “มังกะสัน” เพี้ยนจากชื่อหมู่เกาะมากัสซาร์ (Makassar ปัจจุบันอยู่ในประเทศอินโดนีเซีย) แต่คนที่ถูกเรียกว่า แขกมังกะสัน

มีทั้งมาจากเกาะมากัสซาร์และเกาะสุลาเวสี (เซเลเบส) ความดุร้ายบ้าเลือดของพวกเขาแมกกัสซาร์ที่คนไทยเรียกกันว่า “แขกมังกะสัน” เป็นเรื่องลือลั่นอยู่ในประวัติศาสตร์ไทย เมื่อพวกเขาจากเกาะเซเลเบสหรือ สุลาเวสี ที่เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารสมเด็จพระนารายณ์ เกิดความคับแค้นใจจากพวกฝรั่งที่มีอิทธิพลในยุคนั้น จึงวางแผนจะชิงอำนาจสำเร็จโทษสมเด็จพระนารายณ์ แล้วบังคับพระเจ้าแผ่นดินองค์ใหม่ให้นับถือศาสนาเดียวกับตน

พวกมากัสซาร์มีกรีซคนละเล่มเป็นอาวุธประจำกาย แต่ฆ่าพวกฝรั่งและไทยที่ถือปืนไปเป็นจำนวนมากด้วยความอหังการผิดมนุษย์ ไม่กลัวแม้ความตายพวกมากัสซาร์มีถิ่นฐานเดิมอยู่ในหมู่เกาะอินเดีตวันออกนับถือศาสนาอิสลาม เมื่อถูกฮอลันดาโจมตีระหว่างปี พ.ศ.๒๑๕๙-๒๒๑๐ จึงกระจัดกระจายหลบไปอยู่ตามเกาะต่าง ๆ ทั้งของอินเดีตวันและมลายู รวมทั้งเข้ามายังกรุงศรีอยุธยาด้วย

เจ้าชายองค์หนึ่งซึ่งอยู่ที่หมู่เกาะเซเลเบส ได้พาผู้ติดตามหนีร้อนมาพึ่งเย็นในราชอาณาจักรสยาม ซึ่งสมเด็จพระนารายณ์ก็ทรงเมตตาต่อเจ้าชายผู้ตกกระกำลำบาก พระราชทานที่ดินและบ้านให้อยู่ที่บริเวณปากคลองตะเคียน ซึ่งต่อมาที่แห่งนั้นถูกเรียกว่า “ทุ่งมังกะสัน”

เมื่อคับแค้นใจจากพวกฝรั่งที่มีอิทธิพลอยู่ในราชสำนัก ทั้งยังได้รับการยุยงจากขุนนางแขกที่มีอยู่

มากในยุคนั้น ทั้งแขกดำแขกขาว แต่ถูกลดอำนาจโดย เจ้าพระยาวิไชยเณทร์ ในปี พ.ศ. ๒๒๒๙ พวกมัทกะสัน จึงวางแผนจะยกพวกจู่โจมเข้าจับสมเด็จพระนารายณ์ สำเร็จโทษ แล้วยกเจ้าฟ้าอภัยทศ พระอนุชา ขึ้นครองราชย์ โดยบังคับให้พระเจ้าแผ่นดินองค์ใหม่นับถือ ศาสนาของพระมะหะหมัด ส่วนประชาชนหากใคร ไม่ยอมนับถือก็ให้ฆ่าเสีย แต่ความแตกเสียก่อนเมื่อ ขุนนางแขกจามคนหนึ่งล่วงรู้ความลับ แล้วนำความ ไปแจ้งกับเจ้าพระยาวิไชยเณทร์ อัครมหาเสนาบดีชาว กรีกจึงจัดทัพใหญ่ปราบกบฏถึง ๗,๐๐๐ คน มีนายทัพ นานาชาติ ๔๐ คน ทั้งฝรั่งเศส อังกฤษ โปรตุเกส ฮอลันดา ประกาศจะจับหัวหน้ากบฏให้ได้ แต่พวก มัทกะสันก็ประกาศสวนออกมาว่า ถ้าใครมาจับก็จะ ฆ่าทุกคนไม่ให้เหลือ และขุดสนามเพลาะรอบหมู่บ้าน พระราชทาน

เมื่อทหารยกไปถึง พวกมัทกะสันทำเป็นหนี นายทัพ ฝรั่งเศสก็นำทหารไล่ติดตาม พอล่าทหารให้แตกเป็น กลุ่มเล็ก ๆ แล้ว มัทกะสันก็หันมาสู่นายทัพฝรั่งตายไป ๑๗ คน ทหารไทยก็ตายไปมาก วิไชยเณทร์เองก็เกือบ ไม่รอด ต้องโดดน้ำหนีจนเกือบจมน้ำตาย ผู้ติดตาม ช่วยให้เกาะเรือไว้ได้ แล้วจ้ำพายหนี ขณะที่มัทกะสัน ว่ายน้ำตาม วิไชยเณทร์เห็นว่รบกกับแขกมัทกะสันต้อง เสียไพร่พลอีกมากแน่ จึงเปลี่ยนแผนเป็นเอาน้ำเย็น เข้าลูป เรียกเจ้าชายมัทกะสันมาเจรจา เจ้าชาย ขอเดินทางออกนอกประเทศพร้อมผู้ก่อการ ๕๐ คน วิไชยเณทร์ก็ยอม พร้อมกับเขียนหนังสืออนุญาตให้ผ่าน ด่าน แต่ก็แอบส่งม้าเร็วไปสั่งเซวาเลียร์ เดอ ฟอรับง ผู้บังคับการป้อมบางกอก ให้ชิงโซ่ขวางแม่น้ำไว้ แล้ว จับพวกมัทกะสันไว้ให้ได้

เมื่อสำเภาของพวกมัทกะสันมาถึงเมืองบางกอก เห็นมีโซ่ขวางไว้ ต้นหนจึงนำกลาสีอีก ๖ คนขึ้นมาขอพบ ฟอรับงที่ป้อม ฟอรับงทำเป็นไม่รู้เรื่องถามว่ามา จากไหนจะไปไหน ต้นหนก็เอาหนังสือผ่านด่านให้ดู ฟอรับงว่ามีปัญหา แต่เขาก็เป็นคนต่างประเทศ เหมือนกัน ขอทำตามหน้าที่ไม่ให้ถูกตำหนิได้ให้ทุกคน ในเรือขึ้นมาขอตรวจดู ถ้ามีแต่หมากัสซาร์ก็ออกไปได้

ทุกคน เพราะตอนนั้นห้ามคนไทยออกนอกพระ ราชาอาณาจักร ต้นหนก็ไม่ขัดข้อง แต่ขอพกริชขึ้น มาด้วย ฟอรับงหัวเราะแล้วว่า “เวลานี้เราทำสงคราม กันอยู่หรือ” ต้นหนว่า “เราไม่ได้ทำสงครามกัน จริงอยู่แต่กริชที่เห็นอยู่ข้างต้นนี้ เป็นอาวุธที่เรามีอยู่แก่ ตัวเสมอ เป็นเครื่องหมายอันมีเกียรติที่ประจำตัวของเรา และเราไม่ยอมวางอาวุธนั้นให้ได้รับความอับยศ” ฟอรับงเห็นว่าอาวุธนั้นไม่ใช่สิ่งที่น่ากลัวอะไรเลย จึงยอมอนุโลม แต่ต่อมาเขาได้บันทึกไว้ว่า

“...แต่การหาเป็นเช่นนั้นไม่ มันเป็นอาวุธที่ ร้ายกาจมาก ดังที่เห็นกับตา...”

ฟอรับงบันทึกไว้ว่า “กริชนั้นเป็นมีดแหลมชนิด หนึ่ง ยาวประมาณ ๑ ศิบ ๔ นิ้ว และที่ต่อกับด้าม ก็ยาวประมาณครึ่งนิ้ว รูปคดเหมือนลวดในกระแสน้ำ ปลายแหลมคล้ายลันจู ทำด้วยเหล็กกล้า ทั้งสองข้าง คมเหมือนใบมีดโกน หนีบไว้ในฝักที่ทำด้วยไม้”

ขณะที่ต้นหนส่งคนไปเรียกมัทกะสันอีก ๔๗ คน ในเรือให้ขึ้นมาที่ป้อม ฟอรับงก็แอบไปกระซิบนายทหาร โปรตุเกสแก่ ๆ คนหนึ่งที่เขาตั้งให้เป็นนายพันตรี และยื่นรอกคำสั่งอยู่ ให้ไปสั่งทหารที่วางกำลังซุ่มไว้แล้ว ระหว่างทางที่ขึ้นจากเรือมาป้อม ให้จับมัทกะสัน ทั้งหมด นายทหารโปรตุเกสได้ฟังก็ตกใจ บอกว่า “ขอรับประทานโทษ ที่ท่านสั่งเช่นนั้น ไม่มีใครปฏิบัติ ตามได้ ท่านไม่รู้จักแขกมัทกะสันเหมือนฉันรู้จักมัน ฉันทเกิดมาในบูรพทิศประเทศ รู้จักมันดี ขอให้ปล่อยคำ ฉันทเกิด คนเหล่านี้หายอมแพ้ง่าย ๆ ไม่ต้องฆ่ามันก่อน ถึงจะจับตัวมันได้ ฉันทขอเรียนให้ทราบด้วยว่า ถ้าท่าน ทำท่าทางที่จะจับต้นหนที่อยู่ประจានั้น เขาและคน ของเขาจะฆ่าพวกเราไม่ให้เหลืออยู่สักคนเดียว” ฟอรับง ไม่เชื่อ เห็นว่าเรื่องแค่นี้ไม่ยากเย็นอะไร จึงบอกเขาให้ ไปทำตามคำสั่งนายทหารโปรตุเกสเดินหน้าเคร้าไป หลังจากเดือนอีกครั้งว่า “ขอให้ท่านระวังตัวให้มาก มันคงฆ่าท่านเป็นแน่ เชื่อฉันทเกิด ฉันทเตือนโดยความ หวังดีแท้ ๆ”

คำเตือนข้อหลังนี้ฟอรับงยอมรับ เขาคัดเลือก ทหารไทย ๒๐ คนให้เป็นองครักษ์ ๑๐ คนถือหอก

อีก ๑๐ คนถือปืน แล้วบอกขุนนางไทยคนหนึ่งที่เป็น
ล่าม ให้บอกต้นหนว่ามีความเสียใจที่ได้รับคำสั่งให้จับ
เขา ขอให้เชื่อเถิดว่าเขาจะเลี้ยงดูเป็นอย่างดีในระหว่าง
ที่ถูกคุมขัง

ขุนนางไทยผู้นำส่งสารได้ปฏิบัติตามคำสั่งของ
ฟอร์บิง พออ้าปากคำแรกว่าจะจับ มัคกะสันทั้ง ๖ คน
ก็โยนหมวกลงพื้น ชักกริชออกจากฝัก กระโจนเข้ามา
อย่างมัจจุราช ทางขุนนางไทยคนนั้นและอีก ๖ คน
ในประจำ ฟอร์บิงถอยออกมาแล้วสั่งทหารที่ติดตามยิงกราด
มัคกะสันคนหนึ่งยังฝ่ากระสุนเข้าถึงฟอร์บิงได้ เขา
จึงแทงด้วยหอกเข้าที่ท้อง แต่มัคกะสันที่มีหอกทะลุ
คาท้องก็ไม่ได้แสดงอาการเจ็บปวด กลับหันเข้ามา
จะแทงฟอร์บิงให้ได้ ฟอร์บิงไม่กล้าชักหอกออกจาก
ท้อง และใช้ต้นมัคกะสันบ้ำเลือดไว้ขณะที่ต้องถอยกรูด
จนทหารคนหนึ่งได้ฆ่ามัคกะสันตาย

ฟอร์บิงคิดถึงคำเตือนของนายทหารโปรตุเกส
เชื่อว่าอีก ๔๗ คนที่กำลังขึ้นจากเรือมาก็ต้องไม่ยอม
ให้จับแน่ จึงสั่งนายร้อยเอกอังกฤษคนหนึ่งซึ่งคุมทหาร
โปรตุเกส ๔๐ คน ให้ไปหยุดพวกนั้นไว้ ถ้าขึ้นเข้ามาก็
ให้ยิงได้ นายทหารอังกฤษไปยืนไว้ในระยะห่าง ๑ เส้น
แล้วบอกว่าถ้าจะกลับลงเรือก็กลับไปได้เลย และคิดว่า
จะยิงทุกคนเมื่อไปถึงเรือที่ไม่มีที่กำบัง แต่มัคกะสันว่า
จะยอมกลับลงเรือถ้าคืนต้นหนมา เสร็จจากนั้นอยู่พัก นาย
ทหารอังกฤษเห็นว่าพูดกันไม่รู้เรื่องก็สั่งให้ทหารจับ
แต่พอทหารขยับตัว มัคกะสัน ๔๗ คนที่นั่งอยู่ ๆ อยู่
ก็ลุกขึ้นพร้อมกัน แก้วผ้าพันเอวออกมาพันที่แขนเป็นโล่
แล้วพุ่งเข้าหากองทหารโปรตุเกสที่ยังงง ๆ ทางด้วยกริช
จนเนื้อหลุดเป็นชิ้น ๆ แล้วพุ่งไปที่ป้อมซึ่งฟอร์บิง
ตั้งแถวทหารรอรับถึงพันคน แต่ก่อนที่จะทำอะไร
ถูก ทหารหลายคนก็ถูกกริชทะลวงไส้ เกิดการต่อสู้
ประชิดตัวจนโกลาหล ทหารหลายคนหนีเข้าไปในป้อม
และระดมยิงลงมา

เมื่อฆ่าคนจนไม่มีใครจะฆ่าแล้ว และรู้ว่าตัวเอง
ก็ไม่รอด พวกมัคกะสันได้กลับไปเผาเรือตัวเอง แล้ว
ยังขึ้นมาเผาค่ายทหาร ก่อนบุกต่อไปยังกรุงศรีอยุธยา
ฆ่าทุกคนที่พบไม่ว่าเด็กและผู้หญิง รวมทั้งฆ่าพระหมด

ทั้งวัด

เมื่อพวกมัคกะสันไปแล้ว ทหารที่ป้อมก็ออกมา
เห็นศพทั้งไทยและฝรั่งเกลื่อนกลาด บ้างก็ถูกกริช
ทะลวงหัวใจ บางคนก็ถูกคว้านท้องจนไส้ไหลออกมา
จึงพากันลงเรือตามลำพวกมัคกะสันไปด้วยความโกรธแค้น
และไม่ยอมเข้าประชิดตัว ใช้ปืนอย่างเดียว พวก
มัคกะสันหนีเข้าไปซ่อนในกระท่อมของชาวบ้าน ทหาร
ก็ไม่กล้าเข้าไป ใช้ธนูไผ่ยิงเผาบ้าน แม่ไฟจะไหม้หนัก
มัคกะสันก็ยังไม่ออกมา จนตัวใหม่เกรียมจึงพุ่งออก
มาเพื่อให้ศัตรูช่วยฆ่าให้พ้นความเจ็บปวด

เมื่อกลับมาสำรวจความเสียหายโดยรอบป้อม
บางกอก พบทหารและชาวบ้านเสียชีวิต ๓๖๖ คน
มัคกะสันตายเพียง ๑๗ คน โดยตายที่ป้อม ๖ คน หลัง
ป้อม ๕ คน และที่วัด ๖ คน

ส่วนทางกรุงศรีอยุธยา เจ้าพระยาวิชัยนทร์
นำทหารฝรั่งทั้งอังกฤษฝรั่งเศสฮอลันดาลงเรือ ๒๐๐ ลำ
ล่องไปที่ปากคลองตะเคียนอย่างเงียบ ๆ ในเวลากลางคืน
พอรุ่งสางเรือรบที่เรียงรายกันเต็มผืนน้ำก็เปิดฉาก
ถล่มด้วยปืนใหญ่ ตามด้วยธนูไฟไปที่หมู่บ้านมัคกะสัน
เป็นหาผน ไฟได้ไหม้โชติช่วงทั้งหมู่บ้าน ไม่ว่าผู้หญิง
เด็ก และคนชรา บาดเจ็บล้มตายเป็นจำนวนมาก
แต่ไม่มีการโต้ตอบจากพวกมัคกะสันที่มีแค่กริช รอแต่ให้
ศัตรูบุกขึ้นมาบนบกเท่านั้น

ทหารทะเล่าใจจึงเทียบเรือขึ้นฝั่ง ทหารฝรั่งบาง
คนก็ใส่เกราะกันคมกริชขึ้นไปด้วย ทันใดมัคกะสัน
ก็กระโจนออกมาจากที่ซ่อน ฆ่าทหารตายทันทีไปหลาย
คนที่เหลือต่างกระโจนลงน้ำหนี คนที่ใส่เกราะเลยจมน้ำ
ตายเพราะเกราะ

ในบันทึกไม่ได้กล่าวถึงบทบาทของเจ้าชาย
ในการทำศึกครั้งนี้ ก็คงจะถูกทหารของวิชัยนทร์ฆ่า ใน
กลุ่มของมัคกะสันบ้ำเลือด ส่วนโอรส ๒ คนของเจ้าชาย
ในวัย ๑๒ และ ๑๓ ปี แม้จะฉวยหอกเข้าสู่ทหารด้วย
แต่ก็ไม่มีใครทำร้าย และได้รับอุปการะโดยบาทหลวง
ถูกนำตัวไปฝรั่งเศส ต่อมาเข้ารับราชการเป็นทหารเรือ
ที่นั่น

กบฏมัคกะสัน นับเป็นเหตุการณ์โหดร้ายที่สุด

ในประวัติศาสตร์ไทย ทั้งไทยและฝรั่งต่างไม่คาดคิดว่าพวกมักกะสันจะบ้ำเลือดอำมหิตถึงเพียงนั้น และยอมตายแต่ไม่ยอมให้จับเป็น เพราะทุกคนถูกฝังหัวให้เชื่อว่าเมื่อตายไปแล้วจะได้ขึ้นไปรับใช้พระเจ้าบนสวรรค์ ส่วนคนที่ถูกตบฆ่า ก็ได้ไปเป็นทาสของตัวบนสวรรค์ด้วย

๒. พระยาสุรสีห์ (บุญมา) รอดได้เพราะเรือโกลนกับห้องกระแต

พระยาสุรสีห์(บุญมา)มีพระนามเดิมว่า “บุญมา” ประสูติในรัชกาลสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศเมื่อวันที่ พุทศัสนี เดือน ๑๑ ขึ้น ๑ ค่ำ ปีกุล เบญจศก จ.ศ. ๑๑๐๕ (พ.ศ. ๒๒๘๖) ทรงเป็นพระโอรสใน “สมเด็จพระปฐมบรมมหาชนก” หรือเดิมคือ “หลวงพินิจอักษร” (ทองดี) และพระมารดา “ดาวเรือง” หรือ “หยก” ทรงเป็นพระราชอนุชาใน “พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช” องค์พระปฐมบรมกษัตริย์แห่งบรมราชจักรีวงศ์

ในรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าเอกทัศ (ครองราชย์ปี พ.ศ. ๒๓๐๑-๒๓๑๐) ท่านบุญมาได้เข้ารับราชการ จนได้ดำรงตำแหน่ง “นายสุตจินตมา มหาดเล็กหุ้มแพร” ในขณะที่ท่านทองด้วงผู้เป็นพี่ชายรับราชการจนได้ดำรงตำแหน่ง “หลวงยกกระบัตร” ไปปฏิบัติราชการต่างพระเนตรพระกรรณ ณ เมืองราชบุรี และท่านสินสหายของท่านทองด้วงรับราชการจนได้ดำรงตำแหน่ง “หลวงยกกระบัตร” ไปปฏิบัติราชการต่างพระเนตร

พระกรรณ ณ เมืองตาก จนต่อมาได้เลื่อนเป็น “พระยาตาก (สิน)” เจ้าเมืองตาก

ก่อนที่กรุงศรีอยุธยาจะเสียแก่พม่าในปี พ.ศ. ๒๓๑๐ นั้น เจ้าพระยาตาก (สิน) ได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ เลื่อนเป็น “พระยาวชิรปราการ” เจ้าเมืองกำแพงเพชร แต่ขณะนั้นเข้ามาจับตาดูตั้งในเมืองหลวง เกิดศึกพม่ายกมาตีกรุงศรีอยุธยาจึงต้องช่วยอยู่ทำการรบ จนเห็นว่าคงไม่อาจรักษากรุงศรีอยุธยาเอาไว้ได้แล้วจึงรวบรวมทหารกล้าจำนวนประมาณ ๕๐๐ คน ตีฝ่าวงล้อมทหารพม่าออกไปทางทิศตะวันออก ส่วนพระอักษรสุนทรศาสตร์ (บรรดาศักดิ์ของท่านทองดีในเวลาต่อมา) และนายสุตจินตมา (บุญมา) ได้แยกย้ายกันหนีเช่นกัน ทั้งนี้ต่างมีจุดประสงค์อันแน่วแน่ว่าจะหาโอกาสรวบรวมกำลังพลกลับมากู้เอกราชของกรุงศรีอยุธยาในวันข้างหน้า

ส่วนนายสุตจินตมา มหาดเล็กหุ้มแพร (บุญมา) ได้หลบหนีออกจากกรุงศรีอยุธยาก่อนที่จะเสียแก่พม่า ท่านบุญมาพร้อมด้วยเพื่อนอีกสามคนใช้เรือโกลนเป็นพาหนะมีเสบียงอาหารกับห้องกระแตอันเป็นสมบัติตั้งเดิมของตระกูลติดไปด้วย ครั้นเดินทางถึงตำบลบางไซสีกุกในเวลากลางคืนมีค่ายทหารพม่าตั้งอยู่สองฟากแม่น้ำ พวกเขาเห็นเรือของนายสุตจินตมาแต่โกลนซึ่งติดโคมไฟอยู่ดวงหนึ่ง จึงตีฆ้องเรียกเป็นสัญญาณให้เรือหยุด นายสุตจินตมาตีฆ้องกระแตตอบรับทำทีว่าเป็นพวกเดียวกัน พวกเขาที่บนฝั่งมิได้ระแวงคิดว่าเป็นทหารพม่าจึงปล่อยให้เรือของนายสุตจินตมาผ่านเลยไปไม่ขัดขวาง จึงใช้วิธีตีฆ้องกระแตส่งสัญญาณผ่านค่ายทหารพม่าที่ตั้งสกัดอยู่ตามริมน้ำรายทางไปได้จนถึงเมืองสามโคกและนนทบุรี จนเมื่อเวลาฟ้าสางจึงเดินทางมาถึงบ้านบางบัวทอง ได้เปลี่ยนมาใช้วิธีแอบซ่อนตัวรอจนพลบค่ำ จึงล่องเรือโกลนลำเดิมจนถึงวัดแจ้ง (วัดอรุณราชวราราม) เมืองธนบุรี มองเห็นแสงไฟสว่างไสวตรงป้อมวิชัยประสิทธิ์ตรงข้ามปากคลองตลาด บางกอกใหญ่ ตั้งใจว่าจะล่องต่อไปให้ถึงเมืองราชบุรีเพื่อตามหาหลวงยกกระบัตร (ทองด้วง) ผู้เป็นพี่ชาย แต่เกรงว่าจะถูกพม่าพบเห็นหากผ่านไปทางป้อม

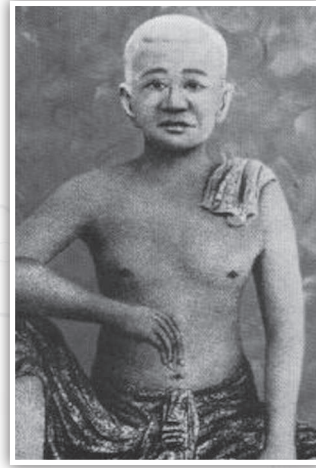
ที่มีแสงสว่าง ขณะนั้นมีเรือของทหารพม่าแล่นสวนมา จึงเบนหัวเรือเข้าจอดที่วัดสลัก แล้วพลิกคว่ำเรือพากัน หลบเข้าไปซ่อนอยู่ใต้เรือ

เมื่อเรือทหารผ่านไปแล้วนายสุตจินดา กับเพื่อน จึงช่วยกันกู้เรือพลิกหงายขึ้นอย่างเดิม เสปียงอาหาร ที่จัดเตรียมมาได้จมน้ำไปหมดสิ้นเหลือเพียงหม้อง กระแต่ใบเดียวเท่านั้น ชุ่มรออยู่บริเวณหน้าวัดสลัก ริมน้ำเจ้าพระยาจนเดือนตกร่วงพายเรือข้ามฝากไปยัง ฝั่งวัดแจ้ง จากนั้นจึงคว้าเรืออีกครั้งแล้วช่วยกันพุงเรือ หลบเข้าไปในปากคลองบางกอกใหญ่โดยใช้สวะคลุมหัวเรือพรางตาข้าศึก จนถึงหน้าวัดสังข์กระจาย เห็นว่าปลอดภัยดีแล้วจึงกู้เรือพลิกหงายขึ้นอย่างเดิม และใช้เป็นยานพาหนะเดินทาง ซึ่งเมื่อพบทหารพม่า ระหว่างทางก็ใช้กลอุบายต่าง ๆ เอาตัวรอดไปได้ ทุกครั้ง จนถึงเมืองราชบุรีอย่างปลอดภัย

ครั้นสืบทราบข่าวหลวงยกกระบัตรผู้เป็นพี่ชาย ซึ่งมีนิวาสถานอยู่ ณ บ้านอัมพวาได้พาครอบครัวอพยพหนีข้าศึกไปซ่อนอยู่ในป่าก็พยายามสืบหาจนได้พบ พร้อมเล่าเหตุการณ์ในกรุงศรีอยุธยาให้ฟังทุกประการ แล้วจึงชักชวนให้ไปรับราชการอยู่กับพระยาตาก (สิน) ซึ่งเคยรับราชการด้วยกันจนเป็นที่คุ้นเคย และเวลานี้ ได้ตั้งตัวเป็นใหญ่อยู่ ณ หัวเมืองตะวันออกที่จันทบุรี คนทั้งหลายเรียกกันว่า “พระยาตาก (สิน)” หัวหน้า “ชุมนุมพระยาตาก”

หลวงยกกระบัตร (ทองด้วง) เห็นชอบด้วยทุก ประการ แต่ติดที่ภรรยาและพี่สาวกำลังมีครรภ์แก่ ไม่มีผู้ใดคอยดูแล จึงขอให้นายสุตจินดา (บุญมา) ไปรับราชการกับพระยาตาก (สิน) ก่อน เพื่อสร้างความดี ความชอบเป็นการนำทางไว้ โดยได้มอบดาบคร่ำทอง ของเก่า กับแหวนทองไพฑูรย์วงหนึ่ง แหวนพลอยบุษราคัมอีกวงหนึ่งไปถวายเจ้าพระยาตากแทนตนเอง ทั้งได้แนะนำให้พา “ท่านหญิงนกเอี้ยง” (ต่อมาได้ รับสถาปนาเป็น “กรมพระเทพามาตย์”) มารดาของ พระยาตากซึ่งหนีทหารพม่าไปซ่อนตัวอยู่ที่บ้านแหลม แขวงเมืองเพชรบุรี ไปพบพระยาตากด้วย

๓. เจ้าพระยาบดินทรเดชา เกือบถูกประหาร เพราะฝ่ารั้วขบวนเสด็จ

ตั้งแต่เจ้าพระยาบดินทรเดชาถูกนำตัวเข้าถวาย เป็นมหาดเล็กพิเศษเป็นต้นมา จนได้รับตำแหน่งเป็น พระยาเกษตรรักษา ท่านได้อยู่รับใช้ใกล้ชิดเบื้อง ยุคลบาท ต่อเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดินมาตลอดเวลาด้วยความ จงรักภักดี

แต่โชคชะตาของมนุษย์ย่อมมีผันผวนไปตาม ดวงชะตา การผันผวนชีวิตดังกล่าวมาตกกับพระยา เกษตรรักษาจนได้

กล่าวคือมีช้างเผือกจากเมืองน่าน เพื่อน้อมเกล้าฯ ถวาย ช้างเผือกเชือกนี้อยู่บนแพจอดคอย พิธีถวายอยู่ที่หน้าเมืองนนท์ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยเสด็จพระราชดำเนินทางชลมารค ขึ้นไปทรงรับช้างเผือก ณ เมืองนนท์ พระยาเกษตรรักษา จะต้องเดินทางไปรอรับเสด็จจึงสั่งเรือฝีพายพายตามลำน้ำรับพายส่งหน้าขึ้นไปรับเสด็จ ขณะนั้นหมอกลงหนักทั่วลำน้ำ พอพายถึงปากคลองบางลำภูบน ได้ยินเสียงโห่ร้อง เสียงกระทุ้งเสาเรือตั้ง พระยา เกษตรฯ ทราบว่าเป็นขบวนเรือพระที่นั่ง จึงให้ฝีพาย นำเรือเข้าแอบตลิ่งโดยเร็ว เนื่องจากหมอกลงหนัก ฝีพายจึงพายเรือผิดทิศทาง เรือจึงวนเวียนอยู่กลาง ลำน้ำ พายไปพายมาเรือจึงฝ่าตาริ้วเรือแท้เสด็จ ขณะนั้นเรือตั้งเรือกันพากันพายเข้าจับเรือพระยาเกษตรฯ

ได้ เรือตำรวจจึงนำตัวพระยาเกษตรา และถวาย
รายงานให้กรมพระราชวังบวรฯ ได้ทรงทราบจาก
บันทึกในหนังสือ อานามสยามยุทธ บันทึกไว้ว่า

“กรมพระราชวังบวรฯ ได้ทรงทราบประพฤติ
เหตุตั้งนั้นแล้วจึงมีพระราชบัญชาดำรัสสั่งเจ้ากรมพระ
ตำรวจให้รีบไปจับตัวพระยาเกษตรา ไปลงพระราช
อาญาจำไว้ในพระราชวังบวรฯ ก่อน กว่าเสด็จกลับ
จากรับข้างเผือก ครั้นเสด็จกลับลงมาจึงมีพระราช
บัญชาเป็นพระราชกระแสทูลถามพระยาเกษตรารักษา
(สิง) ว่า “เรื่องของเจ้าพายผ่านเรือกระบวนเรือของข้า
เข้ามาละนี้ เจ้าเป็นขบถเช่นขุนพิเรนทรเทพ ทำแก่
ขุนวรวงศาธิราชเจ้าแผ่นดินกรุงเก่านี้หรือ?” ฝ่าย
พระยาเกษตรารักษากราบบังคมทูลพระกรุณาตอบ
พระราชกระแสทูลว่า “ข้าพระพุทธเจ้ามิได้แก่งพายผ่าน
ริ้วหน้าฉานเข้ามาหามิได้ ซึ่งพายเข้ามาทั้งนี้เพราะ
หมอกลงมืดแลไม่เห็นตลิ่ง และเลือกขบวนด้วยเป็น
ความสัตย์สุจริตจริงดังนี้ แต่ว่าคงมีความผิดตกอยู่แก่
ข้าพระพุทธเจ้าทั้งสิ้น พระราชอาญาเป็นอัน
กระหม่อม ควรสมควรสุดแท้แต่จะทรงพระมหากรุณา
โปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ขอเดชะ...”

จึงมีพระราชบัญชาดำรัสสั่งกรมวังให้หมายถอด
พระยาเกษตรารักษา (สิง) ออกนอกราชการ ไม่ให้คงรับ
ตำแหน่งฐานานุกิตีเป็นอธิบดีกรมนาต่อไป แล้ว
โปรดเกล้าฯ ให้ลงพระราชอาญาจำตรวนขังไว้ใน
ทิมวังหน้าชานาน พระยาเกษตรารักษา (สิง) นอกราชการ
ตั้งรับพระราชอาญาจำอยู่ได้ ๔ เดือน

จึงเห็นได้โดยแจ่มแจ้งว่า เจ้าพระยาบดินทรเดชา
นั้นมีความรับผิดชอบอย่างสูง มีความจงรักภักดี รักษา
กฎมนเทียรบาลไว้อย่างเคร่งครัด เมื่อมีความผิดจึงมิได้
กราบบังคมทูลขอพระราชทานอภัยโทษในความผิด
ตรงข้ามยอมรับผิดชอบและรับโทษตามกฎมนเทียรบาล
ตามราชประเพณีทุกประการ

พระยาเกษตราฯ ครั้งนอกราชการถูกทำโทษ
อีกครั้งหนึ่งถูกกล่าวหาว่าข่มขู่คนไว้จำนวนมาก
ผิดปกติจึงถูกจำขัง ระหว่างถูกขังได้ทราบวามารดา
เสียชีวิต จึงพยายามขออนุญาตผู้เกี่ยวข้องในการ

ควบคุม ขอเดินทางไปเคารพพมารดา การไปครั้งนี้
ท่านเสี่ยงมากและเป็นจริงอย่างคาดคะเน ปรากฏว่า
มหาดเล็กรายงานทราบเรื่องจะเอาผิดผู้เกี่ยวข้อง
พระยาเกษตราฯ จึงยอมจ่ายเงิน ๕ ชั่งให้มหาดเล็ก
ชี้ฟ้องคนนั้น แต่คัมค่าที่ได้ไปกราบพมารดาผู้มี
พระคุณสูงส่ง เป็นการแสดงความกตัญญูทวดที่ต่อ
มารดา

ต่อมาเมื่อพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้าน
ภาลัยสวรรคต พระเจ้าลูกยาเธอ กรมหมื่นมหา
เจษฎาบดินทร์ขึ้นครองราชสมบัติเป็นพระมหากษัตริย์
ลำดับที่ ๓ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ทรงพระนามว่า
พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ พระราชทานอภัยโทษให้พระยาเกษตรา
รักษาเข้ามารับราชการเช่นเดิม เมื่อท่านรับราชการ
สนองพระเดชพระคุณจนเป็นที่พอพระราชหฤทัย
ได้โปรดเกล้าฯ เลื่อนตำแหน่งจากพระยาเกษตรารักษา
เป็น พระยาราชสุภาวดี

๔. แม่น้ำท่าจีน

แม่น้ำท่าจีน เป็นสาขาหนึ่งของแม่น้ำเจ้าพระยา
โดยแยกออกจากแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณอำเภอ
วัดสิงห์ จังหวัดชัยนาท ไหลผ่าน จังหวัดสุพรรณบุรี
นครปฐม ไหลลงสู่อ่าวไทย ที่บริเวณตำบลท่าฉลอม
อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร

แม่น้ำท่าจีนมีชื่อเรียกหลายชื่อ ตามสถานที่
ไหลผ่าน ถ้าผ่านสุพรรณบุรี เรียกว่า “แม่น้ำสุพรรณบุรี”

ไหลผ่านชัยนาท เรียกว่า “แม่น้ำมะขามเต่า” ไหลผ่านนครปฐม เรียกว่า “แม่น้ำนครชัยศรี” ไหลผ่านสมุทรสาคร เรียกว่า “แม่น้ำท่าจีน”

สาเหตุที่เรียกว่า ท่าจีน เนื่องจากบริเวณปากแม่น้ำ มีเรือสำเภา จีนมาทำการค้าขายและจอดเรือทอดสมอเป็นจำนวนมาก จึงเรียกชุมชนแห่งนี้ว่า “ท่าจีน” และได้เรียกแม่น้ำสายนี้ว่า “แม่น้ำท่าจีน” สรุปรวมความยาวทั้งหมด ๓๑๕ กิโลเมตร

๕. คลองดำเนินสะดวก

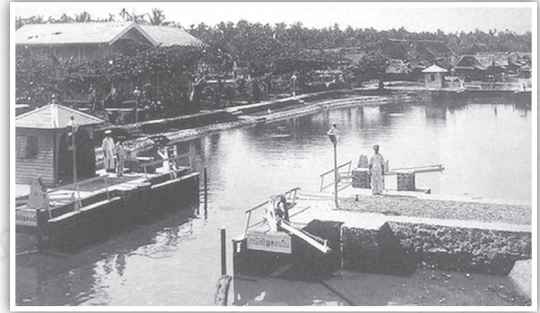

ชื่อคลองดำเนินสะดวก เป็นชื่อพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยในปี ๒๔๐๙ ทรงพระราชดำริว่า การเดินทางสัญจร ไปมาระหว่างกรุงเทพฯ กับ เมืองสมุทรสาครนั้น นอกจากมีคลองภาษีเจริญ ที่ทำให้สะดวกสบายแล้ว หากมีคลองที่สัญจรระหว่างกรุงเทพมหานคร สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และราชบุรี ก็คงสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น จึงมีพระราชดำริให้ สมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) สมุหกลาโหม เป็นแม่กองอำนวยการขุดคลอง โดยเริ่มจากปากคลองบางยาง ตำบลบางยาง อำเภอกะทู้แม่แบน จังหวัดสมุทรสาคร ที่แม่น้ำท่าจีน กับแม่น้ำแม่กลอง ตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม

การขุดนี้ใช้เวลา ๒ ปีเมื่อแล้วเสร็จ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงได้พระราชทานชื่อคลองว่า “คลองดำเนินสะดวก” เนื่องจากเป็นทางตรง ทำให้การเดินทางของราษฎรได้รับความสะดวกมากขึ้น

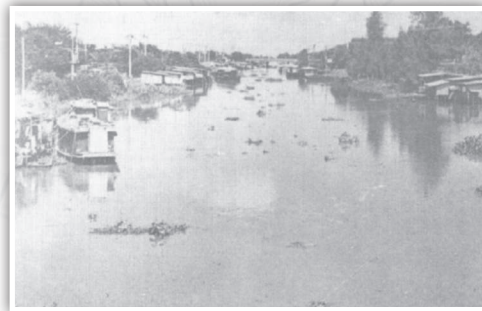
๖. คลองภาษีเจริญ

ชื่อคลองนี้ เนื่องมาจากพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ ให้หักเงินภาษีเงินพระราชทานเป็นค่าจ้างในการขุดคลอง จึงเป็นที่มาของชื่อคลองภาษีเจริญ

คลองภาษีเจริญ เริ่มจากคลองบางกอกใหญ่ไปออกแม่น้ำนครชัยศรีมีความยาวทั้งหมด ๒๘ กิโลเมตร กว้าง ๑๔ เมตร ลึก ๒.๕ เมตร มีพระภาษีสมบัติบริบูรณ์ (ยิ้ม พิศาลบุตร) เจ้าภาษีฝิ่น เป็นแม่กองขุดการขุดคลองแล้วเสร็จในปี พ.ศ. ๒๔๑๕ ในสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

๗. คลองรังสิต

คลองรังสิต มีชื่อเต็มว่า “คลองรังสิตประยูรศักดิ์” เป็นคลองแห่งแรกของประเทศที่ขุดขึ้น เพื่อโครงการพัฒนาที่ดินและโครงการชลประทานเพื่อการเกษตร โดยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ ให้ขุดขึ้นเพื่อเป็นแหล่งเพาะปลูกข้าวรองรับการขยายตัวการส่งออกข้าวของไทยที่มาตั้งแต่สมัยสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว หลังการทำ

สัญญาเบาว์ริง

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระราชทานชื่อคลองนี้ว่า รังสิตประยูรศักดิ์ เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระเจ้าลูกยาเธอพระองค์เจ้ารังสิตประยูรศักดิ์ ต่อมาได้รับการสถาปนาขึ้นเป็น สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาชัยนาทนเรนทร ซึ่งเป็นพระราชโอรสที่ประสูติแต่เจ้าจอมมารดาหม่อมราชวงศ์เนื่อง สนิทวงศ์ ธิดาในพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าสายสนิทวงศ์ ซึ่งเป็นต้นของราชสกุล “รังสิต” โดยคลองสายนี้ขุดผ่านทุ่งหลวง ซึ่งต่อมาเปลี่ยนเป็นทุ่งรังสิต

การขุดคลองสายนี้เกิดขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าสายสนิทวงศ์ ทรงมีพระประสงค์สนองพระราชดำรัสในเรื่องการพัฒนาทรัพยากรของประเทศและไม่ต้องทำให้เสียพระราชทรัพย์ ในปี พ.ศ. ๒๔๓๑ จึงได้นำความขึ้นกราบบังคมทูลขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตขุดคลองในนามบริษัทขุดคลองแลคูนาสยาม โดยทรงทำสัญญาพระราชทานพระบรมราชานุญาตขุดคลองในบริเวณที่เรียกในขณะนั้นว่า ทุ่งหลวง เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๔๓๑ มีระยะเวลาสัมปทาน ๒๕ ปี

โครงการขุดคลองครั้งนี้ประกอบด้วย คลองขนาดใหญ่เพื่อรับน้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสัก และแม่น้ำนครนายก กับขุดคลองแยกเข้าไปอีกชั้นหนึ่งสำหรับส่งน้ำเข้าไปยังนาที่อยู่ลึกเข้าไปด้านใน รวมถึงสร้างประตูระบายน้ำ เพื่อควบคุมระดับน้ำอีกด้วย

การลงมือขุดคลองเริ่มในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๓๓ ใช้เวลาในการขุดรวม ๗ ปี แล้วเสร็จใน พ.ศ. ๒๔๔๐ มีความยาว ประมาณ ๕๕ กิโลเมตร กว้าง ๑๗ เมตร ลึก ๓ เมตร นอกจากนั้นยังมีการสร้างประตูระบายน้ำ ๒ แห่ง สำหรับควบคุมระดับน้ำในคลอง คือ ประตูน้ำจุฬาลงกรณ์ บริเวณต้นคลองรังสิต ทางตะวันตก และประตูน้ำเสาวภา ที่ปลายคลองทางทิศตะวันออก ซึ่งเป็นพระนามเดิมของสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ และทั้ง ๒ พระองค์ได้ทรงมาเป็น

ประธานเปิดประตูน้ำทั้ง ๒ แห่ง เมื่อ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๓๙

๘. เหตุการณ์ ร.ศ.๑๑๒ ฝรั่งเศสเอาเรือรบเข้ามาที่แม่น้ำเจ้าพระยา

สืบเนื่องจากฝรั่งเศสมีเป้าหมายจะครอบครองดินแดนลาว โดยขยายดินแดนออกไปให้ถึงฝั่งแม่น้ำโขง นับแต่ภาคเหนือของลาวไปจนถึงชายแดนเขมร จึงอ้างต่อไทยว่าฝรั่งเศสมีสิทธิเหนือดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงเพราะดินแดนแถบนี้เคยเป็นของญวนซึ่งมีอำนาจเหนือลาวมาก่อน เมื่อญวนตกเป็นของฝรั่งเศสแล้วลาวจึงต้องตกเป็นของฝรั่งเศสด้วย ฝรั่งเศสขอให้ไทยถอนทหารบริเวณชายแดนออกไปแต่ไทยปฏิเสธ ฝรั่งเศสจึงส่งกำลังเข้าโจมตีทหารไทยที่อยู่บริเวณชายแดนแม่น้ำโขง ทำให้เกิดการปะทะกันขึ้นบ่อยครั้ง เหตุการณ์รุนแรงที่เกิดขึ้นคือ การปะทะกันระหว่างทหารไทยและฝรั่งเศสที่เมืองคำม่วนและทุ่งเชียงคำ (ทุ่งไหหินในปัจจุบัน) ในครั้งนั้นฝรั่งเศสกล่าวหาว่า พระยอดเมืองขวาง (ข้า ยอดเพชร ข้าหลวงไทยประจำเมืองคำเกิดคำม่วน และเป็นนายด่านรักษาเมืองคำม่วน) เป็นผู้รับผิดชอบในการที่นายโกรสกุแรง ทหารชาวฝรั่งเศสต้องสูญเสียชีวิต และเรียกร้องให้ไทยลงโทษพระยอดเมืองขวาง ขณะเดียวกันฝรั่งเศสยังยื่นกรานข้อเรียกร้องสิทธิเหนือดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง นายออกุสต์ ปาวี ราชทูตฝรั่งเศสประจำกรุงเทพฯ จึงแจ้งให้ไทยทราบอย่างเป็นทางการถึงข้อเรียกร้องดินแดนทางฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงรวมทั้งให้ทำความตกลงแก้ไขปัญหากับคนฝรั่งเศสหรือคนในบังคับฝรั่งเศส

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๑ เดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

การปะทะกันตามชายแดนได้ขยายตัวถึงขั้นวิกฤติ ฝรั่งเศสไม่ประสงค์จะเจรจากับไทยอีกต่อไป ในวันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๓๖ ฝรั่งเศสได้ส่งเรือรบ ๒ ลำ โดยมีเรือสินค้าเป็นเรือนำร่องแล่นจากปากน้ำจะเข้มายังกรุงเทพฯ เพื่อบีบบังคับไทยให้ยอมทำตามข้อเสนอ จึงเกิดการต่อสู้กันขึ้นที่ปากน้ำ เรียกเหตุการณ์ครั้งนั้นว่าวิกฤติการณ์ ร.ศ. ๑๑๒ เรือรบฝรั่งเศสแล่นมาถึงใจกลางกรุงเทพฯ ได้ในวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๓๖ ฝรั่งเศสได้ยื่นคำขาดให้ไทยมอบดินแดนฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขง ให้ทหารออกจากชายแดนให้ลงโทษผู้กระทำความผิด ให้เสียค่าทำขวัญแก่ครอบครัวผู้เสียชีวิต และจ่ายเงินค่าปรับเป็นเงินฝรั่งเศส ๒ ล้านฟรังก์จำนวนหนึ่ง และอีกจำนวนหนึ่งเป็นเงินไทย ๓ ล้านบาท คำขาดนี้ฝรั่งเศสบังคับให้ไทยตอบภายใน ๔๘ ชั่วโมง แต่ไทยยอมรับได้เพียงบางข้อ ซึ่งทำให้ฝรั่งเศสไม่พอใจ จึงส่งเรือรบปิดปากอ่าวไทย เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๓๖ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระบรมวงศ์เธอกรมพระยาเทวะวงศ์วโรปการ เสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศทรงตระหนักว่า ถ้าไทยยังคงขัดขืนดำเนินการแข็งกร้าวต่อฝรั่งเศส ก็อาจจะก่อให้เกิดอันตรายขึ้นแก่ประเทศชาติ จึงพยายามเจรจaprone กับฝรั่งเศส และพยายามขอความช่วยเหลือจากอังกฤษด้วย แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ ดังนั้นไทยจำต้องยอมปฏิบัติตามข้อเรียกร้องของฝรั่งเศส

ทุกประการ ฝรั่งเศสจึงประกาศเลิกปิดอ่าวเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๓๖ และมีการลงนามสนธิสัญญาไทย-ฝรั่งเศส เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๓๖ ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. รัฐบาลไทยยินยอมสละสิทธิทั้งหมดในดินแดนบนฝั่งซ้ายและบรรดาเกาะต่าง ๆ ในแม่น้ำโขง
๒. ห้ามรัฐบาลไทยส่งเรือรบเข้าไปในทะเลสาบกำพูชา แม่น้ำโขง และลำน้ำต่าง ๆ ที่แยกออกจากแม่น้ำโขง
๓. ห้ามรัฐบาลไทยสร้างด่านหรือค่ายทหารในเมืองพระตะบองและเสียมราฐ รวมทั้งเกาะต่าง ๆ ภายในรัศมี ๒๕ กิโลเมตรบนฝั่งขวาของแม่น้ำโขง และให้เขต ๒๕ กิโลเมตรนี้เป็นเขตปลอดทหาร
๔. ฝรั่งเศสสงวนสิทธิที่จะตั้งสถานกงสุลที่ใดก็ได้ โดยเฉพาะที่น่านและโคราช

นอกจากนี้ไทยยังต้องลงนามในอนุสัญญาแนบท้ายอีกหนึ่งฉบับกับฝรั่งเศส ซึ่งมีใจความบังคับให้ไทยปฏิบัติตามข้อเรียกร้องต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วข้างต้น ที่สำคัญคือ ฝรั่งเศสจะยึดจับทูรีไว้เป็นประกันจนกว่าไทยจะปฏิบัติตามสัญญาอย่างครบถ้วน

จากสนธิสัญญาไทย-ฝรั่งเศส พ.ศ. ๒๔๓๖ ฉบับนี้ ทำให้ไทยสูญเสียดินแดนครั้งสำคัญ และมากที่สุด โดยต้องยอมยกอาณาจักรลาวเกือบทั้งหมดให้แก่ฝรั่งเศส และหากไทยไม่ยอมยุติเหตุการณ์ครั้งนี้ ฝรั่งเศสจะใช้เป็นข้ออ้างบีบบังคับเรียกร้องอย่างอื่นเพิ่มเติมอีก

ตำนาน สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

ต่อจากเล่มที่ ๘๗ ตอน ๖

โดย..พรกมล สุนทรนนท์

ตอนที่ ๒๐

พุทธศักราช ๒๒๙๕

สินอายุย่างเข้า ๑๙ ปี รูปร่างสูงใหญ่ราว ๑๘๐ เซนติเมตร ใบหน้าคมเข้ม ดวงตาโตคม คล้ายคนดู แต่ทว่ากลับมีความอ่อนโยนในตัว สิน เป็นชายหนุ่มที่สง่างาม หล่อเหลามีเสน่ห์และสุภาพ ทั้งมีความสุขุมรอบคอบ พุดน้อย แต่เด็ดขาดในตัว พุดจาคำไหนคำนั้น อีกทั้งเป็นคนขยันหมั่นเพียร ฉลาดรอบรู้ และมีความคงเส้นคงวาในความคิด ทั้งยังหมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ เรื่องการค้าและการฝึกฝนวิทยายุทธต่างๆ สินก็ไม่วางมือ

พุทธศักราช ๒๒๙๗

สินอายุย่างเข้าปีที่ ๒๑ พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศทรงมีพระบรมราชโองการให้สินกลับเข้าสู่ร่มกาสาวพัสตร์อีกครั้งด้วยการอุปสมบทเป็นพระที่วัดโกษาวาส โดยมีพระอาจารย์ทองดีเป็นพระอุปัชฌาย์ตลอดเวลา ที่บวช พระภิกษุสินปฏิบัติกิจของสงฆ์อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง

สินตื่นก่อนอรุณรุ่ง เพื่อสวดมนต์ และฝึกนั่งสมาธิ เมื่อท้องฟ้าเริ่มสว่าง ได้เดินตามหลังพระอาจารย์ทองดีออกจากวัดเพื่อบิณฑบาตโปรดสัตว์ พระภิกษุสินทำหน้าที่พระลูกวัดที่ดี อย่างเสมอต้นเสมอปลาย หลังฉันภัตตาหารเช้าและทำวัตรแล้ว

ก็จะเตรียมการสอนอ่านและเขียนหนังสือ ให้แก่สามเณรและศิษย์รุ่นน้องที่เริ่มเข้ามาเรียนใหม่ แทนพระอาจารย์ทองดีที่ติดกิจนิมนต์

หลังจากฉันภัตตาหารเพล พระภิกษุสิน จะทำ ความสะอาด ปิดกวาดศาลา ถางหญ้า ตัดแต่งกิ่งไม้ ที่ดูรกรุงรังรอบบริเวณวัด จนมองแล้วร่มรื่นสะอาดตา เมื่อผู้นำก็ย่อมมีผู้ตาม พระ เณร ในวัตรรวม ทั้งศิษย์รุ่นใหม่ ต่างก็ร่วมแรงร่วมใจ ช่วยกันคนละไม้ละมือ...

ยามบ่ายแก่ ๆ ลานดินไต้ร่มโพธิ์ด้านหลังโบสถ์ จะถูกจัดเตรียมพร้อมไว้สำหรับเรียนวิชาการศึกษาต่อสู เมื่อพระอาจารย์ทองดีเริ่มสอน พระภิกษุสินจะเป็นผู้ช่วย คอยแนะนำลูกศิษย์ใหม่ ให้สืบทอดและตั้งทำอย่างถูกต้อง

เมื่อถึงยามค่ำ หลังจากสวดมนต์ไหว้พระ อุทิศกุศลผลบุญให้ญาติโยมที่มาใส่บาตรในตอนกลางวันแล้ว พระภิกษุสินจะฝึกนั่งสมาธิจนดึก ถึงยาม ๒ เกือบทุกคืน จึงจะเข้าจำวัด และจะตื่นขึ้นมาสวดมนต์ไหว้พระและนั่งสมาธิอีกครั้ง ก่อนจะรุ่งอรุณของวันใหม่ พระภิกษุสินเป็นผู้รักษาภาวนาระเบียบและวินัยดียิ่ง

ในขณะที่พระภิกษุสินปฏิบัติพระธรรมวินัย

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๑ เดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

อย่างเคร่งครัด ชาวร้ายอันยิ่งใหญ่ได้มาถึงตัว เมื่อทางบ้านส่งข่าวว่า เจ้าสัวซุ่น ผู้เป็นตา ป่วยหนัก พระภิกษุสินรีบกราบลาพระอาจารย์ทองดี เพื่อกลับไปดูอาการของคุณตา ทันได้เห็นใจและร่ำไห้ร่ำรา เจ้าสัวซุ่นผู้เป็นตาเป็นครั้งสุดท้าย

พระภิกษุสินเสียใจที่สุดในชีวิตเป็นครั้งแรก แต่ก็ตั้งใจเพื่อเป็นที่พึ่งให้แม่ให้ยาย และให้ป่าวไพร่ในบ้าน ตามที่ตาสั่งเสียไว้ก่อนตาย ไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ เลยที่จะทำให้พระภิกษุสินไม่คิดถึงคุณตา แม้พระภิกษุสินจะโศกเศร้าเพียงใด แต่กิจของสงฆ์ที่ต้องปฏิบัติก็ไม่ขาดตกบกพร่อง

พุทธศักราช ๒๒๔๘

กรมขุนพรพินิต เจ้าฟ้าอุทุมพร เสด็จมาหาพระภิกษุสินที่วัด เพื่อแจ้งข่าวเศร้าสลดในวัง เรื่องพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ทรงสั่งลงโทษกรมพระราชวังบวรสถานมงคล พระมหาอุปราชวังหน้า กรมขุนเสนาพิทักษ์(เจ้าฟ้ากุ้ง) จนสิ้นพระชนม์ ในภายหลัง และพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ทรงตรอมพระทัย ทรงเก็บองค์เสียบ ไม่ออกว่าราชการหลายวัน และไม่ทรงแต่งตั้งใครขึ้นดำรงตำแหน่งแทน พระภิกษุสินรับทราบด้วยความเศร้าสลดใจ ทั้งเป็นห่วงพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ เป็นอย่างมาก

พุทธศักราช ๒๓๐๐

เนื่องจากแผ่นดินว่างเว้น ตำแหน่งพระมหาอุปราช อันเป็นองค์รัชทายาท ที่จะสืบทอดราชบัลลังก์มานาน บรรดาขุนนางผู้ใหญ่ และข้าราชการบริพาร จึงได้กราบบังคมทูลพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ให้แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่ง และต่อมาที่ประชุมพระเจ้าแผ่นดินและเหล่าขุนนาง ได้มีมติ เห็นชอบให้แต่งตั้งเจ้าฟ้าอุทุมพร กรมขุนพรพินิต ขึ้นดำรงตำแหน่งเป็น กรมพระราชวังบวรสถานมงคล พระมหาอุปราชวังหน้า คนใหม่ แต่เจ้าฟ้าอุทุมพร กรมขุนพรพินิต ผู้ไม่มักใหญ่ ใฝ่สูง ได้กราบบังคมทูลต่อพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศว่า พระองค์ไม่ประสงค์จะรับการแต่งตั้ง เพราะกรมขุนอนุรักษ์มนตรี (เจ้าฟ้าเอกทัศน์) ผู้เป็นพระเชษฐา ยังทรงมีชีวิตอยู่ เห็นสมควรแต่งตั้งให้พระเชษฐาดำรงตำแหน่งนี้

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศตรัสแก่เจ้าฟ้าอุทุมพรว่า

“กรมขุนอนุรักษ์มนตรี พระเชษฐา เจ้านั้น โฉดเขลาหาสติปัญญาและความเพียรมิได้ ถ้าจักให้ดำรงฐานะศักดิ์มหาอุปราชสำเร็จราชการกิจหนึ่ง บ้านเมืองก็จักเกิดภัยพิบัติฉิบหายเสีย เพลานั้นมองเห็นเจ้าเท่านั้นที่มีความรู้และสติปัญญาที่จักดำรงเสวยถรณ์รักษารักษาแผ่นดินนี้ไว้ได้ สำหรับกรมขุนอนุรักษ์มนตรี พระเชษฐาของเจ้านั้น เจ้าไม่ต้องเป็นห่วง พ่อจักหาทางเกลี้ยกล่อม ให้ไปบวช พ่อขอให้เจ้าเห็นแก่ไพร่ฟ้าและแผ่นดิน จงรับปากพ่อว่าเจ้าจักรับตำแหน่ง”

กรมขุนพรพินิตจำนด้วยเหตุผล จึงยอมรับปาก

หลังจากที่เจ้าฟ้าเอกทัศน์ทรงออกผนวชตามบัญชาของพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศได้สักระยะ พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศทรงสถาปนาเจ้าฟ้าอุทุมพร กรมขุนพรพินิต ขึ้นเป็น กรมพระราชวังบวรสถานมงคล พระมหาอุปราชวังหน้า รอวันเสด็จขึ้นครองราชย์ต่อจากพระองค์ โดยไม่มีขุนนางผู้ใดคัดค้าน...

พุทธศักราช ๒๓๐๐

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศทรงพระประชวรหนัก ไม่สามารถออกว่าราชการได้ จึงทรงมีพระบรมราชโองการให้ กรมพระราชวังบวรสถานมงคล พระมหาอุปราชวังหน้า (เจ้าฟ้าอุทุมพร) สำเร็จราชการแผ่นดินแทน รอสืบทอดราชบัลลังก์ต่อจากพระองค์ และทรงมีพระบัญชาให้เตรียมการศึกพระภิกษุสิน เพื่อให้กลับเข้ารับราชการเป็นมหาดเล็กในพระองค์ ในขณะที่พระองค์ทรงมีพระชนม์อยู่ และมีพระประสงค์ให้ ช่วยราชการงานแผ่นดิน ในกรมพระราชวังบวรสถานมงคล พระมหาอุปราชวังหน้า (เจ้าฟ้าอุทุมพร)

สัปดาห์ต่อมา พระภิกษุสินลาสิกขาบท โดยพระอาจารย์ทองดีทำพิธีและพระทั้งวัดร่วมกันสวดชะยันโตให้

สินเดินออกจากเส้นทางสายธรรม มุ่งหน้าสู่เส้นทางโลก เพื่อกลับไปถวายตัวรับใช้พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศดั้งเดิม

แม้นกเอี้ยงจูงมือลูกชายออกจากวัด ด้วยสัญญาตัญญาณ สินคิดว่าต้องมีเหตุการณ์ร้ายเกิดขึ้นที่วังในไม่ช้า วันนี้เขาจำต้องเข้าบ้านให้ได้ เพื่อเตรียมกับสหายรักทั้ง ๖ และดูว่าคุณตาที่จ้อไรไว้ให้เขาบ้างเพื่อเตรียมความพร้อม สิน สบตากับ

เจ้าพระยาจักรี ไหซอง และชดที่ไปรับเขากลับบ้าน ด้วยความรู้ใจ

๓ ปีกว่าที่อาณาจักรนี้ไม่มีชีวิตชีวา เพราะคุณหนูสินของทุกคนไม่อยู่ และยิ่งเมื่อ ๒ปีที่ผ่านมาที่เจ้าสัวซุ่นเสียชีวิต อาณาจักรแห่งนี้ ยิ่งซบเซาและเงียบเหงาไปใหญ่ คุณพลอยไม่ค่อยออกมาพูดคุยกับบ่าวไพร่เหมือนเดิม คงเก็บตัวอยู่กับ ห้องพระจะออกข้างนอกที่ก็ตอนลงมาใส่บาตรที่หน้าบ้านและไปทำบุญที่วัดในวันพระ ซึ่งก็ทักทายบ่าวไพร่บ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ จะมีก็เพียงเฉพาะนกเอี้ยงเท่านั้นที่คอยดูแลและให้กำลังใจบ่าวไพร่ในบ้าน ทั้งเดินออกไปดูแลการค้าที่ด้านนอกเกือบทุกวัน โดยมีชดเป็นผู้ติดตาม ส่วนไหซอง ตั้งแต่เจ้าสัวซุ่นเสียชีวิต ก็ลาออกจากราชการ มาสืบสานการค้าต่อจากเจ้าสัวซุ่น โดยสืบทอดวิธีการบริหารมาจากเจ้าสัวซุ่นทั้งหมด จึงทำให้การค้าคงความมั่งคั่งมั่นคง ทั้งในและต่างประเทศ บ่าวไพร่และ คนงานทั้งหมดทั้งไทยและจีนได้รับผลตอบแทนและมีความสุขเหมือนเดิม ไหซองยังนำส่งรายได้เข้าก่งสีหรือส่วนกลาง ที่ตอนนี้นกเอี้ยงดูแลอยู่ ได้เหมือนเดิมเช่นกัน

สหยาภักทั้ง ๕ ของสิน เมฆ สิงห์ ลอย น้ำ ตอนนี้งานเก่ง ไหซองได้แต่งตั้งให้เป็นหัวหน้า แยกกันคุมงานด้านต่าง ๆ โดยมีลูกน้องในการควบคุม คนละหลาย ๆ คน

สาเหตุที่อาณาจักรของเจ้าสัวซุ่นยังคงความมั่งคั่งและมีอิทธิพลทางการค้าได้เหมือนเดิม นั่นก็เพราะเจ้าสัวซุ่นได้เลี้ยงดูลูกน้องบริวาร และ บ่าวไพร่เป็นอย่างดี เห็นพวกเขาเป็นเหมือนญาติ ไม่ให้มีผู้ใดขัดสน ปกครองดูแลพวกเขาอย่างยุติธรรม ไม่กดขี่ข่มเหง มีการอบรมบ่มนิสัยกันมาตลอด ดังนั้นคนของเจ้าสัวซุ่นทั้งหมด ล้วนจงรักภักดี ประกอบกับไหซองเป็นคนดี มีความซื่อสัตย์ บริหารงาน ควบคุมกับเจ้าสัวซุ่นมาตลอด จึงซึมซับการบริหารมาได้ทั้งหมด ทำให้ไหซองนำอาณาจักรการค้าให้รุ่งเรืองและร่มเย็นได้เหมือนเดิม

บารมีและความดีของเจ้าสัวซุ่น ผู้ล่วงลับไปแล้ว ได้สะสมไว้และส่งต่อมายังนกเอี้ยงและสิน รวมทั้งไหซองอย่างมั่นคง

สินในวัย ๒๔ ปี รูปร่างสูงใหญ่บึกบึน ราว ๑๘๐

เซนติเมตร กำลังเดินขึ้นเรือน เขารู้สึกคิดถึงคุณตาอย่างจับใจ เขาเดินตรงเข้าไปกราบยายในห้องพระ ยายกอดสินแน่น ด้วยความรักและคิดถึง นกเอี้ยงกับคุณพลอยพาสินไปยังห้องที่คุณตาฝากของไว้ให้คุณพลอยยื่นกุญแจให้สิน

สินเปิดออกเข้าไปถึงกับ ตะลึง !! ปืน ทั้งสั้นยาว ประมาณ ๖-๗ กระบอก เสื้อเกราะ ๒-๓ ตัว มีด ดาบ อาวุธ และทรัพย์สินต่าง ๆ มากมาย สินบอกให้แม่กับยายออกไปก่อน แล้วอยู่ในห้องคนเดียว สักพักก็เดินออกมาพร้อมกับห่อผ้าห่อใหญ่ ๆ และปิดประตูไว้ สินเดินเข้าไปหาแม่และยาย พร้อมยื่นลูกกุญแจห้องคืนให้ ยายบอกให้สินเก็บไว้เอง เพราะมันเป็นของสิน และต่อไปยายจะไม่ยุ่งห้องนี้อีก...

เนื่องจากวันนี้มีเวลาน้อย สินเลยลายายและแม่ไปหาสหายรักทั้ง ๕ คน ที่รออยู่ลานซ้อมที่เดิม ก่อนไปคุณพลอยพูดกับหลานว่า ...

“ หลานจ๊กไม่ไปดูม้าก่อนรี ตาทำคอกไว้ให้หลังเรือน ” “ ครับ คุณยาย ”

สินลงบันได เดินไปหลังเรือน ตามที่คุณยายบอก สินถึงกับอุทาน... “ มันสวยมาก! ”

ม้าสีน้ำตาล ๓ ตัว กำลังยืนกินหญ้าอยู่ ๒ ตัวแรก เป็นของเขากับตา แต่อีก ๑ ตัว ตาคงหาซื้อใหม่ มันสวยมากทั้ง ๓ ตัว โดยเฉพาะตัวที่ซื้อใหม่ นอกจากจะสวยแล้ว มันยังทั้งดูแข็งแรง และใหญ่มาก สินรู้ว่าตาจัดเตรียมไว้ให้เขา สินเล่นกับม้าสักพักก็รีบไปหาเพื่อน ๆ

ลานซ้อม ใต้ต้นไม้ใหญ่ สหยาภักทั้ง ๕ นั่งรออยู่เมื่อทั้ง ๖ คนเจอกัน ต่างทักทายกันด้วยความคิดถึงสินได้เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับโนววังให้เพื่อน ๆ ฟังแบบรีบเร่ง เพราะมีเวลาน้อย พร้อมทั้งบอกเพื่อนว่า...ฟรุ้งนี้ต้องเข้าวังแต่อย่างรุ่ง ด้วยสัญญาติญาณของสิน ทำให้เขาต้องสั่งการอะไร ๆ ไปก่อน เหมือนคนรู้เหตุการณ์ข้างหน้า และให้ชด ติดตามเข้าวังไปด้วย ชดรับคำ

สินเปิดห่อผ้าห่อใหญ่ ทุกคนร้องโอ้...โห...

“ ปืนตั้งมาก คุณหนูจ๊กเอาไปไหน ขอรับ ”

“ เปลา่ตอก เพิ่งเปิดห้องดู คุณตาเก็บเอาไว้ให้เลยเอามาให้ทุกคนดู เผื่อวันหน้า เราจ๊กได้ใช้กันคนละกระบอก ” สินเอาผ้าห่อใหญ่ห่อปืนไว้เหมือนเดิม แล้วเปิดห่อผ้าขนาดกลางออก มีถุงอะไรในนั้น

๕ ธง สิ้น หยิบให้เพื่อนคนละธง รวมทั้งชุด สิ้นบอกให้ทุกคนเปิดดู เมื่อทุกคนเปิดดู ต่างตกใจ!

“ทำไมต้องให้เงินพวกข้ามากมายกันเยี่ยงนี้ทำงานกันทั้งปี ยังไม่ได้เยี่ยงนี้เลย ”

“ข้าอยากให้ พวกเจ้าทุกคนเป็นเพื่อนรักข้าเงินของท่านตา ท่านเก็บไว้ให้ข้ามีมากมาย วันนี้ข้าอยากให้พวกเจ้ารีบกลับบ้าน นำเงินนี้ไปให้พ่อแม่โดยไม่ต้องเก็บไว้ พ่อแม่พวกเจ้าจักได้ใช้จ่ายไม่ขัดสนเชื่อว่าพวกเรารู้จักต้องไปที่ใดเป็นการด่วน พวกเจ้าไม่ต้องกังวลอันใด ” สหายรักทั้ง ๔ และชุด ต่างซาบซึ้งในน้ำใจ และแยกย้ายกันกลับ

จากนั้น สิ้นนำเงินบางส่วนที่คุณตาเก็บไว้ให้ไปแจกจ่ายบ่าวไพร่ให้ดีใจกันถ้วนหน้า เป็นของขวัญให้บ่าวไพร่ ในการกลับมาของตน ”

คืนนี้ สิ้นนอนกับแม่และยายที่เรือนหลังใหญ่ของคุณตา

แสงทองสาดส่องจับท้องฟ้า เมื่อยามรุ่งอรุณ สิ้นควมม้าตัวใหญ่ เพื่อเข้าไปปรายงานตัวต่อพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศพร้อมกับชุด

สติสัมปชัญญะห่วงสุดท้ายที่พระองค์ทรงมี พระองค์ทรงดีพระทัยที่จะได้แต่งตั้งให้สิ้น เข้ารับราชการอย่างถูกต้องตามระเบียบ เนื่องจากขณะนี้ สิ้นอายุ ๒๔ ปี มีคุณสมบัติเข้าเกณฑ์ที่จะรับราชการได้อย่างถูกต้อง พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ มีพระบรมราชโองการ แต่งตั้งให้สิ้นเข้ารับราชการในตำแหน่งมหาดเล็กวังหลวงมีหน้าที่รายงานราชการทั้งในกระทรวงมหาดไทย และ กรมวังหลวง ถึงแม้สิ้นจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งมหาดเล็กวังหลวง แต่สิ้น ยังคงทำหน้าที่ถวายงานรับใช้พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ กระทั่งวาระสุดท้ายที่พระองค์เสด็จสวรรคต

ยังไม่ทันที่กรมพระราชวังบวรสถานมงคล พระมหาอุปราชวังหน้า (เจ้าฟ้าอุทุมพร) จะเสด็จขึ้นครองราชย์ ต่อจากพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ก็เกิดการปฏิวัติรัฐประหาร โดย...

- ๑) กรมหมื่นจิตสุนทร...พระองค์เจ้ามังคุด
 - ๒) กรมหมื่นสุนทรเทพ...พระองค์เจ้าจรด
 - ๓) กรมหมื่นเสวกทิติ...พระองค์เจ้าปาน
- กรมหมื่นทั้งสามนี้ เป็นพี่น้องต่าง

พระมารดาภิเษกกรมพระราชวังบวรสถานมงคล พระมหาอุปราชวังหน้า (เจ้าฟ้าอุทุมพร) พี่น้องเจ้าสามกรมกำลังชะล่าใจ คิดว่า ในวังไม่มีผู้รู้แผนการร้าย เพราะต่างวุ่นวายอยู่กับงานปลง พระศพ พวกเขาเริ่มลำเลียงอาวุธออกแจกจ่ายให้กองกำลังที่ฝึกซ้อมไว้ แล้วนำกำลังผู้คนเข้าประชิดกำแพงพระราชวัง ทว่า...พอเปิดประตูวังได้ ก็พบ กองทหารราชองครักษ์ของพระมหาอุปราชอุทุมพร รออยู่ก่อนแล้ว พอจะถอยกลับ พระยามหาเสนา ก็นำทหารเข้ารายล้อม ตลบหลังเข้ามาจนหมดทางออก

ในที่สุดพี่น้องเจ้าสามกรม ก็ถูกควบคุมตัวได้ และถูกนำตัวเข้าไปให้คณะลูกขุนพิจารณาโทษ ตามกฎหมายเทียรบาล คือ...ประหารชีวิต...

เหตุการณ์ครั้งนี้ เป็นที่เลื่องลือกันต่อมาว่า... กบฏเจ้าสามกรม...

พุทธศักราช ๒๓๐๐

เสร็จศึกเจ้าสามกรม กรมพระราชวังบวรสถานมงคล พระมหาอุปราชวังหน้า (เจ้าฟ้าอุทุมพร) ทรงปราบดาภิเษก เสด็จขึ้นครองราชย์ เป็นพระมหากษัตริย์ องค์ที่ ๓๓ ของกรุงศรีอยุธยา ทรงพระนามว่า สมเด็จพระศรีสรรเพชญ์ อุทุมพร ราชธิดา หรือ พระเจ้าอุทุมพร

พระเจ้าอุทุมพรทรงเห็นว่าบ้านเมืองยังวุ่นวายอยู่ จึงให้สิ้นคงดำรงตำแหน่งเดิมไปก่อน แต่ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นผู้ติดตามใกล้ชิดของพระองค์ หลังจากนั้นไม่นานนัก ทองด้วง ก็สึกออกมา เข้ารับราชการในตำแหน่งมหาดเล็กวังหลวงเช่นเดียวกับ สิ้น และในเวลาไล่เลี่ยกัน หลวงพินิจอักษรก็ได้นำ บัญมา บุตรชายอีกคน ซึ่งเป็นน้องชายของทองด้วง เข้ามาฝากตัวเป็นมหาดเล็กหลวงฝึกหัด โดยขึ้นตรงกับขุนนางต่างกรมกับสิ้นและทองด้วง

สิ้น ทองด้วง และบุญมา ได้พบปะพูดคุยกันบ้าง ก็ในวันประชุมขุนนาง และข้าราชการบริพาร แต่คุยกันได้ไม่นานนัก เพราะสิ้นต้องคอยตามเสด็จ ยืนข้างบัลลังก์ในท้องพระโรงตลอดการประชุม...

สมเด็จพระเจ้าอุทุมพรเสด็จขึ้นครองราชย์ได้ไม่ถึงเดือน กรมขุนอนุรักษ์มนตรี เจ้าฟ้าเอกทัศน์ ผู้เป็นพระเชษฐา แสดงพระประสงค์อย่างชัดแจ้งว่าปรารถนาจะครองราชบัลลังก์ สมเด็จพระเจ้าอุทุมพร

จึงทรงสละราชสมบัติ แล้วเสด็จออกผนวชที่วัดประดู่ทรงธรรม

เจ้าฟ้าเอกทัศจึงเสด็จขึ้นครองราชย์เป็นพระเจ้าแผ่นดิน องค์ที่ ๓๔ แห่งกรุงศรีอยุธยา ทรงพระนามว่า...สมเด็จพระศรีสรรเพชญ์บรมราชามหากษัตริย์บรมสุจริต ทศพิศธรรมเรศรเชษฐโลกานายกอุดม บรมนาถรบพิตร...แต่ชาวกรุงศรีอยุธยาพากันเรียกขานพระนามว่า...พระเจ้าอยู่หัวสุริยาศน์อมรินทร์หรือพระเจ้าเอกทัศ

เสร็จสิ้นพิธีสถาปนา พระเจ้าอยู่หัวสุริยาศน์อมรินทร์ ก็ทรงแต่งตั้งนายป็นผู้เป็นพี่ชายเจ้าจอมแพง และเจ้าจอมแมน สนมเอกของพระองค์ให้มีบรรดาศักดิ์เป็น พระยาราชมนตรีบริรักษ์จางวางมหาดเล็กรักษาพระองค์ แม่ขุนนางและข้าราชการบริพารหลายคนจะไม่พอใจ แต่ไม่มีใครกล้าแสดงออกอย่างเปิดเผย

ในแผ่นดินของพระเจ้าเอกทัศ สิ้นยังคงดำรงตำแหน่งมหาดเล็กวังหลวงเหมือนเดิม

พระเจ้าเอกทัศครองราชย์ไม่ถึง ๑ ปี บ้านเมืองก็เกิดการระส่ำระสาย ประชาชน ไม่เลื่อมใสในพระองค์ ขุนนางชั้นผู้ใหญ่อกตขี้ข่มเหง รีดไถราษฎรอย่างไม่เป็นธรรม ขุนนางชั้นผู้น้อยเห็นก็เอาตามบ้าง ข้าราชการดี ๆ อยู่ไม่ได้ต้องลาออก ราษฎรและข้าราชการทั้งหลายเดือดร้อน ทุกข์เข็ญขาดที่พึ่ง จึงแตกความสามัคคี

จนชาวน้ำได้แพร่สะพัด และล่องเรือไปตั้งต่างประเทศและเมืองประเทศราชต่าง ๆ จึงทำให้พม่าคิดจะยกทัพมาตีกรุงศรีอยุธยา หวังยึดให้เป็นเมืองขึ้นของตน...

ต้นพุทธศักราช ๒๓๐๓

พระเจ้าอลองพญาแห่งราชวงศ์อลองพญาของพม่า ทรงกรีธาทัพพม่าเข้ามาตีสยามประเทศ ด้วยหวังจะแผ่อิทธิพลเข้ายึดครอง พระเจ้าเอกทัศมีอาจะป้องกันเมืองไว้ได้ จึงทูลขอ พระเจ้าอุทุมพรให้ลาผนวช เพื่อช่วยป้องกันพระนคร ซึ่งพระเจ้าอุทุมพรก็ได้ลาผนวช ออกมาช่วยรักษาพระนครทรงบัญชาการรบ โดยมีมหาดเล็กวังหลวงสินเป็นผู้ช่วย และเคียงข้างกันตลอด การรบเป็นไปด้วยความเข้มข้น แต่ยังไม่มีความฝ่ายไต่แพ้หรือ ชนะ พระเจ้าอลองพญา

ก็ถูกปืนใหญ่ของตัวเองระเบิด ประชวรหนักจนต้องเลิกทัพกลับไป ซึ่งถือว่ารักษากรุงศรีอยุธยาเอาไว้ได้

เมื่อเสร็จศึก พระเจ้าเอกทัศทรงไม่ไว้วางพระทัยพระอนุชา เกรงจะแย่งราชบัลลังก์คืน พระเจ้าอุทุมพรจึงเสด็จลงเรือพระที่นั่ง ไปผนวชที่วัดโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทองตลอดชีวิต

ชาวกรุงศรีอยุธยาละสำระสายนั้น ไม่ใช่เฉพาะพม่าเท่านั้น ที่ยกทัพมาตีกรุงศรีอยุธยา เมืองประเทศราชต่าง ๆ ที่เคยส่งเครื่องราชบรรณาการมาถวายก็งดการส่งเครื่องราชบรรณาการเช่นกันโดยเฉพาะเขมร ที่เป็นเมืองประเทศราชของสยามมานาน พระเจ้าเอกทัศ ทรงเรียก มหาดเล็กวังหลวงสินเข้าพบ เพราะทรงรู้ว่าสินเคียดแค้นใจใหญ่หลวงทำศึกกับพระเจ้าอุทุมพร ในศึกพระเจ้าอลองพญาที่เพิ่งผ่านมาหมาดๆ

มหาดเล็กวังหลวงสินจึงรับสนอง พระบรมราชโองการ และนำทัพออกรบเป็นครั้งแรก และได้รับชัยชนะกลับมา พร้อมขบวนเครื่องราชบรรณาการจากพระเจ้าแผ่นดินเขมร พระเจ้าเอกทัศ มีความพอใจเป็นอย่างยิ่ง

ต้นพุทธศักราช ๒๓๐๔

มหาดเล็กวังหลวงสิน ได้รับการแต่งตั้งให้ เป็นหลวงยกกระบัตรเมืองตาก

พุทธศักราช ๒๓๐๕

ด้วยผลงานโดดเด่นในการปฏิบัติหน้าที่ หลวงยกกระบัตรหลวงยกกระบัตรเมืองตาก (สิน) ได้เลื่อนตำแหน่งเป็น พระยาตาก ปกครองเมืองตาก และผู้คนมักเรียกขานกันจนติดปากว่า พระยาตากสิน

โปรดติดตามฉบับหน้า ตอนอวสาน

ไฟรัก ไฟสงคราม

ต่อจากเล่มที่ ๘๗ ตอน ๖

แต่แล้วชั่วเสี้ยววินาทีก่อนกลไกอาวุธร้าย จะทำงานด้วยสำนักบางอย่างทีอธิบายไม่ได้ เขากลับเลื่อนศูนย์เล็งที่ทาบทัບบริเวณส่วนหน้าอก ของเป้าหมายให้ต่ำลงพร้อมกับเสียงระเบิดจาก กระสุนนัดแรก...

ชายชาญรู้สึกรู้สึกเหมือนถูกถีบด้วยแรงมหาศาล ที่มองไม่เห็น ทั้งร่างกระเด็นหือ เท้าทั้งคู่หลุดลอย จากพื้น กระนั้นมือทั้งสองก็ยังไม่หลุดจากอาวุธ ประจำกาย

เสียงปืนดังระงมขึ้นรอบตัว พนักงานวิทยุคูใจ กระโจนเข้าขวางเส้นทางกระสุนจากทิศทางที่จับ เสียงได้

“ไม่เป็นไรนะครับผู้พัน...อยู่หนึ่ง ๆ” เขาตะโกน สุดกำลังเอาชนะเสียงปืนจากนั้นก็สอดมือทั้งสองข้าง พยุงปีกแล้วลากดึงเข้าหารถจี๊ปซึ่งเป็นที่กำบังใกล้ ตัวและปลอดภัยที่สุดเท่าที่จะหาได้บนถนนโล่ง ชายชาญรวบรวมสติกลับคืนได้อย่างรวดเร็ว ร่างกายไม่บ่งบอกอาการบาดเจ็บ แต่เมื่อเหลือบมอง ที่โคนขา ก็เห็นเลือดชุ่มโชกอยู่ตรงนั้น รู้สึกดีขึ้นมาบ้าง

“ขอวิทยุ...” ตะโกนตอบจากท่าหมอบ พนักงานวิทยุส่งปากพูดหูฟังให้ทันที ชายชาญ

กรอกคำสั่งให้เฮลิคอปเตอร์ติดอาวุธเข้าโจมตีซ้ำ ไปยังที่หมายเดิมซึ่งบัดนี้เป็นที่แน่ชัดแล้วว่าข้าศึก ยึดครองอยู่และกำลังโจมตี

แมงปอยักษ์ที่มีอยู่เพียงลำเดียวพลิกกายอีกครั้ง แล้วปล่อยทิ้งจรวดและกระสุนปืนกลเข้าสู่ที่หมาย ช่วงขณะที่เสร็จสิ้นการโจมตีเที่ยวแรกแล้วกำลัง ไต่ระดับวนกลับเพื่อตั้งหลักเข้าโจมตีรอบใหม่นั้น ช่องว่างที่เกิดขึ้นก็กลายเป็นจุดอ่อน

จังหวะที่การโจมตีทางอากาศขาดตอนลง ธรณีนกก็ลุกขึ้นเป่าสัญญาณนกหวีดเป็นจังหวะ กระชั้นแล้ววิ่งนำเหล่านักรบ ทพท. เข้าตะลุมบอน ที่หมายนอกจากเพื่อหวังผลแตกหักโดยเร็วแล้วยัง เป็นการป้องกันอันตรายจากการโจมตีทางอากาศ ซึ่งไม่สามารถใช้งานได้หากเกิดการรบประชิด เพราะไม่สามารถแยกแยะเป้าหมายการโจมตีได้

และพร้อม ๆ กับกำลังนักรบ ทพท. ที่दान้า กันลงมาจากพื้นที่สูงริมถนนนั่นเอง ห่างออกไป ไม่มากนัก เสียงระเบิดจากชะง่อนผาที่อยู่ระหว่าง กำลังส่วนลาดตระเวนนำกับกำลังส่วนใหญ่ที่หยุด ขบวนรอรับคำสั่งอยู่ก็ดังกึกก้องหลายลูกติดต่อกัน ก้อนหินใหญ่น้อยทยอยกลิ้งลงตามแรงโน้มถ่วง

ของโลกปิดกั้นถนนจนยานพาหนะไม่อาจเคลื่อนที่ผ่านได้ บางก้อนวิ่งผ่านไปยั้งหุบเหวเบื้องล่าง ติดตามด้วยเสียงป็นดังระงมมาจากที่สูงสู่เป้าหมายเบื้องล่างที่กำลังระส่ำระสาย อานาจาการยิงสะกดให้ทุกชีวิตบนถนนซึ่งตกอยู่ในสภาพเสียเปรียบ ต้องติดตรึงอยู่กับที่

กำลังทั้งสองส่วนถูกตัดขาดจากกันอย่างสิ้นเชิง ชายชาญปีกหลักร่วมกับผู้ใต้บังคับบัญชาจึงเข้าหากำลังข้าศึกที่หลังไหลลงมาจากเนินสูง หลายคนถูกกระสุนร่วงลงกับพื้น แต่กำลังที่เหลือซึ่งยังคงมีจำนวนเหนือกว่าพวกเขา มากมายนักก็ยังคงดาหน้าเข้าหาราวไม่หมดสิ้น เฮลิคอปเตอร์บินโฉบต่ำแล้วผ่านเลยไปโดยไม่สามารถปลดปล่อยอาวุธสังหารให้ความช่วยเหลือได้ เนื่องจากข้าศึกในชุดเขียวดาวแดงได้เข้ามาถึงปากถนนหนึ่งซึ่งห่างจากการวางกำลังของชายชาญและผู้ใต้บังคับบัญชาเพียงไม่กี่เมตรแล้ว นักบินพยายามตั้งหลักหาตำบลและจังหวะที่จะปล่อยกระสุนทำลาย

“ไปช่วยกำลังส่วนใหญ่ก่อน...ทางนี้ไม่ต้องเป็นห่วง จะพยายามตรึงไว้ให้ได้” ชายชาญตะโกนกรอกเข้าไปในวิทยุสนาม เหนือขึ้นไปบนท้องฟ้า นักบินพยักหน้ากับตัวเอง รับคำสั่งแล้วบินแยกไปยังกำลังส่วนใหญ่ซึ่งข้าศึกยังคงปักหลักยิงตรงจากที่สูงมิได้ส่งกำลังเข้ารบประชิดแต่อย่างใดและเพียงแค่อึดใจเดียว เสียงจรวดและปืนกลทางอากาศก็ดังประกอบเสียงกระสุนจากปืนเล็กที่ทั้งสองฝ่ายกำลังสาดเข้าหากันอย่างเมามัน

เสียงปืนสงบลงแล้ว กำลังที่เหลือกว่าอย่างเปรียบเทียบกับได้ของ ทปท. เข้าควบคุมพื้นที่สังหารไว้ได้อย่างสิ้นเชิง ปืนทุกกระบอกก็จ้องไปยังทหารกองทัพบกแห่งชาติแต่ละคนซึ่งไม่อยู่ในสถานภาพที่จะขัดขืนต่อสู้ได้แต่อย่างใด ห่างออกไปไม่กี่ร้อยเมตรที่กำลังส่วนใหญ่ เสียงปืนยังคงยิงต่อสู้ไม่ขาดสาย

“ปลดอาวุธเชลย...เตรียมถอนตัว” ธรรมเนียมร้องสั่งสายตาส่งไปรอบพื้นที่การรบซึ่งตกอยู่ในการควบคุมแล้วอย่างสิ้นเชิง จากนั้นก็เดินสำรวจไปรอบ ๆ ขณะที่สหายนักรบกำลังปลดอาวุธจากเชลยอย่างเร่งรีบและย้อนรำลึกไปถึงความรู้สึกที่ติดพันมานานับแต่ลดปากกระบอกปืนลงจากจุดตายของเป้าหมายเมื่อสักครู่ เขาจึงเดินไปยังรถจี๊ปที่จอดสงบนิ่งเหมือนยอมจำนนอยู่ตรงริมถนนห่างไปเพียงไม่กี่เมตร

ลับเหลี่ยมจากตัวถังรถที่กำลังสายตา ธรรมเนียมเห็นชายสองคนในเครื่องแบบสนาม คนหนึ่ง เป็นพลวิทยุ อีกคนคือเป้าหมายที่เขาไว้ชีวิตเมื่อลั่นกระสุนนัดแรกก่อนหน้านี้กำลังนั่งฟังล้อรถด้านขวาอยู่ต้นขาด้านขวาซุ่มชอกไปด้วยเลือดสีแดงเข้ม เขาเดินเข้าไปหาหวังสอบถามอาการและกล่าวคำขอโทษ แต่แล้วก็ต้องชะงักอยู่กับที่...

ชายชาญรู้สึกหมดหวังกับสถานการณ์รอบกาย แม้จะเข้าใจกับตัวเองว่าได้ตัดสินใจทำทุกอย่างไปอย่างดีที่สุดแล้ว กระนั้นเขาก็รู้สึกเสียใจกับความพ่ายแพ้เบื้องหน้า นึกถึงเกียรติภูมิของโรงเรียนนายร้อย จปร. เบ้าหลอมนักรบของชาตินึกถึงกองทัพบก นึกถึงชื่อเสียงของวงศ์ตระกูลที่เป็นทหารสืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคน

เสียงตะโกนสั่งการซึ่งคงเป็นผู้บัญชาการฝ่ายศัตรูดังไกลเข้ามาคำว่าเชลยเสียดลิกเข้าไปในก้นบึ้งแห่งจิตวิญญาณนักรบ...

ชายชาญค่อย ๆ เลื่อนมือไปที่ซองปืนพกด้านขวา แล้วดึงอาวุธปืนพกประจำกายขนาด ๑๑ มม. ขึ้นมา ใช้นิ้วหัวแม่มือค่อย ๆ จ้างนกปืน พยายามให้เกิดสุ่มเสียงน้อยที่สุด ส่งสัญญาณห้ามปรามไปยังพลวิทยุซึ่งทำท่าจะขยับห้าม

เด็กหนุ่มในชุดเขียวดาวแดงโผล่พ้นเหลี่ยมกำลังเข้ามาเต็มตา สายตาที่สับสนเพียงเสี้ยววินาที

คล้ายส่งสัญญาณอ่อนโยนบางอย่าง...

“อย่าครับ!” ธรณีนรึงตะโกนห้าม
เสียงปืนระเบิดขึ้นสองนัดเกือบพร้อมกัน
เสียงหนักทึบจากโคลต์ออโตเมติก ๑๑ มม. กับ
เสียงแหลมเล็กจากไรเฟิลจูโจม เอเค-๔๗

บทที่ ๑๑ สงครามส่วนตัว (บัญญัติ ขวาลศิลป์)

“เครื่องลงแล้วครับ...” นายทหารผู้แทน
ผู้บัญชาการทหารบกหันไปบอกกับนักบินและ
อาทิตยาซึ่งนั่งอยู่บนเก้าอี้ถัดไปพร้อมบิดามารดา
ของนักบินและชายชาญ ทุกคนยังคงอยู่ในอาการ
เหม่อลอยกับข่าวร้ายที่ได้รับแจ้งอย่างกะทันหัน
จากผ่านภพ เมื่อได้ยินคำเตือน ทั้งหมดจึงลุกขึ้นยืน
แล้วเดินตามคล้ายสิ้นเรี่ยวแรงไปยังประตูซึ่ง
เปิดกว้างสู่ลานจอดในสนามบินทหารกองทัพอากาศ
ดอนเมือง ในใจทุกคนพร่ำบอกกับตัวเองซ้ำแล้ว
ซ้ำเล่าว่า นี่ไม่ใช่เรื่องจริง...นี่ไม่ใช่เรื่องจริง เดี่ยวชาญชาญ
ก็จะเดินยืมลงมาจากเครื่องบิน

อาทิตยาปีบมือให้กำลังใจนักบินที่เธอ
เฝ้าเคียงข้างประทับประคองไม่ห่างนับแต่พบกันก่อน
หน้านี้เล็กน้อยหลังได้รับข่าวร้ายจากผ่านภพ
เช่นเดียวกัน

เครื่องบินขนส่งแบบ ซี-๑๓๐ ของกองทัพอากาศ
สี่เที่ยวเข้มค้อย ๆ มาจอดที่ลานจอดหน้า
หอบังคับการบิน สักครู่หนึ่งเมื่อเครื่องยนต์
ดับสนิทใบพัดทั้งคู่หมุนช้าลงตามแรงเฉื่อย ประตูท้าย
เครื่องบินก็ค่อย ๆ เปิดออกจนกระทั่งปลายด้านบน
แตะกับพื้นลาดจอดกลายเป็นทางลาดชันลง
สำหรับผู้โดยสารและสัมภาระ

“เสียดายครับ...ชายชาญชาญเป็นเพื่อนรุ่น
เดียวกับผม เป็นนายทหารชั้นเยี่ยมคนหนึ่งของ

กองทัพบก แต่เขาก็ได้ทำหน้าที่อย่างดีที่สุดถึง
วาระสุดท้ายแล้ว” นายทหารหนุ่มซึ่งร่วมมากับ
คณะผู้แทนกองทัพบกและผู้บัญชาการทหารบก
หันมากล่าวกับนักบินด้วยน้ำเสียงเศร้าหมอง
น้ำตาที่เพิ่งเหือดแห้งกลับมาพร้งพร้ออีกครั้ง
อาทิตยาส่งผ้าเช็ดหน้าให้หญิงสาวผู้เพิ่งสูญเสีย
พี่ชายอันเป็นที่รัก ชายผู้เป็นพ่อออกดกระซิบ
ประคองผู้เป็นแม่ซึ่งทำท่าชวนเซแทบจะทรงกาย
ไม่ติด

“ลูกแมยังไม่ตาย...เดี๋ยวก็เดินยืมลงมา...”

ทั้งหมดเดินตามคณะนายทหารใกล้เข้าไป
ยังบริเวณท้ายลำตัวเครื่องบิน พร้อม ๆ กับขบวน
นำศพของชายชาญชาญที่ก้าวพ้นจากความมืดในห้อง
โดยสารผ่านสู่ลานจอด ผ่านภพเดินนำลงมาเป็น
คนแรก ติดตามด้วยทหารทนายที่ช่วยกันนำโลงศพ
ซึ่งคลุมด้วยธงไตรรงค์อันเป็นเกียรติยศสูงสุดที่
ทหารกล้าพึงได้รับยามสละชีพเพื่อชาติ ทั้งหมด
อยู่ในชุดสนามสีพราง ปลายแขนเสื้อที่เคยพับ
เหนือข้อศอกยามปฏิบัติหน้าที่ถูกปลดออกมาก
จนปลายแขนเสื้อคลุม ข้อมือดูเป็น พิธีการ
อันเป็นการให้เกียรติแก่ผู้เสียชีวิต

ผู้บังคับแถวกองเกียรติยศบอกแถวทำความ
เคารพเสียงกังวานไปทั่วลานจอด หมวดทหาร
ทำท้าววันทยาวุธพร้อมเพรียงดงาม กระบี่ในมือ
ผู้บังคับแถวกองเกียรติยศยกขึ้นสูงแล้วปลดปลาย
ลงเรียพื้นทำความเคารพ พลแต่รเป้าแต่รเคารพ
ด้วยท่วงทำนองสง่างามที่แม่ผู้มีได้เป็นทหารยัง
จับสำเนียงได้

ขบวนเคลื่อนย้ายศพเดินช้า ๆ ไปยังขบวน
รถรับศพของกองทัพบกที่จอดคอยอยู่ไม่ห่างนัก
จากนั้นก็นำโลงศพขึ้นวางไว้บนพื้นที่บรรทุกจัดธงชาติ
ที่ห่มคลุมให้เข้าที่อย่างตั้งอกตั้งใจ แล้วผ่านภพ
กับทหารทั้ง ๖ ก็ทำวันทยหัตถ์เคารพศพเป็น

ครั้งสุดท้ายก่อนมอบหมายหน้าที่ให้กองทัพบก
นำศพไปยังวัดโสมนัสวิหาร อันเป็น ฌาปนสถาน
ของกองทัพบกเพื่อประกอบพิธีทางศาสนาซึ่งมี
กองทัพบกเป็นเจ้าของอย่างสมเกียรติ

พิธีต้อนรับศพเป็นไปอย่างศักดิ์สิทธิ์
ในสายตาของผู้ที่ได้ประสบกับความสูญเสียโดยตรง
อาจรู้สึกภาคภูมิใจแทนตัวผู้เสียชีวิตและครอบครัว
แต่ใครจะตระหนักถึงความรู้สึกที่นอกเหนือ
ไปกว่านี้จากผู้สูญเสียได้

น้ำตาของนับดาวยังคงหลั่งไหล เสียงสะอื้น
ของมารดา ยังคงได้ยินแม้บิดาไม่มีน้ำตาหลังออก
มาให้เห็น แต่ในหัวใจเล่า...

เสร็จหน้าที่และพิธีการซึ่งตนอาสาทำด้วย
ความเต็มใจเพื่อทำหน้าที่ให้เพื่อนเป็นครั้งสุดท้ายแล้ว
ผ่านภพก็เดินแยกตัวมายังกลุ่มของนับดาวที่ยืน
ร่วมพิธีอยู่ไม่ห่าง ถอดหมวกออกแล้วยกมือไหว้
บิดามารดาของเพื่อนรักซึ่งตนได้รับความกรุณา
ราวกับเป็นลูกชายอีกคน ก่อนจะกล่าวได้เพียงสั้น ๆ
ว่า “ผมเสียใจครับ” จากนั้นก็ไม่อาจกล่าววาจาใด ๆ
ได้อีกต่อไป

แล้วทั้งสี่ชีวิตก็กอดประคองให้กำลังใจกัน
และกัน ทุกคนหลังน้ำตาขำให้ มีเพียงผ่านภพ
เท่านั้นที่สามารถกลั้นน้ำตาไว้ได้ ส่วนบิดานั้น
ถึงตอนนี้ทำนบน้ำตาก็พังทลาย

“ไม่มีชาญแล้วนะลูก...ภพมาเป็นลูกพ่อลูกแม่
แทนนะ...” หญิงสูงอายุกล่าวจากส่วนลึกของความ
เป็นแม่ที่ยังคงรับไม่ได้กับความสูญเสียลูกชาย
สุดที่รักซึ่งมีเพียงคนเดียว ผ่านภพพยักหน้ารับพร้อม
คำยืนยันหนักแน่น

อาทิตยาบิบมือพี่สาวแน่น ในใจตื่นตันไปกับ
ภาพที่เห็น น้ำตาซึ่งไม่หลั่งไหลบ่อยนักทะเล้น

แวบหนึ่งที่ได้สบตากับนายทหารคนรัก อาทิตยา
รู้สึกคล้ายมีสัญญาณแปร่งบางอย่างในนั้น...

บรรยากาศในห้องทำงานของผ่านภพ

เจียบสังัด นายทหารหนุ่มผู้เพิ่งสูญเสียเพื่อนสนิทอันเป็น
ที่รักนั่งอยู่ตรงหน้ากองแฟ้มภาพถ่ายและรายงาน
ด้านการข่าวที่เขาเรียกมาดูเป็นการเฉพาะ ค่อย ๆ
อ่านเพื่อเจาะหาคำตอบบางประการ นาน ๆ ครั้ง
ก็หยิบภาพถ่ายมาดูประกอบภาพคร่าว ๆ ของเรื่องราว
ที่สนใจเริ่มปะติดปะต่อ

เสียงเคาะประตูดังขึ้น เสมียนยุทธการเปิด
ประตูเข้ามาเมื่อได้ยินเสียงอนุญาต

“สืบเอกประกอบที่ เสธ. ให้มาพบเดินทาง
มาถึงแล้วครับ...”

“ให้เข้ามาเลย...” โดยไม่รอให้กล่าวจบ
ผ่านภพสั่งการด้วยไม่ยอมให้เสียเวลาแม้แต่น้อย
เสมียนยุทธการหันไปพยักหน้าถ่ายทอดคำสั่งไปยัง
นายทหารชั้นประทวนในเครื่องแบบสนามซึ่งยืนรอ
อยู่ใกล้ ๆ

“นั่งลงก่อน...” ส.อ. ประกอบหย่อนตัวลงนั่ง
บนเก้าอี้หน้าโต๊ะทำงานของนายทหารเสนาธิการ
หนุ่มเพื่อนรักของผู้บังคับกองพันที่เขาอยู่ด้วยตอน
เสียชีวิต

“สบายดีหรือ...ตอนนี้ทำอะไร” ผ่านภพซึ่ง
คุ้นเคยอยู่ก่อนแล้วกับลูกน้องคนสนิทที่ทำหน้าที่
พลวิทยุประจำตัวของเพื่อนรัก กล่าวทักทายอย่าง
คุ้นเคย

“สบายดีครับ ขอขอบคุณครับ...ตอนนี้รองผู้บังคับ
กองพันอนุญาตให้ลาพักครับ ผลเลยลากลับ
ไปอยู่บ้านพ่อที่กระเป๋ ตั้งใจว่าจะบวชให้ผู้พันท่าน
ตอนพระราชทานเพลิงศพ...” น้ำเสียงยังสะท้อน
ความโศกเศร้าอย่างเห็นได้ชัด

“ขอบใจ...ดีแล้ว มีอะไรเดือดร้อนก็บอกกัน
นะ” เจียบไปครู่หนึ่ง “ไหนลองเล่าเรื่องตอนที่ผู้พัน
ถูกยิงให้ฟังซิ...เอาให้ละเอียดเลยนะ”

เรื่องราวของเหตุการณ์วันที่ยายชาญเสีย
ชีวิตริมถนนเขาพับผ้าถูกถ่ายทอดจากปากของพล
วิทยุซึ่งอยู่ในเหตุการณ์ใกล้ชิดตัวผู้บังคับกองพัน

มากที่สุดและเห็นทุกอย่างด้วยสายตาของตัวเองให้ผ่านภาพฟังอย่างละเอียด

“...ผู้พันท่านไม่ยอมแพ้ครับ ชักปืนพกมาปลดเซฟเตรียมไว้ พอ ผกค. คนที่ทำทางจะเป็นหัวหน้าเดินลับมุมด้านหลังเข้ามาท่านก็ยกขึ้นจะยิง...แต่มันใช้อาร์ก้ายิงใส่ก่อนครับ...นัดเดียวเท่านั้นเอง เข้าตรงหน้าอก”

ใช้เวลาเกือบ ๑๐ นาทีเรื่องราวทั้งหมดจึงจบลงผ่านภพหนึ่งเงียบไปครู่หนึ่ง พยายามเรียบเรียงการให้ปากคำไว้ในความทรงจำแล้วเชื่อมโยงกับรายงานด้านการข่าวที่สะสมไว้ในสมอง จากนั้นก็หยิบแฟ้มภาพถ่ายที่ตีตรา ‘ลับที่สุด’ ขึ้นมาแล้วส่งให้ลูกน้องคนสนิทของเพื่อนรัก

“ลองไล่ดูทีละภาพนะ...แล้วดูซิว่ามีคนที่ยิงชายชาญอยู่ในแฟ้มหรือไม่”

ความเงียบปกคลุมในห้องทำงานอีกครั้ง ได้ยินแต่เสียงเครื่องปรับอากาศดังแผ่ว ๆ ผ่านภพหนึ่งอ่านเอกสารไปเงียบ ๆ เปิดโอกาสให้พนักงานวิทยุผู้ นั้นเปิดแฟ้มภาพถ่ายดูไปตามสบาย จนกระทั่งมาชะงักอยู่ที่ภาพหนึ่งใช้เวลาพิเคราะห์อยู่เพียงครู่ก็ยกหน้าขึ้น

“ดูคล้ายจะเป็นคนคนนี้ครับ แต่ภาพมันไม่ค่อยชัด” แล้วส่งแฟ้มภาพคืนให้ผ่านภพพร้อมกับชี้ไปยังใบหน้าหนึ่ง ภาพถ่ายขนาดโพสต์การ์ดที่วางอยู่ตรงหน้าเป็นผลงานทางด้านข่าวลับ เป็นภาพถ่ายหมู่ของเหล่านักรบ ทปท. ทุกคนอยู่ในชุดเขียวดาวแดง ในมือถืออาวุธ หน้าตายิ้มแย้ม

ผ่านภพฟังดูครู่หนึ่งแล้วหยิบแฟ้มภาพถ่ายอีกแฟ้ม เปิดไปยังหน้าที่มีกระดาดขค้นไว้แล้วส่งให้ประจักษ์พยานผู้เห็นความตายของเพื่อนรักต่อหน้าต่อตา

“ลองดูหน้าคนนี้ซิ”

เทียบแวบเดียวที่ภาพถ่ายตรงหน้า พลวิทยุ

ผู้นั้นก็ถึงกับตัวแข็งแหวตาและสีหน้าแสดงออกถึงความแค้นที่ฝังแน่นอยู่ในใจกับความตายของผู้บังคับบัญชาที่ปรากฏชัด ๆ ต่อหน้า

“ใช่ครับ...ใช่แน่นอน มันเป็นใครครับ จะหาตัวมันได้ไหมครับ ?” ถามเสียงสั่นล่อล่ออย่างควบคุมอารมณ์ไม่ได้

ผ่านภพไม่ตอบคำถามนี้ เพราะสิ่งที่อัดอั้นอยู่ในใจนั้นเขารู้ว่ามันเป็นเรื่องที่ไม่สมควรเปิดเผยให้ผู้ใดทราบ ถึงตอนนี้ทุกอย่างก็ได้คำตอบชัดเจนแล้ว ความสงสัยและลางสังหรณ์ที่มีแต่ต้นได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นจริงตามนั้น

ภาพถ่ายสุดท้ายที่ยืนยันตัวผู้สังหารเพื่อนรักของเขาคือภาพถ่ายที่ได้จากงานข่าวลับที่หน้าคลินิกแพทย์สามีภรรยาในตัวจังหวัดตราบังนั้นเอง

ภารกิจส่วนรวมของกองทัพเพื่อเอาชนะสงครามคอมมิวนิสต์ ของเขายังคงดำรงอยู่ และต้องดำเนินต่อไปแต่ฉบับนี้ผ่านภพกำลังก่อสงครามใหม่ ขึ้นมาอีกสงครามหนึ่งอย่างเงียบ ๆ เพียงลำพัง...

เป็นสงครามส่วนตัวระหว่างเขากับภรรยาหรือสหยาตรงแห่ง ทปท. เขต ๓ เป็นสงครามชำระแค้นให้เพื่อนรัก

แน่นอน สงครามทั้งสองเกี่ยวพันกันอย่างแยกไม่ออก สงครามของบ้านเมือง กับสงครามส่วนตัว...

(อ่านต่อเล่มฉบับต่อไป)

รู้จักโควิดโอไมครอน (COVID OMICRON)

เรียบเรียงโดย พ.อ.นพ. ยรรยงค์ อัมสุวรรณ

ผู้อำนวยการกองแพทย์ สำนักงานสนับสนุน หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา กองบัญชาการกองทัพไทย

“โอไมครอน” (Omicron) โควิดไวรัสสายพันธุ์ใหม่ ซึ่งเพิ่งถูกค้นพบและได้รับการยืนยันอย่างเป็นทางการจากองค์การอนามัยโลก (WHO) ในวันที่ 26 พ.ย. 64 ที่ผ่านมาและได้ถูกจัดให้เป็นเชื้อไวรัสโควิด-19 สายพันธุ์สำคัญ ซึ่ง WHO จัดให้อยู่ในสายพันธุ์ที่ “น่ากังวล” (Variant of Concern หรือ VOC) เป็นเชื้อโควิดตัวที่ 5 ต่อจากสายพันธุ์อัลฟา, เบตา, แกมมา และเดลตา โดยกลุ่มที่ปรึกษาทางเทคนิคด้านวิวัฒนาการของไวรัส SARS-CoV-2 (Technical Advisory Group on SARS-CoV-2 Virus Evolution) หรือ TAG-VE ซึ่งได้ติดตามและประเมินวิวัฒนาการของ SARS-

CoV-2 มาเป็นระยะ ๆ รวมถึงการประเมินการกลายพันธุ์ ระบุว่า WHO ได้รับรายงานเรื่องไวรัส SARS-CoV-2: B.1.1.529 ครั้งแรกจากประเทศแอฟริกาใต้ เมื่อวันที่ 24 พ.ย. 64 โดยเป็นการยืนยันการติดเชื้อ B.1.1.529 ครั้งแรกจากตัวอย่างที่เก็บรวบรวมเมื่อวันที่ 9 พ.ย. 64 โดยเบื้องต้น B.1.1.529 หรือ “โอไมครอน” มีการสะสมการกลายพันธุ์ที่น่าตกตะลึง และหลักฐานที่พบในเบื้องต้นมีข้อบ่งชี้ถึงความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นในการที่จะทำให้เกิดการติดเชื้อซ้ำ เมื่อเทียบกับสายพันธุ์ที่น่ากังวล (VOC) อื่น ๆ และปัจจุบันการติดเชื้อสายพันธุ์โอไมครอนแพร่กระจายเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในพื้นที่

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๑ เดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

ส่วนใหญ่ของประเทศแอฟริกาใต้และกระจายไปหลายภูมิภาคทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยเราด้วย

อย่างไรก็ดีจากการตรวจสอบสายพันธุ์โอไมครอนพบว่า มี Mutation บน Spike ที่เรียกว่า Δ69-70 (Amino acid ตำแหน่ง 69-70) หายไป 2 ตัว ซึ่งเหมือนกับสายพันธุ์อัลฟา ด้วยเหตุนี้ทำให้การทำ qPCR บางแล็บตรวจไม่พบ S gene เรียกว่า S gene target failure หรือ SGTF ซึ่ง SGTF นั้นเดิมพบเฉพาะสายพันธุ์อัลฟา ทำให้ติดตามสายพันธุ์โอไมครอนได้โดยไม่ต้องทำ Full genome sequencing และในเมื่อปัจจุบันสายพันธุ์อัลฟาแทบจะสูญพันธุ์ไปหมดแล้ว ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ จึงสามารถใช้ SGTF เป็นตัวคัดกรองสายพันธุ์โอไมครอนได้ ซึ่งจะทำให้การตรวจมีความรวดเร็วมากขึ้น ทั้งนี้ทีม TAG-VE จะดำเนินการตรวจสอบและประเมินสายพันธุ์โอไมครอนอย่างต่อเนื่องต่อไป และหากมีข้อมูลเพิ่มเติมจะมีการแจ้งให้ประเทศสมาชิกและสาธารณสุขได้รับทราบต่อไป แต่เนื่องจากทีม TAG-VE ได้มีการนำเสนอข้อมูลซึ่งบ่งชี้ถึงความเปลี่ยนแปลงที่เป็นอันตรายในทางระบาดวิทยาของ “สายพันธุ์โอไมครอน” WHO จึงขอแจ้งเตือนประเทศต่าง ๆ ให้เพิ่มการเฝ้าระวังที่จะนำไปสู่การกลายพันธุ์ของ SARS-CoV-2 แลกเปลี่ยนข้อมูลและรายงานการค้นพบการติดเชื้อในกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับสายพันธุ์ VOC และเน้นย้ำคำเตือนให้

ประชาชนปฏิบัติตามมาตรการเว้นระยะห่างทางสังคม เพื่อลดความเสี่ยงในการติดเชื้อ คาดการณ์ว่าการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม หรือผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการกลายพันธุ์ของไวรัสโควิด เช่น การส่งผ่านเชื้อโรค ความรุนแรงของโรค การหลบหลีกภาวะภูมิคุ้มกันของร่างกาย การวินิจฉัยโรค หรือการหลบหลีกการบำบัดรักษา เนื่องจากพบว่าการส่งผ่านการแพร่กระจายเชื้อในชุมชนอย่างมีนัยสำคัญ หรือเกิดคลัสเตอร์ (การติดเชื้อแบบกลุ่มก้อน) ของโควิด-19 จำนวนมาก ทั้งนี้ในหลายประเทศยอดผู้ป่วยติดเชื้อที่เพิ่มขึ้นเมื่อเวลาผ่านไปมีความสัมพันธ์กับความชุกของโรคที่เพิ่มขึ้น หรืออาการแสดงทางระบาดวิทยาอื่น ๆ อันส่งผลกระทบต่อความเสียหายของชีวิตที่เกี่ยวกับวงการสาธารณสุขโลก “ไวรัสสายพันธุ์น่ากังวล” (VOC) ของโควิดโอไมครอนนี้เป็นสายพันธุ์ของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ที่ถูกจัดให้อยู่ในคานิยาม VOC ด้วยวิธีการประเมินเปรียบเทียบกับ การพิสูจน์ได้ว่ามีความสัมพันธ์ในการเปลี่ยนแปลงของขนาดสาธารณสุขโลกที่กำลังตามมาอย่างมีนัยสำคัญ อาทิ การเพิ่มขึ้นในส่วนการส่งผ่านการแพร่เชื้อ การก่อให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายโดยมีการเปลี่ยนแปลงในทางระบาดวิทยา (การพัฒนาของเชื้อโรค) ของโควิด-19 ความรุนแรงของโรค หรือการเปลี่ยนแปลงในอาการของโรคทางคลินิกที่เพิ่มขึ้น หรือการลดลงของประสิทธิภาพของสาธารณสุข

โควิดสายพันธุ์ โอไมครอน Omicron
สายพันธุ์ที่น่ากังวลตัวใหม่ของโลก

รหัส B.1.1.529

มีตำแหน่งการกลายพันธุ์ของยีนมากถึง 50 ตำแหน่ง

พบครั้งแรกตอนใต้ของทวีปแอฟริกา

น่าจะเกิดขึ้นจากคนไข้คนหนึ่งไม่สามารถต่อสู้กับเชื้อไวรัสในร่างกายของตัวเองได้ จึงทำให้เกิดการกลายพันธุ์ขึ้น

ประเทศที่พบผู้ติดเชื้อแล้ว
อากิ แอฟริกาใต้, บอตสวานา, เบลเยียม, ฮังการี, และอิสราเอล

มีหลักฐานชี้ว่า อาจมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นที่จะทำให้เกิดการล้มตายต่อเชื้อชาติ

WHO
ได้รับรายงานครั้งแรกในแอฟริกาใต้เมื่อวันที่ 24 พ.ย. จัดให้เป็นโควิดสายพันธุ์ที่น่ากังวลตัวที่ 5 ต่อจาก อัลฟา, เบตา, แกมมา, และเดลตา

ที่มา: BBC UPDATE 27 พ.ย. 64

รู้จัก Omicron
โควิดสายพันธุ์ที่น่ากังวล

สายพันธุ์ Omicron (B.1.1.529)

- 9 พฤศจิกายน 2564 ตรวจพบครั้งแรกในแอฟริกาใต้
- 26 พฤศจิกายน 2564 WHO จัดเป็นสายพันธุ์ที่น่ากังวล (VOC)
- รหัสพันธุกรรมใกล้เคียงกับสายพันธุ์ที่ระบาดในช่วงกลางปี 2563 แสดงว่าจะเกิดการกลายพันธุ์ในผู้ติดเชื้อเร็ว เช่น ผู้มีภูมิต้านทานพร้อม

การกลายพันธุ์ 32 ตำแหน่งบนโปรตีนหนาม

- การกลายพันธุ์หลายตำแหน่งอาจทำให้เชื้อภูมิคุ้มกัน และต่อต้าน
- H655Y, N679K และ P681H อาจทำให้แพร่ระบาดเร็วขึ้น
- S gene dropout ทำให้สามารถตรวจเบื้องต้นได้จาก RT-PCR

การแพร่ระบาด	ความรุนแรง	ประสิทธิภาพของวัคซีน
น่าจะเร็วขึ้น	ยังไม่มีข้อมูล	น่าจะลดลง
จำนวนผู้ติดเชื้อเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในหลายจังหวัดของแอฟริกาใต้		รวมการศึกษาของบริติชบริติชภายใน 2 สัปดาห์

ประเทศในแถบผู้ติดเชื้อแล้ว

- แอฟริกาใต้ 77 ราย
- บอตสวานา 19 ราย
- ฮ่องกง 2 ราย (1 รายติดเชื้อในสถานกักกัน)
- อิสราเอล 3 ราย และเบลเยียม 1 ราย

ที่มา: น. 31/11/21 พฤษภาคม 2564

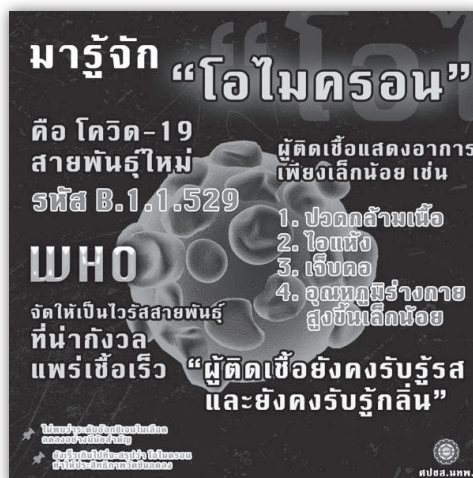

และมาตรการทางสังคม การวินิจฉัย วัคซีน และการบำบัดรักษาโรคที่มีอยู่

เบื้องหลังองค์การอนามัยโลกเลือก ‘โอไมครอน’ เป็นชื่อโควิดสายพันธุ์ล่าสุด ส่วนหนึ่งเพื่อป้องกันการสับสน แต่ในขณะเดียวกัน ก็ยังถูกมองว่า มีเหตุผลทางการเมืองระหว่างประเทศ มาเกี่ยวข้องอย่างเลี่ยงไม่ได้ ในตอนแรกที่องค์การอนามัยโลกยังไม่ประกาศชื่ออย่างเป็นทางการ หลายฝ่ายคาดการณ์ว่า ชื่อของไวรัสสายพันธุ์ B.1.1.529 จะใช้ชื่อว่า ‘นิว’ (Nu) ซึ่งเป็นตัวอักษรกรีกที่ต่อจากมิว ที่เป็นชื่อสายพันธุ์โควิดไปแล้ว อย่างไรก็ตาม องค์การอนามัยโลกกลับเลือกใช้ชื่อ ‘โอไมครอน’ ซึ่งถ้าเป็นไปตามลำดับแล้วก็เท่ากับว่า องค์การอนามัยโลกไม่ได้ข้ามแค่ชื่อ ‘นิว’ เท่านั้น แต่ยังข้ามการใช้ชื่อ ‘ไซ’ (Xi) ซึ่งเป็นชื่อตัวอักษรกรีกต่อจากนิว และอยู่ก่อนหน้าโอไมครอนด้วย มีคนจำนวนไม่น้อยสงสัยว่าทำไมองค์การอนามัยโลกถึงข้ามชื่อตัวอักษรกรีกไปถึง 2 ชื่อ จนกระทั่งมีคำตอบที่ไม่เป็นทางการ ออกมาจากนายพอล นูกิ บรรณาธิการอาวุโสของหนังสือพิมพ์เทเลกราฟที่อ้างแหล่งข่าวว่า เป็นความตั้งใจขององค์การอนามัยโลกจริงๆ ที่ข้ามทั้งสองชื่อนี้ไป บรรณาธิการของเทเลกราฟระบุว่า การข้ามชื่อ ‘Nu’ และ ‘Xi’ เป็นไปเพื่อหลีกเลี่ยงความสับสน โดยหากเรียกไวรัสใหม่ว่า ‘Nu’ อาจไปพ้องกับคำ

ทั้งนี้ สื่อระดับโลกอย่าง BBC และ Reuters ได้พูดคุยกับ ดร.แอนเจลีเก คูตซี ประธานสมาคมการแพทย์แห่งแอฟริกาใต้ ผู้ค้นพบโควิด-19 สายพันธุ์โอไมครอนเป็นคนแรก

ว่า ‘New’ และอาจทำให้หลายคนคิดว่านี่เป็นไวรัสใหม่ได้ ขณะที่การเลือกใช้ชื่อไวรัสว่า ‘Xi’ เนื่องจากคำดังกล่าวไปพ้องกับชื่อนายสี จิ้นผิง (Xi Jinping) ประธานาธิบดีของจีน ซึ่งก็อาจทำให้คนสับสนเช่นกัน แม้จริง ๆ แล้วจะออกเสียงตัวอักษรกรีกนี้ว่า ‘ไซ’ ก็ตาม หลายคนออกมาแสดงความเห็นว่า หากนี่เป็นเหตุผลที่แท้จริงขององค์การอนามัยโลก ก็สะท้อนให้เห็นว่า สุดท้ายแล้วทุกเรื่องล้วนเกี่ยวข้อง และอาจเป็นประเด็นทางการเมืองได้ทั้งสิ้น ขณะที่นายเท็ด ครูซ สมาชิกวุฒิสภารัฐเท็กซัส จากพรรครีพับลิกันมองว่า หากองค์การอนามัยโลกกลัวพรรคคอมมิวนิสต์จีนขนาดนี้แล้วจะเชื่อมั่นในองค์การอนามัยโลกได้อย่างไร จะไม่ปกปิดข้อมูลหากมีโรคระบาดเกิดขึ้นในครั้งหน้า

อาการของโควิดสายพันธุ์โอไมครอน

โดยพบว่าผู้ป่วยที่มีการติดเชื้อสายพันธุ์โอไมครอน จมูกยังสามารถได้กลิ่น ลิ้นรับรสได้ดี ไม่ค่อยมีไข้ แต่พบว่ามีอาการอ่อนเพลีย เหนื่อยง่าย ปอดอักเสบ (ซึ่งอาการคล้ายกับสายพันธุ์เดลตา) ปัจจุบันข้อมูลยังไม่เพียงพอที่จะสามารถสรุปได้ว่าอาการจะรุนแรงกว่าหรือไม่

- อาจมีอาการไม่สบายแค่ 1-2 วัน
- จมูกยังสามารถได้กลิ่น ลิ้นรับรสได้ดี
- ไม่ค่อยมีไข้

SPRING
**อาการโควิด
โอไมครอน**
โควิดสายพันธุ์ที่นำกังวล (VOC)

มีอาการ
ไม่สบายแค่ 1-2 วัน

การรับกลิ่น
และรสชาติเป็นปกติ

รู้สึกง่วงและ
ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ

มีอาการไอเล็กน้อย
ระคายคอ

อาการกั๊กหนัด
ไม่ชัดเท่าสายพันธุ์อื่น

อาการกั๊กหนัด
ไม่ชัดเท่าสายพันธุ์อื่น

ผู้ติดเชื้อสามารถ
รักษาที่บ้านได้

กรม
พ.บ. ๖
กรม
พ.บ. ๖
กรม
พ.บ. ๖

ชีวส์
โควิดและวัคซีน

**โควิดสายพันธุ์ล่าสุด!
โอไมครอน Omicron**

อาการ
รู้สึกง่วง ปวดเมื่อยตัว ปวดกล้ามเนื้อ
ส่วนใหญ่ 2-3 วัน อาการจะดีขึ้น
ไข้ไม่สูง ผลกระทบเรื่องได้กลิ่นหรือรับรส
วิธีป้องกัน
สวมหน้ากากเวลาพูดคุย
หมั่นล้างมือ เลี่ยงการอยู่ในพื้นที่แออัด

อาการ
ไม่สบายแค่ 1-2 วัน

การรับกลิ่น
และรสชาติเป็นปกติ

รู้สึกง่วงและ
ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ

มีอาการไอเล็กน้อย
ระคายคอ

อาการกั๊กหนัด
ไม่ชัดเท่าสายพันธุ์อื่น

อาการกั๊กหนัด
ไม่ชัดเท่าสายพันธุ์อื่น

ผู้ติดเชื้อสามารถ
รักษาที่บ้านได้

- รู้สึกง่วง และปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ
- มีอาการไอเล็กน้อย ระคายคอ
- อาการยังไม่ชัดเท่าสายพันธุ์อื่น
- ผู้ที่เป็นโรคเบาหวาน โรคหัวใจ หากติดเชื้ออาจทำให้มีอาการรุนแรง
- อาการโดยรวม เบื้องต้นพบว่า ไม่รุนแรงสามารถรักษาที่บ้านได้

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ออกมาเตือนว่า หากมีอาการดังต่อไปนี้ มีความเสี่ยงที่จะติดโควิด-19 สายพันธุ์โอไมครอน (Omicron) คือ แรกเริ่มมีน้ำมูก จาม ปวดหัว ต่อมาอ่อนเพลีย ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ เจ็บคอ บางคนมีเหงื่อออกตอนกลางคืน สำหรับผู้ไปพื้นที่เสี่ยงควรตรวจ ATK แม้ฉีดวัคซีนครบ ไม่ประมาท สังเกตอาการ หากไม่ดีขึ้น ให้รีบพบแพทย์

วิธีการตรวจหาเชื้อโควิดโอไมครอน

การกลายพันธุ์จะส่งผลต่อความแม่นยำของการตรวจ RT-PCR มากกว่า ATK เพราะ RT-PCR มีการตรวจโดยชุดรหัสพันธุกรรมเป็นหลัก ถ้ามีการกลายพันธุ์เปลี่ยนตำแหน่งไปมาก ๆ ห้องปฏิบัติการบางแห่งอาจตรวจไม่ได้ ต้องไปอัปเดตชุดตรวจเรียกว่า Primer ให้มันจับได้ สอดคล้องกันไปกับการเปลี่ยนแปลงของโควิดโอไมครอน ส่วน ATK ตรวจจากโปรตีนแล้วตำแหน่งของโปรตีนที่เลือกตรวจเกือบทั้งหมดของประเทศไทย แต่เท่าที่มีรายงานในต่างประเทศจะตรวจโปรตีนที่เรียกว่า นิวคลีโอแคปซิด (nucleocapsid) หรือ N protein ซึ่งโปรตีนนี้จะอยู่ส่วนนอก spike ตรงนี้มีการกลายพันธุ์น้อย ฉะนั้นไม่ว่าจะเป็นสายพันธุ์อะไร ATK จะยังตรวจได้อยู่จริง ๆ มีข้อมูลจากเยอรมนี ว่า คนที่ติดเชื้อโอไมครอนใช้ ATK ตรวจพบหมด ตำแหน่งที่กลายพันธุ์มาก ๆ ไม่ใช่ตำแหน่งเป้าหมายของ ATK สำหรับ ATK มันเลือกตรวจจากตำแหน่งที่มีการกลายพันธุ์ต่ำอยู่แล้ว

วัคซีนที่มีอยู่ป้องกันอาการป่วยจากโอไมครอนได้แค่ไหน

ซีอีโอ 'โมเตอร์นา' ยอมรับว่า วัคซีนป้องกันโควิด-19 ของบริษัท อาจมี ประสิทธิภาพลดลง ถ้าใช้กับสายพันธุ์ 'โอไมครอน'

สตีฟ ฮัน ซีอีโอบริษัทโมเตอร์นา ยอมรับว่า วัคซีนโควิด-19 ของบริษัท อาจมี ประสิทธิภาพลดลง ถ้าใช้กับสายพันธุ์ 'โอไมครอน'

กรุงเทพฯธุรกิจ

“
ผมคิดว่ามัน (ประสิทธิภาพวัคซีน) น่าจะลดลงมาก ผมไม่รู้ว่าจะมากเท่าไร เพราะเราต้องรอข้อมูล
แต่จากนักวิทยาศาสตร์ ทุกคนที่พบได้คุยด้วย... เหมือนว่า 'มันจะไม่ดี'
”

ต้องให้วัคซีนแบบไหน แล้วชนิดไหนจะมาปรับปรุงสูตรได้เร็วที่สุด และต้องใช้วัคซีนสูตรผสมใหม่?

“บริษัทวัคซีน” กับ “โควิดสายพันธุ์โอไมครอน”

1. บริษัทโมเดอร์นา

ผู้บริหารโมเดอร์นาให้ความเห็นว่า หากสูตรวัคซีนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่สามารถรับมือได้ อีกหนึ่งทางเลือกที่เป็นไปได้ ณ เวลานี้ คือเพิ่มปริมาณยาสำหรับการฉีดเข็มกระตุ้นให้มากขึ้น นอกจากนี้บริษัทกำลังทดสอบวัคซีนกระตุ้นแบบหลายแอนติเจน (Multivalent Booster) ว่าจะสามารถให้ผลในแง่ของการต้านทานการติดเชื้อสายพันธุ์โอไมครอนได้มากน้อยเพียงใด

2. บริษัทแอสตราเซนเนกา

โฆษกแอสตราเซนเนกาเปิดเผยว่า บริษัทกำลังทำการวิจัยในประเทศบอตสวานา ซึ่งพบการปรากฏตัวของสายพันธุ์โอไมครอน เพื่อรวบรวมข้อมูลไวรัสสายพันธุ์ใหม่จากโลกจริงไปเปรียบเทียบกับประสิทธิภาพวัคซีน Vaxzevria ของบริษัท นอกจากนี้บริษัทได้นำยา AZD7442 ซึ่งเป็นยาแอนติบอดี

ชนิดฉีดเข้ากล้ามเนื้อ ซึ่งถูกพัฒนาขึ้นเพื่อรักษาโรคโควิด-19 (รายงานผลการทดลองทางคลินิกระยะที่ 3 พบว่า สามารถลดความเสี่ยงการเกิดโรคโควิด-19 แบบมีอาการได้ถึง 83% และสามารถลดความเสี่ยงในการเกิดโรครุนแรง หรือเสียชีวิตได้ 88%) มาทดสอบใช้กับสายพันธุ์โอไมครอนแล้วอีกด้วย

3. บริษัทไฟเซอร์-ไบออนเทค

บริษัทไฟเซอร์เปิดเผยว่า กำลังอยู่ระหว่างการตรวจสอบประสิทธิภาพวัคซีนกับสายพันธุ์โอไมครอน โดยเบื้องต้นคาดว่าจะมีการเปิดเผยข้อมูลต่อไป

4. บริษัทจอห์นสัน แอนด์ จอห์นสัน

โฆษกของจอห์นสัน แอนด์ จอห์นสัน ยืนยันว่า กำลังอยู่ระหว่างการทดสอบประสิทธิภาพวัคซีนกับสายพันธุ์โอไมครอน

“นักวิจัยในแอฟริกาใต้” เผย!!
เชื้อ “โอมิครอน” หลบภูมิคุ้มกันเก่ง
เสี่ยงทำติดโควิดซ้ำมากกว่าสายพันธุ์อื่น 3 เท่า

THAILAND VISION

“ศ.นพ.ยง” วิเคราะห์
ผลของการใช้วัคซีนสูตรไขว้
อาจช่วยในการรับมือ “โอมิครอน”

THAILAND VISION

ฉีดวัคซีนแบบลูกผสม

วัคซีนเชื้อตาย หรือ เคยติคเชื้อ + วัคซีนชนิดอื่น

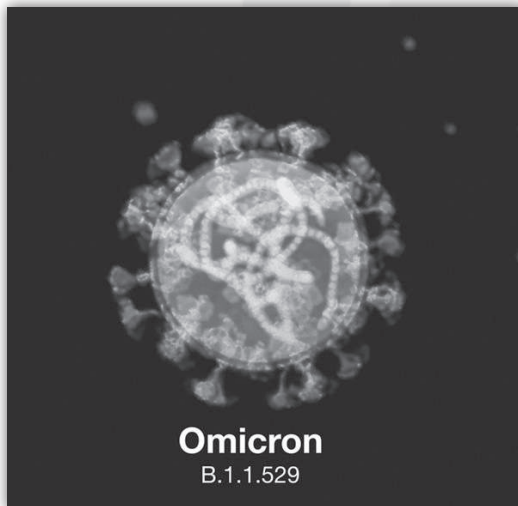
ช่วยป้องกันไวรัสกลายพันธุ์

เนื่องจากทำให้มีระดับภูมิคุ้มกันสูงมาก เรียกว่าภูมิคุ้มกันแบบลูกผสม

หน้า: 11, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

เปรียบเทียบโควิดสายพันธุ์นำกังวล

	Alpha	Beta	Gamma	Delta	Omicron B.1.1.529
ลักษณะอาการ	อาการคล้ายไข้หวัดธรรมดา	มีอาการคล้ายไข้หวัดธรรมดา	มีอาการคล้ายไข้หวัดธรรมดา	มีอาการคล้ายไข้หวัดธรรมดา	มีอาการคล้ายไข้หวัดธรรมดา
ความเร็วในการแพร่เชื้อ	เพิ่มขึ้น 50-75%	เพิ่มขึ้น 50%	เพิ่มขึ้น 2.5 เท่า	เพิ่มขึ้น จากสายพันธุ์ Alpha 60%	คาดว่าจะเพิ่มขึ้น เนื่องจากสายพันธุ์ Delta ใน South Africa ได้แพร่ระบาด
Reproductive number	1.74	-1.1	2.6	5.08	คาดว่าจะเพิ่มขึ้นกว่า 10 เท่า type นี้ไม่มีข้อมูลยืนยัน
ความรุนแรง	น่าจะเพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	น่าจะเพิ่มขึ้น	ยังไม่ชัดเจน ผู้เชี่ยวชาญ "มีความเป็นไปได้ที่อาการรุนแรงจะไม่มี"
ระยะฟักตัว		เฉลี่ย 5-6 วัน		เฉลี่ย 4.3 วัน	ยังไม่ชัดเจน
ผลกระทบภูมิคุ้มกัน	ไม่มีข้อมูล	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	อาจจะมีภูมิคุ้มกันไม่สูงเท่าสายพันธุ์อื่นที่แพร่ระบาดไปแล้ว
Vaccine effectiveness		J&J 57-72% Novavax 40-60%	Pfizer/Moderna 61%	Pfizer 90% AZ 82% (ผลการรักษาในโรซามา)	ยังไม่ชัดเจน

รู้จักโควิดสายพันธุ์ใหม่ OMICRON

- โควิดสายพันธุ์ใหม่ **B.1.1.529** หรืออีกชื่อคือ **"OMICRON"**
- อาการของสายพันธุ์ **"OMICRON"** มีอาการเบื่อยล้าอย่างรุนแรง ไม่สูญเสียการรับรสหรือการรับกลิ่น อาจมีอาการไอเล็กน้อย แต่ไม่มีอาการใดที่เด่นชัด
- เกิดจากการกลายพันธุ์มากกว่า **50 จุด** โดยเฉพาะแก่งโปรตีนที่แปรสภาพไปกว่า **32 แห่ง**
- อาจอันตรายกว่า **สายพันธุ์เดลต้า**
- องค์การอนามัยโลก (WHO) ประกาศระบับระดับในระดัับเบื้องต้นเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

เอกสารอ้างอิงและภาพอ้างอิงของบทความเรียบเรียงนี้

- <https://workpointtoday.com/covid-why-name-omicron/>
- <https://www.thairath.co.th/scoop/theissue/2252310>
- <https://www.bangkokbiznews.com/news/979690>
- <https://vichaivej-nongkhaem.com/health-info>
- <https://www.sikarin.com/health/>
- <https://thematter.co/science-tech/health/omicron-information-manop/161628>
- <https://thestandard.co/existing-coronavirus-vaccine-protect-omicron-type-or-not/>

พลคาว

ผักพื้นบ้าน มากกว่าการเป็นอาหาร / จากล้านนาสู่สมุนไพรโลก???

พ.อ.หญิง ภญ.พท. กานต์ชวีวรรณ วชิยาภรณ์ / ประจำ รร.จปร. ชรก.รพ.ร.จปร.

ตอนที่ ๑

“พลคาว” กำเมืองว่าผักคาวตอง สูดยอดสมุนไพรพื้นบ้านไทย ต้านโรคร้ายได้จริงหรือ ?

พลคาว (Plu Kaow) หรือ ผักคาวตอง (Houttuynia cordata Thunb.) เป็นพืชล้มลุกขนาดเล็ก เป็นพืชสมุนไพรพื้นบ้านที่มีประวัติการใช้เป็นยารักษาโรคมายาวนาน ทั้งใช้เป็นอาหารสมุนไพรและไม้ประดับทางภาคอีสาน ภาคเหนือ เป็นพืชสมุนไพรประจำถิ่นที่พบมากในแถบภาคเหนือของไทย เป็นสมุนไพรพื้นเมืองที่ได้รับความนิยมในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มานาน และยังพบในบริเวณเทือกเขาหิมาลัย อินเดีย เรื่อยมาจนถึงจีน เวียดนาม ลาว เกาหลี และญี่ปุ่น ถือว่าเป็นพืชตระกูลเดียวกับ พลู ชอบขึ้นและเลื้อยไปตามดินในพื้นที่ที่ชื้นแฉะ มีร่มเงาเล็กน้อย ชอบสภาพอากาศเย็น โดยมีลักษณะแตกต่างจากพลู คือ ที่ใต้ใบของพลคาวจะมีสีแดงอ่อนไปจนถึงสีแดงเข้ม ชาวบ้านในเขตภาคเหนือจะเรียก “ผักคาวตอง” เนื่องจากทั้งต้นถ้านำมาขยี้ดมจะได้กลิ่นคล้ายคาวปลา ซึ่งส่วนใหญ่นิยมนำไปมารับประทานเป็นผักสด ผักเคียง ใช้บริโภคสดกับอาหารประเภทลาบ หลู้ ก้อย และ แจ่ว มีรสเปรี้ยว ฝาด เผ็ดเล็กน้อย กินในมื้ออาหาร

ประกอบอาหารเพื่อช่วยในการแต่งกลิ่น เช่น ซุปหน่อไม้ ตำรากพลคาว

จัดเป็นผักสมุนไพรพื้นบ้านที่มีสรรพคุณในการเสริมภูมิคุ้มกันของร่างกาย มีการศึกษาวิจัย และจดสิทธิบัตรมากตัวหนึ่ง จากการวิจัยทั้งในและต่างประเทศ พบฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาของพลคาว เช่นเดียวกับการใช้ประโยชน์ทางยาของหมอยาพื้นบ้าน สรรพคุณในตำรายาไทย ระบุว่า พลคาวหรือผักคาวตองมีรสเผ็ดกลิ่นฉุน มีกลิ่นคาวปลาเป็นยาฤทธิ์เย็น ช่วยแก้กามโรค เข้าซ้อ แก้น้ำเหลืองเสีย ทำให้แผลแห้ง ออกฤทธิ์ต่อปอดและตับ ใช้เป็นยาขับพิษร้อน ถอนพิษไข้ แก้พิษ ขับปัสสาวะ แก้บวมน้ำ รักษาปอดอักเสบเป็นหนอง หลอดลมอักเสบ ต่อมทอนซิลอักเสบ แก้ไอ รักษาการติดเชื้อทางเดินปัสสาวะ ไตอักเสบบวมน้ำ ลำไส้อักเสบ เต้านมอักเสบ หูชั้นกลางอักเสบ แก้บิด แก่ริดสีดวงทวาร การใช้ภายนอกใช้แก้พิษงู แมลงกัดต่อย แก้โรคผิวหนังกลากเกลื้อน ผื่นอักเสบ ทาภายนอก ให้เลือดมาเลี้ยงผิวหนัง ในบริเวณนั้นมากขึ้น ทั้งห้า (ต้น ใบ ดอก ผล ราก) นำมาปรุงหรือกินแก้โรคเรื้อน มะเร็ง คุดทะราด และโรคที่เกิดตามผิวหนัง แก้น้ำเหลืองเสีย แก้กามโรคทำให้

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๑ เดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

น้ำเหลืองแห้ง ส่วนในตำราจีนจะใช้พุลูควาในตำรับยาหลัก นับเป็นสมุนไพรชั้นสูง ตำราสมุนไพรไทยจีนแนะนำให้ใช้พุลูควา ๑๕ - ๓๐ กรัม ต้มเอาน้ำดื่มเป็นยาขับปัสสาวะ แก้อาการบวม น้ำ แก่โรคติดเชื้อในทางเดินปัสสาวะ ผื่นอักเสบ ปอดอักเสบ หลอดลมอักเสบ อักเสบ บิด และ วัณโรค ในเกาหลีมีการใช้รักษาอาการไอ ปอดอักเสบ หลอดลมอักเสบ ส่วนในญี่ปุ่นมีการใช้รักษาแผลในกระเพาะอาหารและขับปัสสาวะ

ปัจจุบันในญี่ปุ่นและเกาหลี นำพุลูความาทำเป็นเครื่องสำอางชะลอวัย ปกป้องผิวและทำให้ผิวกระจ่างใส ทางยานำมาใช้บรรเทาอาการคันด้านการอักเสบที่ผิวหนัง

มารู้จัก ผักพื้นบ้านที่ไม่ธรรมดาพุลูควา สุดยอด สมุนไพรต้านมะเร็ง

พุลูควา

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Houttuynia cordata* Thunb.

วงศ์ : Saururaceae

ชื่อสามัญ/ภาษาอังกฤษ : Plu Kaow, Fishwort, Heartleaf, Chinese Lizard Tail, Chameleon Plant, Fish Mint, Himalayan Spinach

ชื่อพ้อง : *Houttuynia emeiensis* Z.Y.Zhu & S.L.Zhang, *H. foetida* Loudon

ชื่ออื่น ๆ หรือชื่อพื้นเมือง : ผักคาวตอง, ผักเข้าตอง (ภาคเหนือ) ผักก้านตอง (แม่ฮ่องสอน), พุลูควา, ผักคาวทอง, พุลูแก (ภาคกลาง), ผักคาวปลา (ภาคอีสาน), เหี่ยวขอเช่า (จีนแต้จิ๋ว), ยิวเซียนฉ่าว (จีนกลาง)

ชื่อวิทยาศาสตร์ของพุลูควา มีชื่อว่า Heartleaf ถูกตั้งชื่อโดย คาร์ล ปีเตอร์ ธันเบิร์ก (Carl Peter Thunberg) ชาวสวีเดน- แลนด์ ซึ่งเป็นนักพฤกษศาสตร์ที่ได้ตั้งชื่อตามลักษณะ ของปลายใบที่แหลมเป็นติ่งคล้ายรูปหัวใจ และกลิ่นของตัวใบ

ที่ส่งกลิ่นคล้ายกับกลิ่นคาวปลา ส่วนชื่อท้องถิ่นของไทยที่ตั้งชื่อเป็นพุลูควา ก็เช่นเดียวกัน คือ ตั้งชื่อตามกลิ่นของใบที่คล้ายกับกลิ่นคาวปลา

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ : พุลูควาเป็นพืชล้มลุกขนาดเล็กอายุหลายปี มีลำต้นตั้งตรงในระยะแรก และหากลำต้นยาวหรือสูงมากจะทอดเอนเรื่อย ๆ จนแตะพื้น ลำต้นจะแตกแขนงคล้ายกับต้นชะพลู (พืชในวงศ์พริกไทย) และมีลักษณะเป็นข้อปล้องสั้น ๆ ลำต้นมีสีเขียว เรียบมัน อาจพบสีม่วง สีแดงหรือขนาดลำต้นประมาณ ๒-๓ มิลลิเมตร สูงประมาณ ๓๐-๕๐ เซนติเมตร ทั้งต้นถ้านำมาขยี้ดมจะได้กลิ่นคล้ายคาวปลา ระบบรากประกอบด้วยรากแก้ว รากฝอย

ใบ : ใบเดี่ยวออกเรียงสลับ มีกลิ่นคาว แผ่นใบแผ่บาง เกือบกลม โคนใบเว้าเข้าหากัน คล้ายรูปหัวใจหรือรูปไต ปลายใบเรียวแหลม ขอบใบเรียบ ใบกว้าง ๓.๕-๙ เซนติเมตร ยาว ๔-๙ เซนติเมตร ด้านบนแผ่นใบมีร่องของเส้นแขนงใบ ส่วนด้านล่างมีขนตามเส้นใบ แผ่นใบนูน เป็นเส้นกลางใบและแขนงใบชัดเจน เมื่อสูดดมหรือขยี้ใบสูดดมจะมีกลิ่นฉุนคล้ายกับกลิ่นคาวปลา ใต้ใบจะมีสีแดงอ่อนไปจนถึงสีแดงเข้ม

ดอก : ดอกออกเป็นช่อ แทงออกที่ปลายยอด มีก้านช่อดอกยาว ๓-๕ เซนติเมตร ถัดมาเป็นใบประดับรองดอก มีจำนวน ๔ กลีบ รองอยู่ใต้ตัวดอก แผ่นกลีบดอกมีสีขาวเป็นรูปหอก ถัดมาเป็นช่อดอก

มีลักษณะทรงกระบอกที่มีดอกขนาดเล็กจำนวนมาก เรียงตัวแน่นตามความยาวของแกนช่อ ตัวดอก มีสีขาว

ในระยะแรก และมีสีเหลืองเมื่อดอกแก่หรือ ดอกบาน ตัวดอกไม่มีกลีบดอกและไม่มีก้านดอก ประกอบด้วยเกสรตัวผู้ ๓, ๖ หรือ ๘ อัน ส่วนรังไข่ เรียงอัดแน่นกันเป็นตุ่มขนาดเล็ก(Lobe)แทรกแซมกัน บนแกนช่อดอก

ผล : ผลมีขนาดเล็ก มีลักษณะกลมรี ปลายผล บริแยกออกเป็น ๓ แฉก แฉกแตกได้ ผลอ่อนมีสีเขียว ผลแก่มีสีดำ ภายในมีเมล็ด

การกระจายพันธุ์ : พลูดาวเป็นพืชล้มลุกที่พบ ได้ทั่วไปในแถบทวีปเอเชีย พบได้ตั้งแต่บริเวณเทือกเขา หิมาลัยเรื่อยมาถึงประเทศอินเดีย และพบได้ ในประเทศจีน เกาหลี และญี่ปุ่น เรื่อยมาถึงประเทศ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้งในประเทศไทย เวียดนาม ลาว อินโดนีเซีย ในประเทศไทย พบพลูดาวได้ใน ทุกภาคของประเทศ แต่จะพบมากในจังหวัดทางภาคเหนือ เรียก “ผักคาวตอง” ส่วนภาคอื่น ๆ อีสาน กลาง สามารถปลูกได้แต่ไม่เจริญงอกงามได้เท่ากับ ภาคเหนือ ขึ้นกระจายตามที่ชื้นแฉะ ที่ไถลี้ระดับ น้ำทะเลที่ราบต่ำจนถึงที่สูงประมาณ ๒,๕๐๐ เมตร ออกดอกและติดผลช่วงเดือนมิถุนายน-สิงหาคม

ประโยชน์ : ใบนิยมนำรับประทานเป็นผักสด เคียง อาหารที่รสจัด ยอดอ่อน ใบสามารถกินดิบหรือ สุกก็ได้ประกอบอาหารเพื่อช่วยการแต่งกลิ่น และ

มีสรรพคุณทางสมุนไพร ใช้ผสมตัวยารับประทาน แก้กโรคไตและใช้เป็นเครื่องสำอาง ในประเทศอินเดีย ใช้ทั้งใบหรือทั้งต้นเป็นผักต้มกิน

ในประเทศไทยพบมาก ๓ สายพันธุ์ คือ พลูดาว ใบเขียว พลูดาวแดง และพลูดาวก้านม่วง เจริญเติบโต ได้ดีในดินที่มีความชื้น มักพบผักคาวตองตามริมแม่น้ำ ลำธาร ป่าไม้ ทุ่งหญ้า ริมทาง

การวิจัยองค์ประกอบทางโภชนาการของ พลูดาว พบว่า สมุนไพรชนิดนี้มีคุณค่าทางโภชนาการ สูงมาก ได้แก่ วิตามินเอ วิตามินบี ธาตุเหล็ก โปรตีน แคลเซียม พลูดาว ๑๐๐ กรัม. ให้พลังงาน ๒๒ แคลอรี

สารอาหาร	ปริมาณสารอาหาร
โปรตีน	๒.๙ กรัม
ไขมัน	๐ กรัม
น้ำตาล	๒.๗ กรัม
แมกนีเซียม	๘๑ มิลลิกรัม
โพแทสเซียม	๔๖๑ มิลลิกรัม
โซเดียม	๗๒ กรัม
วิตามินซี	๖๘ มิลลิกรัม
คาร์โบไฮเดรต	๒.๗ กรัม
ไฟเบอร์	๑.๘ กรัม
เบต้าแคโรทีน	๖๒๐ ไมโครกรัม

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๑ เดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

สรรพคุณทางยา

ทั้งต้น : รสขุ่น เย็นจัด ขับปัสสาวะ แก้บวม น้ำ ฝิบวมอักเสบ ปอดอักเสบ หลอดลมอักเสบ ไอ บิด โรคติดเชื้อทางเดินปัสสาวะ หูชั้นกลางอักเสบ และ ริดสีดวงทวาร ถ้ารับประทานมากเกินไปจะทำให้ หายใจสั้นและถี่ อาจเป็นอันตรายได้

ต้นสด : ใช้ภายนอก พอกฝีบวมอักเสบ บาดแผล โรคผิวหนัง งูพิษกัดและช่วยทำให้กระดูกเชื่อมติดกัน เร็วขึ้น ริดสีดวงทวาร

ใบสด : ผิงไฟพอนิ่ม ใช้พอกเนื้องอกต่าง ๆ ใบสดใช้ป้องกันปลาเน่าเสีย ต้มน้ำรดต้นฝ้าย ข้าวสาลี และข้าวป้องกันพืชเป็นโรคเหี่ยวเฉาตาย พืชนี้ใช้รับประทานเป็นยาระบาย ขับพยาธิ แก้ไข้ อาหารไม่ย่อย ท้องเสีย ออกหัด

ดอก : ใช้ขับทารกที่ตายในท้อง

ราก : รสจืดคาว สรรพคุณขับปัสสาวะ

นอกจากนี้ มีการใช้ต้มรับประทานติดต่อกัน เป็นประจำรักษาโรคนี้กัดเท้า อาจรับประทานน้ำต้ม จากพืชอย่างเดียวหรือผสมวิตามินเอและวิตามินรวมด้วย ได้มีการขอจดทะเบียนลิขสิทธิ์ตำรับยานี้ นอกจากนี้มีผู้ขอจดทะเบียนลิขสิทธิ์เครื่องสำอาง โดยใช้น้ำมันจากฝักคาวทอง เป็นครีมทาแก้ผิวหนัง หยาบกร้าน และใช้ป้องกันผิวหนังแตกเป็นร่อง ทั้งต้นแห้ง ๑๕-๓๐ กรัม (สด ๓๐-๖๐ กรัม) การต้มน้ำดื่ม ก่อนต้มให้แช่น้ำไว้สัก ๑-๓ นาที ต้มให้เดือด ประมาณ ๕ นาที (ถ้าใช้ร่วมกับยาอื่น ให้ต้มยาอื่น ให้เดือดก่อน จึงใส่ยานี้ต้มให้เดือดดื่ม) ใช้สด ตำคั้น เอาน้ำดื่ม ใช้ภายนอก ต้มเอาน้ำชะล้างหรือตำพอก

สรรพคุณตามตำรายาไทย

ใบ : รสเผ็ดคาว แก้กามโรค ทำให้น้ำเหลืองแห้ง แก้เข้าซ้อ แก้โรคผิวหนังทุกชนิด ทำให้แผลแห้ง

ไม่ระบุส่วนที่ใช้ : ใช้พอกฝีดูหนองหัวฝี เรียกเนื้อ แก้กามโรค ทำให้น้ำเหลืองแห้ง ทำให้แผลแห้ง แก้เข้าซ้อ แก้โรคผิวหนังทุกชนิด แก่ริดสีดวงอก

ทั้งต้น : รสเผ็ด มีกลิ่นคาวปลา เป็นยาเย็น แก้กามโรค เข้าซ้อ แก่น้ำเหลืองเสีย ขับปัสสาวะ แก้บวม น้ำ แก้ฝีบวมอักเสบ แก้ปอดอักเสบ แก่หลอดลมอักเสบ แก้ไอ แก้บิด ไตอักเสบ บวม น้ำ แก้โรคติดเชื้อ ในทางเดินปัสสาวะ แก่หูชั้นกลางอักเสบ แก่ริดสีดวงทวาร ลำไส้อักเสบ เต้านมอักเสบ ภายนอกใช้แก้พิษงู แมลงกัดต่อย แก้โรคผิวหนังกลากเกลื้อน ฝักเสก ทาภายนอกให้เลือดมาเลี้ยงผิวหนังบริเวณนั้นมาก

ดอก : แก้โรคตา

ราก : แก้เลือดและขับลม

ทั้งห้า (ต้น ใบ ดอก ผล ราก) : นำมาปรุงหรือกินแก้ โรคเรื้อน มะเร็ง कुฑะราด และโรคที่เกิดตามผิวหนัง แก่น้ำเหลืองเสีย แก้กามโรค ทำให้น้ำเหลืองแห้ง ผลการตรวจสอบทะเบียนตำรับยาแผนโบราณของไทย ในช่วงประมาณ ๔๐ ปีที่ผ่านมา พบในสูตรตำรับยา แผนโบราณที่กระทรวงสาธารณสุขรับขึ้นทะเบียน จำนวน ๑๙ ตำรับ

พื้คาว-สมุนไพรเสริมภูมิคุ้มกันชั้นยอด!!!
ตำรายาไทย
แก้ น้ำเหลืองเสีย กำจัดแผลแห้ง ออกฤทธิ์ต่อปอดและขับ ใช้เป็นยา ดับพิษร้อน ถอนพิษไข้ รักษาปอดอักเสบเป็นหนอง หลอดลมอักเสบ ต่อมทอนซิลอักเสบ แก้ไอ

การศึกษาทางเภสัชวิทยา
เพราะมีสาร Rutin และ Quercitrin สูง ยับยั้งการเจริญเติบโตของเซลล์มะเร็ง เม็ดเลือดขาว, ฤทธิ์ต้านไวรัสก่อโรคเอดส์, ไข้หวัดใหญ่ และเชื้อไวรัสที่ก่อ ให้เกิดกลุ่มอาการภูมิคุ้มกันเสื่อม, ฤทธิ์ต้านเชื้อแบคทีเรีย Staphylococcus aureus, Sarcina ureae, ฤทธิ์ต้านการอักเสบ, ฤทธิ์ขับปัสสาวะ

คณะวิจัยของ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุขได้ทำการศึกษา ฤทธิ์ของพื้คาวต่อเซลล์ในระบบภูมิคุ้มกันในหลอดทดลอง พบว่าสามารถกระตุ้นและ แบ่งตัวของเซลล์เม็ดเลือดขาวได้ เพราะฉะนั้นจึงเป็นพืชที่ทรงคุณค่าในการเสริมภูมิ คุ้มกันได้เป็นอย่างดี...

อ้างอิง
คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, พื้คาว. (S. unobonid) แหล่งเก็บ
<http://www.prapangden.com/minipost/active-ingredient/ps-214> (19.01.2011 25:03)
Sriwanthana B, Chavattumong P, Treesangsi W, et al. 2003. Effect of Houtbynia cordata Thunb., on lymphocyte procyte proliferation of normals. (submitted for publication) Trang W and Eisenbrand G. 1992. Chinese Drugs of Plant Origin. Springer-Verlag, Germany, P. 589-591.

อ้อยอินโฮส
SINCE 1987

การใช้ประโยชน์พื้นบ้าน ในต่างประเทศของพลูคาว

- ในตำรายาจีน ใช้ลำต้นเป็นยา ช่วยเพิ่มภูมิคุ้มกันให้แก่วัยรุ่น และช่วยต้านแบคทีเรีย โดยเฉพาะในระบบทางเดินหายใจ
- ในเนปาลใช้ลำต้นใต้ดินในตำรับยาที่เกี่ยวข้องกับโรคของสตรี ใช้ทั้งต้นเป็นยาช่วยย่อย บรรเทาอาการอักเสบและขับระดู ใบใช้ในการรักษาโรคผิวหนังแก้ปวด และริดสีดวงทวาร
- ในภูมิภาคอินโดจีนใช้ทั้งต้น บรรเทาอาการของโรคริดสีดวงทวาร ขับปัสสาวะ แก้อาการอักเสบ แก้ลมพิษ ใบใช้แก้ปวด
- ประเทศจีน เกาหลี ญี่ปุ่น และ อินเดีย ใช้ทั้งต้นเป็นยาลดไข้ ขจัดสารพิษ รักษาแผลในกระเพาะ และอาการอักเสบ รวมทั้งรักษาพิษแมลงกัดต่อย
- ในเกาหลี ใช้พลูคาว รักษาโรคความดันโลหิตสูง อาการเส้นเลือดแข็งตัวและมะเร็ง

จะเห็นว่า การใช้ประโยชน์จากคาวตองของหมอบ้านในแต่ละประเทศ ไม่แตกต่างกันเท่าใดนัก

รสตัวยาสุมไพโร : รสฝาดเล็กน้อย

ลักษณะเครื่องยา : ลำต้นแห้ง รูปทรงกระบอก เส้นผ่านศูนย์กลาง ๒-๓ มม. มีความยาวแตกต่างกัน เพราะเปลือกนอกสีเหลืองอมน้ำตาล มีรอยย่นเห็นข้อชัดเจน ข้อส่วนล่างมีรากติดอยู่

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๑ เดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

ใบออกสลับกันและม้วนงอ กว้าง ๓-๖ ซม. ยาว ๓-๘ ซม. ปลายเรียวแหลมขอบเรียบ ผิวด้านบนสีเขียวหม่นอมเหลืองถึงสีน้ำตาลเข้ม ก้านใบยาว ๑.๕-๒ ซม. หูใบเป็นแผ่นยาวติดกับก้านใบ ดอกออกเป็นช่อ ที่ยอดสีน้ำตาลอมเขียว มีใบประดับ ๔ ใบ

องค์ประกอบทางเคมีของพลูคาว

พลูคาว มีองค์ประกอบทางเคมีที่สำคัญ ๖ ประเภทคือน้ำมันระเหย (Volatile oil), สารประเภทฟลาโวนอยด์ (Flavonoids), สารประเภทอัลคาลอยด์ (Alkaloids), สารประเภทกรดไขมัน (Fatty acids), สารประเภทไฟโตสเตอรอล (Phytosterols) และสารประกอบเคมีอื่น ๆ ได้แก่ Polyphenolic acid กับแร่ธาตุ เช่น Fluoride, Potassium chloride และ Potassium sulfate

ใบและต้นของพลูคาว : พบน้ำมันระเหยง่าย ประมาณ ๐.๕ % และพบสารอื่น ๆ ได้แก่ สารกลุ่มเทอร์ปีน (Terpenes) Caprinaldehyde, Myrcene, Geraniol, Linalool, Cineole, Limonene, Pinene, Thymol, Caryophyllene, 3-Oxodecanol สารกลุ่มฟลาโวนอยด์ (Flavonoids) ได้แก่ Quercetin, Rutin, Quercitrin, Afzelin, Reynoutrin, Hyperin สารกลุ่มอัลคาลอยด์ (Alkaloids) ได้แก่ Aristolactam A, Piperolactam A สารอื่น ๆ ได้แก่ Capric acid, Potassium chloride และ Potassium sulphate

ผลของพลูคาว : มีน้ำมันหอมระเหย เป็นของเหลวใส สีเหลืองทอง มีกลิ่นเฉพาะตัว ประกอบด้วย Alpha pinene, Beta pinene, D-limonene, Borneol, Linalool, Beta caryophyllene และ Eucalyptol
ราก : มีน้ำมันหอมระเหย ที่ประกอบด้วย Decanoyl acetaldehyde

พลูคาวมีองค์ประกอบทางเคมีที่สำคัญ ๖ กลุ่ม คือ

๑. กลุ่มน้ำมันหอมระเหย (Volatile oils) มีมากถึง ๓๐๐ กว่าชนิด

- Trans-caryophyllene, Hydrocarbons, Terpenoids, Esters, Alcohols, Ketones, β -myrcene, trans- β -Ocimene, Houttuynin, Decanal, Decanoic acid, Camphene, Docosanoic acid, β -pinene, Lauraldehyde, Bornyl acetate, O-pinene, Limonene, 4-terpineol, Caryophyllene oxide, Nonanol, Linalool, Decanoyl acetaldehyde สารในกลุ่มนี้ ออกฤทธิ์ช่วยต้านการอักเสบ ช่วยกระตุ้นการแบ่งเซลล์ของเม็ดเลือดขาว ส่วนสาร Decanoyl acetaldehyde สามารถออกฤทธิ์ต้านเชื้อแบคทีเรียได้

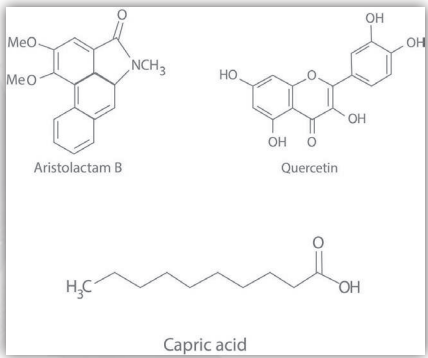
๒. กลุ่มฟลาโวนอยด์ (Flavonoids)

- Quercitrin, Rutin, Hyperin, Reynoutrin, Isoquercitrin สาร Reynoutrin มีคุณสมบัติบรรเทาอาการอักเสบ ส่วนสาร Isoquercitrin, Quercitrin และ Hyperin มีฤทธิ์ต้านมะเร็ง และมีคุณสมบัติบรรเทาอาการปวดท้อง และลดอัตราการบีบตัวของลำไส้ ส่วนสาร Rutin ออกฤทธิ์ช่วยต้านอนุมูลอิสระ ช่วยเพิ่มความแข็งแรงของหลอดเลือด

ป้องกันการแตกของเส้นเลือดฝอย ลดริ้วรอยได้ สารในกลุ่ม Flavonoids นี้ พบได้ในส่วนของใบพลูคาวมากกว่าผล และลำต้นตามลำดับ

๓. กลุ่มอัลคาลอยด์ (Alkaloids)

๓.๑ อนุพันธ์ของ Pyridine และ 1,4-dihydropyridine, 3,5-didodecanoyl-4-nonyl-1,4-dihydropyridine, 3,5-didecanoyl pyridine, 3-decanoyl-6-nonylpyridine, 2-nonyl-5-decanoylpyridine

๓.๒ อนุพันธ์ของ Aporphine

- Cepharanone B, Cepharadione B, 7-chloro-6-demethylcepharadione B, Norcepharadione B, Aristolactam A, Aristolactam B, Piperolactam A สารประกอบอัลคาลอยด์ในกลุ่ม Aporphine ช่วยออกฤทธิ์กระตุ้นการรวมตัวของเกล็ดเลือด (Platelet aggregation) ทำให้เม็ดเลือดแข็งตัวได้เร็วขึ้นเมื่อเกิดบาดแผล นอกจากนั้นยังออกฤทธิ์กระตุ้นระบบ ภูมิคุ้มกันในร่างกาย และต้านการอักเสบได้เช่นกัน

๔. กลุ่มกรดไขมัน (Fatty acids) ประเภท Fixed oil

- Palmitic acid, Heptanoic acid, Nonanoic acid, Undecanoic acid, Octanoic acid, Hexanoic acid, Lauric acid, Heptadecanoic acid, Tetradecanoic acid, Tridecanoic acid, Pentadecanoic acid, Octadecenoic acid,

Hexadecenoic acid, Octadecadienoic acid, Aspartic acid, Glutamic acid, Capric acid, Linoleic acid, Oleic acid, Stearic acid โดยสาร Linoleic acid ออกฤทธิ์ส่งเสริมการรับ และใช้ประโยชน์จากสารอาหารให้แก่เซลล์ในร่างกาย รวมถึงช่วยรักษาความสมดุลในระบบการแข็งตัวของเลือด

๕. กลุ่มสเตอรอล (Sterols) ๔ ชนิด

- Phytol
- Spinasterol
- β -sitosterol
- Stigmasterol

สาร β -sitosterol และ stigmasterol สามารถออกฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ และส่งเสริมการทำงานของระบบภูมิคุ้มกัน

๖. สารประกอบเคมีอื่นในกลุ่มของ Polyphenolic acid และแร่ธาตุต่าง ๆ

- กรดคลอโรจีนิก (Chlorogenic acid)
- โพแทสเซียมคลอไรด์ (Potassium chloride)
- โพแทสเซียมซัลเฟต (Potassium sulphate)
- ฟลูออไรด์ (Fluoride)

สารในกลุ่มนี้ที่มีสรรพคุณทางยาเด่น ได้แก่ Chlorogenic acid ที่พบว่า สามารถออกฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระได้ รวมถึงช่วยชะลอการดูดซึมสารอาหารประเภทน้ำตาลไม่ให้เข้าสู่กระแสเลือด ทำให้ช่วยป้องกันโรคเบาหวานชนิดที่ ๒ ได้

ซึ่งสารสำคัญหลักที่พบในพลูคาวนั้นพบว่า เป็นสารในกลุ่ม Flavonoid glycosides มีสรรพคุณในการรักษาโรคติดเชื้อต่าง ๆ ต้านและยับยั้งการเจริญของแบคทีเรียแกรมลบถึง ๙ ชนิด ได้แก่ สาร Rutin เป็นพฤษเคมี มีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระตามธรรมชาติ (ต้านการเกิดมะเร็ง) ทางการแพทย์ยังใช้เสริมสร้างผนังหลอดเลือดฝอย ป้องกันหลอดเลือดฝอยแตก (โรคหลอดเลือดในสมองแตก) สามารถลดริ้วรอยได้

ส่วนสาร Quercetin เป็นพฤษเคมี ที่มีฤทธิ์ต้านมะเร็ง มีฤทธิ์อนุมูลอิสระ บริเวณเยื่อหุ้มเซลล์ ที่มีประสิทธิภาพสูง มีฤทธิ์ยับยั้งการอักเสบได้จากงานวิจัย พบว่าสามารถลดอาการเกิดภูมิแพ้ หอบหืด และลดภาวะความดันโลหิตสูง ยับยั้งการเจริญของเซลล์มะเร็งเต้านม ต่อมลูกหมาก รังไข่ เยื่อบุโพรงมดลูกและมะเร็งปอด

สรรพคุณและประโยชน์ของพลูคาว ๕๔ ข้อเด่น

๑. มีฤทธิ์ในการช่วยต่อต้านมะเร็ง ยับยั้งการเจริญเติบโตของเซลล์มะเร็ง
๒. มีฤทธิ์ในการช่วยบำบัดฟื้นฟูโรคความดันโลหิตสูง
๓. ช่วยเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้กับร่างกาย ต้านทานโรค ช่วยยืดอายุผู้ป่วยให้อยู่สู้โรคได้นานมากขึ้น
๔. มีส่วนช่วยยับยั้งเบาหวาน รักษาความสมดุลของร่างกาย
๕. ช่วยทำให้กระดูกเชื่อมติดกันเร็วขึ้น (ต้นสด)
๖. ช่วยรักษาปริมาณของเหลวในร่างกาย
๗. ช่วยรักษาอาการหูชั้นกลางอักเสบ (ทั้งต้น)
๘. ใช้รักษาโรคติดเชื้อและทางเดินหายใจ (ต้น)
๙. ประโยชน์ของผักคาวต้องช่วยแก้ไข้ (ใบ)

- ๑๐. ช่วยรักษาโรคไข้มาลาเรีย (ต้น)
- ๑๑. ใช้เป็นส่วนประกอบในตำรับยา ช่วยรักษาอาการติดเชื้อเฉียบพลัน ติดเชื้อทางเดินหายใจ
- ๑๒. ใช้เป็นส่วนผสมในตำรับยาที่เป็นน้ำยาขุ่น ใช้ทารักษาทางทวาร ต่อมทอนซิลอักเสบ และปอดอักเสบในเด็ก
- ๑๓. ช่วยบรรเทาอาการไอ (ทั้งต้น)
- ๑๔. มีส่วนช่วยกระตุ้นการแบ่งตัวของเซลล์เม็ดเลือดขาวช่วยรักษาภาวะภูมิแพ้ หอบหืด
- ๑๕. ช่วยรักษาโรคหลอดลมอักเสบ (ทั้งต้น)
- ๑๖. ช่วยรักษาอาการปวดบวม ปวดอักเสบ (ทั้งต้น)
- ๑๗. ช่วยรักษาฝีหนองในปอด (ต้น)
- ๑๘. ใช้เป็นยาขับปัสสาวะ (ราก, ทั้งต้น)
- ๑๙. ช่วยรักษาอาการติดเชื้อในทางเดินปัสสาวะ (ทั้งต้น)
- ๒๐. ช่วยลดอาการบวมน้ำ (ทั้งต้น)
- ๒๑. ใช้เป็นยาระบาย และช่วยย่อยอาหาร (ใบ)
- ๒๒. รักษาอาการท้องเสีย (ใบ)
- ๒๓. ใช้แก้โรคบิด (ต้น, ใบ, ทั้งต้น)
- ๒๔. ช่วยขับพยาธิ (ใบ)
- ๒๕. ช่วยรักษาโรคผิวหนัง (ต้นสด, ใบ, ทั้งต้น)
- ๒๖. ช่วยรักษาโรคหนองใน (ใบ)
- ๒๗. ใช้ปรุงเป็นยาแก้กามโรค (ใบ)
- ๒๘. ช่วยรักษานิ่ว (ต้น)
- ๒๙. ช่วยแก้โรคไต (ใบ)
- ๓๐. ช่วยขับระดูขาว (ต้น)

- ๓๑. ช่วยแก้โรคข้อ (ใบ)
- ๓๒. ช่วยรักษาโรคหัด (ใบ)
- ๓๓. ช่วยรักษาโรคผิวหนังต่าง ๆ (ต้นสด, ใบ)
- ๓๔. ช่วยรักษาผื่นคัน ผีฝักบัว (ต้นสด)
- ๓๕. มีฤทธิ์ช่วยระงับอาการปวด
- ๓๖. ช่วยห้ามเลือด
- ๓๗. มีฤทธิ์ต้านการอักเสบต่าง ๆ
- ๓๘. ใช้พอกฝี บวมอักเสบ (ต้นสด, ทั้งต้น)
- ๓๙. ช่วยรักษาบาดแผล (ต้นสด)
- ๔๐. ช่วยรักษาแผลเปื่อย (ต้นสด)
- ๔๑. ช่วยรักษาแผลให้หายเร็วขึ้น (ใบ)
- ๔๒. ใช้พอกแผลที่ถูกงูพิษกัด (ต้นสด)
- ๔๓. ใบสดฝังไฟพอนิ่มใช้พอกเนื้องอกต่าง ๆ (ใบ)
- ๔๔. มีฤทธิ์ช่วยต่อต้านเชื้อรา เชื้อแบคทีเรีย เชื้อไวรัส
- ๔๕. ช่วยยับยั้งการเจริญเติบโตของไวรัสชนิดต่าง ๆ เช่น ใช้ทรีพิกซ์ หัด งามูสวิต เริม เอดส์ (HIV)
- ๔๖. แก้โรคน้ำกัดเท้า
- ๔๗. ในประเทศจีนใช้เป็นส่วนผสมในตำรับยาช่วยป้องกันและรักษาโรคที่เกิดจากไวรัสในไก่ โดยใช้ผสมในอาหารที่ใช้เลี้ยงไก่
- ๔๘. ใบสดใช้ป้องกันปลาเน่าเสีย (ใบ)
- ๔๙. ใบสดต้มน้ำนำมารดต้นข้าว ข้าวสาลี ต้นฝ้าย ป้องกันพืชเป็นโรคเหี่ยวเฉาตาย
- ๕๐. ใช้ขับทารกที่ตายในท้อง (ดอก)
- ๕๑. เหมาะกับผู้ป่วยและผู้ที่ต้องการบำรุง

ร่างกาย ผู้ป่วยในระยะพักฟื้น

๕๒. เหมาะกับผู้ที่ต้องการ Detox ล้างพิษ ออกจากร่างกาย ป้องกันโรคร้าย ช่วยให้ร่างกาย มีภูมิคุ้มกันแข็งแรงขึ้น ทำให้โรคต่าง ๆ มีอาการดีขึ้น และหายจากอาการของโรคต่าง ๆ ได้ในที่สุด

๕๓. ใช้ควบคู่กับการรักษาด้วยเคมีบำบัดหรือ การฉายรังสี จะช่วยให้ผู้ป่วยมีอาการแพ้น้อยลง

๕๔. ใช้เป็นส่วนผสมในเครื่องสำอางประเภท ครีมทาแก้ผิวหนังแห้ง หยาบกร้าน ป้องกันผิวหนัง แตก

สรุปแล้ว พลุควาศุดยอดสมุนไพร มีชื่อท้องถิ่น

ได้หลายชื่อ เช่น ผักคาวตอง, ผักก้านตอง เป็นสมุนไพรพื้นบ้านที่มีสรรพคุณมากมาย มีการนำมา ใช้ประโยชน์ในการรักษาโรคหลากหลาย ในตอนต่อไป เราจะมาดูสรุปรายงานการวิจัยทางเภสัชวิทยาของ พลุควาที่เด่น ๆ ข้อควรระวังในการใช้ การเลือก ผลผลิตกันขี้หื้อไหนดี เราจะได้ใช้สมุนไพรพลุควาได้ อย่างมั่นใจและปลอดภัย

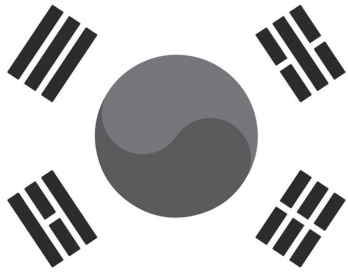
โปรดติดตามต่อไป

เอกสารและภาพอ้างอิงบทความนี้

๑. <https://welovegiff.com/เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับพลุควากับภูมิคุ้มกัน>
๒. <https://www.disthai.com>>พลุควา
๓. <https://www.kloshop.com/พลุความหัศจรรย์สมุนไพร ด้านมะเร็ง เต้านโรคมะเร็ง>
๔. <https://www.thailandplus.tv/สมุนไพรน่ารู้ภัยภูเบศร:พลุควาผักเป็นยา รักษาโรคผิวหนังด้าน มะเร็ง>
๕. <https://sites.google.com>phlukhaw>
๖. <https://www.phargarden.com>พลุควา>
๗. <https://www.pobpad.com>พลุควา>
๘. <https://www.khampo.com>สรรพคุณและประโยชน์ทางยาของพลุควาตอง>
๙. <https://amprohealth.com>herb>plu-kaow>
๑๐. <https://www.thaidokudamin.com>พลุควาจากล้านนา..โกอินเตอร์ฯ>
๑๑. <https://medthai.com>พลุควาสรรพคุณและประโยชน์ของพลุควา ๖๕ ข้อ>
๑๒. <https://th.wikipedia.org>คาวตอง>
๑๓. <https://puechkaset.com/พลุควา>
๑๔. พัชรี พูลศิลป์.๒๕๕๙.ฤทธิ์ลดระดับน้ำตาลในเลือด ฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ ความเป็นพิษและองค์ ประกอบทางเคมีของสารสกัดพลุควา
๑๕. สมุนไพรน่ารู้๑ ผักคาวตอง สถาบันวิจัยสมุนไพร กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๘ ISBN:๙๗๔-๗๕๔๙-๖๕-๑
๑๖. <https://welovegiff.com/เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับพลุควากับภูมิคุ้มกัน>
๑๗. <https://mkho.moph.go.th>บทความของสมุนไพรและยาแผนไทยในสถานการณ์โรคโควิด-๑๙ ระบาด>

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๑ เดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

ประสบการณ์ นร. ไทยในต่างแดน สาวารณรัฐเกาหลี

ตอนที่ ๔

ร้อยโท ธนบูรณ์ เชื้อมสันเทียะ

ฉบับที่แล้วผมได้เล่าประสบการณ์การฝึกภาคสนามฤดูร้อน (จริง) ชั้นปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑ พร้อมปิดเทอมภาคฤดูร้อนกับการกลับไทยครั้งแรก การศึกษาแบบบูรณาการของโรงเรียนนายร้อย ๓ สถาบันในภาคเรียนที่ ๒ และปิดเทอมภาคฤดูหนาวกับการเป็นไกด์นำเที่ยวครั้งแรก ในฉบับนี้ผมจะมาเล่าเหตุการณ์ระทึกในช่วงปิดเทอมภาคฤดูหนาว พร้อมกับชีวิตบอบบาทของรุ่นพี่ชั้นปีที่ ๒ เชิญผู้อ่านทุกท่านมารับฟังประสบการณ์สนุกสนาน โทด มั่น กันต่อครับ

ตะลุยสู่เขาซอร์คซาน

ภูเขาที่พวกเราจะมีชื่อว่า เขาซอร์คซาน (Seoraksan, Mt. Seorak) เป็นภูเขาที่สูงเป็นอันดับสามในเกาหลีใต้ ถัดจากภูเขาไฟฮัลลาซาน (๑,๙๕๐ เมตร) บนเกาะเชจูและเขาจิริซาน (๑,๙๑๕ เมตร) ทางตอนใต้ โดยมียอดสูงสุดชื่อว่า Daechongbong (대청봉) สูง ๑,๗๐๘ เมตร เทือกเขาที่มีความยาวตั้งแต่ประเทศเกาหลีเหนือจนถึงอาณาเขตของประเทศเกาหลีใต้ ตั้งอยู่ในจังหวัดคังวอน (Gangwon-do) จังหวัดที่เคยเป็นส่วนหนึ่งของประเทศเกาหลีเหนือ ปัจจุบันได้กลายเป็นอุทยานแห่งชาติซอร์คซาน (Seoraksan National Park) ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติยอดนิยมของชาวเกาหลี และ

ยังเป็นสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมของนักท่องเที่ยวทั่วโลกอีกด้วย

ในวันถัดมาเราตื่นนอนตั้งแต่ห้าโมง เพราะต้องขับรถไปประมาณ ๒ - ๓ ชั่วโมง พวกเราเริ่มเดินขึ้นเขาในเวลาประมาณ ๐๘๓๐ ระหว่างทางที่เดินนั้น มองเห็นแต่หิมะขาว ๆ อย่างเดียว ไม่สามารถมองเห็นพื้นปกติได้เลย ทำให้ไม่รู้ว่าจะเดินไปตรงไหนแล้วจะตกหลุมบ้าง นอกจากลองเดินไปแล้วถึงจะรู้ได้ด้วยการใช้ไม้เท้าเดินเขาช่วย การเดินขึ้นเขาในฤดูหนาวจะใช้เวลามากกว่าในฤดูร้อนเพราะเราต้องเดินอย่างระมัดระวัง พอถึงเวลาทานอาหารเที่ยง พวกเราก็โชคดีไปเจอโชดหินขนาดใหญ่ เลยเข้าไปหลบลมหนาวและต้มบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปทานพอรองท้องไปก่อน

แต่กว่าจะจุดไฟติดได้ก็ลำบากพอสมควรเพราะลมค่อนข้างแรง หลังจากนั้นพวกเขาก็ออกเดินทางกันต่อ ระหว่างทางเมื่อเจอวิวสวย ๆ ก็แวะถ่ายรูปบ้าง จนเวลาประมาณ ๑๕๓๐ ก็ถึงที่หลบภัย (Shelter) ซึ่งเป็นที่พักที่พวกเขาจะพักในคืนนี้ ใช้เวลาทั้งหมดประมาณ ๗ ชั่วโมงด้วยกัน การที่จะขึ้นมาพักที่นี่ได้ เราต้องโทรจองล่วงหน้ามาก่อน มิฉะนั้นจะไม่สามารถพักได้ที่พักเป็นห้องรวมสองชั้นค่อนข้างกว้างขวาง มีโซนสำหรับทำอาหาร และยังมีร้านขายของเล็ก ๆ รวมถึงสถานที่เช่าอุปกรณ์สำหรับการนอนเพิ่มเติมด้วย นับว่ามีสิ่งอำนวยความสะดวกค่อนข้างครบถ้วนเมื่อเทียบกับความสูงของเขาภูนี้แล้ว พอได้เวลาเย็น พวกเราก็ไปทำอาหารทานกันที่บริเวณโซนทำอาหารในระหว่างที่เรากำลังทานหมูสามชั้นย่างอย่างเอร็ดอร่อยนั้น ก็ได้มีเจ้าหน้าที่ประจำที่พักมาแจ้งว่า ตอนนี้มีผู้ป่วยซึ่งไม่สามารถลงเขามาอยู่ที่พักได้ ๑ คน จึงขออาสาสมัครไปช่วยผู้ป่วยลงมา ผู้อ่านบางท่านอาจจะสงสัยว่าทำไมผู้ป่วยคนนั้นอยู่ดี ๆ ถึงป่วยได้ทั้งที่กำลังจะเดินมาถึงที่หลบภัยอยู่แล้ว เพราะว่าทางขึ้นที่จะมายังที่หลบภัยแห่งนี้มีอยู่ ๒ ทาง คือ ทางที่ผมเดินขึ้นมาซึ่งเจอกับลมแรงมาโดยตลอด กับอีกทางหนึ่งซึ่งผู้ป่วยคนนั้นขึ้นมา ซึ่งทางนั้นจะแทบไม่เจอกับลมแรงเลยเพราะมีสันเขาบังไว้ พอขึ้นมาถึงยอดสุดก่อนที่จะลงไปก็หลบภัยนั้นก็ปะทะกับลมแรง น่าจะทำให้ร่างกายปรับตัวไม่ทันจึงทำให้มีอาการช็อค แต่โชคดีที่เขาเดินขึ้นมาถึง ๓ คน คนหนึ่ง

อยู่กับผู้ป่วย ส่วนอีกคนหนึ่งลงมาขอความช่วยเหลือยังที่หลบภัยซึ่งมีเจ้าหน้าที่อยู่

ตอนนั้นผมกับเพื่อนคนเกาหลีก็ได้อาสาไปช่วยเรากลับมาที่ห้องพักเพื่อสวมใส่เสื้อผ้าและอุปกรณ์เพิ่มเติม พอถึงจังหวะนั้นผมไม่เคยใส่ crampons¹ จึงใส่ไม่ทัน เพื่อนคนเกาหลีเลยบอกว่าจะไปคนเดียว ให้ผมไปทานอาหารเย็นต่อเลย ผมก็ตอบตกลงแบบเขิน ๆ ไปแล้วก็เดินกลับไปโซนอาหาร หลังจากนั้นก็ได้มีอาสาสมัครออกไปช่วยคนป่วยจำนวนหนึ่ง แต่จนเวลาผ่านไปสักพักใหญ่ก็ยังไม่มีการกลับลงมาจากบนยอดนั้น จนกระทั่งเราทานอาหารเย็นเสร็จเรียบร้อย ผมก็ได้กลับมานั่งพักผ่อนที่ห้องพัก แล้วสักพักหนึ่งก็มีอาสาสมัครที่ขึ้นไปช่วยกลับมาประมาณ ๒-๓ คนพร้อมกับสภาพที่โดนหิมะกัดทั้งหน้าบวมตาบวม หูบวมไปหมด ในจังหวะนั้นก็รู้สึกใจคอไม่ดีแล้ว พยายามจะหาเพื่อนคนเกาหลีแต่ไม่เจอเพราะไม่ได้ลงมาด้วย อาสาสมัครที่ลงมาก่อนได้แจ้งว่าผู้ป่วยคนนั้นเสียชีวิตแล้ว และได้มีอาสาสมัคร ๒ คนพยายามที่จะนำศพลงมาอยู่ที่หลบภัย หนึ่งในนั้นก็คือเพื่อนคนเกาหลีของผมนั่นเอง แต่ไม่สามารถนำลงมาได้เพราะว่าสภาพอากาศเลวร้ายกระชั้นหัน ในระหว่างที่รอการนำ

1. Crampons - ยางรัดรองเท้าพร้อมพื้นเหล็ก เป็นอุปกรณ์ที่จะเปลี่ยนรองเท้าเดินป่าให้กลายเป็นรองเท้าลุยหิมะอย่างยอดเยี่ยม

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๑ เดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

ศพลงมา เจ้าหน้าที่ก็พยายามหาอาสาสมัครเพิ่มเติม เพื่อไปช่วยนำศพลงมา แต่ก็ไม่มีใครออกไป เพราะสภาพอากาศข้างนอกเลวร้ายมาก และ ได้เห็นสภาพของคนที่โดนหิมะกัดแล้ว ทำให้ไม่มีใครกล้าเสี่ยงชีวิตออกไป ในระหว่างที่รอนั้น พ่อของ เพื่อนคนเกาหลีได้ไปไว้วางยกับเจ้าหน้าที่ว่าทำไม ไม่ให้ลูกเขาลงมาจากยอดเขานั้นทั้งที่คนป่วยก็ได้ เสียชีวิตไปแล้ว จะเอาชีวิตลูกของเขาไปเสี่ยง อย่างนั้นหรือ จนในที่สุดเจ้าหน้าที่ก็ได้ใช้วิทยุ เรียกให้ ๒ คนที่เหลือกลับลงมาก่อนเพื่อรักษา ชีวิตไว้ ทั้ง ๒ คนก็ได้กลับลงมาอย่างปลอดภัย ไม่มีร่องรอยของการโดนหิมะกัดมากเพราะว่า เตรียมตัวไปค่อนข้างดี แล้วเพื่อนคนเกาหลีก็ได้ เล่าประสบการณ์ตอนอยู่ข้างบนนั้นให้ฟังและ เราก็หลับพักผ่อนเพื่อเก็บแรงไว้ลงเขาในวันรุ่งขึ้น

เวลาประมาณเกือบ ๖ โมงเช้า ก็ได้มีเสียง คุยกันของเจ้าหน้าที่ซึ่งทำให้พวกเราตื่น ปรากฏว่ามี เจ้าหน้าที่พิทักษ์อุทยานของอุทยานแห่งชาติ เขาชอรัคซานขึ้นมาช่วยพวกเรา ซึ่งหลังจากที่ได้รับ แจ้งเหตุในช่วงค่ำ ๆ ก็ได้จัดทีมแล้วเดินขึ้นมา ช่วงเช้ามีดของวันถัดมา เจ้าหน้าที่ที่ขึ้นมาช่วยพวกเรานั้น มีบางคนโดนหิมะกัด สังเกตได้จากผ้าก๊อช ที่ติดตามใบหูและใบหน้า เนื่องจากสภาพอากาศ ยังเลวร้ายอยู่ เจ้าหน้าที่จึงแจ้งว่าจะไม่ให้พวกเรา เดินลงจากเขาจนกว่าสภาพอากาศจะดีขึ้นกว่านี้ ในระหว่างนั้นพวกผมก็ได้แต่ภาวนาของให้สภาพ อากาศดีขึ้น ๑ ชั่วโมงผ่านไป ๒ ชั่วโมงผ่านไป ผมรอเกือบ ๓ ชั่วโมงได้ เจ้าหน้าที่จึงแจ้งว่า

สามารถเดินลงจากเขา ได้และต้องเดินตาม เจ้าหน้าที่ที่เปิดดูเท่านั้น แต่ก็มีคนที่โดนหิมะ กัดจากเมื่อบางคน ที่ไม่สามารถลงไปได้ เพราะสภาพร่างกายไม่ เอื้ออำนวย ทำให้ต้อง

รออยู่ก่อนจนกว่าสภาพร่างกายจะดีขึ้น ใจหนึ่ง ของผมก็รู้สึกดีใจที่สามารถลงจากเขาได้ แต่อีก ใจหนึ่งก็แอบหวั่นใจเหมือนกันเพราะกระแสลม ข้างนอกแรงมาก พอเปิดประตูแล้วก้าวไปไม่กี่ก้าว ธงชาติไทยผืนเล็กที่ผมเสียบไว้กับกระเป๋า ก็ปลิว หลุดจากกระเป๋า จังหวะนั้นผมก็ซึ่งใจอยู่สั๊กพัก ว่าจะปล่อยให้ปลิวไปดีหรือจะไปเก็บดี แต่โชคดี ที่ธงชาติปลิวไปไม่กี่ไกลมาก ผมจึงตัดสินใจรีบเดิน ออกไปหยิบธงชาติกลับมาแล้วก็นำมาถือไว้ในมือแทน เพราะเกรงว่าถ้าเสียบไว้ที่กระเป๋าผมจะพัดปลิว หายไปอีก ดังนั้นในมือทั้งสองข้างของผม นอกจากจะมีไม้เท้าเดินเขาแล้วยังมีธงชาติไทย อีกด้วย เมื่อเดินออกมาได้ไม่กี่นาทีก็สังเกตเห็น ทางด้านขวาเป็นสนามเฮลิคอปเตอร์ มีเจ้าหน้าที่ กำลังจัดการเก็บศพอยู่ และทางซ้ายมือซึ่งปกติ น่าจะต้องมีรั้วไม้กันไว้ แต่กลับเห็นแต่ซากของ รั้วไม้เพราะโดนกระแสลมพัดจนล้มระเนระนาด ไปหมด ระหว่างที่กำลังเดินข้ามไป ใจหนึ่งก็รู้สึก สงสารคนที่เสียชีวิต อีกใจหนึ่งก็กลัวลมพัด จนตกเขา ในจังหวะนั้นจึงตั้งสติรวบรวมสมาธิพยายาม ไม่มองซ้ายมองขวา มองแต่ข้างหน้าแล้วเดินตาม คนข้างหน้าไปอย่างเดียว ต้องคอยเดินเฉียดไป ทางสนามเฮลิคอปเตอร์ตลอดเพราะลมพัดมา จากทิศนั้น พอเดินผ่านตรงนั้นมาได้สั๊กพักก็มา เจอเนินเขาอีกเนินหนึ่ง ซึ่งถ้าผ่านเนินนี้ไปได้ก็จะเป็น ทางเดินลงเขาและจะไม่มีกระแสลมที่รุนแรงแล้ว ในระหว่างที่กำลังเดินขึ้นเนินเขานั้น กระแสลม

ก็ยังพักรุนแรงอยู่จนทำให้มองไม่ค่อยเห็นคนข้างหน้าและตัวผมเกือบล้มอยู่ตลอด ทำให้ต้องคอยจับเชือกที่ขึงไว้ข้างทาง แล้วก็หยุดเป็นพัก ๆ ไปตลอดทาง อารมณ์เหมือนตัวเองกำลังมาถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง หิมาลัย อยู่เลย และในที่สุดก็เดินถึงยอดเนินนั้นอย่างปลอดภัย แล้วหลังจากนั้นก็เดินทางเดินลงตลอด ไม่ได้มีอุปสรรคใหญ่อะไรมากมายนอกจากลื่นล้มเล็กน้อย อากาศหนาวมากจนมีหิมะเกาะที่คิ้วของผมเลยทีเดียว

พอลงมาเจอถนนสาธารณะ สัญญาณโทรศัพท์ก็เริ่มใช้ได้อีกครั้ง พ่อของเพื่อนจึงได้โทรเรียกรถแท็กซี่มารับพวกเราไปส่งที่รถ พอมาถึงที่รถ พวกเราก็พบอีกปัญหาหนึ่ง คือ รถสตาร์ทไม่ติด ทำให้ต้องโทรเรียกช่างซ่อมรถแถวนั้นมาช่วยอีกแรง ในระหว่างที่กำลังรอช่างซ่อมอยู่ พวกเราก็รู้สึกหิวจึงได้เข้าไปรับประทานอาหารกันที่ร้านอาหารใกล้ ๆ เมื่อช่างมาซ่อมรถให้เรียบร้อย พวกเราก็นั่งรถกลับบ้านที่บ้านของเพื่อนทันที แล้วตรวจสอบอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่พวกเรานำไปด้วยสรุปว่าไม่มีอุปกรณ์ใด ๆ เสียหาย แต่ที่น่าทึ่งคือน้ำในขวดยังแข็งอยู่เลยแม้ว่าเวลาจะผ่านมาแล้ว ๒ - ๓ ชั่วโมงก็ตาม ผมได้ส่งคืนอุปกรณ์ทั้งหมดที่ยืมมาเรียบร้อยแล้ว นั่งรถกลับบ้านพักผ่อนที่กรุงโซลต่อ ในวันถัดมา เพื่อนได้ส่งข่าวมาบอกว่าหลังจากที่พวกผมลงมาแล้วทางอุทยานก็ได้ประกาศห้ามขึ้นเขาซอร์คซานจนกว่าสภาพอากาศจะดีขึ้น และก็มีข่าวว่าเคราะห์ที่เกิดขึ้นบนเขา

ออกมาในโลกโซเซียลอีกด้วย ทำให้ผมรู้สึกตัวเองโชคดีมากที่สามารถผ่านเหตุการณ์นั้นมาได้อย่างปลอดภัย และนี่คงจะเป็นหนึ่ง

ในประสบการณ์ที่ผมไม่สามารถลืมได้ลงเลยทีเดียว

First Winter Semester

การเรียนการสอนของภาคเรียนฤดูหนาวในแต่ละชั้นปีจะแตกต่างกัน ในรุ่นของผมนั้นคือเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมเพื่อสอบ TOEIC โดยที่ Korea Military Academy (KMA) พยายามจะให้นักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๑ ได้ใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด ในระหว่างการเรียนที่ส่วนการศึกษาให้ใช้เฉพาะภาษาอังกฤษ ห้ามใช้ภาษาเกาหลีและอาจารย์ที่สอนก็มีทั้งอาจารย์คนเกาหลีและอาจารย์ต่างชาติ ที่น่าชื่นชมคือ การนำ พลทหารที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษเข้ามาเป็นครูผู้ช่วยระหว่างการเรียนการสอน ระบบการเกณฑ์ทหารของที่นี่อย่างหนึ่งที่ผมคิดว่าเป็นการจัดสรรคนอย่างดีเยี่ยม คือ ก่อนสมัครเกณฑ์ทหารได้มีการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษหรือด้านกีฬา สามารถสมัครตามขีดความสามารถของตนเอง เช่น ผู้ที่กำลังเรียนอยู่ที่ต่างประเทศแต่ต้องกลับมารับใช้กองทัพสามารถยื่นสมัครเพื่อขอมาอยู่ในหน่วยที่ต้องการบุคลากรที่เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษหรือผู้ที่มีความสามารถต่าง ๆ ด้านกีฬาที่สามารถยื่นสมัครเพื่อมาเป็นครูผู้ช่วยในวิชาพลศึกษาตามโรงเรียนต่าง ๆ ของกองทัพก็ได้

หลังจากที่เรียนจบหลักสูตรภาษาอังกฤษแล้วทาง Korea Military Academy ได้มีการวัดผล

โดยการให้สอบ TOEIC โดยที่โรงเรียนออกค่าใช้จ่ายทั้งหมดให้เป็นเงิน ๒๐,๐๐๐ วอน (ประมาณ ๖๐๐ บาท) แล้วนำคะแนนสอบ TOEIC มาตัดเกณฑ์ ถ้าไปสอบข้างนอกเอง จะเสียเงินประมาณ ๔๔,๕๐๐ วอน(ประมาณ ๑,๓๐๐ บาท) แต่ทางกองทัพบกเกาหลีใต้ต้องการให้กำลังพลเห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษจึงได้ทำข้อตกลงกับบริษัทที่จัดสอบ TOEIC ไว้ เพราะการที่จะไปเรียนหลักสูตรต่างประเทศหลักสูตรใดก็ตามต้องสอบ TOEIC ให้ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดจนถึงขนาดเคยมีการตั้งเกณฑ์คะแนน TOEIC ไว้ที่ ๗๕๐ คะแนนจึงจะสามารถจบการศึกษาได้มาก่อน แต่รุ่นที่ผมเรียน ทาง Korea Military Academy ได้ยกเลิก แล้วหันมาใช้วิธีให้นักเรียนเลือกสอบตามความสมัครใจมากกว่า

การผ่อนคลายหลังจากการเรียนที่เข้มข้นคือ การเล่นสกี ทาง Korea Military Academy ได้พานักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๑ ไปเรียนสกีที่ สกีรีสอร์ทแห่งหนึ่งทางภาคตะวันออก สำหรับตัวผมนั้นเป็นการเล่นสกีครั้งแรกในชีวิต จึงไปเรียนการเล่นสกีตั้งแต่พื้นฐานเลย ส่วนคนที่เล่นเป็นอยู่แล้วก็สามารถเล่นตามใจอย่างสนุกสนานได้เลย ในระหว่างที่เรียนนั้นก็แอบสังเกตเพื่อน ๆ ที่เล่นเก่งแล้ว แลดูน่าสนุกมากเลย เหมือนกำลังดูนักกีฬาอาชีพเล่นสกีอยู่เลยที่เดียว แต่พอมาคิดดูแล้วการที่พวกเขาเหล่านั้นจะเล่นเก่งได้ก็จะต้อง

ผ่านการเรียนแบบที่ผมกำลังเรียนเหมือนกัน จึงเป็นกำลังใจให้ผมใช้เวลาเรียนประมาณครึ่งวันก็สามารถเล่นเนินระดับ Beginner ได้ถึงแม้จะยังไม่คล่องมากนัก ช่วงบ่ายเป็นการเล่นตามอัธยาศัย ผมเล่นไปสักพักหนึ่งก็พอแล้วเพราะเหนื่อยจากเล่นสกีก็เลยไปนั่งพักอยู่ในห้องอาหารเพื่อรอเวลาเดินทางกลับในช่วงเย็น นับเป็นประสบการณ์ที่สนุกและแปลกใหม่มากสำหรับผม

หลังจากนั้นก็จะเป็นช่วงของการเตรียมงานพิธีต่าง ๆ เช่น พิธีเลื่อนชั้นปี พิธีต้อนรับนักเรียนนายร้อยใหม่ และพิธีจบการศึกษาของรุ่นพี่ชั้นปีที่ ๔ สำหรับพิธีต้อนรับนักเรียนนายร้อยใหม่จะทำหลังจากที่ฝึกนักเรียนนายร้อยใหม่เสร็จสิ้นแล้ว ไฮไลท์ของภาคเรียนฤดูหนาวคือ พิธีจบการศึกษาของรุ่นพี่ชั้นปีที่ ๔ เพราะจะมีแขกวิไอพี

มาร่วมงานค่อนข้างมาก เช่น ประธานาธิบดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุด หรือผู้บัญชาการทหารบก และผู้ช่วยทูตทหาร เป็นต้น ซึ่งในแต่ละปี ประธานก็จะต่างกันตามความสะดวกและความเหมาะสมของแต่ละช่วงเวลา จะใช้เวลาในการซ้อมก่อนพิธีจริงประมาณ ๒ สัปดาห์ โดยในพิธีการจะแบ่งเป็น ๒ ช่วงย่อย ดังนี้ ช่วงที่ ๑ จะเป็นการแสดงต่างๆ เช่น การละเล่นพื้นเมือง ศิลปะการต่อสู้ เป็นต้น พิธีกล่าวแสดงความยินดีจากแขกวิไอพี พิธีประดับยศ ร้อยตรี พิธีมอบรางวัลต่าง ๆ ช่วงที่ ๒ จะเป็นการ

คู่มือโอวาทพรต่าง ๆ มีการแปรแถวทำรูปดาวล้อมเพชรพร้อมทั้งร้องเพลงประจำโรงเรียน และการถ่ายภาพร่วมกับคณะผู้บังคับบัญชาของโรงเรียน เป็นครั้งสุดท้าย สำหรับนักเรียนนายร้อยไทย ก็จะมีผู้ช่วยทูตทหารบกไทย/โซลมาร่วมแสดงความยินดีด้วย

เริ่มต้นชั้นปีที่ ๒ กับบทบาทใหม่

หลังจากพิธีจบการศึกษาของรุ่นพี่จบลงไปนั้น ผมก็ได้เป็นรุ่นพี่ชั้นปีที่ ๒ เรียกร้อย ในครั้งนี้ก็มีรุ่นน้องเพิ่มอีก ๑ รุ่น สำหรับบทบาทของชั้นปีที่ ๒ คือ การอบรมสั่งสอนทุกอย่างเกี่ยวกับการใช้ชีวิตใน Korea Military Academy แก่ นักเรียนนายร้อยใหม่เพื่อให้เป็นนักเรียนนายร้อยที่ดีในอนาคตในภาคการศึกษานี้หมู่ของผมมีชั้นปีที่ ๑ เข้ามา ๒ คน ชั้นปีที่ ๒ จำนวน ๓ คน ชั้นปีที่ ๓ จำนวน ๑ คน และชั้นปีที่ ๔ จำนวน ๑ คน รวมเป็น ๗ คน สำหรับบทบาทของชั้นปีที่ ๒ ตามที่ผมได้เคยกล่าวไว้ในตอนที่ ๒ ว่าคอยอบรม

และสั่งสอนเรื่อง วินัย มารยาท และการใช้ชีวิต ใน Korea Military Academy ให้แก่รุ่นน้องชั้นปีที่ ๑ แต่เนื่องจากผมคิดว่าตัวเองเป็นนักเรียนนายร้อยต่างชาติด้วย การจะไปอบรมหรืออำนวยการวินัยรุ่นน้องชั้นปีที่ ๑ ซึ่งเป็นคนเกาหลีนั้นดูไม่ค่อยเป็นเรื่องที่เหมาะสมเท่าไร ผมจึงได้มอบหมายบทบาทให้กับเพื่อนคนเกาหลีในหมู่เดียวกันไป ส่วนผมจะคอยรับบทบาทคอยชงและคอยโอ้ไป

ตารางการปฏิบัติประจำปีก็จะคล้ายกับของปีที่แล้ว แต่ปีนี้มีการแข่งกีฬาขึ้นมา เช่น ฟุตบอล (ชายและหญิง) บาสเกตบอล วាយน้ำ แบดมินตัน เทนนิส และฟุตวอลเลย์² เพื่อเป็นการเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่ คณะรวมถึงฝึกความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีอีกด้วย สำหรับรูปแบบการแข่งขันนั้นจะแข่งแบบลีก มอบรางวัล

ตอนสิ้นภาคการศึกษาของแต่ละปี ดังนั้นในหนึ่งปี จะมีการมอบรางวัล ๒ ครั้งด้วยกัน คือ สิ้นภาคเรียนที่ ๑ และสิ้นภาคเรียนที่ ๒ จะมีการซ้อมทุกวันจันทร์ หลังเลิกเรียนวิชาการ และแข่งขันทุกวันศุกร์ หลังพิธีฮวารัง(Hwarang Ceremony)³ ของแต่ละสัปดาห์ ในตอนนั้นผมได้เลือกลงวายน้ำไป เพราะอยากฝึกวายน้ำเพิ่มเติม แต่มารู้ทีหลังว่ามันไม่ใช่แค่การวายน้ำธรรมดาแต่คือการวายน้ำวิบาก โดยจะเป็นการวายน้ำข้ามอุปสรรค

2. การแข่งขันกีฬาโดยใช้เท้าเตะลูกบอลให้ข้ามตาข่ายและได้แต้มเมื่อลูกบอลหล่นสู่พื้นของฝ่ายตรงข้าม

3. พิธีฮวารัง (Hwarang Ceremony) เป็นพิธีสวนสนาม นักเรียนนายร้อยแต่งชุดพิธีการเต็มรูปแบบ จะกระทำที่ Hwarang Parade Ground ทุกบ่ายวันศุกร์โดยมีจุดประสงค์เพื่อเป็นไตร่ตรองถึงสัปดาห์ที่ผ่านมาและวางแผนล่วงหน้าสำหรับสัปดาห์ที่จะมาถึง

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๑ เดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

ต่าง ๆ ในทีมต้องมีสมาชิกอย่างน้อย ๘ คน จากนั้น จะแบ่งย่อยเป็นชุดละ ๓ คน การแข่งขันนั้น จะเริ่มว่ายน้ำที่ละชุดและออกตัวทีละคน อุปสรรค ด้านแรกคือการว่ายน้ำข้ามห่วงยางชูชีพ ทรงกระบอก ๒ อัน โดยคนที่ ๒ จะออกตัวได้ ก็ต่อเมื่อคนแรกได้ข้ามห่วงยางชูชีพทรงกระบอก อันแรกไปแล้ว อุปสรรคที่ ๒ คือการขึ้นมาบนแผ่น กระดานแล้วหยิบห่วงยางชูชีพทรงรีกระโดดลงน้ำ โดยคนที่ออกตัวคนที่ ๑ และ ๒ เมื่อว่ายน้ำมาถึง แผ่นกระดานจะจับแผ่นกระดานให้หนึ่ง รอจน

ไปได้ คนที่มาช่วยก็จะโยนไปให้คนจำลองเป็นคนจมน้ำ จากนั้นก็จะว่ายน้ำลากกลับมาที่ขอบสระ ว่ายน้ำ และเมื่อทั้งสามคนขึ้นมาจากสระว่ายน้ำ เรียบร้อยแล้ว ชุดต่อไปจึงจะสามารถออกตัวได้ เมื่อทำจบครบ ๓ ชุดจะนับเป็น ๑ เซ็ต ในทุก การแข่งขันจะต้องทำทั้งหมด ๓ เซ็ตด้วยกัน และ ในแต่ละเซ็ต ลำดับในการออกตัวก็จะต่างกัน ออกไปเพื่อให้สมาชิกในแต่ละชุดปฏิบัติได้อย่าง ครบถ้วน

คนที่ ๓ มาถึง จากนั้นคนที่ ๓ จะขึ้นมาบนแผ่น กระดานแล้วหยิบห่วงยางชูชีพทรงรีกระโดดลงน้ำ จากนั้นคนที่ ๑ หรือ ๒ ก็จะดำลงไปหยิบแผ่น น้ำหนัก ๕ กิโลกรัมที่อยู่ใต้น้ำขึ้นมา จากนั้นก็นำมา ผูกติดกับเชือกห่วงยางชูชีพทรงรีเพื่อให้ห่วงยาง ชูชีพทรงรีตั้งตรง เมื่อผ่านอุปสรรคที่ ๒ แล้ว ก็จะจับที่ระยะ ๒๕ เมตร จากนั้นก็ข้ามไปกลับตัว ในลู่อัดไปตามลำดับที่ออกตัวมา อุปสรรคที่ ๓ คือ การดำน้ำลอดแผ่นกระดานระยะทางประมาณ ๕ เมตร เมื่อผ่านอุปสรรคที่ ๓ มาได้ทั้งสองคน ที่ออกตัวก่อนก็จะขึ้นมาที่ขอบฝั่งเพื่อรอพบกับ อุปสรรคสุดท้าย สำหรับอุปสรรคที่ ๔ นั้นเป็นการ จำลองสถานการณ์ช่วยคนจมน้ำ โดยให้คนที่ ออกตัวลำดับสุดท้ายจำลองเป็นคนจมน้ำและ ให้คนที่ออกตัวคนแรกกระโดดลงมาในน้ำพร้อมกับ ห่วงยางชูชีพทรงกระบอก เมื่อว่ายน้ำมาถึง ในระยะที่สามารถโยนห่วงยางชูชีพทรงกระบอก

เมื่อผู้อ่านได้อ่านจบฉบับนี้แล้ว ก็อยู่ในช่วง กลางภาคเรียนชั้นปีที่ ๒ นะครับ ในฉบับหน้า ก็จะมาเริ่มที่การฝึกทหารในภาคการศึกษา ประสบการณ์ไปร่วมการแนะแนวการศึกษา ให้กับนักเรียนมัธยมปลายเกาหลี ประสบการณ์ ในชมรมเทควันโดที่แสนขึ้นชื่อ เทียวชมเทศกาล ดอกซากุระฤดูใบไม้ผลิ พร้อมกับการฝึก ภาคนามฤดูร้อน แล้วพบกันฉบับหน้านะครับ สวัสดีครับ

(โปรดติดตามตอนต่อไป)

ประสบการณ์ต่างแดน ทุนโครงการ IMET ทุนการศึกษาที่เจสียา ๑ ดนไฟฟ์ฬ จาก DLIELC ถึง Special Forces Qualification Course/Airborne

พ.ต. ศุภเชษฐ์ กาญจน

สวัสดีพี่ ๆ น้อง ๆ ทุกคน หรือถ้าจะ Go inter
หน่อยเราอาจใช้คำว่า What's up, bro? ซึ่งเป็นประโยค
ที่ผู้เขียนใช้บ่อยมากในการทักทายเพื่อนทหารที่เรียน
ด้วยกันในทุก ๆ เช้าแบบไม่เป็นทางการ ก่อนอื่นผู้เขียน
ต้องขอขอบพระคุณ “พ.อ.หญิง จิตภา ธรรมวิหาร”
ที่แนะนำให้ผู้เขียนเล่าเรื่องราวและประสบการณ์ทั้งหมด
ที่ได้รับจากการใช้ชีวิตในประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็น
ประเทศที่กว้างใหญ่ มีพลเมืองหลากหลายเชื้อชาติ
และมีวัฒนธรรมที่แตกต่างจากประเทศไทยโดยสิ้นเชิง
ผู้เขียนจึงได้เรียบเรียงเนื้อหาแบบสั้น ๆ กระชับ และ
ชัดเจนมาเล่าสู่กันฟังครับ

ก่อนอื่นผู้เขียนขอกล่าวถึงทุนที่ผู้เขียนได้รับ
คัดเลือกไปศึกษาหลักสูตรทางทหาร ณ ประเทศ
สหรัฐอเมริกาในปีที่ผ่านมาคือ ทุนโครงการ IMET
(International Military Education and Training)
ทุนโครงการ IMET นี้เป็นหนึ่งในโครงการที่ใหญ่ที่สุด
ในโลกด้านการศึกษาและฝึกอบรมทางทหารระหว่าง
ประเทศ โดยประเทศสหรัฐอเมริกาจะสนับสนุนค่า
ใช้จ่ายทั้งหมดให้กับประเทศพันธมิตรต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่
หลายประเทศทั่วโลกเพื่อพัฒนาขีดความสามารถให้กับ
บุคลากรในกองทัพของประเทศพันธมิตรในการต่อสู้กับ
ภัยคุกคามภายในและภายนอกประเทศ ในปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๖๓ ผู้เขียนได้สมัครเพื่อขอรับทุนโครงการ IMET
ในหลักสูตร Special Forces Qualification Course /
Airborne โดยการสอบคัดเลือกจะประกอบไปด้วย ๓ ด้าน

คือด้านที่ ๑ การทดสอบภาษาอังกฤษ ณ กรมยุทธศึกษา
ทหารบก (ผู้เขียนได้คะแนน ๙๑ จากคะแนนเต็ม ๑๐๐)
เพื่อนำผลสอบไปทำการสอบคัดเลือกในด้านที่ ๒
การทดสอบตามเหล่าสายวิทยาการของหลักสูตรนั้น ๆ
ผู้เขียนเข้ารับการทดสอบ ณ โรงเรียนสงครามพิเศษ
ศูนย์สงครามพิเศษ หน่วยบัญชาการสงครามพิเศษ ประกอบ
ไปด้วย การทดสอบร่างกาย การทดสอบความรู้ในหลัก
นิยมและตำราต่าง ๆ แล้วนำคะแนนมาทำการจัดลำดับ
เพื่อนำไปสอบคัดเลือกในด้านที่ ๓ ซึ่งเป็นด่านสุดท้าย
ได้แก่การทดสอบภาษาอังกฤษที่ JUSMAGTHAI
ผู้เขียนสอบผ่านในครั้งแรกด้วยคะแนน ๘๗ เต็ม ๑๐๐
ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนด และได้อันดับ ๑
ในบรรดานายทหารที่สอบด้วยกันในปีนั้น กระบวนการต่อไป
คือการตรวจโรคเพื่อเตรียมเดินทางไปต่างประเทศ
ณ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ซึ่งเป็นการตรวจที่
ละเอียดมาก ใช้เวลาประมาณ ๓-๔ วัน รวมถึงการตรวจ
หาเชื้อ COVID-19 ก่อนเดินทางอีกด้วย และหลังจาก
วันนั้น การเดินทางของผู้เขียนก็ได้เริ่มต้นขึ้น...

มุ่งหน้าสู่ DLIELC...

DLIELC ย่อมาจากคำว่า Defense Language
Institute English Language Center หรือใช้ชื่อ
ภาษาไทยว่า สถาบันสอนภาษาอังกฤษของกระทรวง
กลาโหมสหรัฐฯ มีที่ตั้งอยู่ในฐานทัพอากาศแกล็กแลนด์

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๑ เดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

(Lackland AFB) เมืองแซนอันโตนิโอ รัฐเท็กซัส ผู้เขียนเดินทางด้วยสายการบิน Delta Airlines จากสนามบินสุวรรณภูมิไปถึงสนามบินนานาชาติอินซอน ประเทศเกาหลีใต้ เปลี่ยนเครื่องโดยสายการบินเดิมเพื่อเดินทางต่อไปยังสนามบินนานาชาติแอตแลนตา รัฐจอร์เจีย ประเทศสหรัฐอเมริกา และสุดท้ายเปลี่ยนเครื่องโดยใช้สายการบินเดิมในประเทศ เดินทางต่อไปยังสนามบินนานาชาติแซนอันโตนิโอ รัฐเท็กซัส รวมเวลาเดินทางทั้งสิ้น ๒๒ ชั่วโมง เมื่อเดินทางถึงสนามบินแซนอันโตนิโอแล้วปกติจะมีรถจาก DLIELC มารับนักเรียนต่างประเทศที่เดินทางมาถึง แต่ในเวลานั้นเป็นช่วงสถานการณ์ที่เชื้อโคโรนาไวรัสระบาดเป็นอย่างมากในสหรัฐอเมริกา ทางสถาบันจึงงดบริการรถรับส่งดังกล่าว ผู้เขียนตัดสินใจนั่งรถแท็กซี่ของบริษัท Yellow Cab Company (ซึ่งเป็นบริษัทที่ได้รับการอนุมัติให้สามารถขับเข้าค่ายทหารได้) จากสนามบินให้ไปส่งถึงฐานทัพอากาศแล็กแลนด์ (Lackland AFB) และรายงานตัวเข้าที่พัก

DLIELC นั้นเปรียบเทียบกับศูนย์ภาษา ยศ.ทบ. ยศ.ทอ และ ยศ.ทร. ของประเทศเรารวมกัน ในเวอร์ชันนานาชาติ (International) เป็นสถาบันสอนภาษาหรือปรับพื้นฐานภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนต่างชาติทุกคนที่ได้รับทุนการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาให้กับนักเรียนก่อนเข้าศึกษาในหลักสูตรหลักต่อไปหรือที่เรียกว่า FOT (Follow-on Training) การเรียนการสอนใน DLI นั้นมีอยู่หลากหลายโปรแกรม ยกตัวอย่างเช่น American Language Course General English

Training (GET), Specialized English Training (SET) และหลักสูตรสำหรับอาจารย์สอนภาษา เช่น Basic American Language Instructor Course (BALIC), Advanced English Language Instructor Course (AELIC), Managing English Language Training (MELT) และ Methodology and Culture Seminar (MACS) เป็นต้น แต่สำหรับตัวผู้เขียนเองเข้ารับการศึกษาคณะ Specialized English Training (SET) เป็นระยะเวลา ๒ เดือน โดยปกติแล้วการเรียนการสอนที่ DLI จะเป็นเข้าเรียนในห้องเรียนแบ่งออกเป็น ห้อง ๆ ห้องละ ๔ - ๕ คน แต่นับเป็นความโชคร้ายของผู้เขียนที่เดินทางไปเรียนในเวลาที่ COVID-19 กำลังระบาดอย่างหนักในรัฐเท็กซัส ทางฝ่ายอำนวยการโรงเรียนจึงปรับการเรียนการสอนมาเป็นแบบออนไลน์ทั้งหมดโดยใช้โปรแกรม Zoom เป็นช่องทางหลักในการสอน

ตลอดทั้งระยะเวลาการศึกษา ๒ เดือนใน DLIT ตารางเรียนในแต่ละวันจะเริ่มค่อนข้างเข้ามาตั้งแต่ ๐๗๓๐ - ๑๔๐๐ ในวันจันทร์ถึงวันพฤหัสบดี ส่วนวันศุกร์จะเลิกประมาณเที่ยงวัน ในสัปดาห์แรกจะยังไม่มีการเรียนการสอน เรียกว่าสัปดาห์ In-Processing ยังไม่นับว่าเป็นสัปดาห์เรียน แต่เป็นสัปดาห์ที่เราต้องดำเนินการทางธุรการทั้งหมด เช่น เบิกรับหนังสือเรียนซึ่งมีประมาณ

๑๕ เล่มตลอดหลักสูตร ทำบัตรประจำตัวนักเรียน ซึ่งใช้เป็นบัตรผ่านเข้า-ออกและยืนยันสิทธิของการเป็นนักเรียนที่นี้ รับคำแนะนำเกี่ยวกับสถานที่ ห้องเรียน โรงอาหาร ไปรษณีย์ ฟังคำชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตรรวมไปถึงระบบรักษาความปลอดภัยทางอินเทอร์เน็ต และจะมีการสอบภาษาอังกฤษ ECL วัตถุประสงค์เพื่อยืนยันว่านักเรียนต่างชาติที่ถูกส่งมามีความพร้อมในด้านภาษาตามเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนดซึ่งข้อสอบค่อนข้างยากกว่าการสอบที่ประเทศไทยมาก สำหรับผู้เขียนเองสอบผ่านในครั้งแรกด้วยคะแนน ๘๗ เต็ม ๑๐๐ เมื่อดำเนินการทางธุรการจนเสร็จเรียบร้อยแล้วจะเริ่มเข้าสู่สัปดาห์ที่ ๑ ของการเรียน สำหรับการเรียนการสอนที่ DLI จะพัฒนา ๔ ทักษะของการสื่อสาร ได้แก่ Speaking, Listening, Reading และ Writing ไปพร้อม ๆ กันตามหัวข้อในหนังสือ แต่ส่วนตัวของผู้เขียนเองคิดว่าทักษะ Speaking ของผู้เขียนพัฒนาขึ้นอย่างมากหลังจากสำเร็จการศึกษา เพราะนอกเหนือจากการเรียนในตำราแล้ว แต่ทุกวันอาจารย์จะให้การบ้านหาคำศัพท์วันละ ๕ คำพร้อมแต่งประโยคมาอธิบายแก่เพื่อนในห้องทุก ๆ ชั่วโมง และนำเสนอข่าว เหตุการณ์ปัจจุบัน (Presentation) ประมาณ ๕ นาทีก่อนเริ่มเรียนซึ่งทำให้ผู้เขียนต้องฝึกฝนและซักซ้อมทุก ๆ คืนก่อนนอนและในทุก ๆ สัปดาห์จะมีการหมุนเวียนและสลับกลุ่มสลับห้อง สลับอาจารย์สอน ความมุ่งหมายก็เพื่อให้นักเรียนได้มีความคุ้นเคยกับสำเนียงอเมริกันที่หลากหลาย อีกทั้งยังได้พัฒนาสัมพันธ์กับนักเรียนต่างชาติด้วยกัน ได้เจออาจารย์ใหม่และเพื่อนใหม่ทุกอาทิตย์ซึ่งทำให้ผู้เขียนได้มีโอกาสรู้จักเพื่อนต่างชาติมากมายได้แก่ โปแลนด์ เม็กซิโก บัลแกเรีย จอร์เจีย เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น

ในระหว่างการศึกษาที่ DLI ทางโรงเรียนจะมีกิจกรรมทัศนศึกษารอบ ๆ เมือง San Antonio สถานที่

สำคัญทางประวัติศาสตร์ เช่น The Alamo หรือพิพิธภัณฑ์ประจำเมือง และมีทริปข้ามเมืองไปถึง Dallas Houston และ Austin ซึ่งผู้เขียนได้มีโอกาสเดินทางไปดูศูนย์บังคับการปล่อยยานอวกาศขององค์การนาซ่า (NASA) ที่เมือง Houston ผู้เขียนรู้สึกประทับใจเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นความฝันในวัยเด็กของผู้เขียนเองที่อยากเป็นนักบินอวกาศและอยากทำงานที่องค์การนาซ่า

สิ่งที่แปลกตาอย่างหนึ่งเมื่อผู้เขียนเดินทางมาถึงที่นี่คือ พื้นที่โดยรอบที่พักจะมีเตาบาร์บีคิวตั้งอยู่ทุกมุมตึกในทุก ๆ Pavilion จะมีอย่างน้อย ๑ เต้า และมี Pavilion ประมาณ ๕ - ๖ แห่ง ซึ่งมักจะเป็นแหล่งรวมตัวกันของนักเรียนต่างชาติในทุก ๆ เย็นวันศุกร์ เนื่องจากอาจารย์จะเลิกสอนประมาณเที่ยงวัน ทำให้นักเรียนมีเวลาออกไปซื้อเนื้อ หมู ไก่ ขนมขบเคี้ยว และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๑ เดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

จากด้านนอกค่าย เพื่อนำมา ดินเนอร์ บาร์บีคิวร่วมกัน ต่างคนต่างแชร์ประสบการณ์ วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ในชาติตนเอง บางคนทำอาหารเมนูเด็ดประจำชาติมา นำเสนอ บางคนเล่นดนตรี เปิดแนวเพลงของประเทศตนเองให้คนอื่น ๆ ฟัง เพื่อน ๆ ใน DLI ล้วนทำให้ผู้เขียนประทับใจ เป็นบรรยากาศและความทรงจำที่ดีมาก นึกถึงครั้งใดก็มีความสุขทุกครั้ง...

เมื่อถึงหัวงสำเร็จการศึกษา เป็นห้วงที่นักเรียนทุก ๆ คนจะต้องเตรียมแยกย้ายไปเรียนหลักสูตรหลักของตนเอง (Follow-on Training) และเป็นห้วงเวลาที่นักเรียนหลาย ๆ คนไม่อยากให้มาถึง เพราะว่าเราเริ่มมีความรู้สึกผูกพันกับสถานที่และเพื่อนนักเรียนด้วยกัน พิธีรับใบประกาศนียบัตรจัดขึ้นที่ห้อง Auditorium อาคารฝั่งตรงข้ามของอาคารเรียน ขั้นตอนการรับเป็นแบบง่าย ๆ โดยมีผู้บัญชาการโรงเรียนขึ้นมากล่าวสุนทรพจน์ หลังจากนั้น นักเรียนก็ขึ้นมารับใบประกาศนียบัตรเป็นรายบุคคล ใช้เวลาประมาณ ๒๐ นาที

Airborne All the Way...

หลังจากผู้เขียนสำเร็จการศึกษาที่ DLIELC เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้เขียนก็มุ่งหน้าสู่จุดหมายปลายทางต่อไป

คือ โรงเรียนทหารราบสหรัฐฯ (Fort Benning) มีที่ตั้งอยู่ในเมืองโคลัมบัส รัฐจอร์เจีย ครั้งแรกที่คุณเขียนเดินทางมาถึงสนามบินโคลัมบัส ผู้เขียนเดินทางกระเป่าออกมาด้านนอก เหลือบไปเห็นป้ายที่ติดอยู่บนผนังในสนามบินเป็นป้ายของโรงเรียนทหารราบ Ft. Benning มีขนาดใหญ่มาก ข้อความในป้ายบอกข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับการเดินทางไปที่นี่รวมถึงเบอร์โทรศัพท์ติดต่อเจ้าหน้าที่ที่จะมารับ แต่นับเป็นความโชคดีของผู้เขียนที่มีเจ้าหน้าที่มารอรับด้านหน้าประตู ซึ่งเจ้าหน้าที่ดังกล่าวเป็นเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ในสำนักงานนักเรียนต่างชาติ หรือเรียกง่าย ๆ ว่า IMSO (International Military Student Office) พอขับรถออกมาจากสนามบินได้สักพัก ผู้เขียนสังเกตเห็นภูมิประเทศรอบ ๆ เมืองเต็มไปด้วยป่าสนสลักกับเนินเตี้ย ๆ เหมาะสำหรับเป็นพื้นที่การฝึกหน่วยทหารเป็นอย่างยิ่ง

เมื่อถึงโรงเรียนทหารราบ Ft. Benning นักเรียนต่างชาติทุกคน จะต้องรายงานตัวเข้าที่พัก Abrams Hall ลักษณะของที่พักจะเป็นโรงแรมค่อนข้างหรูหรา ถ้าให้เปรียบเทียบน่าจะเหมือนโรงแรมระดับ ๔ ดาว มีเครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์ประกอบอาหารพร้อม มีโซฟาที่สะดวกสบาย ช่วยให้ผ่อนคลายความเหนื่อยล้าจากการเดินทางได้เป็นอย่างดี ในวันรุ่งขึ้น เข้ารายงานตัวพร้อมเอกสาร

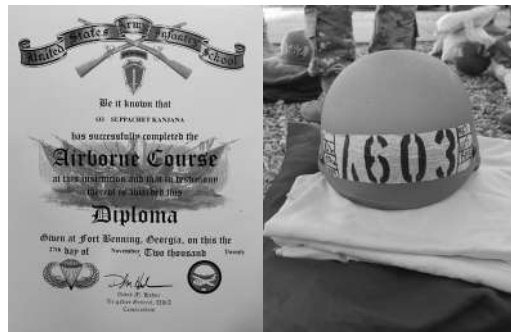

ณ สำนักงานนักเรียนต่างชาติ IMSO ขั้นตอนการรายงานตัว ที่นี้ค่อนข้างง่ายใช้เวลาไม่นาน ส่งเอกสาร ฟังคำชี้แจง หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่จะแจก Packing list ของหลักสูตร ส่งทางอากาศ (Airborne Course) รวมไปถึงสิ่งของที่จำเป็นในห้วง กักตัว ๑๔ วัน ก่อนเข้าหลักสูตร (กักตัว รอบที่ ๒)

หลังจากหมดห้วง กักตัว ๑๔ วัน ที่ Camp Cornet ซึ่งอยู่ไม่ไกลจาก Ft. Benning ก็จะมีรถโดยสารมารับนักเรียนทั้งหมดเพื่อเดินทางไปรายงานตัวที่โรงเรียน ส่งทางอากาศ (Airborne School) ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๓๗๕ นายในหลักสูตร โรงเรียนส่งทางอากาศกองทัพบก สหรัฐฯ เป็นหน่วยขึ้นตรงของกองพันที่ ๑ กรมทหารราบ ส่งทางอากาศที่ ๕๐๗ (1st BN, 507th Parachute Infantry Regiment) ซึ่งเป็นหน่วยฝึกศึกษาโดยเฉพาะ ประกอบด้วย ๖ กองร้อย ดังนี้

- ส่งทางอากาศ ๔ กองร้อย (Alpha, Bravo, Charlie, Delta Company)
- สนับสนุนการพักร่ม ๑ กองร้อย (Parachute Rigger Support Company)
- กองบังคับการ ๑ กองร้อย (Headquarters and Headquarters Company)

ผู้เขียนและเพื่อนอีก ๓๗๕ นาย สังกัดในกองร้อย Bravo หรือ Bravo Company ทั้งหมด ซึ่งการฝึกจะเริ่มตั้งแต่ ๐๘๓๐ - ๑๗๐๐ วัณวันเสาร์-อาทิตย์ จะใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น ๓ สัปดาห์ สัปดาห์แรกจะเรียกว่า Ground Week เป็นสัปดาห์ที่เหนื่อยที่สุดของการฝึกทั้งหมด เนื่องจากการฝึกจะมุ่งเน้นไปที่พื้นฐานความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์ การแต่งตัวประกอบร่ม การพักร่ม การฝึกลงพื้น การปฏิบัติเมื่อกระโดดออกจากอากาศยานจำลอง และการแก้ไขเหตุติดขัดเมื่อร่มไม่กาง ในกรณีต่าง ๆ ซึ่งในการฝึกจะมีการตรวจสอบทุกขั้นตอน ใครที่ไม่ผ่านจะมีการทดสอบซ้ำจนกว่าจะผ่าน เมื่อผ่านแล้วจะเข้าสู่สัปดาห์ที่ ๒ เรียกว่า Tower Week สัปดาห์นี้จะมุ่งเน้นไปที่การปฏิบัติให้คุ้นเคยกับสภาพการกระโดดจริงโดยใช้หอสูง ๓๔ ฟุต หอสูง ๒๕๐ ฟุต และสถานีหอดแกว่ง (Swing Station) เป็นสถานีฝึกหลักสำหรับขั้นตอนการฝึกจะเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เริ่มจากกระโดดตัวเปล่าหรือเรียกว่า Hollywood Jump จนเกิดความชำนาญ ไปจนถึงกระโดดพร้อมเป้สนามและปืนหรือเรียกว่า Combat Jump มีการตรวจสอบเป็นรายบุคคล ใครที่ไม่ผ่าน ก็ทำซ้ำจนกว่าจะผ่าน หลังจากนั้นจะเข้าสู่สัปดาห์สุดท้ายคือสัปดาห์ที่ ๓ เรียกว่า Jump Week สัปดาห์นี้เป็นสัปดาห์กระโดดจริงนักเรียนทั้งหมดจะมีการปฏิบัติตั้งแต่การเบิกรับร่ม การแต่งอุปกรณ์ประกอบร่มและร่มช่วย เมื่อแต่งตัวเสร็จจะทำการตรวจเช็คอุปกรณ์ทั้งหมดโดย Jump Master และ Rigger เป็นรายบุคคล สำหรับการกระโดดจะทำการกระโดดเป็นซอลค์ (Chalk) แต่ละซอลค์จะมีประมาณ ๒๐ นาย อากาศยานที่ใช้จะเป็น C-130 และ C-85 นักเรียนทุกคนจะต้องทำการกระโดดทั้งหมด ๕ ครั้ง ได้แก่ ตัวเปล่า

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๑ เดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

ในเวลากลางวัน ๒ ครั้ง ตัวเปล่าในเวลากลางคืน ๑ ครั้ง เครื่องสนามในเวลากลางวัน ๑ ครั้ง และเครื่องสนามในเวลากลางคืน ๑ ครั้ง จึงจะถือว่าสำเร็จหลักสูตร และได้รับเครื่องหมายส่งทางอากาศ

กว่าจะเป็น “Green Beret” และได้รับรางวัลนักเรียนดีเด่น

หลังจากที่ผู้เขียนสำเร็จการศึกษาหลักสูตรส่งทางอากาศเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้เขียนก็เตรียมตัวเดินทางสู่จุดหมายต่อไปซึ่งก็คือหลักสูตร “Special Forces Qualification Course” (SFQC) หรือเรียกง่าย ๆ ว่าเป็นหลักสูตรคัดเลือกคนเข้าสู่หน่วย Green Beret หรือหน่วยรบพิเศษของกองทัพบกสหรัฐฯ ผู้เขียนเริ่มจัดของแพ็กกระเป๋า ร่ำลาเพื่อนร่วมชั้นที่เคยศึกษาด้วยกัน เตรียมออกเดินทางจากสนามบินโคลัมบัส รัฐจอร์เจีย (Columbus, GA) ไปยังสนามบินเฟตวิลล์ รัฐนอร์ทแคโรไลนา (Fayetteville, NC) เมื่อเดินทางถึงสนามบินปลายทางเรียบร้อยแล้วก็มีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานนักเรียนต่างชาติ IMSO มารับเพื่อเดินทางเข้าที่พักในค่ายแบร็ก (Ft. Bragg) ลักษณะที่พักจะเป็นโรงแรมชื่อว่า IHG Moon Hall ซึ่งที่พักนี้จะรับรองนักเรียนต่างชาติทั้งหมดที่มาศึกษาในค่ายนี้ ค่อนข้างสะดวกสบาย แต่ก็ยังไม่เท่ากับ Abrams Hall ที่ค่ายเบนนิ่ง

วันรุ่งขึ้นเป็นวันที่ต้องรายงานตัวที่สำนักงานนักเรียนต่างชาติ ในวันนั้นผู้เขียนได้มีโอกาสรู้จักเพื่อนนักเรียนต่างชาติที่เข้าหลักสูตรเดียวกันจำนวน ๕ นาย ได้แก่ นายทหารจากโคลอมเบีย มาเซโดเนีย ลัตเวีย และยูเครน ซึ่งทุกคนล้วนมีความพร้อมและความมุ่งมั่นในการเข้ารับการฝึกอย่างเต็มที่ พอรายงานตัวเสร็จทางโรงเรียนรบพิเศษมีนโยบายสำหรับคนที่เดินทางมาจากต่างประเทศต้องทำการกักตัว จำนวน ๑๔ วัน (กักตัวรอบที่ ๓)

หลังจากหมดห่วงกักตัวแล้ว ผู้เขียนและนักเรียนต่างชาติอีก ๕ นายก็เตรียมเข้ารับการทดสอบร่างกายก่อนเข้ารับการฝึก มี ๔ สถานี ได้แก่ ทำดันพื้น ทำลูกนั่ง วิ่ง ๒ ไมล์ และดึงข้อ จากนั้นก็เป็นการเปิดรับเครื่องสนามที่ใช้สำหรับการฝึก รวมไปถึงเปิดรับหนังสือเรียน คู่มือและตำราต่าง ๆ และรับฟังคำชี้แจงเพื่อเตรียมการก่อนเข้ารับการฝึก สำหรับการฝึกหลักสูตรรบพิเศษสหรัฐฯ (SFQC) จะแบ่งออกเป็น ๖ ภาค ดังนี้

- ภาคที่ ๑ คำแนะนำเบื้องต้นเกี่ยวกับรบพิเศษ (SFQC) ระยะเวลา ๑ สัปดาห์
- ภาคที่ ๒ การฝึกเล็ดลอดหลบหนีและการดำรงชีพ (SERE) ใช้ระยะเวลา ๓ สัปดาห์ และการฝึกความชำนาญทางทหาร (MOS) ใช้ระยะเวลา ๑๐ สัปดาห์ โดยแบ่งเป็น ๕ ประเภทหลัก ได้แก่ 18A (ผู้บังคับชุดปฏิบัติการ) 18B (นายสิบอาวุธ) 18C (นายสิบการช่างและทำลาย) 18D (นายสิบพยาบาล) และ 18E (นายสิบสื่อสาร)

- ภาคที่ ๓ การฝึกทักษะทางยุทธวิธี (Tactical Skill) ระยะเวลา ๖ สัปดาห์
- ภาคที่ ๔ การฝึกสงครามนอกแบบ (Robin Sage) ระยะเวลา ๓ สัปดาห์
- ภาคที่ ๕ การจบการศึกษา รับใบประกาศนียบัตร รับหมวก Green Beret และประดับเครื่องหมาย Special Forces บนเครื่องแบบชุดฝึก
- ภาคที่ ๖ การศึกษาด้านภาษาและวัฒนธรรม ระยะเวลา ๒๔ สัปดาห์

สำหรับนักเรียนต่างชาติรวมถึงตัวผู้เขียนเองได้เข้าร่วมตั้งแต่ภาคที่ ๑ - ๕ เท่านั้น เนื่องจากภาคที่ ๖ จะมีไว้สำหรับทหารอเมริกันโดยเฉพาะ ซึ่งเป็นการศึกษาภาษาและวัฒนธรรมโดยสอดคล้องกับพื้นที่รับผิดชอบของตนเอง ยกตัวอย่างเช่น 1st SFG (1st Special Forces Group) มีพื้นที่รับผิดชอบอยู่ในทวีปเอเชีย ดังนั้นกำลังพลที่บรรจุลงในหน่วย 1st SFG จะมีภาษาจีน ภาษาเกาหลี ภาษาญี่ปุ่น ภาษาไทย และภาษาตากาล็อกให้เลือกเรียน เป็นต้น

การฝึกหลักสูตรรบพิเศษ (SFQC) ในมุมมองของผู้เขียนถือว่าเป็นหลักสูตรที่ค่อนข้างหนักและใช้ทักษะหลากหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นทักษะตามความชำนาญทางทหาร (MOS) ทักษะทางยุทธวิธี (Tactical Skill)

ทักษะการคิดแบบสงครามนอกแบบ รวมถึงทักษะการสื่อสาร และการเจรจากับบุคคลสำคัญ (KLE) ในพื้นที่ปฏิบัติการ จึงเป็นผลทำให้มีนักเรียนที่ไม่ผ่านหลักสูตรเป็นจำนวนมาก ซึ่งตลอดการฝึกที่ผ่านมาทำให้ผู้เขียนได้รู้ว่า “ความพยายาม”

เป็นสิ่งสำคัญ ต่อให้หลักสูตรจะหนักหรือร่างกายจะเหนื่อยล้าแค่ไหน トラバドถ้าเราไม่ทิ้งความพยายาม เราจะสามารถเดินต่อไปข้างหน้าได้เสมอ และเมื่อถึงพิธีจบการศึกษา เป็นวันที่ผู้เขียนมีความภาคภูมิใจอย่างที่สุด เนื่องจากนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาทุกคนจะได้รับสิทธิในการประดับเครื่องหมาย Special Forces บนเครื่องแบบชุดฝึกและได้รับหมวก Green Beret ยิ่งไปกว่านั้น ผู้เขียนได้รับรางวัลนักเรียนดีเด่น ได้คะแนนสูงสุดในหลักสูตร รางวัลนี้คือ “Distinguished Honor Graduate Award” และมีผู้บังคับบัญชาจาก 1st SFG เดินทางมาร่วมแสดงความยินดีในวันจบการศึกษา

ก่อนจาก...

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณผู้บังคับบัญชาาระดับสูงของทบ. และผู้บังคับบัญชากรมรบพิเศษที่ ๓ รักษาพระองค์ ที่กรุณาได้ให้โอกาสผู้เขียนเดินทางมาศึกษาต่างประเทศ ขอขอบพระคุณกรมยุทธศึกษาทหารบกที่ช่วยดำเนินการด้านธุรการและเอกสารต่าง ๆ ให้ผู้เขียน ขอขอบพระคุณ JUSMAGTHAI และ สน.ผขท.ทบ.ไทย/วอชิงตัน ที่ช่วยประสานงานและอำนวยความสะดวกตลอดห่วงการฝึก และสุดท้ายนี้ขอให้ผู้อ่านทุกท่านมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง กำลังใจดีเยี่ยม และจุดประกายไฟแห่งความพยายามให้ลุกโชนอยู่ตลอดเวลาครับ

โปรดติดตามตอยต่อไป

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๑ เดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เนื่องด้วยสถานการณ์โควิดที่ผ่านมา ทำให้คนกักตัวอยู่บ้าน และหากิจกรรมต่าง ๆ ทำหนึ่งในกิจกรรมยอดนิยมก็คือการปลูกต้นไม้ ความนิยมของคนส่วนใหญ่จะแสวงหาต้นไม้ที่หายาก ยิ่งเป็นต้นไม้ที่เกิดจากการ ผิดพันธุกรรมที่มีลวดลายแตกต่างจากต้นอื่น ๆ ในพันธุ์เดียวกัน ยิ่งมีราคาแพง นอกจากนี้ เหล่าดารารหรือผู้มีชื่อเสียงหันมาปลูกต้นไม้หายากกันมากขึ้น ยิ่งสร้างกระแสความนิยมและยิ่งทำให้ราคาของต้นไม้เหล่านี้พุ่งสูงขึ้นเป็นเท่าตัว

ไม้ต่างคืออะไร?

ไม้ต่าง (Variegated Plants) ต้นไม้ที่แสดงอาการต่างตามส่วนต่าง ๆ ของใบ ลำต้น หรือดอก ลักษณะต่างเกิดขึ้นจากการผสมของสีต่าง ๆ เช่น ขาว เหลือง เทา ฟ้ำ ชมพู หรือแดงอมชมพู ปนอยู่บนใบ สีเขียว ทำให้เกิดสีที่สวยงาม และมีลวดลายสะดุดตาที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ

ปกติแล้วต้นไม้จะมีใบสีเขียวที่มาจากคลอโรฟิลล์ (Chlorophyll) ซึ่งเป็นสารที่ทำหน้าที่รับพลังงานแสงจากดวงอาทิตย์เพื่อไปใช้

ในการสร้างพลังงานในกระบวนการสังเคราะห์แสง เพื่อสร้างสารอินทรีย์ เช่น น้ำตาล เพื่อนำไปใช้ในการเจริญเติบโต แต่ไม้ต่างนั้นไม่ได้มีสีเขียวอย่างเดียว แต่จะมีสีอื่นต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งทำให้ไม้ต่างมีเสน่ห์ที่ชวนให้ผู้ที่ชื่นชอบการปลูกต้นไม้ นักสะสม ตลอดจนบุคคลทั่วไปหลงใหล จนต้องแสวงหามาครอบครอง ถึงแม้ว่าไม้ต่างนั้นจะโตช้า ขยายพันธุ์ยาก และยังมีวิธีการดูแลที่ต่างจากต้นไม้อื่นๆ แต่ก็ยังเป็นที่น่าสนใจ ยิ่งต้นไม้ไม่มีความสวยแปลกและแตกต่างมากเท่าไร ราคา ก็จะสูงเพิ่มขึ้นไปด้วย

ประเภทของไม้ต่าง

ไม้ต่างแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทคือ ๑. ไม้ต่างตามสายพันธุ์ เช่น พุดต่าง พญาช้าง เตยต่าง หัวใจเศรษฐี เงินไหลมา ขบาต่าง หนวดปลาหมึก แคระต่าง บาหยาด่าง และบอนสีบางชนิด เป็นต้น ซึ่งเป็นไม้ต่างที่มีความต่างเป็นยืนเด่น ขยายพันธุ์ง่าย โตเร็ว ซึ่งหาซื้อได้ทั่วไป ราคาไม่แพง เนื่องจากต้นที่เกิดใหม่ก็จะด่างเหมือนพ่อพันธุ์หรือแม่พันธุ์แบบ ๒. ไม้ต่างที่เกิดจากความ

ผิดปกติของต้นไม้ ซึ่งเป็นยืนด้อยตามธรรมชาติ ทำให้เกิดเป็นลวดลายและสีสันทึสวแปลกตามีราคาแพง เช่น มอนสเตอร์ต่าง กวักมรดต่าง และพิโลเดนดรอนต่าง เป็นต้น

สาเหตุการเกิดไม้ต่าง

สาเหตุการเกิดไม้ต่างนั้น สามารถเกิดขึ้นทั้งจากการกลายพันธุ์ตามธรรมชาติ และเกิดจากการกลายพันธุ์โดยมนุษย์ ซึ่งสรุปได้ ๓ วิธี ดังนี้

๑. การกลายพันธุ์ตามธรรมชาติ (Spontaneous Mutation)

ในปี ๑๘๘๙ ชาลส์ ดาร์วิน ได้เสนอทฤษฎีวิวัฒนาการซึ่งเกิดจากการคัดเลือกพันธุ์โดยธรรมชาติ โดยได้กล่าวว่า ในสิ่งมีชีวิตทั้งสัตว์และพืชทุกชนิด จะมีความผันแปรทางพันธุกรรมสะสมไว้จำนวนมาก รวมทั้งสภาวะแวดล้อมโดยทั่วไปก็มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นการคัดเลือกพันธุ์ตามธรรมชาติจึงถือเป็นวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิตนั้น ๆ ตามระยะเวลาที่ผ่านมา การกลายพันธุ์ตามธรรมชาติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติโดยไม่ทราบสาเหตุที่แท้จริง ซึ่งก่อให้เกิดลักษณะดีและลักษณะเลวที่มีความหลากหลาย ไม้ต่างก็คือหนึ่งในลักษณะการกลายพันธุ์ตามธรรมชาติ ซึ่งการกลายพันธุ์ตามธรรมชาติอาจเกิดจากสภาวะของสารพันธุกรรมภายในและภายนอกนิวเคลียส (Nucleus) ผิดปกติเนื่องมาจากการขาดแสงสว่าง การขาดปัจจัยต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต การขาดธาตุอาหารบางชนิด เช่น หากต้นไม้ขาดแมกนีเซียม ใบจะเป็นสีเหลืองแต่เส้นใบยังเขียวอยู่ ถ้าขาดกำมะถันหรือฟอสฟอรัส ใบต่างเหลืองทั้งใบ เป็นต้น นอกจากนี้การเกิดโรคจากไวรัสก็ทำให้เกิดอาการต่างได้ เช่น โรคใบต่างจาก Mosaic Virus ซึ่งเกิดจากไวรัส

เข้าไปทำลายเนื้อเยื่อและสารคลอโรฟิลล์จนส่วนต่าง ๆ ของต้นมีการเจริญเติบโตที่ผิดปกติทำให้เกิดรอยต่างขึ้น และ Mottled Virus ทำให้เกิดอาการต่างเป็นจุด ๆ ในพืช เป็นต้น

๒. การกลายพันธุ์ด้วยวิธีการเหนี่ยวนำ (Induced Mutation)

เป็นการกลายพันธุ์ที่เกิดจากมนุษย์เป็นผู้กระทำ วิธีการนี้จะทำให้ได้อัตราการกลายพันธุ์มากขึ้นกว่าวิธีทางธรรมชาติหลายเท่า เกิดจากการใช้สารชักนำที่ก่อให้เกิดการกลายพันธุ์ (Mutagen) ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ วิธี คือ ๑) วิธีการฉายรังสี เช่น รังสีเอ็กซ์ รังสีแกมมา และรังสีนิวตรอน ๒) วิธีการใช้สารเคมี เช่น สารเคมีในกลุ่ม Alkylating agent เช่น Ethyl Methanesulphonate (EMS), Diethyl Sulphate (DES) และ Ethyleneimine (EL) เป็นต้น แต่สารเคมีที่นิยมใช้ในการปรับปรุงพันธุ์มากที่สุดคือ EMS เนื่องจากมีประสิทธิภาพในการเหนี่ยวนำให้พืชเกิดการกลายพันธุ์ได้สูงและสามารถใช้ได้ดีกับพืชทุกชนิดสามารถใช้สารเคมีกับส่วนต่างๆ ของพืช เช่น เมล็ด ต้น ราก ละอองเรณู หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของต้นก็ได้ และ ๓) วิธีการใช้สารเคมีร่วมกับการฉายรังสี

นอกจากนี้ การใช้เทคนิคการเหนี่ยวนำด้วยการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อและการสอดชิ้นส่วนดีเอ็นเอ ก็สามารถก่อให้เกิดการกลายพันธุ์ในไม้ต่างได้เช่นกัน

๓. การปรับปรุงพันธุ์จากการผสมพันธุ์ (Hybridization)

เป็นการผสมพันธุ์ระหว่างพืช ๒ สายพันธุ์ให้ได้พันธุ์ใหม่ที่ดีกว่าพันธุ์ดั้งเดิม โดยมีความแปลกใหม่และสวยงามยิ่งขึ้น อีกทั้งยังคง

คุณลักษณะเด่นของพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์ไว้ได้ ปัจจุบันวิธีนี้สามารถผสมพันธุ์ไม้ต่างออกมาได้หลายชนิด

ลักษณะรอยต่างบนใบ ลักษณะรอยต่างบนใบ แบ่ง ได้ ๙ ลักษณะ ดังนี้

๑. ต่างขอบใบ (Margined) มีลักษณะต่างเกิดขึ้นที่ขอบใบรอบส่วนที่เป็นสีเขียว

๒. ต่างกลางใบ (Centered) มีลักษณะต่างที่เกิดขึ้นที่กลางใบและขยายออกไปยังขอบทั้ง ๒ ข้าง เท่า ๆ กัน โดยมีส่วนเขียวของใบล้อม

๓. ต่างเป็นปื้น (Splashed) มีลักษณะต่างจากกลางใบมายังขอบของใบ ไม่เป็นระเบียบ บางชนิดมีสีเขียวหรือขาวเป็นพื้น หรือบางชนิดทำให้สีของใบเปลี่ยนไปทั้งใบ

๔. ต่างเป็นจุดประ (Mottled) มีลักษณะต่างเป็นจุดประเล็ก ๆ หรือวงใหญ่กระจายคล้ายเม็ดทรายไปทั่วทั้งใบ

๕. ต่างเป็นแนวยาวของใบ (Striped) มีลักษณะต่างไปตามแนวยาว ปลายเรียวเป็นริ้ว เป็นระเบียบ เกิดกับพืชใบเลี้ยงเดี่ยว

๖. ต่างกระจายทั่วไป (Blotched) มีลักษณะต่างเป็นปื้นเล็ก ๆ มีขอบเป็นเหลี่ยมบ้าง หรือมีลักษณะเว้าแหว่ง แต่กระจายเต็มทั้งใบ

๗. ต่างที่ปลายใบ (Tipped) มีลักษณะต่างเฉพาะปลายใบเท่านั้น

๘. ต่างเป็นร่างแห (Reticulated) มีลักษณะต่างเกิดขึ้นตามลายเส้นใบ มีความสวยงาม และหายาก

๙. ต่างเป็นแนวขวาง (Banded) มีลักษณะต่างแบบขวางใบจรดขอบใบทั้งสองด้าน มีการเว้นช่วงเป็นระยะค่อนข้างเป็นระเบียบ เป็นลักษณะที่หายากมาก

ไม้ต่างมีที่มาจากไหนบ้าง

ถึงแม้ว่าไม้ต่างที่มีความสวยงามและแปลกตาจะหายาก และมีจำนวนจำกัด แต่เราก็ยังสามารถพบเห็นไม้ต่างโดยทั่วไป ตามตลาดต้นไม้ ร้านขายต้นไม้ออนไลน์ กลุ่มเฟซบุ๊กคนรักต้นไม้ ช่างยูทูปเกี่ยวกับ ไม้ต่าง และงานแสดงไม้ต่างตามพื้นที่ต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งไม้ต่างเหล่านั้นมาจากแหล่งที่มาดังนี้

๑. ไม้ต่างจากป่า

ไม้ต่างที่ได้จากป่าเป็นไม้ต่างที่เกิดจากการกลายพันธุ์ตามธรรมชาติ ซึ่งเกิดจากความผิดปกติภายในของพืชเองหรือเกิดจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น การขาดธาตุอาหาร การได้รับเชื้อไวรัส การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ การได้รับรังสีตามธรรมชาติ เป็นต้น

๒. ไม้ต่างจากการกลายของต้นปกติ

เป็นการกลายพันธุ์ตามธรรมชาติ เช่นเดียวกับไม้ต่างจากป่า สามารถพบเห็นได้โดยทั่วไป เช่น การเกิดกิ่งต่างขาวหรือเหลืองขึ้นมาจากต้นมะนาว ต้นมะยม ต้นhib และต้นจำปีศรีเกษม เป็นต้น

๓. ไม้ต่างจากการเพาะเมล็ด

การเพาะเมล็ดจำนวนมาก ๆ มีโอกาสได้ไม้ต่างเกิดขึ้นได้เช่นกัน แต่มีโอกาสน้อยมากที่จะเติบโตขึ้นเป็นไม้ต่าง การถ่ายทอดลักษณะต่างจากเมล็ด โดยเฉลี่ยจะได้ต้นต่างแค่ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ นอกนั้นเป็นต้นธรรมดาใบเขียวกับต้นเผือก หรือใบขาว

๔. ไม้ต่างจากการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ

คือการนำเอาส่วนใดส่วนหนึ่งของพืชมาเลี้ยงในอาหารวิทยาศาสตร์ให้อยู่ในสภาพปลอดเชื้อและมีการควบคุมจากสภาพแวดล้อม

เพื่อทำให้เกิดการแบ่งและเพิ่มจำนวนเซลล์เจริญไปเป็นต้นสมบูรณ์ที่คล้ายกับต้นแม่ การเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อนี้ แม้ว่าจะให้ต้นไม้จำนวนมาก และมีโอกาสเกิดการกลายพันธุ์ได้ แต่โอกาสที่จะทำให้เกิดไม้ด่างมีน้อยมาก ไม่คุ้มกับราคาการผลิต และเวลาที่ต้องเสียไป ส่วนมากเฉลี่ยจะได้ไม้ด่างสวยแค่ ๕ เปอร์เซ็นต์ หรือต่ำกว่านั้น นอกนั้นจะได้ใบเขียวหรือเผือกจนหมด ไม้ด่างที่สามารถเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อและได้ผล คือ กล้วยแดง พิไลเดนดรอยชานาคู และอโกลนีมาบางชนิด เป็นต้น

๕. ไม้ด่างจากการฉายรังสี

รังสีที่มีคุณสมบัติเหนี่ยวนำให้เกิดการกลายพันธุ์ในต้นพืช ได้แก่ รังสีเอกซ์ รังสีแกมมา และรังสีนิวตรอน เป็นต้น ไม้ด่างที่เกิดจากการฉายรังสี ได้แก่ แพร่เชียงใหม่ พุทธรักษา และเบญจมาศ เป็นต้น

๖. ไม้ด่างจากการใช้สารเคมี

สารเคมีสามารถทำปฏิกิริยากับดีเอ็นเอของพืชโดยตรงหรืออาจสอดแทรกเข้าไปในโมเลกุลของดีเอ็นเอของพืชได้ สามารถใช้สารเคมีกับส่วนต่าง ๆ ของพืช เช่น เมล็ด ต้น ราก ละอองเรณู หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของต้นก็ได้ แต่ส่วนใหญ่ มักใช้กับเมล็ด

๗. ไม้ด่างจากการสอดแทรกดีเอ็นเอ

การสอดแทรกชิ้นส่วนดีเอ็นเอเข้าไปในยีน (Gene) ของพืช มีผลทำให้ยีนมีการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ก่อให้เกิดการกลายพันธุ์

๘. ไม้ด่างจากการผสมพันธุ์

การผสมพันธุ์เป็นการผสมระหว่างพืชสองสายพันธุ์ ใช้ระบบสืบพันธุ์แบบอาศัยเพศของพืช โดยการผสมเกสร ความสำเร็จในการเกิดไม้ด่างที่สวยงาม ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และ

ความชำนาญของผู้ปรับปรุงพันธุ์พืช

การขยายพันธุ์ไม้ด่าง

วิธีการขยายพันธุ์ไม้ด่างเพื่อการสร้างรายได้ที่เป็นที่นิยม มีดังนี้

๑. การปักชำ

หมายถึง การตัดเอาส่วนใดส่วนหนึ่งของกิ่งหรือลำต้นที่มีตาข้างหรือตายอดไปปักชำในวัสดุที่มีสภาพเหมาะสม กิ่งหรือต้นพืชจะงอกรากออกมาและแตกยอดเป็นพืชต้นใหม่ได้ ซึ่งต้นพืชที่เกิดใหม่นี้จะมีลักษณะเหมือนต้นแม่ทุกประการ เป็นวิธีการขยายพันธุ์ที่ได้รับการยอมรับมากที่สุด แต่ด้วยความที่ไม้ด่างส่วนใหญ่มีอัตราการผลิตใบโตที่ช้ากว่าต้นไม้ทั่วไป ทำให้ต้องใช้ระยะเวลานานกว่าต้นไม้จะโตเต็มที่วิธีสังเกตหนึ่ง ว่ากิ่งแม่พันธุ์ที่ถูกตัดไปปักชำแล้วจะสามารถแทงกิ่งใหม่แตกออกเป็นต้นต่าง คือ รอยเส้นด่างที่ปรากฏบริเวณลำต้นพาดผ่านบริเวณส่วนตาที่จะสามารถแตกเกิดเป็นต้นใหม่หรือไม่ หากรอยเส้นด่างพาดตาโอกาสที่ตอของต้นที่ตัดยอดไปเพื่อนำไปปักชำจะแทงออกมาจากตาใหม่เป็นต้นต่างก็จะสูง (มีโอกาสจะไม่ด่างได้เหมือนกัน) แต่หากเส้นด่างไม่พาดผ่านตาโอกาสที่ต้นใหม่จะเป็นต้นต่างก็แทบจะไม่มีเลย

๒. การเสียบยอด

โดยใช้ยอดด่างเสียบต้นตอที่เป็นต้นไม้ชนิดเดียวกันแบบใบเขียวธรรมดา ผลลัพธ์ที่ได้คือต้นไม้ จะแข็งแรงอยู่รอดได้ดีกว่าเต็บโตด้วยตัวเอง

๓. การเพาะเมล็ด

เป็นการทำให้เมล็ดงอกเป็นต้นกล้าสามารถทำได้ทีละจำนวนมากก็จริง แต่ก็ไม่ค่อยคุ้มกับราคาการผลิต ส่วนมากเฉลี่ยจะได้ไม้ด่าง

สวย ๕-๑๐ เปอร์เซ็นต์ หรือต่ำกว่านั้น นอกนั้น
จะได้ใบเขียวหรือเผือกจนหมด

๔. การติดตาต่อกิ่ง (Propagation by Grafting)

การติดตาต่อกิ่ง หมายถึง การทำให้เกิด
การเชื่อมประสานเนื้อที่เป็นส่วนของต้นพืช
เข้าด้วยกันและเจริญเติบโตต่อไปเหมือนกับเป็นต้น
เดียวกัน ส่วนของพืชที่นำมาติดหรือต่ออยู่ทางบน
เรียกว่า กิ่งพันธุ์ดี (Scion) ส่วนล่างของต้นพืช
ที่ทำหน้าที่เป็นรากเรียกว่า ต้นตอ (Stock or
Rootstock or Understock)

๕. การตอนกิ่ง (Layering)

หลักการในการตอนต้นพืชก็คือ การทำให้
ต้นหรือกิ่งพืชออกรากขณะที่ยังติดอยู่กับต้นแม่
หลังจากต้นหรือกิ่งพืชออกรากดีแล้ว จึงตัดไป
ปลูกภายหลัง โอกาสของการที่กิ่งพืชจะมีชีวิต
อยู่รอดดีกว่าการขยายพันธุ์ด้วยการตัดชำ แต่ก็มิ
ข้อเสียคือขยายพันธุ์ได้ช้ากว่า

๖. การแบ่งและการแยก (Division and Separation)

การแบ่ง (Division) คือ การตัดแบ่งลำต้น
และรากพืชประเภทสะสมอาหารไปปลูกหรือชำ
เพื่อให้เกิดต้นใหม่ โดยใช้มีด หรือกรรไกรตัดแบ่ง
ออกเป็นส่วน ๆ เพราะส่วนของพืชติดรวมกันแน่น
เช่น กลุ่ม ไรโซม (Rhizomes) หัวแน่น (Tubur)
และพวงไหล (Runner of Stolon) ส่วนการแยก
(Separation) คือ การขยายพันธุ์โดยการแยก
ส่วนของพืชไปปลูกหรือชำตามรอยธรรมชาติ
ที่พืชมีอยู่แล้ว อาจใช้วิธีแกะกลีบออกโดยไม่ต้องผ่า
หรือจะผ่าออก เช่น พันธุ์พืชหัวที่เกิดจากกาบใบ
(Bulbs) และหัวที่เกิดจากเหง้า (Corm)

ไม้ต่างที่อยู่ในกระแสนิยม มีดังนี้

๑. พิโลเดนดรอน (Philodendron)

พิโลเดนดรอนเป็นพืชในสกุล Araceae
มีต้นกำเนิดมาจากเขตป่าฝนในแถบอเมริกาใต้
ปัจจุบันมีมากกว่า ๔๘๐ สายพันธุ์ ทั้งแบบไม้เลื้อย
ไม้ล้มลุก และไม้พุ่ม ลักษณะเด่นของต้นไม้
สกุลพิโลเดนดรอน คือ ใบขนาดใหญ่และราก
อากาศยาว สามารถเจริญเติบโตได้ทั้งในร่ม และ
กลางแจ้งขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ แต่ส่วนใหญ่จะชอบ
แสงแดดรำไรประมาณ ๕๐-๖๐ เปอร์เซ็นต์ และ
ชอบความชื้นสูง

ตัวอย่างสายพันธุ์พิโลเดนดรอนต่างที่นิยม
ได้แก่ พิโลเดนดรอนก้านส้ม (Philodendron
Billietiae Croat) พิโลเดนดรอนมรกตหยก
(Philodendron Burle-Marxii) พิโลเดนดรอน
พังก์พรีนเซส (Philodendron Pink Princess)
พิโลเดนดรอนหุซัง (Giant Philodendron)
พิโลเดนดรอนไวท์ วิสาจ (Philodendron White
Wizard) พิโลเดนดรอน ไวท์ ไนท์ (Philoden-
dron White Knight) พิโลเดนดรอนใบมะละกอ
(Philodendron Selloum) พิโลเดนดรอนซานาดู
(Philodendron Xanadu) หรือ พิโลเดนดรอน
วินเทอร์บอร์น (Philodendron Winterbourn)
พิโลเดนดรอนเบอร์กิน (Philodendron Birkin)
พิโลเดนดรอนมูนไลท์ (Philodendron Moonlight)
พิโลเดนดรอน ก้ามกุ้งโกสต์ (Philodendron
Florida Ghost) พิโลเดนดรอนก้ามกุ้งต่าง
(Philodendron Florida Beauty) พิโลเดน
ดรอนแองเจลา (Philodendron Angela) พิโล
เดนดรอนพิณาคต่าง (Philodendron Caramel
Marble Variega) และพิโลเดนดรอนโกลด์เดน
ดรากรอน (Philodendron Golden Dragon) เป็นต้น

ฟีโลเดนดรอนพังก์พรินเซส
(Philodendron Pink Princess)

มอนสเตอร์ดิลิซิโอส่าต่างชา
(Monstera Deliciosa)

๒. มอนสเตอร์ต่าง (Monstera or Swiss Cheese Plant)

มอนสเตอร์ หรือที่เรียกทั่วไปว่า ฟลุคิก หรือฟลูแฉกได้ชื่อว่าเป็นราชินีใบไม้ เป็นต้นไม้ในวงศ์ Araceae มีถิ่นกำเนิดในทวีปอเมริกา กลาง พบมากในป่าดิบชื้น มีลักษณะลำต้นเป็นข้อสั้น จัดอยู่ในกลุ่มไม้เลื้อย สามารถเลื้อยได้ไกล ๔ เมตร มีจุดเด่นที่ใบเดี่ยวขนาดใหญ่โคนใบเว้าลึกเป็นรูปหัวใจ ปลายใบเรียวแหลม ขอบใบหยักลึกเกือบถึงเส้นกลางใบ ๕ แฉก ใบหนา ผิวมัน มีทั้งสีเขียวเข้มและใบต่างชาหรือเหลือง ออกดอกตามซอกใบ มีผลสีเขียว จะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเมื่อผลสุกและส่งกลิ่นแรงมอนสเตอร์ต่างที่นิยมและมีราคาแพง ได้แก่ มอนสเตอร์อัลโบ (Monstera Borsigiana Albo Variegata) ฟลูระเปิดต่าง (Monstera Karstenianum Variegata) และมอนสเตอร์ไทคอน (Monstera Thai Constellation) มอนสเตอร์ดิลิซิโอส่าต่างชา (Monstera Deliciosa) เป็นต้น

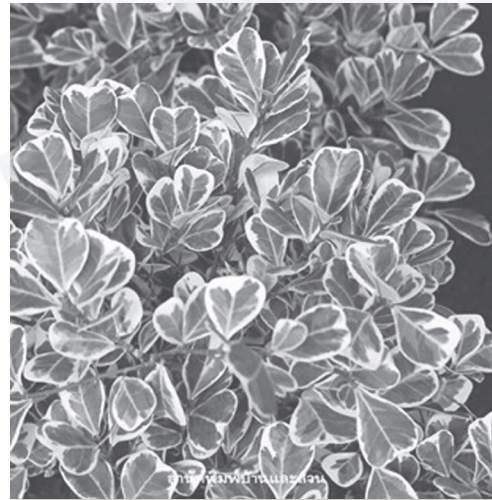
๓. กวักมรดต่าง

กวักมรด อยู่ในวงศ์ Araceae มีถิ่นกำเนิดจากทวีปแอฟริกา เป็นไม้อวบน้ำ ลำต้นเป็นหัวอยู่ใต้ดิน สีน้ำตาลอ่อน ใบประกอบแบบขนนกใบย่อยรูปไข่ โคนมน ปลายแหลม ขอบเรียบ ก้านใบย่อยสั้น แผ่นใบเรียบ หนา อวบน้ำ ใบมีสีเขียว สีเขียวเข้มเหมือนมรดที่ปนจนถึงสีดำ แต่สำหรับกวักมรดต่างนั้นมีลายต่างสีชาหรือสีครีมแทรกเป็นจุด ๆ ไม่สม่ำเสมอทั้งใบ และมีทั้งแบบที่เป็นสีชาหรือครีมอ่อนทั้งใบ เป็นไม้ต่างที่ไม่ต้องการน้ำและแสงแดดมาก ออกดอกเป็นช่อแบบช่อเชิงลด มีกาบคล้ายดอกหน้าวัว ดอกสีเหลืองนวลแกมเขียว ข้อดีคือเติบโตง่าย ตายยาก และสามารถปรับตัวเข้ากับหลากหลายสภาพอากาศ เป็นไม้ต่างที่เกิดจากความผิดปกติตามสายพันธุ์ ค่อนข้างหายาก ทำให้มีราคาสูง

กวักมรกตต่าง

ทิวใจเศรษฐี

๔. ไทรสามเหลี่ยมต่าง (Mistletoe Fig or Mistletoe Rubber Plant)

ไทรสามเหลี่ยมต่างมีชื่ออื่นๆ ได้แก่ ไทรต่าง รูปหัวใจ หัวใจเศรษฐี สาธิตากลิ่นทองใบต่าง สาธิตากต่าง เศรษฐีโพธิ์เงิน อยู่ในวงศ์ Moraceae มีถิ่นกำเนิดทางใต้ของประเทศไทย เป็นไม้ต้นกิ่งผลัดใบ ลำต้นสูงไม่เกิน ๗ เมตร เปลือกต้นสีเทา ทุกส่วนมีน้ำยางสีขาว ใบเดี่ยวเรียงเวียนสลับ รูปไข่กลับหรือรูปช้อน ปลายใบมน โคนใบสอบ แผ่นใบแข็งหนาคล้ายแผ่นหนัง ด้านบนใบเห็นเส้นใบนูนขึ้น ใบสีเขียว ขอบใบสีขาวอมเหลืองตลอดทั้งแผ่น ดอกออกเป็นช่อกระจุกที่ซอกใบใกล้ปลายกิ่ง รูปไข่กลับ สีขาวนวล ผลกลมสีเขียว แต่เมื่อแก่จะเปลี่ยนเป็นสีแดง ทนแดดได้ค่อนข้างดี สามารถปลูกได้ทั้งในร่มและกลางแจ้ง

๕. เงินไหลมาต่างขาว (Arrow Head Plant or Tricolor Nephthytis)

เงินไหลมาอยู่ในวงศ์ Araceae สกุล Syngonium ถิ่นกำเนิดของต้นเงินไหลมาพบได้ในหลายพื้นที่ เช่น บราซิล โบลิเวีย อเมริกาใต้ และเม็กซิโก เป็นไม้เลื้อย เมื่อโตเต็มที่สามารรถเลื้อยได้ไกล ๑๐-๒๐ เมตร มีลำต้นขนาดเล็ก สีเขียว ผิวเกลี้ยง มีใบและรากอากาศออกตามข้อ จุดเด่นของใบต้นเงินไหลมา คือ ใบทรงหัวใจศร โคนใบเว้าลึกถึงสะดือใบ ปลายใบเรียวแหลม ความกว้างใบประมาณ ๓-๕ เซนติเมตร และ ยาวประมาณ ๑๐-๑๕ เซนติเมตร ใบสีเขียว มีต่างขาวหรือสีเหลืองปรากฏบริเวณเส้นใบเล็กน้อย ออกดอกสีขาวนวลแบบช่อบริเวณปลายยอด ลักษณะดอกคล้ายกับต้นบอน มีผลขนาดเล็ก แต่พบไม่ค่อยนัก ต้นเงินไหลมาพันธุ์ที่น่าสะสม ได้แก่ เงินไหลมาต่างขาว (Syngonium Podophyllum Albo Variegated) เงินไหลมาต่างชมพู (Syngonium Podophyllum Pink Splash) เงินไหลมาต่างเหลือง (Syngonium Podophyllum Aurea)

Variegated) เงินไหลมาสามสี (Syngonium Podophyllum Red Spot Tricolor) และเงินไหลมาโมจิโต้ (Syngonium Podophyllum Mojito) เป็นต้น

เงินไหลมาต่างดาว

๖. พลูงาช้างต่าง (Epipremnum Aureum)

ต้นพลูงาช้างต่าง หรือพลูงาด่างอินเดีย หรือ อีพิต่าง อยู่ในวงศ์ Araceae มีถิ่นกำเนิดในประเทศอินเดีย เป็นไม้อิงอาศัย ลำต้นสีเขียวอ่อน ใบเดี่ยวเรียงสลับ รูปหัวใจถึงรูปไข่กว้าง ปลายเรียวแหลม โคนมนหรือรูปหัวใจ ขอบเรียบ แผ่นใบปิดเล็กน้อย มีสีเขียวตัดสลับกับลายต่างสีขาวหรือสีครีม ลายต่างสวยชัด ดูสวยสะกดตาจัดเป็นไม้เลื้อยที่ไม่ทนแดด จึงเหมาะปลูกในร่ม หรือปลูกประดับตกแต่งภายในบ้าน

พลูงาช้างต่าง

๗. ยางอินเดียต่างขาว (Decora Tree or Indian Rubber Tree)

ยางอินเดียต่างขาว จัดอยู่ในวงศ์ Moreceae เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลาง มีความสูงได้ถึง ๑๐-๒๐ เมตร ไม่ผลัดใบ ในทุกส่วนของต้นมียางสีขาวคล้ายน้ำนม ลักษณะของใบต้นยางอินเดียนั้นเป็นใบเดี่ยว เรียงสลับเป็นรูปไข่ ขอบขนานแกมรี ใบกว้าง ๔-๘ เซนติเมตร และยาว ๑๐-๑๒ เซนติเมตร ใบหน้าคล้ายแผ่นหนัง ใบสีเขียวเข้มเกือบดำ มันเงา มีลายต่างสีขาวหรือสีเหลืองอ่อน มีสีสันสวยงาม นอกจากยางอินเดียต่างขาวแล้วยังมียางอินเดียต่างชมพู และยางอินเดียต่างสามสี อีกด้วย

ยางอินเตียงท่าขาว

๘. กล้วยต่าง

กล้วยต่างมีหลายพันธุ์ จัดเป็นไม้ต่างที่มีความสวยงาม แปลกตา มีราคาสูงตั้งแต่หลักหมื่นไปถึงหลักล้าน และยังเป็นที่ต้องการอย่างต่อเนื่อง กล้วยต่างแต่ละชนิด ลวดลาย และขนาดของต้น และผล ของกล้วยก็จะแตกต่างกันออกไป การต่างจะมีทั้งสีเขียวก สีสขาว สีแดง สีเหลือง แล้วแต่สายพันธุ์ ซึ่งสายพันธุ์ที่ได้รับความนิยม มีดังนี้

๘.๑ กล้วยฟลอริดาต่าง (Aureo-striata or Yellow-striped Heliconia) จัดอยู่ในวงศ์ Heliconiaceae มีถิ่นกำเนิดในฮาวายและหมู่เกาะแปซิฟิกตอนใต้ เป็นไม้ล้มลุก ความสูงประมาณ ๓-๖ เมตร ไม่มีเนื้อไม้ ส่วนที่อยู่เหนือดินเป็นลำต้นเทียมเกิดจากกาบใบซ้อนกันจนแน่น ใบเดี่ยวรูปช้อน ปลายใบแหลมยาวมีดิ่ง โคนใบมน ขอบเรียบ ใบสีเขียวมีต่างสีขาวหรือสีเหลืองตามแนวเส้นใบ ช่อดอกตั้ง แกนดอกสีเขียว มีกาบรองดอกสีเขียว ๔-๗ อัน เรียงเป็นสองแถวในแนวตั้งระนาบเดียวกัน และมีลายเป็นเส้นสีขาวหรือสีเหลืองตามทางยาว

๘.๒ กล้วยน้ำว่าต่าง จัดอยู่ในวงศ์ Musaceae มีถิ่นกำเนิดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ลักษณะเด่นคือ ลำต้นค่อนข้างสั้น มีเหง้าใต้ดิน ลำต้นเทียมมีกาบใบหุ้มแน่นหนา แตกเป็นใบเดี่ยวขนาดใหญ่ ออกเรียงสลับ สีเขียวต่างขาว รูปขอบขนาน ปลายใบมนขอบใบเรียบ ก้านใบยาว ช่อดอกห้อยลง มีใบประดับหุ้มขนาดใหญ่

๘.๓ กล้วยตานีต่าง จัดอยู่ในวงศ์ Musaceae มีถิ่นกำเนิดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ความสูงประมาณ ๔ เมตร กาบด้านนอกสีเขียวเข้ม มีริ้วต่างขาว มีปื้นดำที่คอใบเล็กน้อย กาบด้านในสีเขียว หน่ออ่อนสีเขียวเข้ม ไม่มีประ ก้านใบสีเขียวเข้ม ครีบก้านใบสีเขียวขอบดำ โคนใบมน และเท่ากันทั้งชาย-ขวา ก้านช่อดอกไม่มีขน ปลายมน โค้งลง ไม่มีวงงอ ใบประดับสีน้ำตาลอมแดง เรียงเหลื่อมซ้อนกันชัดเจน โคนใบด้านในสีเหลืองซีด ปลายใบด้านในสีชมพู

๘.๔ กล้วยเทพพนมต่าง จัดอยู่ในวงศ์ Musaceae มีถิ่นกำเนิดในประเทศฟิลิปปินส์ ลำต้นสูงประมาณ ๓-๕ เมตร ไม่มีเนื้อไม้ ส่วนที่อยู่เหนือดินเป็นลำต้นเทียมเกิดจากกาบซ้อนทับกัน กาบใบด้านนอกเป็นสีเขียว โคนกาบ และ กาบด้านในเป็นสีชมพู ใบสีเขียวมีลายต่างสีขาวหรือสีเหลืองขึ้นตามเส้นใบ ทางใบยาวประมาณ ๓.๕ เมตร แผ่นใบกว้าง

๘.๕ กล้วยแดงอินโดต่าง จัดอยู่ในวงศ์ Musaceae มีความสูงประมาณ ๓ เมตร ไม่มีเนื้อไม้ แตกต่างจากสายพันธุ์อื่น ๆ ตรงที่กาบใบจะสีน้ำตาลแกมแดงเข้ม ซ้อนทับกันแน่นเป็นลำต้นเทียม ใบเดี่ยวรูปขอบขนาน ปลายแหลม มีดิ่ง โคนมน แผ่นใบด้านบนสีน้ำตาลเข้มแกมแดง ลายต่างสีเขียวตามแกนใบหรือเส้นใบ บางต้น อาจจะเป็นลายต่างขาวหรือสีชมพูอ่อน

กล้วยพลีตาท่าง

๙. คล้าต่างขาว หรือคล้าราชภัฏ (Calathea)

คล้าต่างขาว อยู่ในวงศ์ Marantaceae เป็นพรรณไม้ที่มีหัวหรือเหง้าอยู่ใต้ดิน ลำต้นแตกเป็นกอ มีความสูงประมาณ ๑-๒ เมตร เป็นพืชใบเลี้ยงเดี่ยว ใบออกเป็นกาบหุ้มลำต้นสลับกัน และมีก้านใบต่อกับแผ่นใบ ใบมีลักษณะคล้ายรูปไข่ใบรียาว ปลายแหลม มีสีเขียวเข้มสลับกับลายต่างสีขาว ชอบน้ำ แต่ไม่ชอบแสงแดดมาก

คล้าต่างขาว

๑๐. บอนสี (Caladium)

บอนสี จัดอยู่ในวงศ์ Araceae เป็นพืชที่มีหัวสะสมอาหารใต้ดินคล้ายหัวมันฝรั่งทุกส่วน อวบน้ำ เป็นไม้ประดับที่มีรูปลักษณะของใบสวยงามแตกต่างกันตามสายพันธุ์ ได้รับขนานนามว่า “ราชินีแห่งไม้ใบ” เป็นไม้ประดับที่นิยมปลูกในบ้านเรือนมาตั้งแต่สมัยอดีต ดังนั้นบอนสีโบราณหลายชนิดจึงยังเป็นที่นิยมและมีราคาสูงตามความสวยงาม ชื่อของบอนสีนั้นไพเราะตามการเรียกของผู้ปลูก เช่น อิเหนาข้างเผือกใบบัวแววแดง ผีเสื้อชมพู เจ้ากรุงโกเซอร์ เจ้ากรุงเดนมาร์กร้อนทอง ชมพูอันดามัน นกกระทา ทับทิมเม็ดใหญ่ ทับทิมเม็ดเล็ก ปาเต๊ะ นางไหม สาวน้อยประแป้ง เสือพราน กวักโพธิ์เงิน กวักโพธิ์ทอง และพระยาเศวต เป็นต้น

บอนสีมีอยู่หลายร้อยชนิด ความแตกต่างของบอนสีแต่ละชนิดอยู่ที่ลักษณะของใบ สีสัน และลวดลายที่สวยงาม บอนสีสามารถจำแนกตามลักษณะของใบ ได้เป็น ๕ ประเภท ได้แก่

๑) บอนใบไทยมีลักษณะใบรูปหัวใจปลายใบแหลม ก้านใบกลมออกจากกึ่งกลางใบ หูใบฉีกไม่ถึงสะดือ ได้แก่ สาวน้อยประแป้ง ม่านนางพิมไก่อราชาวดี พญามนต์ พญาเศวต สร้อยแสงจันทร์ และปาเต๊ะ เป็นต้น

๒) บอนใบยาว มีลักษณะใบรูปหัวใจคล้ายบอนใบไทย แต่ใบเรียวกว่า ปลายใบเรียวแหลม ก้านใบกลมออกจากโคนใบ หูใบยาวฉีกถึงก้านใบ ได้แก่ กรวยทอง คุณหญิง จักรราศี ไชยปราการ หงส์เหิน กวนอิม และฮกหลง เป็นต้น

๓) บอนใบกลม มีลักษณะใบค่อนข้างกลม ปลายใบมนหรือมนมีติ่งแหลม ก้านใบกลม อยู่กึ่งกลางใบ ได้แก่ บางกอก เมืองสยาม ยูเรนัส

เมืองพัทธยา เมืองชล และเมืองสุวรรณภูมิ เป็นต้น

๔) บอนใบกาบ มีลักษณะใบคล้ายรูปหัวใจ ก้านใบแผ่แบนตั้งแต่โคนใบถึงเชิง ลักษณะคล้าย ใบผักกาด ได้แก่ พุงบางพลี ชันธกุมาร เทพลีลา เรือนแก้ว อังศุมาลิน และรัชมงคล เป็นต้น

๕) บอนใบไผ่ ลักษณะใบรูปแถบ รูปใบ หอกแคบ หรือเป็นเส้น ปลายใบเรียวแหลมคล้าย ใบไผ่ หูใบสั้นมาก (หูรูด) ความกว้างของใบ ไม่เกิน ๒ นิ้ว เช่น ไผ่กรุงเทพา ไผ่จุฬา ไผ่ธารทิพย์ ไผ่ธารมรกต ไผ่ศรีศิลป์ และไผ่สวนหลวง เป็นต้น

นอกจากนี้ บอนสียังสามารถจำแนกตาม สีสนบนใบ ได้ดังนี้

๑) บอนไม้กัตสี คือ บอนสีที่มีสีคงที่ ไม่เปลี่ยนแปลงตั้งแต่ยังเล็กจนต้นโตเต็มที่ หรือ อาจมีสีเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย แต่ยังคงสีเดิม ให้เห็น เช่น นายจันทน์เขียว และบอนสีดงบัวบาน เป็นต้น เป็นบอนไทยที่มีสีแดงตั้งแต่ต้นเล็ก จนโตเต็มที่

๒) บอนกัตสี คือ บอนสีที่มีการเปลี่ยนแปลง ของสีสน เมื่อยังเล็กใบเป็นสีเขียว พอโตเต็มที่ จะเปลี่ยนเป็นสีชมพูหรือสีแดง และอาจมีจุดหรือ แด้มสีเกิดบนใบ ส่วนใหญ่เป็นบอนลูกผสมใหม่ เช่น กัลยา นายดอกรัก จังหวัดนราธิวาส พระยามูจลินท์ หยกประกายแสง ไผ่ธารมรกต ศรีลาดวน และรัตนนิเวศร์ เป็นต้น

๓) บอนป้าย คือ บอนสีที่มีแถบต่างสีแดง พาดทับบนแผ่นใบสีเขียว ซึ่งเริ่มแสดงลักษณะ ตั้งแต่ใบที่ ๑ หรือ ๒ เช่น อปสรสวรรค์ เทพเทวฤทธิ์ เพชรจรัสแสง ศรีกาญจนาภิเศก และชายชล เป็นต้น

บอนสีอินเดีย

นอกจากไม้ต่างที่ผู้เขียนได้ยกตัวอย่าง มาแล้ว ยังมีไม้ต่างอีกหลายชนิดที่มีความสวยงาม น่าสนใจ และมีราคาไม่แพง ขึ้นอยู่กับความชื่นชอบ ของแต่ละบุคคล ปัจจุบันผู้เขียนก็ได้ซื้อหามา เพาะปลูกไว้หลายต้น จะว่าไปวงการ “ไม้ต่าง” ก็มีความคล้ายคลึงกับวงการ “พระเครื่อง” ตรงที่ว่า หากเนื้อใช่ ลายชัด พิมพ์นิยม ก็เป็นที่ ต้องการของนักสะสมและผู้ที่สนใจ แบบที่ต้อง แย่งกันจับจองและเสาะแสวงหามาครอบครอง เป็นเจ้าของให้ได้ อีกทั้งยังถ้ามีความสวย แปลก หายาก และมีความต้องการในตลาดสูง ราคา ก็จะ ยิ่งสูงไปด้วยเช่นกัน การสะสมไม้ต่างจะแตกต่างกับ การสะสมพระเครื่องตรงที่พระเครื่องนั้นไม่มีชีวิต จึงไม่สามารถขยายพันธุ์เพิ่มได้ แต่ไม้ต่างนั้น เป็นสิ่งมีชีวิตสามารถขยายพันธุ์ต่อยอดเพื่อสร้าง รายได้ไปอย่างต่อเนื่องทั้งตลาดไทยและตลาด ทั่วโลก กระแสการปลูกต้นไม้ใบต่างยังคงมีทิศทาง ที่ร้อนแรงและร้อนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ชนิดที่ว่า หลายต่อหลายคนทั้งงานประจำหันมาयीอาชีพ ปลูกต้นไม้ต่างเพื่อสร้างรายได้เป็นกอบเป็นกำ ตั้งแต่หลักหมื่นจนถึงหลักล้าน

ต้นไม้แต่ละต้น กว่าที่จะงอกงามจนสามารถขยายพันธุ์ขยายได้ ล้วนเกิดจากการดูแลเอาใจใส่จากเจ้าของ กว่าที่โตต้องใช้เวลา ยิ่งเป็นต้นไม้พันธุ์หายาก ยิ่งต้องใช้เวลาในการศึกษาข้อมูล ลองผิดลองถูกจนกว่าจะเชี่ยวชาญ ดังนั้น ผู้ที่สนใจทำธุรกิจเกี่ยวกับไม้ต่างควรจะต้องเริ่มจากการศึกษาข้อมูลก่อน ซึ่งปัจจุบันสามารถศึกษาข้อมูลได้จากหนังสือ เว็บไซต์เกี่ยวกับต้นไม้ และช่องยูทูป และแหล่งศึกษาเรียนรู้เรื่องไม้ต่างทั่วประเทศไทยที่เปิดให้เยี่ยมชมในแต่ละภูมิภาค เป็นต้น

การปลูกต้นไม้ที่ไม่นั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าต้นไม้ที่ปลูกหรือแพ่ง เป็นไม้ต่างหรือไม้ไม่ต่าง สร้างรายได้มากหรือสร้างรายได้น้อย แต่สิ่งสำคัญที่สุดคือความสุขในการที่ได้ปลูกเลี้ยงในสิ่งที่เราชื่นชอบ และการสร้างความสุขสดชื่นให้แก่ผู้ที่พบเห็น

เอกสารอ้างอิง

๑. คมชัดลึกออนไลน์. เรื่องนารู 4 พันธุ์ “กล้วยต่าง” ที่กำลังเป็นที่นิยม สามารถสร้างรายได้ได้สูงมาก. แหล่งที่มา: <https://www.komchadluek.net/news/472682>.
๒. ไทยรัฐออนไลน์. รู้จักต้น “ยางอินเดีย” ไม้มงคลยอดฮิต ปลูกประดับบ้าน. แหล่งที่มา: <https://www.thairath.co.th/lifestyle/home/homedecor/2240038>.
๓. ไทยรัฐออนไลน์. 140 ปี ตำนาน “บอนสี” ราชนินีไม้ใบ ไม้ต่างผู้มาก่อนกาล. แหล่งที่มา: <https://www.thairath.co.th/lifestyle/culture/2204321>.
๔. ธนะรัตน์ หงส์เจริญ. มหัศจรรย์สีสีนพรรณไม้ต่าง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุภา, 2559.
๕. บ้านและสวน. ไทรสามเหลี่ยมต่าง. แหล่งที่มา: <https://www.baanlaesuan.com/plants/tree/181196.html>.
๖. บ้านและสวน. ทำอย่างไรถึงเกิดต้นไม้ใบต่าง พร้อมวิธีการปลูกดูแล รวมถึงขยายพันธุ์เพื่อสร้างรายได้. แหล่งที่มา: <https://www.baanlaesuan.com/88572/plant-scoop/leaf-tree>.
๗. บ้านและสวน. มารูจักกับบอนสีประเภทต่าง ๆ. แหล่งที่มา: <https://www.baanlaesuan.com/229299/plant-scoop/caladium-2>
๘. บ้านและสวน. รวมเงินไหลมาและซิงโกเนียมชนิดต่างๆ เหล่าไม้ใบที่ปลูกง่ายที่สุด. แหล่งที่มา: <https://www.baanlaesuan.com/233455/plant-scoop/syngonium>.
๙. มูลนิธิโครงการสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน โดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร. การขยายพันธุ์พืช. แหล่งที่มา: <https://www.saranukromthai.or.th/sub/book/book.php?book=5&chap=6&page=t5-6-infodetail05.html>.
๑๐. Digital More. ไม้ต่างคืออะไร ทำความรู้จักกับ 10 ไม้ต่างที่นิยมในปี 2021. แหล่งที่มา: <https://digitalmore.co/variegated-plants/>.

เป็นมนุษย์ ประเภทใด

คำปิ่น อักษรวิไลย เรียบเรียง

แต่ละบุคคลที่เกิดมาไม่ใช่เฉพาะในชาตินี้เท่านั้น ที่เกิดแม้ในชาติก่อน ๆ ที่ผ่านมาก็เคยเกิดมาแล้วนับชาติไม่ถ้วน และยังจะต้องเกิดอีกต่อไป トラบใดที่ยังมีกิเลสอยู่ ยังไม่ได้ดับเหตุที่จะทำให้มีการเกิด คือ กิเลส โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ อวิชชา ความไม่รู้ และต้นเหตุความติดข้อง ยินดีพอใจ ซึ่งเป็นเหตุทำให้สังสารวัฏฏ์ยึดยาวต่อไปอีก ถ้าเทียบกันระหว่าง สุกตัญญูกับอบายภูมิแล้ว การไปเกิดในอบายภูมิไปได้ง่ายกว่าสุกตัญญู พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงแสดงเปรียบเทียบไว้ด้วยข้ออุปมาฝุ่นที่ปลาย พระนขา (เล็บ) ที่พระองค์ทรงซ่อนขึ้นมา กับ มหาปฐพี ว่า ผู้ที่ได้เกิดเป็นมนุษย์มีเป็นส่วนน้อยเหมือนกับฝุ่นที่อยู่ปลาย พระนขาของพระองค์ ส่วนผู้ที่ไปเกิดเป็นสัตว์ในอบายภูมิ มีมากเหมือนกับมหาปฐพี ซึ่งควรจะได้พิจารณาเป็นอย่างยิ่ง ตามข้อความในพระสุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย นันทวรรค นขลิขสูตร ดังนี้

พระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงซ่อนฝุ่นเล็กน้อยไว้ที่ปลาย พระนขาแล้วตรัสถามภิกษุทั้งหลายว่า “ดูกร ภิกษุทั้งหลาย เธอทั้งหลายจะสำคัญความข้อนั้นเป็นไฉน ฝุ่นเล็กน้อยที่เราซ่อนขึ้นไว้ที่ปลายเล็บนี้ กับ มหาปฐพีนี้ อย่างไหนมากกว่ากัน?”

ภิกษุทั้งหลาย กราบทูลว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ มหาปฐพีนั้นแหละ มากกว่า ฝุ่นเล็กน้อยที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงซ่อนขึ้นไว้ที่ปลายพระนขานี้ มีประมาณน้อย ย่อมไม่ถึงแม้ซึ่งการนับ ย่อมไม่ถึงแม้ซึ่งการเทียบเคียง ย่อมไม่ถึงแม้ซึ่งส่วนแห่งเสี้ยว เพราะเทียบมหาปฐพีเข้าแล้ว ฝุ่นที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงซ่อนขึ้นไว้ที่ปลายพระนขา มีประมาณเล็กน้อย”

พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสว่า “ดูกร ภิกษุทั้งหลาย สัตว์ กลับมาเกิดในหมู่มนุษย์ มีประมาณน้อย สัตว์ไปเกิดในกำเนิดอื่น จากมนุษย์ มีมากกว่ามากทีเดียว ฉะนั้น เหมือนกัน เพราะเหตุตั้งนั้น เธอทั้งหลายพึงศึกษา อย่างนี้ว่า เราจักเป็นผู้ไม่ประมาท ดูกร ภิกษุทั้งหลาย เธอทั้งหลาย พึงศึกษาอย่างนี้แหละ”

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ทรงละเว้นโอกาสที่จะพำสอน พุทธบริษัทให้เป็นผู้ที่ไม่ประมาท เพราะเหตุว่า ถ้ายังมี กิเลสอยู่ตราบใด ยังไม่รู้แจ้งอริยสัจธรรมถึงความ เป็นพระอริยบุคคล การที่จะไปสู่กำเนิดอื่นนั้นมากกว่าการที่จะกลับมาสู่ความเป็นมนุษย์มากทีเดียว ข้ออุปมาระหว่างฝุ่นที่ปลายเล็บ กับพื้นมหาปฐพี เห็นได้ชัดเจนทีเดียว แต่ละบุคคลก็เห็น ฝุ่นที่เล็บอยู่ทุกวัน แต่ไม่มีใครเตือนให้ได้คิด แต่พระสัมมา สัมพุทธเจ้าพระองค์ไม่ทรงละเว้นโอกาสแม้แต่การที่จะให้ ระลึกได้ว่าฝุ่นที่เล็บ ยังน้อยกว่าที่พื้นมหาปฐพี เหมือนกับ วันหนึ่ง ๆ นี้ กุศล กับ กิเลส อย่างไหนจะเกิดมากกว่ากัน? กิเลสเกิดมากกว่ากุศลอย่างเทียบกันไม่ได้เลย เรื่องมนุษย์ เป็นเรื่องที่น่าสนใจและน่าศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เพราะเหตุว่า ทุกคนที่เกิดมาในมนุษย์ภูมิล้วนเป็นมนุษย์ทั้งหมด แต่ว่ารู้จัก มนุษย์ดีหรือยัง ทั้ง ๆ ที่เกิดเป็นมนุษย์มีชีวิตอยู่ยังไม่เปลี่ยนเป็น อย่างอื่น จนกว่าจะจากโลกนี้ไปจึงจะสิ้นสุดความเป็นมนุษย์ เพราะฉะนั้น ตั้งแต่เกิดมาจนกระทั่งถึงขณะนี้ เป็นมนุษย์จริง ๆ หรือ เป็นมนุษย์ประเภทใด ? เพราะเหตุว่า ทุกคนเกิด เป็นมนุษย์ก็จริงแต่ว่าหลากหลายแตกต่างกันมาก ไม่มีใคร เหมือนใครไม่มีใครซ้ำกับใครเลยแม้แต่ในขณะนี้ คนหนึ่ง คิดอย่างหนึ่งอีกคนหนึ่งก็คิดอย่างหนึ่ง เป็นความหลากหลาย มาก ตามการสะสมของแต่ละบุคคล

มนุษย์นี้เองสามารถทำได้ทั้งสิ่งที่เลวร้ายที่สุด และ สามารถที่จะทำได้ทั้งสิ่งที่ดีที่สุด จากการเป็นผู้ที่เลวที่สุด จนถึงความเป็นผู้ที่ประเสริฐที่สุด ถึงความเป็นพระอรหันต์ ห่างไกลแสนไกลจากกิเลสโดยประการทั้งปวง ก็ได้แต่ใคร จะเป็นอย่างไร ? เพราะเหตุว่า มนุษย์หลากหลายมากและ ไม่มีใครสามารถจะไปบังคับบัญชาเปลี่ยนแปลงให้คนนั้น ๆ หรือว่าคนอื่นเป็นไปอย่างที่เราต้องการได้แม้แต่ตัวเราเอง ข้อความในปรมัตถที่ปนิ อรรถกถาพุทธกนิกาณ วิมาน วัตถุ ปฐมปิฐวิมาน แสดงความเป็นจริงของมนุษย์ประเภท ต่าง ๆ ไว้ ดังนี้

“จริงอยู่ ผู้ใดเกิดเป็นมนุษย์ กระทำกรรมที่ไม่ควร มีฆ่าสัตว์เป็นต้น ก็สมควรรับโทษ เมื่อได้รับโทษมีการตัด

มือเป็นต้น จากพระราชอาชญาเป็นต้น ในที่นั้น ๆ ย่อมเสวย
ทุกข์เป็นอันมาก ผู้นี้ชื่อว่า มนุษย์นรก

อีกคนหนึ่ง เกิดเป็นมนุษย์ ไม่ได้อาหารและเครื่อง
นุ่งห่ม เพราะกรรมที่ตนทำไว้แต่ก่อน ต้องกระหาย ทิวโหย
มากไปด้วยทุกข์ เมื่อไม่ได้หลักแหล่งก็เร่ร่อนไป ผู้นี้ชื่อว่า
มนุษย์เปรต

อีกคนหนึ่ง เกิดเป็นมนุษย์ อาศัยผู้อื่นเลี้ยงชีพ
ต้องทำงานหนักให้เขา หรือเป็นคนขาดมารยาท ประพฤติ
แต่อนาจาร (ประพฤติไม่สมควร) ถูกเขาข่มขู่ กลัวตาย
ก็ไปอาศัยปากร มากไปด้วยทุกข์ ต้องชอกชอนไป ไม่รู้
ประโยชน์และมีโช่ประโยชน์ ได้แก่บรรเทาทุกข์ คือ
ความทิวโหย ด้วยการนอนเป็นต้นเป็นเบื้องหน้า ผู้นี้ชื่อว่า
มนุษย์ดิรัจฉาน

ส่วนผู้ใด รู้จักประโยชน์ มีโช่ประโยชน์ของตน เชื่อ
ผลแห่งกรรม มีหิริ (ละอายต่อบาป) โอตตปะ (เกรงกลัว
ต่อบาป) สมบูรณ์พร้อมด้วยความเอ็นดูในสัตว์ทั้งปวง
มากไปด้วยความสลดใจ งดเว้นอกุศลกรรมบถ ประพฤติ
เอื้อเฟื้อในกุศลกรรมบถ บำเพ็ญบุญกุศลวิเวกทั้งหลาย
ผู้ที่ตั้งอยู่ในมนุษยธรรม ชื่อว่า มนุษย์โดยปรมาตม (มนุษย์
ที่แท้จริง)”

จะเห็นได้ว่าที่มีการแบ่งลักษณะของมนุษย์เป็น
ประเภทต่าง ๆ ก็เป็นไปตามความเป็นจริง กล่าวคือ มนุษย์
ที่ทำการกรรมไม่ดีแล้วได้รับโทษเหมือนอยู่ในนรก จึงเรียกว่า
มนุษย์นรก ถ้าเป็นมนุษย์เปรต ก็เป็นมนุษย์ที่ทิวโหยเดือดร้อน
อันเป็นการอุปมาตามลักษณะการดำรงชีวิตของมนุษย์
ผู้นั้นเหมือนเปรตซึ่งทิวโหยเดือดร้อนอยู่ตลอด สำหรับมนุษย์
ดิรัจฉาน ก็เป็นผู้ที่มีการดำรงชีวิตดั่งเช่นสัตว์ดิรัจฉาน แต่ถ้า
เป็นมนุษย์ที่แท้จริง เป็นมนุษย์ประเสริฐ คือ ผู้ที่มีใจสูง ใจสูง
ด้วยคุณธรรม ใจสูงด้วยความดีประการต่าง ๆ ใจสูงด้วยศีล
ด้วยความเพียร ด้วยความประพฤติอันประเสริฐ ด้วยความ
มั่นคงที่จะเจริญซึ่งความดีประการต่าง ๆ และยังหมายถึง
ผู้รู้สิ่งที่เป็นประโยชน์และมีโช่ประโยชน์ด้วย เมื่อรู้สิ่งที่เป็น
ประโยชน์และสิ่งมีโช่ประโยชน์แล้ว ก็ประพฤติในสิ่งที่เป็น
ประโยชน์ แล้วละเว้นในสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์นี้ คือ มนุษย์
ที่ประเสริฐและเป็นมนุษย์ที่แท้จริง

การได้เกิดมาเป็นมนุษย์ เป็นผลของกุศลเท่านั้น
แต่เพราะมีจิตที่หลากหลายต่างกันไป มีการกระทำ
ที่แตกต่างกัน มีการได้รับผลของกรรมที่ต่างกัน มนุษย์จึงมี
หลายประเภท ก็เพราะจิตนั่นเอง กล่าวคือ ถ้าจิตดี เป็นกุศลจิต
มีความประพฤติที่ดีงามทั้งทางกาย ทางวาจา และทางใจ
ก็เป็นมนุษย์ที่ดี แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าเป็นอกุศลจิต เป็นจิต
ที่ไม่ดี มีการกระทำที่ไม่ดีทั้งทางกาย ทางวาจา และทางใจ
ก็เป็นมนุษย์ที่ไม่ดี เมื่อเหตุได้มีแล้ว ผลก็สามารถที่จะเกิดขึ้น

ได้ตามควรแก่เหตุที่ได้กระทำแล้ว เป็นไปตามเหตุตามปัจจัย
ไม่อยู่ในอำนาจบังคับบัญชาของใครทั้งสิ้น

การได้เกิดมาเป็นมนุษย์เป็นสิ่งที่ยากอย่างยิ่ง ตามข้อ
ความในธัมมปัทฏฐกถา อรรถกถา ขุททกนิกาย คาถา
ธรรมบท ดังนี้

“ก็ขึ้นชื่อว่า ความได้อัตภาพเป็นมนุษย์ ชื่อว่า
เป็นการยาก คือ หาได้ยาก เพราะความเป็นมนุษย์บุคคล
ต้องได้ด้วยความพยายามมาก ด้วยกุศลมาก”

มีข้อคิดที่นำพิจารณา คือ การได้เกิดมาเป็นมนุษย์นับว่า
เป็นโอกาสที่ดีที่จะได้เจริญกุศลสะสมความดี ทุกประการ
เนื่องจากว่าภูมิมนุษย์เป็นภูมิที่เอื้ออำนวยต่อการเจริญกุศล
ได้ทุกประการ ทั้งในเรื่องของท่าน การให้ การสละวัตถุ
สิ่งของเพื่อประโยชน์สุขแก่ผู้อื่น ในเรื่องของศีล การรักษา
กาย วาจา ให้เป็นปกติเรียบร้อยดีงาม เว้นในสิ่งที่ควรเว้น
และกระทำในสิ่งที่ควรกระทำ รวมถึงการอ่อนน้อมถ่อมตน
และการชวนชวยกระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น
เป็นต้น นอกจากนั้นการอบรมเจริญความสงบของจิต
ในชีวิตประจำวัน เช่น ความเป็นมิตรเป็นเพื่อนหวังดีต่อผู้อื่น
ก็มี และที่ประเสริฐยิ่ง คือ การอบรมเจริญปัญญา ด้วยการ
ฟังพระธรรม ศึกษาพระธรรมจากผู้เข้าใจพระธรรมตามที่
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง เพื่อความเข้าใจในสภาพธรรมที่
กำลังปรากฏตามความเป็นจริง ก็มีด้วยเช่นเดียวกัน บุคคล
ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติตามได้อย่างนี้ ชีวิตย่อมจะมีค่า ไม่สูญเปล่า
ไม่เสียหายเกิดเลยที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์แล้วได้กระทำในสิ่ง
ที่ควรทำซึ่งเป็นประโยชน์และจะเป็นที่พึงให้แก่ตนเองได้อย่าง
แท้จริง แต่ถ้าหากไม่ได้เป็นอย่างนี้ กลับเป็นตรงกันข้ามจาก
ที่กล่าวมา ย่อมไม่ใช่สิ่งที่ได้อย่างแน่นอน เพราะเกิดมาเป็น
มนุษย์แล้ว แต่ไม่ได้ประโยชน์จากความเป็นมนุษย์ที่ตน
ควรได้ เป็นผู้ประมาท มัวเมา ประคบแต่อกุศลกรรมสร้าง
ความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น ขณะนั้นตนเองก็เดือดร้อนเพราะ
ถูกอกุศลแผดเผาหลุมร้อน ในขณะที่กระทำอกุศลกรรมแต่ละ
ครั้งนั้น เท่ากับว่าสาปแช่งตนเอง ทำให้ตนเองมีความตกต่ำ
ในภพข้างหน้า เพราะเหตุว่า ที่ไปของบุคคลที่กระทำอกุศล
กรรมบ่อย ๆ เนื่อง ๆ นั้น มีเพียงอบายภูมิ ซึ่งเป็นภูมิที่มีแต่
ความทุกข์ความเดือดร้อนเท่านั้น

เมื่อได้เกิดมาเป็นมนุษย์แล้ว ทุกคนต้องตายอย่าง
แน่นอน แต่ไม่รู้ว่าจะเมื่อใด เกิดมาแล้วตายไปประโยชน์
อยู่ตรงไหน ? อีกไม่นาน ทุกคนก็จะหายไปจากโลกนี้ ใคร
จะไปก่อน ใครจะไปทีหลัง ข้าหรือเรื่อนั้น อีกเรื่องหนึ่ง แต่
ที่น่าคิด ก็คือว่า จากไม่เคยเป็นคนนี้ แล้วก็เป็นคนนี้
แล้วก็จะหมดสิ้นการเป็นคนคนนี้ ทุกคนเหมือนกันหมด
แต่ระหว่างที่ยังเป็นบุคคลนี้อยู่ ยังไม่ได้หายไปจากโลกนี้
ทำอะไร ระหว่าง ความดี กับ ความชั่ว ?

ในอดีตชาติที่ผ่านมา ความไม่รู้ คือ อวิชชา ก็มีมาแล้ว ถ้ายังเป็นอย่างนี้ต่อไปเรื่อย ๆ ทุกวัน ๆ คือ ไม่ได้ฟัง พระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง ความไม่รู้ก็ยิ่ง จะมีเพิ่มมากยิ่งขึ้น ทำให้จมลึกลงในไปเหตุคือสังสารวัฏฏ์ จนยากที่จะข้ามพ้นได้ และความไม่รู้ก็เป็นต้นเหตุของความ ไม่ดีทั้งหมดอีกด้วย ความวุ่นวาย ความไม่สงบ มาจาก ความไม่ดี ทั้งนั้น

สิ่งใด ๆ ก็ติดตามไปไม่ได้เลย ร่างกายรวมทั้งทรัพย์สิน เงินทองทั้งหลายทั้งปวงก็ติดตามไปไม่ได้ เว้นแต่ความดีและความชั่วที่สะสมอยู่ในจิตจะติดตามไป ความดีเป็นสภาพธรรมที่มีประโยชน์ นำมาซึ่งผลที่ดี เป็นสิ่งที่ควรอบรม เจริญให้มีขึ้น ส่วนความชั่วทั้งหลายเป็นสภาพธรรม ที่มีโทษ ไม่มีประโยชน์แก่ใคร ๆ เลยทั้งสิ้น ให้ผลที่เป็นทุกข์ เท่านั้น ไม่ควรที่จะสะสมให้มากยิ่งขึ้นต่อไป เพราะฉะนั้นแล้ว โอกาสของชีวิตที่ยังเหลืออยู่นี้ซึ่งไม่สามารถที่จะรู้ได้ว่า ความตายจะเกิดขึ้นเมื่อใด ก็ควรที่จะเป็นไปเพื่อการ เจริญกุศลทำความดีทุกประการและอบรมเจริญปัญญา ในท่ามกลางคลื่นของอกุศลธรรมซึ่งมีมากเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นการทำกิจที่ควรทำ เป็นงานที่ประเสริฐ ที่สุด เพราะเหตุว่าปกติในชีวิตประจำวันส่วนใหญ่ก็มีงานเพิ่ม กิเลสอยู่ตลอดสะสมแต่สิ่งที่ไม่ดีมีมากมาย แต่งานขัดเกลาละ คลายกิเลส จะเกิดขึ้นไม่ได้เลย ถ้าหากว่าไม่ได้ฟังคำของพระ

สัมมาสัมพุทธเจ้า และที่ลืมไม่ได้เลยคือปัญญาความเข้าใจถูก เห็นถูก จะค่อย ๆ เพิ่มขึ้นทีละเล็กทีละน้อย เมื่อไม่ขาดการฟัง พระธรรมศึกษาพระธรรมเป็นปกติในชีวิตประจำวัน เมื่อเห็นว่า พระธรรมมีค่าที่สุด ประเสริฐที่สุด ก็จะเริ่มฟัง เริ่มศึกษา ซึ่งเมื่อฟังต่อไป ศึกษาต่อไป ความเข้าใจถูกเห็นถูกก็จะค่อย ๆ เจริญขึ้น เพราะทุกคำของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นคำ อนุเคราะห์เกื้อกูลเพื่อความเข้าใจถูกเห็นถูกโดยตลอด

ตราบไต่ที่ยังไม่ละจากโลกนี้ไป ก็ควรที่จะทำความ ดีพร้อมกับศึกษาพระธรรมให้เข้าใจ ชีวิตนี้จึงมีค่า คู่กับการ เกิดมา และยังสามารถที่จะช่วยเหลือบุคคลอื่นได้ ด้วยจากการเป็นคนดีและเข้าใจพระธรรม พระธรรม ที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงตลอด ๔๕ พรรษา จึงเป็น ประโยชน์เกื้อกูลอย่างแท้จริง เป็นประโยชน์เกื้อกูลทั้งในชาตินี้ และในชาติต่อ ๆ ไป พร้อมทั้งยังเป็นเหตุปัจจัยให้บรรลุถึง ประโยชน์อย่างยิ่ง คือ การรู้แจ้งอริยสัจธรรมดับกิเลสตาม ลำดับขั้น ที่สำคัญที่สุดต้องเริ่มสะสมปัญญา จากการฟัง การศึกษาพระธรรม เป็นปกติในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นช่วง เวลาที่มีค่าที่สุดสำหรับชีวิตและปัญญาที่ค่อย ๆ เจริญขึ้น ก็จะเกื้อกูลให้คุณความดีทั้งหลายเจริญขึ้น เป็นประโยชน์ ทั้งกับตนเองและบุคคลอื่น สังคม ชาติบ้านเมือง ไม่เป็นเหตุ นำมาซึ่งความทุกข์ความเดือดร้อนเลยแม้แต่น้อย

ธรรมเตือนใจ

“ดูกร ภิกษุทั้งหลาย ธรรม ๒ ประการนี้ ไม่เป็นเหตุให้เดือดร้อน ๒ ประการเป็นไหน ? คือ ดูกร ภิกษุทั้งหลาย บุคคลบางคนในโลกนี้ เป็นผู้ได้ทำความดีงามไว้ ทำกุศลไว้ ได้ทำบุญอันเป็นเครื่องต่อต้านความขลาดกลัวไว้ ไม่ได้ทำบาป ไม่ได้ทำอกุศลกรรมอันหยาบช้า ไม่ได้ทำอกุศลกรรมอันกล้าแข็ง บุคคลนั้น ย่อมไม่เดือดร้อนว่า เราได้ ทำกรรมอันดีงาม ดังนี้บ้าง ย่อมไม่เดือดร้อนว่า เราไม่ได้ทำบาป ดังนี้บ้าง ดูกรภิกษุทั้งหลาย ธรรม ๒ ประการ นี้แล ไม่เป็นเหตุให้เดือดร้อน”

(พระสุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย อิติวุตตกะ อตปนียสูตร)

ขอเชิญศึกษาพระธรรมเพิ่มเติมได้ที่ มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา

* www.dhammadhome.com

*[www.dhammadhome.com มีหลากหลายหมวดหมู่ให้ได้ศึกษา เช่น
กระดานสนทนา ถาม-ตอบปัญหาธรรม, ฟังธรรม, หนังสือธรรม เป็นต้น]*

* YouTube : มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา

*[พิมพ์ค้นในช่องค้นหาเพิ่มเติมด้วยคำว่า บ้านธัมมะ, ธรรม อ.สุจินต์
มีพระธรรมหลากหลายประเด็นให้ได้ศึกษาเพื่อความเข้าใจถูกเห็นถูกตรงตามความเป็นจริง]*

* Facebook : ชมรมบ้านธัมมะ มศพ.

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๑ เดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

นิตยสารเสนาศึกษา

กำเนิดครั้งแรก มกราคม ๒๕๕๘

กำเนิดครั้งหลัง มกราคม ๒๕๙๓

นิตยสารราย ๒ เดือน ของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

วัตถุประสงค์ : เพื่อเผยแพร่เพิ่มพูนความรู้ทางด้านวิชาการ ผลงานวิจัย การพัฒนาทางทหาร ศิลปะ สารคดี ความคิดเห็น ความรู้ทั่วไป และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดี ระหว่างโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ากับมวลสมาชิกนิตยสารเสนาศึกษา

พลเอกหญิง ศาสตราจารย์เกียรติคุณ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า
กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ที่ปรึกษาภคิตติมศักดิ์

คณะที่ปรึกษา

ที่ปรึกษา

พล.อ. วรวิทย์	พรพนธ์ชัย
พล.อ. ปริญญา	สมสุวรรณ
พล.อ. ดนัย	มิชูเวท
พล.อ. พอพล	มณีรินทร์
พล.อ. ชำญชัย	ยศสุนทร
พล.อ. ถกมลเกียรติ	นวลยง
พล.อ. สิทธิพล	จินสำราญ
พล.อ. ณัฐวุฒิ	อุดมทะนันท์
พล.ท. กานต์	พินัยนิติศาสตร์
พล.ต. จิระ	เหล่าจรรย์กุล
พล.ต. วิชาติ	เอี่ยมไพจิตร

กองอำนวยการ

ผู้อำนวยการ

พล.ท. ปิยพงษ์ กลิ่นพินธุ์

รองผู้อำนวยการ

พล.ต. ศุภชัย ศรีหอม
พล.ต. อุดม แก้วมทา

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

พล.ต. อำนวย แยมผกา
พล.ต. สิทธา สาริบุตรานนท์
พล.ต. อองอาจ พิมพ์ทนต์

กรรมการ

พ.อ. นันทยศ บุษ่า
พ.อ. คำศักดิ์ นิมานันท์
พ.อ. โสฬส รัตนผ่องใส
พ.อ. ศักดิ์ระวี พึ่งเย็น
พ.อ. วิเชียร วิริยะจรรมงคล
พ.อ. ปริญญา รุ่งเรือง
พ.อ. เสกสิทธิ์ ศิริพละ
พ.อ. กานต์อึ้งพงษ์ พลดีจนะกุล
พ.อ. ชยานันท์ ทองจันทร์

กรรมการ/ฝ่ายกฎหมาย

พ.อ. ชำนาญ สังข์ทอง

กรรมการ/เหรียญกษาปณ์

พ.อ. นิพนธ์ กรรณแก้ว

กรรมการ/เลขานุการ

พ.อ. ตรีปตินท์ จิตริศรีอร่าม

กรรมการ/พช.เลขานุการ

พ.ท. สรวุฒิชัย ทองทิพย์

กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

พล.ต. อำนวย แยมผกา

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

พ.อ. ทนง ธรรมผล อังทรา
พ.ท. ทนง นวีวรรณ ตะเภาพงศ์

ประจำกองบรรณาธิการ/พิสูจน์อักษร

พ.ท. ทนง ชื่นททัย สุริยโสภานันท์
พ.ต. ทนง นัฐวรรณ ยศสุนทร
พ.ต. ทนง ภัทวัน ชุมทอง
พ.ต. ทนง อำภา ช่างเกวียน
ร.อ. ทนง นิสสาร จันทสร
ร.อ. ทนง เบญจภรณ์ พันธุ์นิล
ร.ท. ทนง ชุตินา ว่านเครือ
ร.ท. ทนง สารีศา เขียวงา

ฝ่ายการเงิน

ร.อ. ทนง ศศิรินทร์ คงศิริ
จ.ส.อ. กฤษฏาภรณ์ ปาละสิทธิ์

ช่างภาพ

จ.ส.อ. สุรชัย พงษ์ปฏิเณศร์
จ.ส.อ. สมทมาศ พุทธา

ฝ่ายติดต่อประสานงาน

น.ส. วราภรณ์ ไวยภาส
นาง สาธิยา จิตทรดี

กองจัดการ

ผู้จัดการ/ฝ่ายศิลป์

พ.อ. ศรศักดิ์ เกิดชนะ

ผู้ช่วยผู้จัดการ

พ.อ. ทนง ศรวาดี พันธุ์พุกษ์

ผู้พิมพ์/โฆษณา

พล.ต. อำนวย แยมผกา

ฝ่ายจัดส่ง

พ.ท. สรวุฒิชัย ทองทิพย์
ร.ท. สุนันท์ เชื้อเถาว์
จ.ส.อ. เกียรติพล พงศ์ทองกุล
นาง นันทวดี ชุนสะอาดศรี
น.ส. กนกนันท์ ปาจันทร์
นาย ปฐม กอบแก้ว
นาย ณัฐวุฒิ เอ็มแย้ม
นาย บุญเจิดจันท์ เกษมสวัสดิ์

ฝ่ายธุรการ

จ.ส.ท. ปิยะพงษ์ เมืองอำพัน

สำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา/กองบรรณาธิการ : โรงพิมพ์ ส่วนบริการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ต.พรหมณี อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๙๑ - ๔, ๒๖๙๑ ๒๖๙๑ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓ โทรสาร ๖๒๕๒๑, ๐ ๒๒๕๗ ๕๕๑๐ e-mail : sena.crma64@gmail.com

* การติดต่อแผนกการเงิน เพื่อชำระเงินค่าสมาชิก เหมืองกษาปณ์นิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โดยชื่อนานิตสังจ่าย ปณฝ.ร.จ.ปร. ในนาม เหมืองกษาปณ์ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๙๑ - ๕ ต่อ ๖๒๑๐๕, ๖๒๗๕๕, ๐๙๗ - ๐๐๕๕๓๙๕ และกรุณาส่ง

ยศชื่อ - สกุล สมาชิก พร้อมหลักฐานการ ชำระเงิน มาที่เหรียญกษาปณ์ * การย้ายที่อยู่ ทางถาวรหรือสมัครเป็นสมาชิก ติดต่อสำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๙๑ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓ * อัตราค่าบำรุง ๑ ปี ๒๕๐ บาท สำหรับข้าราชการ (ศิษย์เก่า รร.จปร.) ประจําการสังกัดกระทรวงกลาโหม ท้กจาก ผัง. ของหน่วย

บรรณาธิการผู้พิมพ์และโฆษณา * พล.ต. อำนวย แยมผกา

QR code Line @ Sena.crma

